

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 2. heinäkuuta 2024
(OR. en)

11809/24
ADD 1

Toimielinten välinen asia:
2024/0144 (COD)

CODIF 7
CODEC 1631
AGRI 551

EHDOTUS

Lähettiläjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	20. kesäkuuta 2024
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2024) 255 final
Asia:	LIITTEET asiakirjaan Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS maatalouden taloustileistä unionissa (kodifikaatio)

Delegations will find attached document COM(2024) 255 final – Annexes 1 to 4.

Encl.: COM(2024) 255 final – Annexes 1 to 4

Bryssel 20.6.2024
COM(2024) 255 final

ANNEXES 1 to 4

LIITTEET

asiakirjaan

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

maatalouden taloustileistä unionissa (kodifikaatio)

LIITE I
MAATALOUDEN TALOUSTILIT
SISÄLLYS

Esipuhe

- I Tilien yleispiirteet
- A Johdanto
- B Perusyksikkö ja maataloustoimiala
 - 1. Perusyksikkö
 - 2. Maataloustoimiala
 - 3. Muuta kuin maataloutta olevat erottamattomat sivutoiminnot
- C Tuotoksen mittaaminen
- D Tilikokonaisuus
 - 1. EKT 2010:n mukainen tilikokonaisuus
 - 2. Maatalouden tilinpidon tilikokonaisuus
- E Maatalouden taloustilien laatimisen tietolähteet ja laskentamenetelmät
- F Luokitus
 - 1. Yleistä
 - 2. Maatalouden luonteenomaisten toimintojen määrittely
 - 3. Maatalouden luonteenomaisten yksiköiden määrittely
 - 4. Eriä koskevia huomautuksia
 - 5. Maatalouden taloustilien ja kansantalouden tilinpidon maataloustoimialan väliset erot
- II Tuotetaloustoimet
- A Yleiset säännöt
 - 1. Viiteajanjakso
 - 2. Yksiköt
 - 3. Kirjausajankohta
- B Tuotos
 - 1. Yleisiä huomautuksia tuotoksen käsitteistä EKT 2010:ssä ja maatalouden taloustileillä
 - 2. Maataloustoiminnan tuotos: määrät
 - 3. Muuta kuin maataloutta olevien ja siitä erottamattomien sivutoimintojen tuotos
 - 4. Maataloustoimialan tuotos
 - 5. Tuotoksen arvottaminen
- C Välituotekäyttö

1. Määritelmä
 2. Välituotekäytön osatekijät
 3. Välituotekäytön arvottaminen
- D Pääoman bruttomuodostus
1. Kiinteän pääoman bruttomuodostus
 2. Varastojen muutos
 3. Eläinten kirjaaminen kiinteän pääoman bruttomuodostukseen tai varastojen muutoksiin
- III Jakotaloustoimet ja muut virrat
- A Määritelmä
- B Yleissäännöt
1. Viiteajanjakso
 2. Yksiköt
 3. Jakotaloustoimien kirjausajankohta
 4. Arvonlisäystä koskevia yleisiä huomioita
- C Palkansaajakorvaukset
- D Tuotannon ja tuonnin verot
1. Tuoteverot
 2. Arvonlisäveron (alv.) käsittely
 3. Muut tuotantoverot
- E Tukipalkkiot
1. Tuotetukipalkkiot
 2. Muut tuotantotukipalkkiot
- F Omaisuustulot
1. Määritelmä
 2. Korot
 3. Maanvuokrat (maan- ja maaperävarojen vuokrat)
 4. Vakuutuksenottajien sijoitustulo (joka ei sisälly maatalouden taloustileille)
- G Pääomansiirrot
1. Investointiavustukset
 2. Muut pääomansiirrot
- H Kiinteän pääoman kuluminen
- IV Maatalouden työpanos
- V Maataloustulon indikaattorit
- A Tulon ja tasapainoerien määrittely
- B Yhtiömuotoisten yksiköiden tulon tilinpitokäsittely

- C Maataloustulon indikaattoreiden määrittely
- D Tuloidindikaattoreiden kokoaminen unionille
- E Tuloidindikaattoreiden deflatointi
- VI Maatalouden taloustilien arvottaminen kiinteisiin hintoihin
 - A Hintaja- ja volyymimittaimet
 - B Maatalouden taloustilien laatiminen kiinteisiin hintoihin: periaatteet ja menetelmät
 - 1. Indeksikaavan valinta
 - 2. Perusvuosi
 - 3. Sarjojen esittäminen suhteessa tiettyyn viitevuoteen
 - 4. Arvonlisäyksen laskeminen kiinteän perusvuoden hinnoin
 - 5. Tuoteverojen ja tuotetukipalkkioiden jakaminen volyymi- ja hintakomponentteihin

↓ 2022/5901 artiklan 4 alakohta ja liitteessä I oleva 1 alakohta

- VII. Maatalouden alueelliset taloustilit
 - A. Yleisperiaatteet
 - 1. Johdanto
 - 2. Alueellinen talous, maantieteellinen alue
 - 3. Maatalouden alueellisten taloustilien perusyksikkö
 - 4. Maatalouden alueellisten taloustilien laatimismenetelmät
 - 5. Kotipaikan ja alueen käsite
 - 6. Maataloustoimiala ja luonteenomaiset yksiköt
 - B. Tuotetaloustoimet
 - 1. Tuotos
 - 2. Välituotekäyttö
 - 3. Pääoman bruttomuodostus
 - C. Jakotaloustoimet ja muut virrat
 - 1. Yleissäännöt
 - 2. Arvonlisäys
 - 3. Kiinteän pääoman kuluminen
 - 4. Tukipalkkiot
 - 5. Verot
 - 6. Palkansaajakorvaukset
 - 7. Nettotoimintaylijäämä
 - 8. Korot, maanvuokrat
 - 9. Maatalouden yrittäjätulo: yleiset laskentasäännöt

- D. Lyhyt katsaus täytäntöönpanoon
1. Johdanto
 2. Alueellisen maatalouden määrittäminen
 3. Maatalouden tuotoksen mittaaminen
 4. Muuta kuin maataloutta olevat erottamattomat sivutoiminnot
 5. Välituotekäyttö

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 3 alakohta

ESIPUHE

Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän (EKT 2010:n) tarkistaminen¹ johti joihinkin muutoksiin maatalouden taloustilien laadinnassa käytetyissä perusmenetelmissä, jotta jäsenvaltiot laatisivat maatalouden taloustilejä yhdenmukaisesti ja niin, että tämä tilinpito olisi yhdenmukaista kansantalouden tilinpidon kanssa. Lisäksi oli varmistettava, että muutokset voidaan käytännössä toteuttaa. Tämän käsikirjan laadinnassa on otettu nämä näkökohdat huomioon, sillä peruskäsitteiden ja -periaatteiden sekä tilien laadinnan perussääntöjen lisäksi käsikirja sisältää maataloustoimialalle ominaisten erityispiirteiden huomioon ottamiseksi tehtyjä muokkauksia.

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan b alakohta
→₂ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan a alakohta
→₃ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan b alakohta
→₄ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan c alakohta

I TILIEN YLEISPIIRTEET

A JOHDANTO

- 1.01 Yhtenäisen tilinpitojärjestelmän on annettava talouden toiminnoista yleiskuva, joka on järjestelmällinen, vertailukelpoinen ja mahdollisimman täydellinen, jotta sitä voitaisiin käyttää selvitysten, ennusteiden ja poliittisten päätösten perustana. Järjestelmän kattamat lukuisat erilaiset taloustoimet ja niitä suorittavat talousyksiköt on siksi luokiteltava yleisten perusteiden mukaisesti ja esitettävä selkeästi ja yksinkertaisesti yhtenäisessä tilien ja taulukoiden järjestelmässä.

¹ Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmä – EKT 2010, Luxemburg 2013.

- 1.02 Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmä EKT on johdettu Yhdistyneiden kansakuntien tarkistetusta kansantalouden tilinpitojärjestelmästä ($\rightarrow_1$ SNA 2008 $\leftarrow$) $\rightarrow_2$ 2 $\leftarrow$, ja se on tarkoitettu vastaamaan Euroopan unionin erityistarpeita. Siinä vahvistetaan käsitteet, määritelmät, tilinpitosäännöt ja yhtenäiset luokitukset jäsenvaltioiden käytettäväksi.
- 1.03 Tietyn maan kansantalous muodostuu lukuisten talousyksiköiden toiminnoista. Toiminnoilla saadaan aikaan monia luonteeltaan erilaisia tuotantoon, rahoitukseen, vakuutustoimintaan, jakeluun ja kulutukseen liittyviä taloustoimia. Kansantalouden tilinpidon yhteydessä tarkasteltavat yksiköt ja niiden muodostamat luokat on määriteltävä tutkittavina olevien taloudellisten mallien suhteen. $\rightarrow_3$ EKT 2010:lle on ominaista kahdenlaisten talousyksiköiden käyttö ja kaksi eri tapaa jakaa kansantalous osiin. $\leftarrow$
- 1.04 Jotta tuloihin, pääomaan, rahataloustoimiin ja varoihin liittyviä virtoja voitaisiin analysoida, on ensisijaisen tärkeää valita yksiköjä, jotka kuvaavat taloudellisten toimijoiden (institutionaalisten yksiköiden) välistä vuorovaikutusta. Sitä vastoin analysoitaessa tuotantoprosessia on ratkaisevan tärkeää valita yksiköitä, jotka antavat tietoa teknistaloudellisista suhteista ($\boxtimes$ toisin sanoen $\boxtimes$ paikalliset toimialayksiköt ja homogeeniset tuotantoyksiköt).
- 1.05 Kansantalous voidaan siten jakaa osiin kahdella eri tavalla:
- i) institutionaalisiin sektoreihin ja alasektoreihin, jotka edustavat institutionaalisten yksiköiden ryhmiä;
 - ii) toimialoihin, jotka muodostuvat paikallisten toimialayksiköiden (toimiala) tai homogeenisten tuotantoyksiköiden (homogeeninen tuotannonhaara) ryhmistä.
- 1.06 Maatalouden taloustilien laadinnan päätavoitteena on analysoida tuotantoprosessia ja prosessista saatavaa ensituloa. Tilien laadinta perustuu tämän vuoksi toimialan käsitteeseen.
- 1.07 Maatalouden taloustilit ovat täydentävää tietoa tarjoavia satelliittitilejä. Niissä käytetään maataloustoimialan erityisluonteeseen sovitettuja käsitteitä. Vaikka maatalouden taloustilien rakenne vastaa hyvin läheisesti kansantalouden tilinpidon tilien rakennetta, näiden tilien laadinta vaatii tarkoitukseen soveltuvien sääntöjen ja menetelmien täsmentämistä.
- 1.08 On tarpeen tehdä ero maatalouden tuotantoprosessista saatavan tulon ja maanviljelijäkotalouksien tulon välillä. Viimeksi mainittu sisältää maataloustoiminnasta saatavan tulon lisäksi myös muita tulonlähteitä (omaisuus, sosiaaliset tulonsiirrot jne.), joita maanviljelijäkotalouksilla voi olla. $\rightarrow_4$ Koska näitä kahta tulotyyppiä – maataloustuotannosta saatavaa tuloa ja viljelijäkotalouksien tuloa – mitataan kahta erillistä tarkoitusta varten, niiden mittaaminen edellyttää kahta selkeästi erilaista kansantalouden jakotapaa: ensimmäinen jakotapa, jota maatalouden taloustilit käyttävät, perustuu tuotantoyksiköihin, jotka määritellään taloudellisen toiminnan mukaan, ja toinen jako perustuu kotitalouksiin (toisin sanoen institutionaalisiin yksiköihin), joiden päätulonlähteen muodostaa maataloustoiminnan itsenäinen harjoittaminen. $\leftarrow$

² System of National Accounts, 2008. Joint publication by the United Nations, European Commission, International Monetary Fund, OECD and World Bank.

B PERUSYKSIKKÖ JA MAATALOUSTOIMIALA

1. Perusyksikkö

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan d alakohta (mukautettu)

- 1.09 Tuotantoprosessin ja tavaroiden ja palveluiden käytön yhteydessä esiintyvien virtojen analysoimiseksi on välttämätöntä valita yksiköitä, jotka korostavat teknistaloudellisia suhteita. Tämä vaatimus edellyttää, että institutionaaliset yksiköt on yleensä jaettava pienempiin ja homogeenisempiin yksiköihin tuotannon lajin mukaan. Paikalliset toimialayksiköt (paikallinen TAY) on tarkoitettu tämän toiminnallisen tarkastelun tarpeen täyttämiseen (ks. EKT 2010, kohta 2.147) ☒³ ☒.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan e alakohta

- 1.10 Paikallinen toimialayksikkö (paikallinen TAY) on se osa toimialayksikköä (TAY), joka vastaa paikallista yksikköä. Paikallista TAY:ä kutsutaan toimipaikaksi SNA 2008:ssa ja ISIC Rev. 4:ssä. Toimialayksikön avulla ryhmitellään tuottajana toimivan institutionaalisen yksikön kaikki toiminnon harjoittamiseen osallistuvat osat NACE Rev. 2:n (Euroopan yhteisön tilastollinen toimialaluokitus, ks. kohta 1.55) nelinumerotason luokkiin. TAY vastaa yhtä tai useampaa institutionaalisen yksikön toiminnallista osaa. Institutionaalisen yksikön tietojärjestelmän täytyy kyetä osoittamaan tai laskemaan jokaiselle paikalliselle TAY:lle ainakin tuotannon arvo, välituotekäyttö, palkansaajakorvaukset, toimintaylijäämä ja työllisyys sekä kiinteän pääoman bruttomuodostus (ks. EKT 2010, kohta 2.148). Paikallinen yksikkö on tavaroita ja palveluita tuottava institutionaalinen yksikkö tai institutionaalisen yksikön osa, joka sijaitsee maantieteellisesti tunnistettavassa paikassa.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan f alakohta

- 1.11 Vaikka paikallinen TAY voi tuottajana vastata institutionaalista yksikköä tai sen osaa, se ei voi koskaan kuulua kahteen erilliseen institutionaaliseen yksikköön. Koska suurimmalla osalla tavaroita ja palveluja tuottavista institutionaalisista yksiköistä on käytännössä samanaikaisesti erilaisia toimintoja (pääasiallinen toiminto ja yksi tai useampi sivutoiminto), yksiköt voidaan edelleen jakaa toimintojen määrää

³ On syytä korostaa, että vaikka EKT ☒ 2010 ☒ antaa etusijan paikallisille TAY:ille, homogeeninen tuotantoyksikkö soveltuu tuotantoprosessin analysointiin parhaiten. Yksikköä käytetään panos-tuotos-analyysissä, sillä se vastaa täsmälleen tiettyä toimintotyyppiä. Institutionaaliset yksiköt jaetaan siten niin moneen homogeeniseen tuotantoyksikköön kuin on toimintoja (muuta kuin aputoimintoja). Homogeenisten tuotantoyksiköiden ryhmittelyn avulla kansantalous voidaan jakaa ”puhtaisiin” (homogeenisiin) tuotannonhaaroihin. Homogeenista tuotantoyksikköä ei yleensä voida suoraan havainnoida. Tämän vuoksi homogeenisten tuotantoaarojen tilejä ei siis voida laatia homogeenisten tuotantoyksiköiden muodostamien ryhmien perusteella. EKT 2010:ssä kuvataan menetelmä näiden tilien laatimista varten. Menetelmässä toimialojen sivutoimintojen tuotos ja kustannukset kirjataan soveltuviin homogeenisiin tuotannonhaaroihin kuuluviksi (ks. EKT 2010, kohdat 2.153–2.156, 9.52–9.63).

vastaavaksi määräksi paikallisia toimialayksiköitä, jos tarvittavat tiedot ovat saatavilla. Aputoiminnoista (ostot, myynti, markkinointi, kirjanpito, kuljetus, varastointi ja huolto, ks. kohta 1.27) ei sen sijaan voida muodostaa paikallista toimialayksikköä, paitsi jos niitä harjoitetaan eri paikassa, joka sijaitsee muulla alueella kuin se paikallinen TAY, jota aputoiminnot palvelevat (ks. EKT 2010, kohta 3.13).

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan g alakohta

- 1.12 Paikallisia toimialayksiköitä on periaatteessa kirjattava sama määrä kuin sivutoimintoja, mutta joskus ei ole mahdollista tilastotietojen (tilinpitotietojen) perusteella erottaa paikallisen toimialayksikön sivutoimintoja tai niiden osia pääasiallisista toiminnoista. Jos tavaroita ja palveluita tuottavalla institutionaalisella yksiköllä on pääasiallista toimintaa ja sen lisäksi yksi tai useampia sivutoimintoja, se jaetaan samaan määrään toimialayksiköitä (TAY) ja sivutoiminnot luokitellaan pääasiallisesta toiminnasta erillisten nimikkeiden alle. Aputoimintoja ei erotella pääasiallisista tai sivutoiminnoista. Tiettyyn luokittelujärjestelmän nimikkeeseen kuuluvat TAY:t voivat kuitenkin tuottaa tuotteita kyseisen homogeenisen ryhmän ulkopuolelta niihin liittyvinä sivutoimintoina, joita ei voida erikseen tunnistaa saatavissa olevien kirjanpitoasiakirjojen perusteella. Yksi toimialayksikkö voi siis harjoittaa yhtä tai useampaa sivutoimintoa. (EKT 2010, kohta 2.149).

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan h alakohta

- 1.13 Toiminnon voidaan sanoa esiintyvän silloin, kun yhdistetään resursseja, kuten laitteita, työvoimaa, valmistustekniikkaa, tietoverkkoja ja tuotteita, ja tämä johtaa tiettyjen tavaroiden tai palvelujen syntymiseen. Toiminnolle ovat ominaisia panoksena olevat tuotteet (tavarat ja palvelut), tuotantoprosessi ja tuotoksena olevat tuotteet. Paikallisen toimialayksikön pääasiallinen toiminto on se toiminto, jonka arvonlisäys on suurempi kuin saman yksikön sisällä harjoitetun yhdenkään muun toiminnon arvonlisäys. Pääasiallinen toiminto määräytyy NACE Rev. 2:n mukaan ensin luokituksen ylimmällä tasolla ja sitten yksityiskohtaisemmilla tasoilla (ks. EKT 2010, kohta 3.10).

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan i alakohta

2. *Maataloustoimiala*

- 1.14 Kaikki samantyyppistä toimintoa harjoittavat paikalliset toimialayksiköt muodostavat yhdessä toimialan. Kansantalous voidaan tällä tavoin jakaa toimialoihin. Toimialaluokittelu on riippuvainen tällä perusteella yhteen ryhmiteltyjen yksiköiden pääasiallisesta toiminnosta. →₁ Luokittelun yksityiskohtaisimmalla tasolla toimiala sisältää EKT 2010:n kohdassa 2.150 olevan määritelmän mukaan kaikki NACE Rev. 2:n samaan luokkaan (nelinumerotaso) kuuluvat paikalliset toimialayksiköt, jotka siis harjoittavat samaa NACE Rev. 2:n määritelmän mukaista pääasiallista toimintoa. ←

- 1.15 Aikaisemmin maataloustoimiala määriteltiin maatalouden homogeenisten tuotantoyksiköiden muodostamaksi ryhmäksi. Maatalouden taloustileille valittiin kuitenkin kuvauksen perusyksiköksi paikallinen toimialayksikkö, jotta: i) maatalouden taloustilien lähtökohdaksi voitaisiin ottaa maatalouden taloudellinen asema, ☒ toisin sanoen ☒ jotta maataloustoimintaa mitattaessa voitaisiin ottaa täysin huomioon tietyt muuta kuin maataloutta olevat (ja siitä erottamattomat) sivutoiminnot; ja jotta ii) säilytettäisiin yhdenmukaisuus muun kansantalouden tilinpidon kanssa. Näin ollen siirryttiin homogeenisen tuotantoyksikön ja homogeenisen tuotannonhaaran käsitteisiin perustuvasta analyttisestä lähestymistavasta paikallisen toimialayksikön ja toimialan käsitteisiin perustuvaan tilastolliseen lähestymistapaan.
- 1.16 Muuta kuin maataloutta olevat ja siitä erottamattomat sivutoiminnot ovat toimintoja, joiden kustannuksia ei voida havaita erillään maataloustoiminnan kustannuksista. Esimerkkejä ovat maataloustuotteiden jalostus maatilalla, metsätalous, puunkorjuu ja maatilamatkailu. Maataloustoimialan tuotos on siten seurausta kahdenlaisista toiminnoista:
- i) maataloustoimintojen harjoittamista maataloustoiminnoista (jotka voivat olla pää- tai sivutoimintoja);

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan j alakohta

- ii) maataloustoimintojen erottamattomista sivutoiminnoista, jotka eivät ole maataloutta.
-

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan k alakohta
→₂ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan l alakohta
→₃ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan m alakohta

- 1.17 Maatila on maataloutta koskevien tietojen keruussa (maatalouslaskennat, maatilojen rakennetutkimukset) nykyisin käytetty yksikkö, ja se on maataloustoimialalle parhaiten soveltuva paikallinen TAY (vaikka toimialaan on sisällytettävä myös tiettyjä muita yksiköitä, kuten viiniä tai oliiviöljyä valmistavat osuuskunnat ja palkkiota vastaan maataloustyötä tekevät yksiköt jne.). Kuitenkin on korostettava, että maatiloilla harjoitettavien maataloustoimintojen moninaisuuden vuoksi maatila on paikallisen TAY:n erityistyyppi. →₁ EKT 2010:n mukaisen, yksiköitä ja niiden alaluokkia koskevan säännön tiukan soveltamisen pitäisi itse asiassa johtaa maatalon jakamiseen useisiin erillisiin paikallisiin toimialayksiköihin, mikäli samalla maatilalla harjoitetaan usean NACE Rev. 2:n luokan nelinumerotason toimintoja ja kohdan 1.10 mukaisesti edellytettävät tiedot ovat saatavilla. Maatalon käyttäminen maataloustoimialan paikallisena toimialayksikkönä kansantalouden tilinpidossa ja maatalouden taloustileillä on seurausta tilastollisesta lähestymistavasta. ←

- 1.18 Maataloustoimialan tilit ovat itse asiassa maatalojen tilejä vastaavia (tuotanto- ja tulonmuodostustilit). Väärinkäsitysten välttämiseksi on kuitenkin syytä korostaa, että maatalouden taloustilit eivät ole sellaisten yritysten tilejä, joiden pääasiallinen toiminto on maatalouden harjoittaminen. Ensinnäkään niihin eivät sisälly kaikki kyseisten tilojen muut toiminnot, jotka eivät ole maataloutta (maataloustoiminnoista eroteltavissa olevat toiminnot on jätetty tilien ulkopuolelle). Lisäksi niihin kuuluu sellaisten yritysten maataloustoimintoja, joiden pääasiallinen toiminto on muu kuin maatalouden harjoittaminen. Näin ollen maatilan käyttäminen maatalouden taloustilien perusyksikkönä ei muuta sitä tosiseikkaa, että maatalouden taloustilit ovat maataloustoimialan tilinpitoa.
- 1.19 ➔₂ Koska EKT 2010:n mukaan toimiala koostuu ryhmästä yksiköitä, jotka harjoittavat pääasiallisena toimintonaan samaa tai vastaavaa toimintoa, maatalouden taloustileillä sovellettava maataloustoimialan määritelmä on riippuvainen toimialalle luonteenomaisten toimintojen ja yksiköiden määrittelystä. ⬅ Tuloksena oleva maatalouden luonteenomaisten toimintojen ja yksiköiden valikoima saattaa johtaa joihinkin eroihin maatalouden taloustilien ja kansantalouden tilinpidon välillä (ks. kohta 1.90).
- 1.20 ➔₃ Maataloustoimialana käsitellään sellaisten paikallisten toimialayksiköiden ryhmittymää, jotka harjoittavat pääasiallisena toimintonaan tai sivutoimintonaan seuraavia taloudellisia toimintoja (ks. kohdat 1.60–1.65: maataloustoimialan tarkka määritelmä): ⬅
- kasvinviljely, puutarhatalous (myös viinin ja oliiviöljyn valmistus itse tuotetuista viinirypäleistä ja oliiveista);
 - kotieläintalous;
 - yhdistetty kasvinviljely ja kotieläintalous;
 - palkkiota vastaan tehtävät maataloustyöt;
 - metsästys, ansapyynti ja riistanhoito sekä niitä palveleva toiminta.
- 1.21 Maatalojen lisäksi maataloustoimiala sisältää yksiköt, jotka ovat tuottajien yhteenliittymiä (esimerkiksi osuuskunnat) ja jotka tuottavat viiniä ja oliiviöljyä, sekä erikoistuneet yksiköt, jotka toimittavat koneita, laitteita ja henkilöstöä palkkiota vastaan tehtävään maataloustyöhön.
- 1.22 Erikoistuneita yksiköitä, jotka toimittavat koneita, laitteita ja henkilöstöä palkkiota vastaan tehtävään työhön maataloustuotannon eri vaiheissa (kaupalliset yritykset, jotka tekevät sopimustyötä, tai urakoitsijoina toimivat maatalojen haltijat), käsitellään osana maataloustoimialaa. Suppeamman tulkinnan mukaan näiden maataloustoimialaan sisällytettävien yksiköiden on tehtävä työtä, joka: a) on osa maatalouden tuotantoprosessia, joka b) liittyy maataloustuotteiden tuotantoon, joita c) tavallisesti tekevät maatilat, ja joita d) tosiasiallisesti tekevät koneita, laitteita ja henkilöstöä toimittavat erikoisyksiköt.

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä
oleva 3 alakohta (mukautettu)

- 1.23 Mikäli erikoistuneet yksiköt eivät kuitenkaan ole suorittaneet sopimustöitä kokonaisuudessaan (esimerkiksi jos maatilan haltija vuokraa koneet mutta käyttää omaa työvoimaansa), kyseinen toiminto on kirjattava NACE Rev. 2:n 2-

numerotasolle 77 (vuokraus- ja leasingtoiminta); tässä tapauksessa palkkiot, jotka maatilat maksavat sopimusosapuolena oleville yrityksille, on kirjattava välituotekäyttöön kohtaan ”muut tavarat ja palvelut” (ks. kohta 2.109).

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan n alakohta

- 1.24 Koska maatalouden taloustilien tarkoituksena on mitata, kuvata ja analysoida maataloustoiminnasta (joka on jäsenvaltioissa lähes yksinomaan kaupallista toimintaa) syntyvää tulonmuodostusta, on päätetty rajata pois yksiköt, joille maataloustoiminta on ainoastaan vapaa-ajan⁴ toimintaa. Sen sijaan luontoistaloutta harjoittavat yksiköt kuuluvat maatalouden tilinpidon piiriin. On huomattava, että maataloustuotos, joka menee maatilojen omaan loppukulutukseen, on kirjattava maatalouden taloustileille.

↓ 138/2004

3. *Muuta kuin maataloutta olevat erottamattomat sivutoiminnot*
- 1.25 Paikallisen toimialayksikön käyttö maataloustoimialan perusyksikkönä mahdollistaa muuta kuin maataloutta olevan sivutoiminnon kirjaamisen silloin, kun sivutoimintoa ei voida erotella pääasiallisesta maataloustoiminnosta.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan p alakohta

- 1.26 Maataloustoimialan paikallisten toimialayksiköiden muuta kuin maataloutta olevat ja siitä erottamattomat toiminnot määritellään maatalouden taloustilien yhteydessä toiminnoiksi, jotka liittyvät läheisesti maataloustuotantoon ja joiden osalta mitään tuotosta, välituotekäyttöä, palkansaajakorvauksia, työpanosta tai kiinteän pääoman bruttomuodostusta koskevia tietoja ei voida tilastollisesti erotella maatalouden päätoimintoa koskevista tilastotiedoista tarkasteluajanjaksolla.

↓ 138/2004

- 1.27 Seuraavassa on lueteltu muuta kuin maataloutta olevien ja siitä erottamattomien sivutoimintojen tärkeimmät ominaispiirteet:
- Toimintojen tuotos on tarkoitettu myyntiin tai vaihtokauppaan (tilinpitojakson aikana tai myöhemmin varastoinnin jälkeen), tuottajan omaan loppukäyttöön tai luontoissuorituksiin (myös luontoissuorituksina maksettuihin palkansaajakorvauksiin).

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan q alakohta

- Ne eivät voi olla aputoimintoja. Aputoimintoja ei eritellä siten, että ne muodostaisivat erillisiä yksiköjä, eikä niitä erotella niiden yksiköiden

⁴ Nämä ovat pieniä yksiköitä, jotka tuottavat omaan kulutukseen, ei myyntiin, ja jotka harjoittavat maataloustoimintoja mutta eivät ole taloudellisesti riippuvaisia kyseisistä toiminnoista.

pääasiallisista tai sivutoiminnoista, joita ne palvelevat. Aputoiminnot on siis yhdistettävä siihen paikalliseen toimialayksikköön, jota ne palvelevat, paitsi jos ne on järjestetty erillisiin yksiköihin ja jos ne sijaitsevat muulla alueella. Aputoiminnot pysyvät samalla toimialalla kuin se paikallinen TAY, jota ne palvelevat. Aputoiminnot ovat yrityksen sisällä harjoitettuja tukitoimintoja (esimerkiksi myyntiä, markkinointia, varastointia tai kuljetusta; ks. EKT 2010:n kohdat 3.12 ja 3.13 sekä SNA 2008:n kohdat 5.35–5.44) sellaisten olosuhteiden luomiseksi, joiden vallitessa pää- tai sivutoimintoa voidaan harjoittaa. Aputoimintojen tuotteet ovat yleensä panoksina erityyppisissä tuotantotoiminnoissa.

↓ 2022/590 1 artiklan 4 alakohta
ja liitteessä I oleva 2 alakohta

- Omaan käyttöön tuotettua kiinteän pääoman bruttomuodostusta muihin kuin maataloustuotteisiin (esimerkiksi rakennuksiin tai koneisiin) ei sopimuksen mukaan pidetä kyseisenä sivutoimintona. Kyseinen omaan loppukäyttöön tarkoitettu omaan käyttöön tuotettu kiinteän pääoman bruttomuodostus muihin kuin maataloustuotteisiin katsotaan eroteltavissa olevaksi toiminnoksi, ja se kirjataan tunnistettavissa olevan paikallisen toimialayksikön tuotokseksi. Luontoissuorituksina palkansaajille tarjottuja majoituspalveluja käsitellään samalla tavalla (eli ne kirjataan tulonmuodostustilille luontoissuorituksina).

↓ 138/2004

- Toimintojen on oltava maataloille luonteenomaisia, toisin sanoen niillä on oltava huomattavaa taloudellista merkitystä suurelle joukolle maatiloja.
- Palkkiota vastaan tehtyä maataloustyötä ei lueta muuta kuin maataloutta oleviin toimintoihin, sillä se on maataloustoimialalle luonteenomainen toiminto (maatalouspalvelut).

1.28 Taloustileille on otettava ainoastaan se osa muuta kuin maataloutta olevaa sivutoimintoa, joka on erottamaton maataloudesta. Tästä on seurauksena, että tietty muuta kuin maataloutta oleva toiminto sisällytetään maataloustoimialaan vain, kun sitä ei pystytä erottelemaan paikallisen toimialayksikön maatalouden päätoiminnoista, mutta se jätetään pois, kun erottaminen on mahdollista. Tällöin kyseinen sivutoiminto luo muun kuin maatalouden paikallisen toimialayksikön. Muuta kuin maataloutta olevien ja siitä erottamattomien sivutoimintojen valintaperusteena ei yleensä ole tuotteen vaan toiminnon luonne⁵. Esimerkiksi maatilan matkailupalvelut sisällytetään maatalouden taloustileille ainoastaan silloin, kun niitä ei voida erotella maataloustoiminnasta. Näin ei todennäköisesti olisi asian laita silloin, kun näistä toiminnoista on tullut tärkeitä. Näin ollen maataloustoimialan tuotokseen luettavat muut kuin maataloustuotteet voivat vaihdella ajallisesti ja paikallisesti.

⁵ On kuitenkin huomattava, että tiettyjen sivutoimintojen, kuten kiinteistöalan toiminnan, ajatellaan olevan aina eroteltavissa maataloustoiminnasta.

1.29 Muuta kuin maataloutta olevien ja siitä erottamattomien sivutoimintojen kaksi päätyyppiä ovat:

1. Maataloustoiminnan jatkoa edustavat toiminnot, joissa käytetään maataloustuotteita. Tämän tyyppisiä toimintoja on useimmissa jäsenvaltioissa. Maataloustuotteiden jalostus on tämän ryhmän tyypillinen toiminto:

Maataloustuotteiden jalostus

- maidon jalostus voiksi, kermaksi, juustoiksi, jogurteiksi ja muiksi meijerituotteiksi,
- hedelmien ja vihannesten jalostus mehuiksi, säilykkeiksi, hilloiksi, alkoholijuomiksi ja muiksi tuotteiksi,
- rypäleiden, rypälemehun ja viinin jalostus alkoholijuomiksi (kuohuviiniksi, kuten samppanjaksi, väkeviksi alkoholijuomiksi, kuten konjakiksi jne.),
- kasviaineiden punonta, tekstiilituotteiden valmistus, villan kehruu,
- pasteijoiden, pateiden ja muiden lihajalosteiden valmistus,
- muiden maataloustuotteiden jalostus.

Maataloustuotteiden, kuten kananmunien ja perunoiden, lajittelu ja pakkaaminen.

2. Toiminnot, joissa käytetään maatilaa ja sen maataloustuotantovälineitä (laitteita, kalusteita, rakennuksia, työvoimaa). Näihin kuuluvat lähinnä seuraavat toiminnot:
 - maatilamatkailu – leirintämatkailu, ravitsemispalvelut, hotellit, erilaiset majoituspalvelut jne.,
 - maatilamyymälät – muiden kuin maatilan omien tuotteiden vähittäismyynti; jalostettujen ja jalostamattomien maataloustuotteiden suoramyynti kirjataan kyseisten tuotteiden tuotokseen,
 - urheilu- ja maaseudun virkistyspalvelut – maan käyttö esimerkiksi golfiin, ratsastukseen, metsästykseseen, kalastukseen jne.,
 - palvelut ulkopuolisille – esimerkiksi maatalouskoneiden vuokraus ja korjaus, keinokasteluhankkeet, maatalousneuvonta, tuotteiden varastointi, maatalousrakennusten huolto, maataloustuotteisiin liittyvät kaupalliset palvelut, maataloustuotteiden kuljetus jne. Nämä palvelut kirjataan sivutoimintoina ainoastaan silloin, kun ne suoritetaan ulkopuolisille. Jos palvelut tuotetaan omaan käyttöön, ne käsitellään aputoimintoina, joita ei kirjata taloustileille (ks. kohta 1.27),
 - maisemanhoitopalvelut – ruohon ja pensaiden leikkaaminen, lumen auraus, viheralueiden ja vastaavien suunnittelu, perustaminen ja hoito jne.,
 - kalanviljely,

- muut toiminnot, joissa käytetään maatalousmaata ja maatalouden tuotantovälineitä. Nämä muut toiminnot sisältävät tutkimuksen ja kehittämisen (T&K), mikäli se ei ole erillisten paikallisten toimialayksiköiden suorittamaa ja mikäli se on mahdollista arvioida.

↓ 138/2004

- 1.30 Muuta kuin maataloutta olevien sivutoimintojen luettelo (ks. kohta 1.29) on kuitenkin viitteellinen eikä soveltu kaikkiin maihin. Kunkin maan on sitä vastoin laadittava oma, maatalouden ominaispiirteisiinsä soveltuva muuta kuin maataloutta olevien ja siitä erottamattomien sivutoimintojen luettelo. Luettelo on laadittava yhteistyössä kansantalouden tilinpidosta vastaavien viranomaisien kanssa sen varmistamiseksi, että maatalouden taloustilit ovat yhdenmukaiset kansantalouden tilinpitoa varten laadittujen maataloustoimialan ja muuta kuin maataloutta olevien toimintojen tilien kanssa (toisin sanoen sen takaamiseksi, että mitään toimintoa ei ole jätetty pois eikä kirjattu kahteen kertaan).
- 1.31 Muiden kuin maatalousyksiköiden maatalouden sivutoiminnot ovat merkitykseltään niin vähäiset, että ne kirjataan sopimuksesta nollaksi. Muun kuin maatalousyksikön harjoittaman maataloustuotannon katsotaan itse asiassa olevan aina eroteltavissa tilinpitotietojen muodossa maataloustuotteiden ja maatalouden tuotantovälineiden erityisluonteen sekä maatalouden taloustilien laadinnassa käytettyjen tietolähteiden ja menetelmien ansiosta (ks. I luvun E osa sekä II luvun B ja C osat). Jotta maatalouden taloustilien laadinta perustuisi toimialan käsitteeseen, kaikkien maataloustuotteiden tuotos on mitattava lukuun ottamatta tuotteita, jotka muut kuin maatalouden paikalliset toimialayksiköt ovat tuottaneet sivutoimintoina. Koska kyseisten tuotteiden tuotoksen arvon ajatellaan sopimuksen mukaan olevan nolla, koko maataloustuotos tulee kirjatuksi (lukuun ottamatta sellaisten yksiköiden tuotosta, joille maataloustoiminta on ainoastaan vapaa-ajan toimintaa, ks. kohta 1.24).
- 1.32 Maatilojen tuottamat muut kuin maataloustavarat ja -palvelut sisältyvät maatalouden taloustileille ainoastaan silloin, kun ne ovat tulosta erottamattomista sivutoiminnoista. Jos esimerkiksi yksiköissä on useita vertikaalisesti integroituja tuotantoprosesseja (kuten yrityksissä, jotka teurastavat siipikarjaa ja pakkaavat tai tyhjiöpakkaavat siipikarjan lihaa tai lajittelevat, pesevät ja esipakkaavat perunoita tai muita vihanneksia tai joissa lajitellaan, esikäsitellään ja myydään siemeniä, tai osuuskunnissa, jotka tarjoavat varastointitilaa ja myyvät tuotteita jne.), maataloustoimialaan sisältyy ainoastaan se osa yrityksen toiminnosta, joka liittyy kohdissa 1.62 ja 1.63 määriteltyyn maataloustuotantoon tai muuhun kuin maataloutta oleviin ja siitä erottamattomiin sivutoimintoihin.

C TUOTOKSEN MITTAAMINEN

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan s alakohta

- 1.33 EKT 2010:n mukaan toimialan tuotos edustaa toimialan kaikkien yksiköiden tietyn tilinpitojakson aikana tuottamia tuotteita lukuun ottamatta tavaroita ja palveluja, jotka sama yksikkö tuottaa ja kuluttaa saman tilinpitojakson aikana. Maatalouden tuotoksen mittaaminen perustuu tämän EKT 2010:n säännön sovellukseen, jonka mukaan maatalouden tuotokseen sisältyy osa maatalousyksikköjen itse tuottamasta ja käyttämästä tuotoksesta (ks. kohdat 2.032–2.036). Maatalouden taloustileillä

maatalouden tuotos edustaa siten toimialan kaikkien yksiköiden tuotosten summaa (lukuun ottamatta tuotosta, jonka yksikkö tuottaa omaa välituotekäyttöään varten), johon lisätään yksikön tuottama ja sen omaan välituotekäyttöön mennyt tuotos sillä edellytyksellä, että kyseinen tuotos koskee kahta eri perustoimintoa (kuten viljelykasvit eläinten rehuksi) sekä täyttää tietyt vaatimukset (jotka määritellään kohdassa 2.055).

↓ 138/2004 (mukautettu)
→ 2019/280 1 artikla ja
liitteessä I olevan 1 alakohdan
a alakohta

1.34 EKT ☒ 2010:n ☒ sääntöä on muokattu seuraavien maataloustoimialan erityispiirteiden vuoksi:

- Maataloustuotoksen määrä, joka menee sen tuottaneen yksikön välituotekäyttöön, on suurempi maataloudessa kuin muilla kansantalouden toimialoilla.
- Maatilalla harjoitetaan lukuisia erilaisia maataloustoimintoja, jotka liittyvät läheisesti toisiinsa (yksi toiminto voi olla toisen toiminnon perusta tai sen jatke, kuten viljan ja rehukasvien tuotanto eläinten rehuksi; lisäksi tuotannontekijöiden, kuten välineiden ja koneiden, käyttötarkoitukset liittyvät läheisesti toisiinsa). Maatilan toimintojen vaihtelevuus ilman, että kyseenalaistetaan sen luonnehtimista paikalliseksi toimialayksiköksi, tekee siitä erityistapauksen kansantalouden muiden osa-alueiden paikallisiin toimialayksikköihin verrattuna (ks. kohta 1.17). Kun tilinpidossa kansantalous jaetaan toimialoihin, tarkoituksena on osaltaan heijastaa tuotantoprosessissa esiintyviä virtoja: taloudellisen arvon syntymistä, muuttumista, vaihtamista ja siirtymistä. Maatilalla harjoitettuja toimintoja ei voitaisi ottaa kaikilta osin huomioon, jos maatilan tuotosta mitattaisiin vain maatilalta poistuvan tuotoksen avulla.

1.35 EKT ☒ 2010 ☒ säännön muokkaaminen vaatii tiettyjen tuotteiden erityiskäsittelyä. Tällaisia ovat esimerkiksi maatilalla rehuna käytettäväksi tarkoitetut maataloustuotteet, viinin valmistukseen käytetyt rypäleet ja oliiviöljyn valmistukseen käytetyt oliivit sekä muuta kuin maataloutta olevien ja siitä erottamattomien sivutoimintojen välituotekäyttöön tarkoitetut maataloustuotteet.

1.36 Maatalousyksiköiden väliseen elävien eläinten kauppaan sekä elävien eläinten tuontiin sovelletaan erityiskäsittelyä, koska näitä eläimiä pidetään keskeneräisinä töinä (ks. II luku).

D TILIKOKONAISUUS

1. →₁ EKT 2010 ←₁:n mukainen tilikokonaisuus

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I
olevan 4 alakohdan t alakohta
(mukautettu)

1.37 Maatalouden taloustilit rakentuvat toisiinsa kytkeytyvien tilien kokonaisuudesta. EKT 2010:n mukainen täydellinen tilikokonaisuus sisältää juoksevat tilit, varallisuuden muodostustilit ja varallisuustaseet (EKT 2010, kohdat 1.113 ☒ , 1.114

ja ☒ 1.115). Näiden tilien ansiosta on mahdollista kirjata talouden kiertokulun erityispiirteisiin (esimerkiksi tuotantoon) liittyviä taloustoimia ja muita virtoja täsmällisessä kehikossa. Taloustoimet ulottuvat tulonmuodostuksesta varojen muodossa tapahtuvan tulojen karttumisen kautta niiden jakoon ja uudelleenjakoon. Tasapainoerää, jotka saadaan vähentämällä tilin yhden puolen kokonaisarvo toisen puolen kokonaisarvosta, käytetään kokonaissuureina talouden suorituskykyä arvioitaessa.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan u alakohta

- 1.38 Juoksevat tilit koskevat tuotantoa ja siihen liittyvää tulonmuodostusta, tulojen jakautumista ja uudelleenjakoa sekä tulojen käyttöä loppukulutukseen. Niiden avulla voidaan laskea säästö, joka on olennainen osa varallisuuden muodostusta. Varallisuuden muodostustilit analysoivat yksiköiden varojen ja velkojen muutosten eri osatekijöitä. Ne mahdollistavat nettovarallisuuden (varojen ja velkojen välinen erotus) muutosten kirjaamisen. Varallisuustaseet osoittavat eri yksiköiden kokonaisvarat ja -velat tilikauden alussa ja lopussa sekä yksiköiden nettovarallisuuden. Kuhunkin varojen ja velkojen erään liittyvät, varallisuuden muodostustilille kirjatut virrat käyvät ilmi varallisuustaseiden muutoksista (ks. EKT 2010, kohdat 8.02–8.09 ja taulukko 8.1).

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan v alakohta

- 1.39 Edellä tarkoitettua tilikokonaisuutta sovelletaan institutionaalsiin yksiköihin, sektoreihin ja alasektoreihin ja koko kansantalouteen. EKT 2010:n mukaan täydellisen tilikokonaisuuden laatiminen paikalliselle toimialayksikölle ja toimialalle ei ole tarkoituksenmukaista, koska kyseisillä yksiköillä on harvoin sellaista itsenäistä asemaa, jota ne tarvitsevat voidakseen pitää hallussaan tavaroita tai varoja tai saadakseen ja jakaakseen tuloja.

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan a alakohta

2. Maatalouden tilinpidon tilikokonaisuus

- 1.40 Koska maatalouden taloustilit perustuvat toimialan käsitteeseen, →₁ EKT 2010 ←:n mukainen tilikokonaisuus on rajattava juoksevista tileistä ensimmäisiin:

- Tuotantotili, ja
- tulonmuodostustili.

Tuotantotilin tasapainoeränä on arvonlisäys, ja tulonmuodostustilin tasapainoeränä toimintaylijäämä (ks. taulukot 1 ja 2).

- 1.41 Maataloustoimialan erityisluonteen vuoksi on kuitenkin katsottu, että myös muita tilejä on mahdollista laatia — ainakin osittain — silloin, kun kyseeseen tulevia virtoja voidaan selkeästi lukea kyseisille tileille kuuluviksi. Kyseessä ovat (ks. taulukot 3 ja 4):
- yrittäjätulon tili (eräs juoksevista tileistä)
 - pääomatili (eräs varallisuuden muodostuksen tileistä).
- 1.42 Tilikokonaisuuden laajentamista sisältämään tietyt erät (virrat) varallisuuden muodostustileihin kuuluvien ”Varojen muiden muutosten” tileiltä (toisin sanoen ”Varojen volyymin muiden muutosten” tilin ja uudelleenarvostustilin tietyt erät) ja laajennusta varallisuustaseiden suuntaan selvitetään parhaillaan.
- 1.43 ➔₁ EKT 2010 ⬅₂:ssä esitettyjen taulukoiden ja tilinpitorakenteiden perusteella maatalouden taloustilien tilikokonaisuus voidaan kuvata taulukoissa 1—4 esitetyllä tavalla.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan w alakohta (mukautettu)

A. Juoksevat tilit					
Taulukko 1: Tuotantotili					
Käyttö			Resurssit		
P.2	Välituotekäyttö	50	P.1	Tuotos	100
B.1 g	Arvonlisäys, brutto	50			
P.51c	Kiinteän pääoman kuluminen	10			
B.1n	Arvonlisäys, netto	40			
Taulukko 2: Tulonmuodostustili					
Käyttö			Resurssit		
D.1	Palkansaajakorvaukset	10	B.1n	Arvonlisäys, netto	40
D.29	Muut tuotantoverot	5			
D.39	Muut tuotantotukipalkkiot	– 10			
B.2n/B.3n	Toimintaylijäämä, netto / sekatalo, netto	35			

<i>Taulukko 3: Yrittäjätulon tili</i>					
<i>Käyttö</i>			<i>Resurssit</i>		
D.4	Omaisuuustulot	10	B.2n/B.3n	Toimintaylijäämä, netto / sekatulo, netto	35
D.41	Korot	5			
D.45	Maanvuokrat	5	D.4	Omaisuuustulot	1
			D.41	Korot	1
			D.42	Yritysten jakamat tulot	
			D.43	Suorien ulkomaisten sijoitusten uudelleensijoitetut voitot	
			D.44	Muut sijoitustulot	
			D.45	Maanvuokrat	
B.4n	Yrittäjätulo, netto	26			
<i>B. Varallisuuden muodostustilit</i>					
<i>Taulukko 4: Pääomatili</i>					
<i>Varojen muutokset</i>			<i>Velkojen ja nettovarallisuuden muutokset</i>		
B.101	Säästöistä ja pääomansiirroista johtuvat nettovarallisuuden muutokset		B.8n	Säästö, netto	
			D.9r	Pääomansiirrot, saadut	10
			D.92r	Investointiavustukset, saadut	5
			D.99r	Muut pääomansiirrot, saadut	5

			<i>D.9p</i>	<i>Pääomansiirrot, maksetut</i>	
			<i>D.9lp</i>	<i>Pääomaverot, maksetut</i>	
			<i>D.99p</i>	<i>Muut pääomansiirrot, maksetut</i>	
P.51 g	Kiinteän pääoman bruttomuodostus	100	<i>B.101</i>	<i>Säästöistä ja pääomansiirroista johtuvat nettovarallisuuden muutokset</i>	
P.511	Kiinteiden varojen hankinnat miinus vähennykset (kiinteän pääoman bruttomuodostus, kiinteät varat)	89			
P.511a	Kiinteän pääoman bruttomuodostus, istutukset	10			
P.511b	Kiinteän pääoman bruttomuodostus, eläimet	15			
P.511c	Kiinteän pääoman bruttomuodostus, koneet ja laitteet	20			
P.511d	Kiinteän pääoman bruttomuodostus, kuljetusvälineet	20			
P.511e	Kiinteän pääoman bruttomuodostus, maatalousrakennukset	20			
P.511f	Kiinteän pääoman bruttomuodostus, muut rakennelmat lukuun ottamatta maanparannuksia (muut rakennukset, rakennelmat jne.)	0			
P.511g	Maan perusparannukset	4			
P.511h	Tutkimus ja kehittäminen	0			

P.511i	Kiinteän pääoman bruttomuodostus, muut (☒ esimerkiksi ☒ tietokoneohjelmat, tuotanto-oikeudet)	0			
P.512	Valmistamattomien varojen omistusoikeuden siirtokustannukset (maa jne.)	1			
P.51c	Kiinteän pääoman kuluminen	10			
P.52	Varastojen muutokset	5			
P.53	<i>Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset</i>				
NP	<i>Valmistamattomien varojen hankinnat miinus vähennykset (maa jne.)</i>				
B.9	<i>Nettoluotonanto(+)/nettoluotonotto(-)</i>				
K.1	<i>Varojen muuttuminen taloudellisesti merkittäväksi</i>				
K.2	<i>Valmistamattomien varojen taloudellisen arvon häviäminen</i>				

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan x alakohta

1.44 Taulukoissa 3 ja 4 kurstiivilla merkityt taloustoimet ja varannot ovat eriä:

- joilla ei ole merkitystä maatalouden taloustileillä, koska tilinpito perustuu toimialan käsitteeseen ja tilikokonaisuus on epätäydellinen. Kyseessä ovat taulukon 3 resurssit-sarakkeen kohdat D.42 Yritysten jakamat tulot, D.43 Suorien ulkomaisten sijoitusten uudelleensijoitetut voitot, D.44 Muut sijoitustulot ja D.45 Maanvuokrat sekä taulukon 4 kohdat B.8n Säästö, netto, B.101 Säästöstä ja pääomansiirroista johtuvat nettovarallisuuden muutokset ja B.9 Nettoluotonanto(+)/nettoluotonotto(-), tai

- joita ei kirjata, koska niistä ei ole saatavilla riittävästi luotettavaa tietoa tai koska niiden merkitys on vähäinen maatalouden taloustileillä tällä hetkellä. Tällaisia ovat taulukon 4 kohdat D.9p Pääomansiirrot, maksetut, D.91p Pääomaverot, maksetut ja D99p Muut pääomansiirrot, maksetut, P.53 Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset, NP Valmistamattomien varojen hankinnat miinus vähennykset (maa ja muut valmistamattomat varat), K.1 Varojen muuttuminen taloudellisesti merkittäväksi ja K.2 Valmistamattomien varojen taloudellisen arvon häviäminen. Jotkin näistä eristä (kuten D.91, K.1 ja K.2) saatetaan kuitenkin tulevaisuudessa kirjata maatalouden taloustileille.

↓ 138/2004 (mukautettu)
 ➔₁ 2019/280 1 artikla ja
 liitteessä I olevan 4 alakohdan
 y alakohhta

- 1.45 Tuotantotilille kirjataan tuotantoprosessiin liittyvät taloustoimet. Sen resursseihin sisältyy tuotos ja käyttöön välituotekäyttö. Arvonlisäys, toisin sanoen tilin tasapainoerä, voidaan laskea ennen kiinteän pääoman kulumisen vähentämistä tai sen vähentämisen jälkeen (arvonlisäys, brutto tai netto). Koska tuotos arvotetaan perushintaan ja välituotekäyttö ostajan hintaan, arvonlisäys sisältää tuotetukipalkkiot mutta ei tuoteveroja.
- 1.46 Tulonmuodostustili kuvaa tuotantoprosessin synnyttämää tulonmuodostusta ja tulojen jakautumista tuotannontekijänä olevan ”työn” ja julkisyhteisöjen (verojen ja tukipalkkioiden muodossa) kesken. ☒ Toimintaylijäämä eli toisin sanoen tasapainoerä ☒ vastaa tuloa, jonka yksiköt saavat aikaan käyttämällä tuotantovälineitään. ➔₁ Kotitaloussektoriin sisältyvillä yhtiöimättömillä yrityksillä tämän tilin tasapainoerä sisältää välillisesti osuuden, joka vastaa korvausta omistajan tai hänen perheenjäsentensä työstä. Tällä itsenäisestä ammatinharjoittamisesta saadulla tulolla on palkan ominaisuuksia ja yrittäjänä tehdystä työstä saadun voiton ominaisuuksia. Tästä tulosta, joka ei ole tarkasti ottaen pelkästään palkkaa tai voittoa, käytetään nimitystä ”sekatulo” (ks. EKT 2010, kohta 8.19). ◀
- 1.47 Yrittäjätulon tilin ansiosta on mahdollista määrittää tulo, joka vastaa normaalin liikekirjanpidon mukaista voittoa ennen osingonjakoa ja veroja.
- 1.48 Pääomatilin avulla voidaan määrittää, missä määrin muiden kuin rahoitusvarojen hankinnat on rahoitettu säästöillä ja pääomansiirroilla, kun hankinnoista on vähennetty näiden varojen vähennykset. Pääomatili osoittaa nettoluotonannon tai -oton. Maataloustoimialan pääomatilejä ei ole mahdollista laatia täydellisinä, sillä vaikka tiettyjen virtojen voidaan selkeästi katsoa kuuluvan näihin toimialoihin, joitakin osatekijöitä (kuten säästö, netto, joka on juoksevien tilien tilikokonaisuuden tasapainoerä) ei voida laskea, koska tilit laaditaan toimialojen perusteella. Sitä vastoin kirjaamalla toimialan muiden kuin rahoitusvarojen arvon muutokset (jotka johtuvat varojen hankinnoista ja luovutuksista sekä kiinteän pääoman kulumisesta) mahdollisimman täydellisinä sekä toimialan saamat pääomansiirrot, saadaan arvokasta tietoa toimialan taloudellisesta tilanteesta ja varallisuudesta (tuotantoprosessin tuottamia tuloja koskevien tietojen lisäksi).

E MAATALOUDEN TALOUSTILIEN LAATIMISEN TIETOLÄHTEET JA LASKENTAMENETELMÄT

- 1.49 Yksi keskeisistä maatalouden taloustilien tunnusmerkeistä on lähes kaikkien tuotteiden tuotoksen mittaamisessa noudatettu kaava ”määrä × hinta”. Lähestymistapaan on päädytty pääosin siksi, että maatalouden taloustilejä on vaikea laatia edustavilla otoksilla kerättyjen kirjanpitolietojen perusteella.
- 1.50 Kasvinviljelyn tuotoksen arviointi voi yleensä perustua joko resursseihin eli viljelypinta-aloja ja satomääriä koskevien arvioiden perusteella muodostettuun arvioon tuotetuista määristä (korjatusta sadosta) tai käyttöön eli arvioon maataloustuotteiden käyttäjätoimialojen ostoista ja nettoviennistä (vienti miinus tuonti). Näiden käytön erien lisäksi on otettava huomioon maataloustoimialan itse välituotteina käyttämät määrät, tuottajien varastojen muutos sekä oma käyttö (suurimmaksi osaksi omaa loppukulutusta). Jälkimmäinen lähestymistapa voi osoittautua hyvin soveltuvaksi silloin, kun kyseisten maataloustuotteiden ostajat ovat helposti tunnistettavissa ja käytön kolmen muun osatekijän osuudet ovat rajalliset (esimerkiksi tuotteet, jotka vaativat esivalmistusta ennen käyttöä, kuten sokerijuurikkaat, tupakka jne.). Tietojen vastaavuuden ja luotettavuuden tarkistamiseksi on kuitenkin syytä laatia käytön ja resurssien määriä koskevia taseita.
- 1.51 Eläintuotoksen mittaamisessa pääasiallisina tietolähteinä ovat teurastuksia, elävien eläinten tuontia ja vientiä sekä kotieläinten lukumääriä koskevat tilastot. Eläintuotteiden (pääosin maidon) tuotos arvioidaan yleensä käyttäjätoimialojen (meijerit, pakkaamot) ostotietojen perusteella, koska tuotteiden käyttötarkoitus tiedetään tarkkaan.
- 1.52 Laskentamenetelmiä selostetaan tarkemmin luvussa II.
- 1.53 Useimpia maatalouden välituotekäyttöön sisältyviä tavaroita voidaan yleensä käyttää vain maataloudessa (siemenet ja taimet, lannoitteet, torjunta-aineet jne.). Tässä tapauksessa maatalouden ostoja koskevat tiedot voidaan johtaa näitä tavaroita toimittavien toimialojen myyntitiedoista (ottamalla huomioon ulkomaankauppa).
- 1.54 Edellä esitetyn menetelmän soveltamiseen sisältyy kuitenkin riskejä. Pääasiassa maatalouden välituotekäyttöön menevien tavaroiden valmistajien myynnit eivät todellisuudessa välttämättä täysin vastaa maatalouden ostoja, koska esimerkiksi lannoitteita ja torjunta-aineita voidaan ostaa myös muihin tarkoituksiin (kaupan varastoihin tai muiden yksiköiden, kuten yleisten puistojen hoidosta vastaavien yksiköiden tai kotitalouksien, käyttöön jne.).

F LUOKITUS

1. Yleistä

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä oleva 4 alakohta (mukautettu)

- 1.55 Maatalouden taloustilit ovat ☒ EKT 2010:een ☒ kiinteästi kuuluva osa ☒ ja ☒ siksi niiden laadinnassa käytetään ☒ Eurostatin ☒ laatimaa tilastollista toimialaluokitusta, NACE Rev. 2:ta. NACE Rev. 2 on vuonna 2006 laadittu toimialojen 4-numerotason luokitus. Se on tarkistettu versio Euroopan yhteisöjen yleisestä toimialaluokituksista, josta käytetään lyhennettä NACE ja jonka ☒ Eurostat ☒ julkaisi ensimmäisen kerran vuonna 1970.

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 212/2008 1 artikla ja liitteessä
oleva 1 alakohta
→₂ 212/2008 1 artikla ja liitteessä
oleva 2 alakohta

- 1.56 →₁ NACE Rev. 2 ← on kansainvälistä toimialaluokitusstandardia (→₂ ISIC Rev. 4 ←) →₂⁶ ← yksityiskohtaisempi versio, joka on muokattu erityisesti Euroopan oloihin. →₁ NACE Rev. ←₂ liittyy suoraan myös ☒ unionin ☒ tilastolliseen toimialoittaiseen tuoteluokitukseen (CPA), joka puolestaan perustuu Yhdistyneiden kansakuntien laatimaan tuoteluokitukseen (Central Product Classification, CPC).

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä
oleva 5 alakohta

- 1.57 NACE Rev. 2 on toimialaluokitus, jota käytetään kansantalouden tilinpidossa toimialojen määrittelyssä. Se perustuu nelitasoiseen koodijärjestelmään:
- ensimmäinen taso, johon kuuluvat kirjainkoodilla merkittävät nimikkeet (pääluokat),
 - toinen taso, johon kuuluvat kaksinumeroisella koodilla merkittävät nimikkeet (kaksinumerotasot),
 - kolmas taso, johon kuuluvat kolminumeroisella koodilla merkittävät nimikkeet (kolminumerotasot), ja
 - neljäs taso, johon kuuluvat nelinumeroisella koodilla merkittävät nimikkeet (nelinumerotasot).

↓ 138/2004

- 1.58 Toimialaluokituksen kukin taso voidaan yleensä määrittää toimialan luonteenomaisten tavaroiden tai palvelujen perusteella. Toimialoittaista tuoteluokitusta (CPA) käytetään näin ollen maataloustoimialalla kuvaamaan yksityiskohtaisesti erilaisia taloudellisia toimintoja, ja sen kaksinumeroisella lisäjaottelulla luokat voidaan määritellä entistä tarkemmin.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I
olevan 4 alakohdan z alakohta

- 1.59 EKT 2010:n mukaan toimiala vastaa ryhmää paikallisia toimialayksiköitä, jotka harjoittavat samaa tai saman tyyppistä pääasiallista toimintoa. Luokituksen yksityiskohtaisimmalla tasolla toimiala koostuu kaikista paikallisista toimialayksiköistä (TAY), jotka kuuluvat samaan NACE Rev. 2:n luokkaan (4-numerotaso) ja jotka näin ollen harjoittavat samaa tässä luokituksessa määriteltä toimintoa (EKT 2010, kohta 2.150). Maataloustoimialan toiminta-alan määritelmä vaatii siksi täsmällistä selvitystä:

⁶ →₂ ISIC Rev. 4 ←: United Nations International Standard Industrial Classification of all Economic Activities.

- luonteenomaisista toiminnoista,
- maatalouden taloustilien luonteenomaisista yksiköistä.

↓ 138/2004

2. Maatalouden luonteenomaisten toimintojen määrittely

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan aa alakohta (mukautettu)

1.60 Maatalouden taloustilien mukainen maataloustoimiala vastaa periaatteessa NACE Rev. 2:n 2-numerotasoa 01. Poikkeukset käyvät ilmi kohdista 1.62–1.65.

↓ 138/2004
 →₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan a alakohta
 →₂ 212/2008 1 artikla ja liitteessä oleva 1 alakohta

1.61 Maatalouden taloustilit ovat kansantalouden tilinpidon puitteissa satelliittitilejä, joiden peruskäsitteet, -periaatteet ja -säännöt perustuvat →₁ EKT 2010 ←:een. →₁ EKT 2010 ← antaa kuitenkin vain yleispuitteet kansantaloudelle kokonaisuutena, ja taloustilejä on muokattava maataloustoimialan erityistarpeiden mukaisiksi. Nämä erityistarpeet johtuvat pääosin itse tilinpidon erityistavoitteista, saatavilla olevista tietolähteistä sekä maatalousyksiköiden ja niiden harjoittamien toimintojen erityisluonteesta. Satelliittitilien erityisluonteen vuoksi on määriteltävä maataloudelle luonteenomaiset toiminnot sisältävä luettelo, jonka on luonnollisesti perustuttava →₂ NACE Rev. 2 ←:een.

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä oleva 6 alakohta

1.62 Kansantalouden tilinpidossa maataloustoimiala määritellään kaikiksi yksiköiksi, jotka harjoittavat joko yksinomaan tai sivutoimintoihin yhdistettynä NACE Rev. 2:n 2-numerotasoon 01 ”Kasvinviljely ja kotieläintalous, riistatalous ja niihin liittyvät palvelut” sisältyviä toimintoja. 2-numerotasoon 01 kuuluvat⁷:

- kolminumerotaso 01.1: yksivuotisten kasvien viljely,
- kolminumerotaso 01.2: monivuotisten kasvien viljely,
- kolminumerotaso 01.3: taimien kasvatus ja muu kasvien lisääminen,
- kolminumerotaso 01.4: kotieläintalous,
- kolminumerotaso 01.5: yhdistetty kasvinviljely ja kotieläintalous (sekatilat),
- kolminumerotaso 01.6: maataloutta palveleva toiminta,

⁷ Katso myös osa ”Explanatory notes” Eurostatin julkaisussa NACE Rev. 2, Statistical classification of economic activities in the European Community, Theme 2, Series E, Luxemburg 2007.

- kolminumerotaso 01.7: Metsästys ja sitä palveleva toiminta.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan bb alakohta

1.63 Maatalouden taloustilien luonteenomaisten maataloustoimintojen luettelo vastaa näitä seitsemää ryhmää (01.1–01.7) seuraavin poikkeuksin:

- Siihen sisältyvät myös viinin ja oliiviöljyn valmistus (ainoastaan samalla maatilalla tuotetuista rypäleistä valmistettu viini ja oliiveista puristettu öljy).
- Siihen eivät sisälly tietyt toiminnot, jotka NACE Rev. 2:ssa katsotaan maatalouspalveluiksi (kuten kastelujärjestelmien käyttö – ainoastaan palkkiota vastaan tehdyt maataloustyöt otetaan huomioon).

↓ 138/2004

3. *Maatalouden luonteenomaisten yksiköiden määrittely*

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä oleva 8 alakohta

1.64 Kaikki yksiköt, jotka harjoittavat maatalouden taloustilien mukaisen maataloustoimialan luonteenomaisia toimintoja, on otettava mukaan. Kyseessä olevat yksiköt harjoittavat seuraavia NACE Rev. 2:n kolminumerotasoihin kuuluvia toimintoja:

- kolminumerotasot 01.1 ja 01.2: yksivuotisten ja monivuotisten kasvien viljely,
- siementuotanto: ainoastaan yksiköt, jotka harjoittavat siementen lisäämistä,
- kolminumerotaso 01.3: taimien kasvatusta ja muu kasvien lisääminen,
- kolminumerotaso 01.4: kotieläintalous,
- kolminumerotaso 01.5: yhdistetty kasvinviljely ja kotieläintalous (sekatilat),
- kolminumerotaso 01.6: maataloutta palveleva toiminta
- tähän eivät kuulu yksiköt, jotka harjoittavat muita palvelutoimintoja kuin palkkiota vastaan tehtävää maataloustyötä (toisin sanoen yksiköt, jotka harjoittavat seuraavia toimintoja: kastelujärjestelmien käyttö tai siementen käsittely kasvinviljelyä varten),
- kolminumerotaso 01.7: metsästys ja sitä palveleva toiminta.

↓ 138/2004 (mukautettu)

1.65 Luettelosta voidaan päätellä, että maatilojen lisäksi maataloudelle luonteenomaisia yksiköitä ovat viinin ja oliiviöljyn tuottajien yhteenliittymät ja erikoistuneet yksiköt, jotka tekevät maataloustyötä palkkiota vastaan (ks. kohdat 1.20 ja 1.21). On syytä muistaa, että yksiköt, joille maataloustoiminta on ainoastaan vapaa-ajan toimintaa (ks. kohta 1.24), eivät kuulu maatalouden luonteenomaisiin yksiköihin.

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä oleva 10 alakohta (mukautettu)

- a) Kolminumerotasot 01.1 ☒, 01.2 ja ☒ 01.3 ”Yksivuotisten ja monivuotisten kasvien viljely, taimien kasvatus ja muu kasvien lisääminen”

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä oleva 11 alakohta (mukautettu)

- 1.66 Kolminumerotasot 01.1 ☒, 01.2 ja ☒ 01.3 ovat järjestelmällinen erittely viljelykasvituotannon kaikista toiminnoista jäsenvaltioissa.

↓ 138/2004 (mukautettu)

- 1.67 Tuotokseksi kirjattavan rehukasvituotannon on oltava osa taloudellista toimintaa.
- 1.68 Maatalouden taloustilien mukaisessa luokittelussa maataloudessa käytettävien siementen tuotanto on koottu luokkaan ”Siemenet” lukuun ottamatta viljakasvien (riisi mukaan luettuna), öljykasvien ja valkuaiskasvien siemeniä sekä siemenperunaa, jotka kirjataan kukin asianmukaiseen viljan tai öljykasvien siementen, valkuaiskasvien tai perunan luokkaan⁸. Siementen tuotanto kattaa itse asiassa usean tyyppisiä tuotantotoimintoja: tutkimuksen (☒ toisin sanoen ☒ ensimmäisen sukupolven prototyyppisiementen tuotannon), lisäämisen (jonka maatilat toteuttavat sopimuspohjaisesti) ja sertifiointin (toisin sanoen erikoistuneiden tuotantoyksiköiden suorittaman lajittelun ja pakkaamisen). Ainoastaan siementen lisääminen on maataloudelle luonteenomainen toiminto, koska tutkimus- ja sertifiointitoimintoja harjoittavat tutkimus- ja tuotantolaitokset, eikä näitä toimintoja pidetä perinteisenä maataloustoimintana (☒ toisin sanoen ☒ luonnonvarojen hyödyntämisenä kasvien ja eläinten tuottamiseen). Näin ollen maatalouden taloustileillä siementuotanto koskee ainoastaan siementen tuotantoa lisäämällä. Siementen välituotekäyttönä pidetään i) lisäämistä varten ostettuja ensimmäisen sukupolven siemeniä, ja ii) maataloustuottajien kasvinviljelyä varten ostamia sertifioituja siemeniä.

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä oleva 13 alakohta (mukautettu)

- 1.69 NACE Rev. 2:n mukaisen sovitun käytännön⁹ mukaan silloin, kun maataloustuotteet jalostaa sama tuotantoyksikkö, joka on ne itse tuottanut, myös jalostetut tuotteet luokitellaan maatalouteen kuuluvaksi. Esimerkiksi rypälemehua, viiniä ja oliiviöljyä käsitellään elintarvikkeina toimialoittaisessa tuoteluokituksessa (CPA). NACE Rev. 2 luokittelee viinin ja oliiviöljyn tuotannon pääluokkaan C ”Teollisuus” (nelinumerotasot 11.02 ”Viinin valmistus rypäleistä” ja 10.41 ”Kasvi- ja eläinperäisten öljyjen ja rasvojen valmistus”). Ainoastaan viinirypäleiden ja oliivien

⁸ Tämä poikkeus yleissäännöstä tehdään siksi, että näissä erityistapauksissa suuri osa siemenistä saadaan vastaavien viljakasvien, öljykasvien, valkuaiskasvien tai perunan normaalin sadon tuotoksesta, kun muissa tapauksissa siemenet yleensä tuotetaan siihen erikoistuneilla maatiloilla.

⁹ Katso osa ”Introductory guidelines” Eurostatin julkaisussa NACE Rev. 2, Statistical classification of economic activities in the European Community, Theme 2, Series E, Luxemburg 2007.

tuotantotoiminnot kuuluvat maatalouteen (nelinumerotasot 01.21 ”Rypäleiden viljely” ja 01.26 ”Öljyä sisältävien hedelmien viljely”). Mainitun käytännön mukaan viini ja oliiviöljy, jonka valmistaa sama tuotantoyksikkö, joka on tuottanut rypäleet ja oliivit, luokitellaan maatalouteen kuuluvaksi.

↓ 138/2004 (mukautettu)

- 1.70 Maatiloihin kiinteästi liittyvien yksiköiden viininvalmistusta pidetään myös maatalouden luonteenomaisena toimintona maatalouden taloustileillä. Maatiloihin kiinteästi liittyvät yksiköt sisältävät tuottajien yhteenliittymät (kuten viininviljelijöiden osuuskunnat). Niiden sisällyttäminen maataloustoimialaan on perusteltua kyseisten organisaatioiden luonteen vuoksi. Ne ovat historiallisesti olleet maatilojen ”jatkeita” (tuotantoon ja markkinointiin liittyvistä keskinäisistä syistä), ja ne ovat yleensä maatilojen omistamia. Sitä vastoin elintarviketeollisuusyritysten viinin (oliiviöljyn) valmistus ei sisälly maatalouden taloustileille (valmistus on selkeästi luonteeltaan teollista).
- 1.71 Rypälemehun valmistus sisältyy viinin valmistuksen rinnalla maatalouden luonteenomaisten toimintojen luetteloon, koska rypälemehua voidaan myydä tai viedä sellaisenaan tai se voidaan kirjata varastojen lisäykseksi ennen kuin se myöhemmällä viiteajanjaksolla myydään tai viedään käytettäväksi joko kulutukseen tai viinin valmistukseen.
- 1.72 Koska viini, oliiviöljy ja rypälemehu (rypälemehu ainoastaan siltä osin kuin se ei ole käynyt viiniksi viiteajanjakson aikana) ovat seurausta maataloustuotannosta, jossa yksikkö jalostaa tuottamiaan rypäleitä tai oliiveja, rypälemehun ja viinin valmistukseen tarkoitettuja rypäleitä tai oliiviöljyn valmistukseen tarkoitettuja oliiveja (toisin sanoen perustuotteita) ei saa sisällyttää tuotokseen. Niitä käsitellään yksikön sisäisenä välituotekäyttönä, jota ei mitata toimialan tuotokseksi (ks. kohta 2.052). Rypälemehu, joka ei ole käynyt viiniksi viiteajanjakson aikana, on kirjattava ajanjakson tuotokseen. Viinikäymisen ajanjaksolla se kirjataan välituotekäyttöön (toimialan sisäinen käyttö), joka on vastakirjauksena vastaavalle varastojen vähennykselle. Rypälemehun jalostustuotteena saatu viini on kirjattava osaksi tuotosta.
- 1.73 Istutukset (☒ esimerkiksi ☒ viini- ja hedelmätarhat) ovat kiinteitä pääomatavaroita, ja niiden muodostus on kirjattava tuotokseen. Istutusten tekemisen omaan käyttöön katsotaan kuuluvan kohtaan ”Omaan käyttöön tuotetut kiinteät pääomatavarat”. Jos istutukset tekee erikoistunut yksikkö sopimustyönä, niiden arvo kirjataan kohtaan ”Myynnit”.

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä
oleva 14 alakohta

b) Kolminumerotaso 01.4 ”Kotieläintalous”

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 212/2008 1 artikla ja liitteessä
oleva 16 alakohta
→₂ 2019/280 1 artikla ja
liitteessä I olevan 4 alakohdan
cc alakohta

- 1.74 Kasvinviljelytoimintojen tapaan (ks. kohta 1.66) myös tämä kolminumerotaso sisältää jäsenvaltioissa tuotettujen kotieläintaloustuotteiden järjestelmällisen erittelyn.
- 1.75 Hevosten kasvatusta on maatalouden taloustileillä luonteenomainen toiminto, olipa eläimen lopullinen käyttötarkoitus mikä tahansa (siitoseläin, lihantuotanto tai palvelujen tuottaminen). →₁ On kuitenkin syytä huomata, että ravihevostallien ja ratsastuskoulujen pito ei ole maataloudelle ominaista toimintaa (kyseessä on ”Urheilutoiminta sekä huvi- ja virkistyspalvelut”, 2-numerotaso 93) (ks. kohta 2.210). ← →₂ Siksi viljelijöille kyseisistä toiminnoista kertyvät virrat on jätettävä kirjaamatta maatalouden taloustileille. ← Myös kilpa- ja ratsastushevosten pito, joka ei ole osa maatalouden tuotantoprosessia, on jätettävä kirjaamatta. Vastaava käytäntö koskee myös härkätaisteluihin kasvatettuja härkiä.
- 1.76 Sivutuotteita¹⁰, joita syntyy automaattisesti tiettyjen maataloustuotteiden valmistuksen yhteydessä, ei maatalouden taloustileillä kirjata samoihin nimikkeisiin kuin itse tuotteita. Ne esiintyvät erillään kunkin tuotantotoimintoryhmän lopussa lajeittain. Esimerkkeinä kasvinviljelyn sivutuotteista ovat oljet, juurikkaiden ja kaalien lehdet, herneiden ja papujen palot jne.; viinikäymisen sivutuotteista sakka ja viinikivi, oliiviöljyn valmistuksen sivutuotteista tähteet kuten oliiviöljykakut sekä eläintuotannon osalta kuolleen riistan nahka, höyhenet ja turkis sekä vaha, lanta ja liete. Näistä tuotteista yksikään ei yleisesti ottaen ole tuotannon päätavoite, mikä selittää sen, miksi niitä koskevat tilastotiedot ovat vain hyvin harvoin luotettavia. Itse maataloudessa näitä tuotteita käytetään ensisijaisesti eläinten rehuna tai maanparannusaineina. Sivutuotteita saatetaan kuitenkin myydä silloin tällöin maatalouden ulkopuolisille taloussektoreille, jolloin tuotoksen arvo on kirjattava maatalouden taloustileille.

¹⁰ Sivutuote on muiden tuotteiden tuotantoon teknisesti liittyvä tuote. Se voi olla yksinomainen, kun se liittyy saman ryhmän muihin tuotteisiin, joita tuotetaan yksinomaan kyseisessä ryhmässä, tai tavanomainen, kun se liittyy muihin tuotteisiin, joiden tuotantoa harjoitetaan useammassa kuin yhdessä ryhmässä.

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä
oleva 17 alakohta

c) Kolminumerotaso 01.6 ”Maataloutta palveleva toiminta”

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä
oleva 18 alakohta

1.77 Kolminumerotason 01.6 toiminnot voidaan jakaa kahteen luokkaan:

- maatalouspalvelut tuotantovaiheessa palkkiota vastaan tehtynä työnä (toisin sanoen palkkiota vastaan tehdyt maataloustyöt),
 - ”muut” maatalouspalvelut (kastelujärjestelmien käyttö, siementen käsittely kasvinviljelyä varten jne.).
-

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä
oleva 19 alakohta

1.78 Jälkimmäiseen luokkaan kuuluvia maatalouden palvelutoimintoja ei käsitellä maatalouden taloustilien luonteenomaisina toimintoina (vaikka ne kansantalouden tilinpidossa kirjataan maatalouteen), sillä ne eivät ole perinteisiä eivätkä luonteenomaisia maataloustoimintoja.

↓ 138/2004 (mukautettu)
→ 212/2008 1 artikla ja liitteessä
oleva 20 alakohta

Palkkiota vastaan tehty maataloustyö

- 1.79 Kansantalouden erikoistumisprosessin myötä maatilat ja viljelijäkotitaloudet ovat jo kauan sitten lakanneet harjoittamasta tiettyjä toimintoja, joita on ryhtynyt harjoittamaan kasvava joukko erikoistuneita ammattilaisia, joilla on omat tuotantoyksikkönsä. Tehtävien jako koski aluksi maataloustuotteiden jalostusta (uusien sektoreiden toteuttamaa eläinten teurastusta ja lihanjalostusta, viljojen jauhatusta, leivän, voin ja juuston valmistusta sekä siementen esikäsittelyä) ja myöhemmässä vaiheessa myös tiettyjä markkinointiin liittyviä toimintoja. Tämän tilanteen syntyyn ovat etenkin vaikuttaneet maatalouden huomattavat rakennemuutokset sekä suurten maatalouskoneiden käytön ja sellaisten maataloustoimintojen yleistymisen, jotka vaikuttavat suoraan kasvinviljelytuotantoon ja karjanhoitoon ja jotka on yhä useammin annettu tehtäväksi erikoistuneille yksiköille.
- 1.80 Tärkeimpiä näistä toiminnoista ovat lannoitus, kalkitus, kyntö, kylvö, rikkakasvien ja tuhoeläinten torjunta, kasvinsuojelu, heinän korjuu, puinti ja lampaiden kerintä.
- 1.81 Kaikille näille toiminnoille on ominaista se, että ne ovat yleensä välttämättömiä maataloustuotteiden tuotantoprosessissa ja ne liittyvät kyseisten tuotteiden valmistukseen.
- 1.82 Toimintoja, jotka eivät suoraan liity maataloustuotteiden valmistukseen eli joita ei harjoiteta maataloustuotannon vaiheessa (kuljetukset kolmannen osapuolen lukuun ja maitotoimitukset meijereihin ovat esimerkkejä muuta kuin maataloutta olevasta

toiminnosta, joka on eri toimialan osa), ei pitäisi sisällyttää maatalouden taloustileille (elleivät ne ole pääasiallisesta maataloustoiminnasta erottamattomia toimintoja, ks. kohta 1.12).

1.83 On syytä muistaa, että kyseinen luokittelu soveltuu käytettäväksi vain silloin, kun erikoistuneet yksiköt vastaavat kokonaan asianomaisista toiminnoista. ➔₁ Jos viljelijä esimerkiksi vuokraa ainoastaan koneet (ilman koneenkäyttäjiä) tai koneet ja vain osan tarvittavasta työvoimasta, niin siitä huolimatta, että hän itse varsinaisesti hoitaa tehtävän vuokraamallaan koneilla, toiminta kuuluu NACE Rev. 2:n 2-numerotasolle 77. ⬅ Tämä tilanne esiintyy erityisesti silloin, kun koneet ovat yksinkertaisia ja suhteellisen vähän huoltoa vaativia ja kun kausi on vilkkaimmillaan, jolloin myös koneiden kysyntä on suurinta (ks. kohta 1.23).

1.84 Palkkiota vastaan maatalouden tuotantovaiheessa tehtävät työt ovat pääasiassa kalliiden koneiden ja laitteiden käyttöön liittyviä toimintoja. Töiden suorittajina voivat olla:

- a) Erikoistuneet urakoitsijat, joille kyseiset toiminnot ovat pääasiallisia (urakoitsijat sanan varsinaisessa merkityksessä);
- b) Maatilat

Maatilojen tekemä palkkiotyö tehdään pääosin seuraavissa muodoissa:

- Maatilan lisäansiona, jonka joustavin muoto on satunnainen naapuriapu. Tähän luokkaan kuuluvat myös eläinten hoito ja pääasiassa sikojen ja siipikarjan kasvatusta palkkioperusteisesti (erityisesti lihotus). Maatila voi hoitaa toisen viljelijän omistamia eläimiä, tai eläimet voivat olla teollisuusyrityksen, tavallisesti tavarantoimittajan (kuten rehunvalmistajan tai -myyjän) tai ostajan (esimerkiksi teurastamon) omaisuutta.
- Enemmän tai vähemmän itsenäisenä koneiden yhteisomistuksena, joka edustaa järjestäytyneitä keskinäisen naapuriavun muotoa. Koneiden suuret kustannukset ja niiden alhainen käyttöaste yksittäisellä maatilalla ovat saaneet koneita omistavat maatilat muodostamaan yhteenliittymiä, jotka asettavat koneet muiden maatilojen käyttöön tarvittavan työvoiman kanssa. Yhä useampi viljelijä saa pääosan maataloustulostaan tekemällä palkkiotyötä niiden lukuun, joille maatalous on vain sivutoiminto ja jotka ovat joissain tapauksissa enää vain maanomistajia.
- Maatalouden koneosuuskunnat¹¹. Nämä ovat suuria osuuskuntia, joilla on palkattuja työntekijöitä. Osuuskunnat muistuttavat erikoistuneita urakointiyrityksiä.
- c) Maataloustuotannon jälkeiseen tuotantovaiheeseen osallistuvat yritykset, jotka huolehtivat hedelmien tai vihannesten sadonkorjuusta ja sen jälkeisestä jalostuksesta (kuten sopimus pohjaisesti herneitä säilövät säilyketehtaat).
- d) Maataloustuotantoa edeltävään tuotantovaiheeseen osallistuvat yritykset, joihin luetaan esimerkiksi maatalouskoneiden välittäjät, jotka tekevät palkkiotyötä. Vaikka muut tapaukset voivat maatalouden taloustilien kannalta näyttää erittäin harvinaisilta, on kuitenkin teoriassa mahdollista, että torjunta-aineen valmistajat huolehtivat torjunta-aineen ruiskutuksesta itse. Jos ruiskutus

¹¹ Koneet ja laitteet kuuluvat osuuskunnalle toisin kuin maatalouskonepooleissa, joissa ne ovat yleensä yksittäisten maatilojen omaisuutta.

kuitenkin tehdään nykyaikaisin menetelmin, kyseessä ei välttämättä ole maataloustuotannon vaiheen palkkiotyö, varsinkaan jos viljelijä ei tee sitä säännöllisesti (esimerkiksi torjunta-aineen lentolevitys).

- 1.85 Kun on päätettävä, pidetäänkö tiettyä toimintoa maatalouteen liittyvänä palkkiotyönä (toisin sanoen työnä, jonka maatalousyritys tekee tuotantoprosessin yhteydessä yleensä itse), toiminnon luonteen lisäksi on otettava huomioon myös se erityinen yhteys, jossa toimintoa harjoitetaan, toisin sanoen ”maatalouden tuotantoprosessilla” on tässä yhteydessä erityistä merkitystä.

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä oleva 21 alakohta
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan a alakohta

- 1.86 Eläinten hoito maatilalla palkkiotyönä (maan tarjoaminen eläinten käyttöön) on palkkiota vastaan tehtyä maataloustyötä, koska se on osa maatalouden tuotantoprosessia. Tähän luokkaan ei kuitenkaan kuulu yksityinen ratsastushevosten kasvatusta ja hoito, koska nämä toiminnot eivät ole tavaroiden tuotantoa vaan →₁ EKT 2010 ←₁:n tarkoittamaa varsinaista palvelutoimintaa (NACE Rev. 2:n pääluokka R).

↓ 138/2004 (mukautettu)

- 1.87 Palkkiotyön suorittajalle maksettavan korvauksen muodolla ei ole merkitystä. Korvauksen ei tarvitse välttämättä olla kiinteä (☒ toisin sanoen ☒ palkka sen varsinaisessa merkityksessä). Korvaus voi erittäin hyvin olla osuus voitosta tai eri korvausmuotojen yhdistelmä (esimerkiksi viljelijä, joka lihottaa vasikoita, saa korvaukseksi yleensä vasikkakohtaisen kiinteän summan ja lisäksi osuuden voitosta). Korvaus on mahdollista saada myös erikseen sovittuna osuutena tuotoksesta.
- 1.88 Työn on kuitenkin aina oltava itsenäisten yritysten tekemää työtä. Maatilan palkansaajina olevien työntekijöiden hoitamat työt eivät kuulu tähän luokkaan. Korvaus näistä töistä (kuten palkatun karjanhoitajan työstä) on maatilan palkkakustannus, ja se sisältyy nimikkeeseen ”Palkansaajakorvaukset”. Sitä vastoin sellaisen yrityksen palvelut, joka hoitaa maatilojen lehmien lypsyn palkkiotyönä, kirjataan maatalouden taloustileille sekä tuotoksena (palvelujen myynti) urakoitsijan näkökulmasta että välituotekäyttönä (maatilan ostamat palvelut) maatilan näkökulmasta.

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä oleva 22 alakohta

- (d) Kolminumerotaso 01.7 ”Metsästys ja sitä palveleva toiminta”

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä oleva 23 alakohta

- 1.89 Tähän kolminumerotasoon kuuluvat seuraavat toiminnot: i) ammattimainen metsästys ja ansapyynti; ii) eläinten metsästys ja pyynti ravinnon, turkisten tai nahan

vuoksi tai tutkimuskäyttöön, eläintarhoihin tai lemmikkieläimiksi; iii) metsästyksellä tai ansapyynnillä saatujen turkisnahkojen tai matelijoiden tai lintujen nahkojen tuotanto. On syytä huomata, että teurastamoista peräisin olevien nahkojen ja vuotien tuotanto sekä urheilu- ja virkistystarkoituksessa harjoitettu metsästys eivät kuulu maataloustoimialan luonteenomaisiin toimintoihin. Myöskään maataloilla harjoitettava riistankasvatus ei sisälly ”metsästyksen” vaan nelinumerotasoon 01.49 ”Muiden eläinten kasvatus”.

↓ 138/2004

5. *Maatalouden taloustilien ja kansantalouden tilinpidon maataloustoimialan väliset erot*

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 4 alakohdan dd alakohta (mukautettu)

- 1.90 Maatalouden taloustilien mukainen maataloustoimiala, sellaisena kuin se on määritelty kohdissa 1.62–1.65, eroaa joiltakin osin kansantalouden tilinpidon mukaisesta maataloustoimialasta. Erot liittyvät sekä luonteenomaisiin toimintoihin että yksiköihin, ja ne voidaan tiivistää seuraavasti:

Maatalouden taloustilien mukainen maataloustoimiala = Kansantalouden tilinpidon mukainen maataloustoimiala (NACE Rev. 2:n 2-numerotaso 01)

- Sellaisten yksiköiden tuotanto, jotka suorittavat muita maatalouteen liittyviä palveluja kuin palkkiota vastaan tehtävää maataloustyötä (kuten kastelujärjestelmien käyttö)
- Yksiköt, joille maataloustoiminta on ainoastaan vapaa-ajan toimintaa ja jotka sisältyvät kansantalouden tilinpitoon (ks. EKT 2010, kohta 3.08)
- + Viiniä ja oliiviöljyä valmistavien yksiköiden tuotanto (ainoastaan samassa yksikössä (tuottajien yhteenliittymässä, osuuskunnissa jne.) tuotetuista rypäleistä valmistettu viini ja oliiveista puristettu öljy)
- + Sellaisten yksiköiden eroteltavissa olevat maataloussivutoiminnot, joiden pääasiallinen toiminto on muu kuin maatalouden harjoittaminen (ks. kohta 1.18).

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan a alakohta

II TUOTETALOUSTOIMET

- 2.001 Tuotetaloustoimet osoittavat tuotteiden alkuperän ja käytön. Tuotteilla tarkoitetaan kaikkia tuotannon piiriin kuuluvia tavaroita ja palveluja. →₁ EKT 2010 ←_{ssä} määritellyt tuotetaloustoimien pääryhmät ovat tuotos, välituotekäyttö, kulutusmenot, kulutus, pääoman bruttomuodostus sekä tavaroiden ja palvelujen vienti ja tuonti.
- 2.002 Kohtien 1.40 ja 1.41 ☒ mukaisesti ☒ maatalouden taloustileillä otetaan huomioon ainoastaan tuotos, välituotekäyttö ja pääoman bruttomuodostus. Tuotos kirjataan

tuotantotilin resursseihin ja välituotekäyttö tuotantotilin käyttöön. Bruttopääoman muodostus kirjataan pääomatilin käyttöön (varojen muutokset).

A YLEISET SÄÄNNÖT

1. Viiteajanjakso

2.003 Maatalouden taloustilien viiteajanjakso on kalenterivuosi.

2. Yksiköt

a) Määrät

2.004 Määrät on pääsääntöisesti ilmoitettava 1 000 tonneina (rypälemehun ja viinin osalta 10 000 hehtolitroina) yhden desimaalin tarkkuudella. Eläimistä käytetään elopainoa.

b) Hinnat

2.005 Maatalouden tilinpidossa hinnat on ilmoitettava tonnia kohti (viinin ja rypälemehun osalta kymmentä hehtolitraa kohti).

↓ 2022/590 1 artiklan 4 alakohta
ja liitteessä I oleva 3 alakohta

2.006 Hinnat on maatalouden taloustileillä kirjattava kokonaislukuina tai yhden tai kahden desimaalin tarkkuudella käytettävissä olevien hintatietojen tilastollisen luotettavuuden mukaan. Maatalouden taloustilien laatiminen edellyttää asiaankuuluvia hintatietoja tuotantopanoksista ja tuotoksesta.

↓ 138/2004

c) Arvot

2.007 Arvot on esitettävä kansallisena rahayksikkönä miljoonina.

3. Kirjausajankohta

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I
olevan 5 alakohdan a alakohta

2.008 EKT 2010 (ks. kohdat 1.101–1.105) kirjaa virrat (erityisesti tuotetaloustoimet ja jakotaloustoimet) suoriteperusteisesti, toisin sanoen taloudellisen arvon, saamisen tai velan syntymisen, muuttamisen, häviämisen tai mitätöinnin ajankohtana eikä maksun varsinaisena suoritusajankohtana.

↓ 138/2004

a) Tuotos

2.009 Tuotos on arvotettava ja kirjattava silloin, kun tuotantoprosessi tuottaa sen. Se on siis kirjattava silloin, kun se on tuotettu, eikä silloin, kun ostaja on sen maksanut.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan b alakohta (mukautettu)

- 2.010 Tuotantoa pidetään EKT 2010:ssä jatkuvana prosessina, jossa tuotteet ja palvelut muutetaan muiksi tuotteiksi ja palveluiksi. Prosessi voi ajoittua eri ajanjaksoille kulloisenkin tuotteen mukaan ☒ ja ☒ jaksot voivat olla myös yhtä tilinpitojaksoa pidempiä. Tämä tuotannon luonnehdinta yhdessä suoriteperusteisen kirjausperiaatteen kanssa johtaa tuotoksen kirjaamiseen keskeneräisten töiden muodossa. Näin ollen maataloustuotteiden tuotokset kirjataan EKT 2010:n mukaan (kohta 3.54) ikään kuin niitä tuotettaisiin jatkuvasti koko tuotantojakson ajan (eikä ainoastaan sadonkorjuun tai eläinten teurastuksen aikaan). Kasvamassa olevat viljelykasvit, pystyssä olevat puut ja kalakannat sekä ravinnoksi kasvatetut eläimet käsitellään keskeneräisten töiden varastoina tuotantoprosessin aikana, ja ne muutetaan valmiiden tuotteiden varastoiksi prosessin päättyttyä. Tuotokseen ei lueta muutoksia luonnonvaraisissa biologisissa varoissa eli ☒ esimerkiksi ☒ eläinten, lintujen, luonnonvaraisten kalojen tai luonnonvaraisten metsien kasvua. Saaliiksi saadut eläimet, linnut ja luonnonvaraiset kalat sen sijaan luetaan tuotokseen.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan c alakohta

- 2.011 Tuotoksen kirjaaminen keskeneräisiksi töiksi on sekä toivottavaa että välttämätöntä taloudellisen analyysin kannalta silloin, kun tuotantoprosessi ulottuu tilikautta pidemmälle ajalle. Tällä tavoin voidaan varmistaa kustannusten ja tuotoksen yhdenmukainen kirjaamiskäytäntö, jolloin saadaan mielekkäitä arvonlisäystä koskevia tietoja. Koska maatalouden taloustileillä käytetään tilikautena kalenterivuotta, keskeneräisiin töihin kirjaamista oletetaan sovellettavan ainoastaan tuotteisiin, joiden tuotantoprosessi on vielä kesken kalenterivuoden lopussa (sekä tapauksissa, joissa yleinen hintataso muuttuu tilikaudella erittäin nopeasti).

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan d alakohta
→₂ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan e alakohta

- 2.012 Sen sijaan sellaisten maataloustuotteiden tuotosta, joiden tuotantokierto on tilikautta lyhyempi, ei ole tarpeen kirjata keskeneräisiin töihin. Tuotoksen kirjaaminen vasta valmiiden tuotteiden vaiheessa, toisin sanoen (viljelykasvien tuotannossa) sadonkorjuuajankohtana, itse asiassa sallii riittävän yhdenmukaisuuden säilymisen tuotoksen ja tuotantokustannusten välillä. Tämä koskee useimpia maataloustuotteita, joiden tuotantoprosessi kestää vuotta lyhyemmän ajan. Keskeneräisiin töihin ei myöskään ole tarpeen kirjata sellaisten lyhyen tuotantokierron viljelykasvien tuotosta, joiden tuotantoprosessi ulottuu kahdelle kalenterivuodelle (ks. kohta 2.173). Kasvussa olevia viljelykasveja ei näissä tapauksissa pidetä keskeneräisten töiden varastoina.

- 2.013 Käytännössä ainoastaan pitkän tuotantokierron tuotteita kirjataan keskeneräisiin töihin. Sellaisia ovat erityisesti eläimet, viinin (jonka kypsyminen kuuluu olennaisena osana tuotantoprosessiin) kaltaiset viljelykasvituotteet ja istutustyöt. Normaali hintakehitys on itse asiassa unionin jäsenvaltioissa yleisesti melko tasaista, joten tiettyjä tuotteita ei pitäisi sen perusteella kirjata keskeneräisiin töihin (vaikka näin voidaan poikkeustapauksissa tehdä, ks. kohta 2.173).
- 2.014 Kun pitkän tuotantokierron tuotteet, jotka on kirjattu keskeneräisiin töihin, korjataan (kasvinviljelytuotteet) tai teurastetaan (eläimet), tuotantoprosessi päättyy, ja keskeneräiset työt muutetaan valmiiden tuotteiden varastoiksi, jotka voidaan myydä tai käyttää muihin tarkoituksiin. ➔₁ Tuotantoprosessin aikana vuosittain keskeneräisiin töihin kirjattava tuotoksen arvo saadaan jakamalla odotettavissa oleva valmiin tuotteen arvo suhteessa kunakin ajanjaksona aiheutuneisiin kustannuksiin (ks. SNA 2008, kohta 6.112). ◀
- 2.015 Eläimet: Eläinten kasvattaminen vaatii yleensä ajanjakson, joka voi ulottua usealle tilikaudelle ennen kuin prosessi saadaan päätökseen. Eläimen syntymästä lähtien on mahdollista ja tarkoituksenmukaista tehdä kirjaus jokaisessa tuotantovaiheessa, toisin sanoen jokaisessa yksittäisessä eläinten ikäryhmässä (syntymää edeltävää tuotantoprosessia ei kuitenkaan ole mahdollista kirjata, sillä sitä ei pystytä erottelamaan emon kasvattamiseen kulutetuista palveluista).
- 2.016 Työeläinten tuotantoprosessi päättyy teoriassa niiden syntymään; siitä lähtien ne kirjataan kiinteiksi varoiksi. Eläimiä ei tietenkään vielä tällöin voida käyttää aiottuun tarkoitukseen, mutta eläinten ikä silloin, kun niitä aletaan käyttää työeläimenä, vaihtelee niin paljon, että tietyn kiinteän ikärajan soveltaminen kaikkiin tapauksiin olisi hyvin mielivaltaista. Syntymäaika on valittu käytännön syistä, ja etenkin, koska näiden eläinten käyttötarkoitus määräytyy jo tässä vaiheessa.
- 2.017 Käyttötarkoitus ei sen sijaan ole aina selvillä nautojen, sikojen, lampaiden ja muiden eläinten osalta, joita voidaan kasvattaa siitos- tai teuraseläimiksi. ➔₂ Kun nuoret eläimet on mahdollista erotella niiden tulevan käyttötarkoituksen mukaan, tuotannontekijöiksi tarkoitetut eläimet on kirjattava syntymästään lähtien kiinteän pääoman bruttomuodostukseen (omaan käyttöön tapahtuva kiinteän pääoman bruttomuodostus, joka kirjataan silloin, kun se on tuotettu), (toisin sanoen eläimiä pidetään keskeneräisinä töinä ja niiden kasvu kirjataan tuotokseksi, ks. EKT 2010, kohta 3.134). ◀ Muussa tapauksessa eläimet sisällytetään varastoihin keskeneräisinä töinä siihen asti, kunnes ne ovat täysikasvuisia ja niitä aletaan käyttää tuotannontekijöinä (☒ esimerkiksi ☒ lypsykarjana tai jalostuseläiminä tai muussa tuottavassa tarkoituksessa, kuten villan tuotannossa). Tällöin ne kirjataan kiinteään pääomaan. Myös eläimet, jotka on poistettu siitoseläimistä teurastusta varten, on kirjattava varastoihin eikä kiinteiksi varoiksi.
- 2.018 Kananpoikasten tuotannon kirjaamisessa sovelletaan erityismenettelyä silloin, kun tuotanto ulottuu kahdelle tilikaudelle. Hautomakoneissa ajanjakson lopussa olevia munia pidetään poikasten tuotoksena, ja se kirjataan maatalouden taloustileillä siipikarjatuotannon tuotokseksi (keskeneräisenä työnä) (ks. kohta 2.048).
- 2.019 Viini: Tuotos on kirjattava keskeneräisiksi töiksi, koska viinin kypsyminen on osa tuotantoprosessia, ja se voi kestää usean tilinpitajakson ajan. Vastaavasti käymässä oleva rypälemehu, joka ei ole enää raakaa rypälemehua eikä vielä viiniä, käsitellään tilikauden lopussa samaan tapaan kuin hautomakoneissa olevat munat. Se kirjataan maatalouden taloustileillä viiniksi keskeneräisten töiden muodossa.

- 2.020 Kasvatettavat varat, istutukset: Tavarat, jotka on tarkoitettu kiinteän pääoman bruttomuodostukseen omaan käyttöön (muut kuin eläimet), kuten toistuvasti tuotteita tuottavat istutukset, on kirjattava kiinteän pääoman bruttomuodostukseen kyseisten varojen tuotantoajankohtana.
- b) Välituotekäyttö
- 2.021 Tavarat ja palvelut on kirjattava silloin, kun ne otetaan mukaan tuotantoprosessiin, toisin sanoen hetkellä, jolloin ne todellisesti kulutetaan, eikä ostopäivänä tai varastointipäivänä.
- 2.022 Tavaroiden käyttö tietyinä viiteajanjaksona vastaa käytännössä tavaroiden ostoja tai hankintoja, joihin lisätään alkuvarastot ja joista vähennetään jakson lopun loppuvarastot¹².
- 2.023 Palvelut kirjataan niiden ostopäivänä. Koska palveluja ei voida varastoida, ostopäivä on myös käytön ajankohta.
- 2.024 Seuraavat palvelut muodostavat poikkeuksen tähän sääntöön:
- tavaroiden ostoon liittyvät palvelut, kuten kaupan palvelut ja kuljetuspalvelut, kirjataan välituotekäytöksi kyseisten tavaroiden käyttöhetkellä (ks. kohta 2.112),
 - luonteeltaan jatkuvat palvelut, kuten vakuutuspalvelut, kirjataan viiteajanjakson lopussa kyseiselle vuodelle tai osavuodelle kuuluvien maksusuuksien mukaisessa suhteessa. Näin ollen kirjatut maksut eivät välttämättä vastaa kyseisenä ajanjaksona suoritettuja vakuutusmaksuja.
- c) Kiinteän pääoman bruttomuodostus
- 2.025 Kiinteän pääoman bruttomuodostus kirjataan ajankohtana, jolloin kiinteiden varojen omistusoikeus siirtyy yksikölle, joka aikoo käyttää varat tuotantotarkoituksiin. Tästä periaatteesta on kuitenkin kaksi poikkeusta. Ensiksi, rahoitusleasingillä hankitut varat kirjataan ikään kuin niiden käyttäjä tulisi omistajaksi hetkellä, jolloin tavarat ovat hänen käytettävissään (ks. kohta 2.123). Toiseksi, kiinteän pääoman bruttomuodostus omaan käyttöön kirjataan kyseisten varojen tuotantoajankohtana (lukuun ottamatta nautoja, sikoja, lampaita ja muita eläimiä, joiden tulevaa käyttöä ei voi selkeästi määritellä, koska eläimet sisällytetään varastoihin keskeneräisinä tosin, ks. kohta 2.017).
- 2.026 Vastaavasti hedelmä- tai viinitarhojen perustamisessa (omaan käyttöön tuotetut kiinteät pääomatavarat) viitevuoden aikana kulutettujen materiaalien ja palvelujen arvo kirjataan kiinteän pääoman bruttomuodostukseksi ajanjakson lopussa, mikäli kaikkia tarvittavia töitä ei vielä ole saatettu päätökseen tilinpitojakson loppuun mennessä.
- 2.027 Maan ostojen ja myyntien sekä niihin liittyvien kustannusten kirjausajankohtana käytetään omistusoikeuden siirtymisajankohtaa. Maan nettohankinta ei kuitenkaan sisälly kiinteän pääoman bruttomuodostukseen, sillä maa on valmistamaton vara. Maan (ja muiden aineellisten valmistamattomien varojen) nettohankinta kirjataan pääomatilille ("muiden kuin rahoitusvarojen hankintatili").

¹² Varastokirjausten ajankohdasta enemmän kohdissa 2.029, 2.030 ja 2.031.

- d) Varastojen muutokset
- 2.028 Varastojen muutokset vastaavat viiteajanjaksolla varastoon tulleiden ja sieltä poistuneiden erien välistä erotusta.
- 2.029 Varastoon tulevat tavarat ovat joko tavaroita, jotka aiotaan myöhemmin käyttää tuotantoprosessissa (tuotantopanosten varastot), jolloin niiden kirjausajankohtana käytetään omistusoikeuden siirtymisajankohtaa, tai toimialan itsensä tuottamia tavaroita, jotka on tarkoitettu myöhempää käyttöä, kuten myyntiä tai yksikön kiinteään pääomaan siirtämistä, varten (tuotevarastot), jolloin varastokirjaus tehdään tuotteen valmistumisajankohtana.
- 2.030 Milloin on kyse toimialan keskeneräisistä tuotteista (jotka siis kirjataan keskeneräisinä töinä), viiteajanjaksolla kulutettujen materiaalien ja palvelujen arvo kirjataan myös varastoiksi kyseisen ajanjakson lopussa (lukuun ottamatta lyhyen tuotantokierron viljelykasveja, jotka ovat vielä kasvamassa, ks. kohta 2.012; näin ollen osa viiteajanjaksolla käytetyistä materiaaleista ja palveluista on saatettu kuluttaa ilman korvaavaa varastojen arvonnousua).
- 2.031 Varastosta poistuvat tavarat ovat joko sellaisia tavaroita, jotka otetaan mukaan tuotantoprosessiin (tuotantopanosten varastot), tai sellaisia tavaroita, jotka poistuvat toimialalta myyntiin tai muuhun käyttötarkoitukseen (tuotevarastot). Varastosta poistuvat tavarat vähennetään ensimmäisessä tapauksessa toimialan varastoista ajankohtana, jolloin ne tosiasiallisesti kulutetaan välituotteina tuotantoprosessissa. Jälkimmäisessä tapauksessa ne vähennetään varastoista myynnin tai muun käytön ajankohtana.

B TUOTOS

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan f alakohta

(Ks. EKT 2010, kohdat 3.07–3.54)

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan a alakohta

1. Yleisiä huomautuksia tuotoksen käsitteistä →₁ EKT 2010 ←:ssä ja maatalouden taloustileillä

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan g alakohta

- 2.032 Tuotoksen muodostavat kaikki tilinpitojakson aikana luodut tuotteet (ks. EKT 2010, kohta 3.14). On tärkeää tehdä ero termien ”tuotos” ja ”tuotanto” välillä: tuotos tarkoittaa prosessin tuloksena saatavia tavaroita ja palveluja, ja tuotanto tarkoittaa prosessia.

↓ 138/2004 (mukautettu)
 ➔₁ 2019/280 1 artikla ja
 liitteessä I olevan 1 alakohdan
 a alakohta
 ➔₂ 2019/280 1 artikla ja
 liitteessä I olevan 5 alakohdan
 h alakohta
 ➔₃ 2019/280 1 artikla ja
 liitteessä I olevan 5 alakohdan
 i alakohta

- 2.033 ➔₁ EKT 2010 ◀:ssä tuotokseen kuuluvat myös i) yhden paikallisen TAY:n samaan institutionaaliseen yksikköön kuuluvalla toisella paikallisella TAY:lle toimittamat tavarat ja palvelut, ii) paikallisen TAY:n tuottamat tavarat, jotka jäävät varastoon sen tilikauden lopussa, jona ne on tuotettu, olipa niiden myöhempi käyttö mikä tahansa. Kuitenkaan saman paikallisen TAY:n saman tilikauden aikana tuottamia ja kuluttamia tavaroita ja palveluja ei kirjata erikseen, ➔₂ joten niitä ei kirjata osaksi kyseisen paikallisen TAY:n tuotosta tai välituotekäyttöä. ◀
- 2.034 ☒ Lähellä ”kokonaistuotoksen” käsitettä oleva maatalouden taloustileillä käytetty tuotoksen käsite on ☒ muokattu ➔₁ EKT 2010 ◀:n tuotoksen käsitteestä, koska tietyt maataloustuotteet ja -palvelut, jotka tuotetaan ja kulutetaan saman tilinpitojakson aikana samassa maatalousyksikössä, kirjataan maataloustoiminnan kokonaistuotokseen. Kriteerit, joiden perusteella nämä tavarat ja palvelut sisällytetään maataloustoimialan tuotokseen, selostetaan kohdassa 2.055. ➔₁ EKT 2010 ◀:n mukaisen menetelmän ja maatalouden taloustilejä varten käyttöön otetun menetelmän välistä eroa edustavat nämä yksikön sisäiseen välituotekäyttöön kuuluvat osatekijät, joiden arvo sisältyy sekä tuotokseen että välituotekäyttöön. Arvonlisäys säilyy siis samana käytetystä menetelmästä riippumatta.
- 2.035 Kohdan 1.34 ☒ mukaisesti ☒ tämä EKT ☒ 2010 ☒ :n säännön ☒ mukautus ☒ perustuu maataloustoiminnan ja maatilan (paikallisena TAY:nä) erityisluonteeseen. Lisäksi sen ansiosta voidaan:
- parantaa maatalouden taloustilien taloudellista analyysiä, erityisesti teknisten kertoimien sekä arvonlisäyksen, tuotoksen ja välituotekäytön välisten kertoimien määritelmiä,
 - parantaa teknisten kertoimien sekä arvonlisäyksen, tuotoksen ja välituotekäytön välisten kertoimien vertailtavuutta kansantalouden alatoimialojen sekä eri maiden välillä. Samassa yksikössä kulutettu tuotos itse asiassa rajoittuu pääosin tiettyihin erikoistuotteisiin (kuten viljakasvit, valkuais- ja öljykasvit, rehukasvit ja eläinten ravinnoiksi tarkoitettu maito), ja yksikön sisäistä välituotekäyttöä mittaavat luvut vaihtelevat suuresti toimialoittain ja maittain,
 - lisätä tuotanto-, tulonmuodostus- ja yrittäjätulon tilien välistä yhdenmukaisuutta: välttämätön yhdenmukaisuus tuotetaloustoimien (tuotos, välituotekäyttö jne.) ja jakotaloustoimien (palkansaajakorvaukset, tukipalkkiot, verot, maanvuokrat, korot jne.) välillä on lisääntynyt vuonna 1992 toteutetun yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen myötä, sillä tukipalkkiot (jotka koskevat osittain toimialan sisäiseen välituotekäyttöön kuuluvia tuotteita)

vaikuttavat tällä hetkellä merkittävästi maataloustulon muodostukseen ja sen kehitykseen.

- 2.036 ➔₃ Vaikka maatalouden taloustilien laadinnassa käyttöönotettua sääntöä ei ehdotetakaan EKT 2010:ssä, se vahvistetaan maatalouden erityisluonteen vuoksi SNA 2008:ssa ja FAO:n menetelmäkäsikirjassa ¹³. ◀ Säännön avulla voidaan lisäksi huomattavasti pienentää tuotoksen mittaamisen yhteydessä esiintyviä eroja, jotka johtuvat perusyksikön valinnasta (paikallinen TAY tai homogeeninen tuotantoyksikkö).

2. Maataloustoiminnan tuotos: määrät

- 2.037 Maatalouden taloustilien laadinnassa tuotos jaetaan asteittain.

Kaavioesitys maataloustuotteiden resursseista ja käytöstä

Bruttotuotos (1q)							
Hävikit (2q)	Käytettävissä oleva tuotos (3q)						Alkuvarasto (Av) (4q)
Käytettävissä olevat kokonaisresurssit (5q)							
Maatilan sisäinen välituote-käyttö (6q)	Maatalous-tuotteiden jalostus maatilalla (7q)	Oma loppu-kulutus (8q)	Myynnit, yhteensä (9q)	V (*) (10q)	Loppuvarasto (Lv) (11q)		
					Lv – Av (**) (12q)		

(*) V = Omaan käyttöön tuotetut kiinteät pääomatavarat

(**) Lv – Av = Varastojen muutos. Yllä olevassa kaaviossa loppuvaraston oletetaan olevan alkuvarastoa suurempi.

- 2.038 ☒ Sen mukaan, sisältyvätkö kasvukauden, sadonkorjuun ja varastoinnin aikaiset hävikit sadonkorjuun perustietoihin vai eivät, ☒ toiminnosta toimintoon tai toimintojen muodostamasta ryhmästä toiseen etenevän laskennan lähtökohtana on joko:

- bruttotuotos (1q), tai
- käytettävissä oleva tuotos (3q).

a) Bruttotuotos

Bruttotuotos: (1q)

- 2.039 Tätä käytetään lähtökohtana niissä maissa, joissa sadonkorjuutilastot sisältävät myös hävikit. Toimialan käsitteen mukaisesti on mitattava kaikki ne tuotteet, jotka ovat tulosta maataloustoimialan (kuten esitetty kohdissa 1.62 ja 1.63) maatalousyksiköiden harjoittamista maataloustoiminnoista. Kohdan 1.31 käytännön mukaisesti (jonka mukaan muiden kuin maatalousyksiköiden maataloussivutoimintojen tuotos on nolla, koska maataloustoimintojen oletetaan aina olevan eroteltavissa ja näin muodostavan oman maatalouden paikallisen TAY:n pääasiallisen toiminnon) koko maatalouden tuotos on kirjattava lukuun ottamatta niiden yksiköiden tuotosta, joille maataloustoiminta on ainoastaan vapaa-ajan toimintaa (ks. kohta 1.24).

b) Hävikit

Hävikit (2q)

¹³ FAO (1996) System of Economic Accounts for Food and Agriculture, United Nations, Rome.

- 2.040 Tämä nimike viittaa tavaroiden toistuviin hävikkeihin varastoissa (ks. kohta 2.041). Se sisältää kasvukauden ja sadonkorjuun aikaiset hävikit sekä muut hävikit ja menetykset maataloilla (jotka johtuvat tuotteiden pilaantuvuudesta, sääolojen, kuten hallan tai kuivuuden, vaikutuksista jne.). Jakeluketjun eri vaiheissa syntyneitä hävikkejä ja menetyksiä, kuten maatilalta lähtevien kuljetusten, tukkukaupan välivarastoinnin sekä jalostusteollisuudessa jalostuksen aikana syntyneitä hävikkejä, ei kirjata tähän kohtaan. Tähän nimikkeeseen kuuluvaksi on sitä vastoin katsottava ne tuottajien myyntiin tarjoamat tuotteet, joita ei ole saatu myydyksi ja jotka ovat tämän vuoksi pilaantuneet (erityisesti hedelmät ja vihannekset).

Hävikkien tyypit

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan j alakohta

- 2.041 EKT 2010:n mukaisesti tuottajien hävikit voivat olla kolmea tyyppiä: toistuvat hävikit varastoissa (EKT 2010, kohta 3.147), poikkeukselliset varastotappiot (EKT 2010, kohta 6.13 e) ja katastrofien aiheuttamat menetykset (EKT 2010, kohdat 6.08 ja 6.09).

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 212/2008 1 artikla ja liitteessä oleva 1 alakohta

Kolmen hävikkityypin kirjaaminen

- 2.042 Varastossa olevien tavaroiden hävikkien kirjaamisessa on tehtävä ero toisaalta toistuvien hävikkien, toisaalta poikkeuksellisten ja katastrofien aiheuttamien menetysten välillä. Hävikkien kirjaaminen on kuitenkin sidoksissa myös tuotoksen laskentamenetelmään sekä kunkin maan tilastollisen perusaineiston tyyppiin.
- 2.043 Siinä tapauksessa, että tuotos lasketaan alku- ja loppuvarastoja, myyntiä ja mahdollisesti muuta käyttöä (esim. omaan käyttöön tuotettuja kiinteitä pääomatavaroita) koskevien tietojen perusteella, toistuvat hävikit on jo vähennetty varastojen muutoksista, joten niiden kirjaaminen uudelleen ”hävikkeihin” johtaisi kaksinkertaiseen kirjaamiseen. Sitä vastoin jos tuotoksen laskenta ei perustu varastotietoihin vaan hyvin perusteltuihin laskelmiin, kuten todellisiin syntyvyyslukuihin, kyseisen viiteajanjakson tuotannon aikaiset toistuvat hävikit sekä kasvatettaviksi tai lihotettaviksi maahantuotujen tai aiempien ajanjaksojen aikana syntyneiden eläinten hävikit on kirjattava.
- 2.044 Poikkeukselliset ja katastrofien aiheuttamat menetykset varastoissa on kirjattava varallisuuden muodostustileille kohtaan ”Varojen volyymin muut muutokset”. Tuotos sisältää siis näiden menetysten arvon kokonaan.
- 2.045 Hävikit ja menetykset (toistuvat, poikkeukselliset tai katastrofien aiheuttamat) on kirjattava kohtaan ”Varojen volyymin muut muutokset”. Niillä ei ole vaikutusta tuotoksen arvoon. On korostettava, että hävikit, jotka vaikuttavat jo tuotannossa oleviin istutuksiin, on kirjattava hävikin tyyppin mukaan joko kiinteän pääoman kulumisena tai kohtaan ”Varojen volyymin muut muutokset”.

- c) Käytettävissä oleva tuotos
Käytettävissä oleva tuotos (3q) = (1q) miinus (2q) = bruttotuotos miinus hävikit (tuotantovaiheessa)
- 2.046 Tämä on ensimmäinen kirjattava erä niissä maissa, joissa sadonkorjuun perustilastot eivät sisällä hävikkejä. Se muodostaa viiteajanjaksolla käytettävissä olevan tuotoksen, joka myydään tai käytetään tuotantovälineenä, jonka tuottaja itse jalostaa tai käyttää kotitaloutensa kulutukseen tai joka varastoidaan tai kulutetaan omaan käyttöön tuotettuina kiinteinä pääomatavaroina.
- d) Alkuvarasto
Alkuvarasto: (4q)
- 2.047 Alkuvarasto muodostuu valmiiden tai puolivalmiiden omien tuotteiden varastoista, jotka maataloustiloilla (toisin sanoen tuottajilla) on viitevuoden alussa. Tähän ei siksi kirjata markkinoinnin eri vaiheissa olevia varastoja eikä interventiovarastoja (ks. kohta 2.202 alkaen, eläinten kirjaaminen).
- 2.048 ”Siipikarjan” alkuvaraston on sisällettävä myös hautomakoneissa haudottavina olevat munat viiteajanjakson alussa, sillä niitä pidetään siipikarjatuotannon puolivalmiina tuotteina (ks. kohta 2.018).
- e) Käytettävissä olevat kokonaisresurssit
Käytettävissä olevat kokonaisresurssit: (5q) = (3q) plus (4q) = käytettävissä oleva tuotos plus alkuvarasto
- f) Yksikön sisäinen välituotekäyttö
Yksikön sisäinen välituotekäyttö: (6q)
- 2.049 Yksikön sisäiseen välituotekäyttöön on kirjattava maatalousyksikössä (paikallisessa TAY:ssä) tuotetut maataloustuotteet, jotka maatila itse käyttää tuotantoprosessissa tuotantopanoksina samalla tilinpitäjällä.
- 2.050 Kaikki maataloustuotteet (lukuun ottamatta eläimiä, ks. kohdat 2.067 ja 2.209), jotka maatalousyksikkö myy muille tuotantoa harjoittaville maatalousyksiköille, on kirjattava myynteinä ja sen jälkeen välituotekäyttönä. Nämä sisältävät myös tavaroita, joita muokataan ja jalostetaan, sekä näiden tavaroiden sivutuotteita (kuten kuoritun maidon palautukset, leseet, öljyakut, sokerijuurikasleike ja -naatit sekä esikäsittelyn jälkeiset siementen palautukset).
- Yksikön sisäisen välituotekäytön luokittelu
- 2.051 Maatilan tuottamien tuotteiden sisäinen välituotekäyttö voidaan jakaa kyseisten tuotteiden käytön mukaan.
- 2.052 Tuotteet, jotka käyttää toimialan sisällä sama maataloustoiminto (toisin sanoen sama toimialaluokka ➔₁ NACE Rev. 2 ➔_n nelinumerotasolla):
- siemenet (viljakasvien, vihannesten, kukkien jne.), jotka käytetään uudelleen saman kasvin viljelyyn,
 - viinirypäleet ja rypälemehu, jotka käytetään viinin valmistukseen,
 - oliivit, jotka käytetään oliiviöljyn valmistukseen,
 - maito, joka käytetään eläinten ravinnoksi.

2.053 Tuotteet, jotka käyttää toimialan sisällä eri maataloustoiminto (toisin sanoen eri toimialaluokka ➔₁ NACE Rev. 2 ➔₂:n nelinumerotasolla):

Kyseessä ovat pääosin eläinten rehuna käytetyt viljelyskasvituotteet, mutta niihin kuuluvat myös kotieläintalouden sivutuotteet, joita toinen toiminto käyttää tuotantoprosessissa (kasvinviljelyssä lannoitusaineena käytetty liete ja lanta). Eläinten rehuna käytetyt viljelyskasvituotteet voidaan luokitella sen mukaan, missä määrin niitä normaalisti pidetään kaupan (mikä arvioidaan tavallisesti seuraavaan tapaan):

- normaalisti markkinoitavat eläinten rehuksi käytetyt tuotteet: viljakasvit (vehnä, ruis, ohra, kaura, maissi, durra, riisi ja muut viljanjyvät), valkuaiskasvit, perunat, öljykasvien siemenet (rapsin, auringonkukan, soijan ja muiden öljykasvien siemenet),
- normaalisti markkinoimattomat eläinten rehuksi käytetyt tuotteet:
 - yksivuotiset rehukasvit: juurikasvit (sokerijuurikas, rehujuurikas, lanttu, rehunauris, rehuporkkana, rehukaali, savoiijinkaali ja muut juurikasvit), rehumaisi ja muut viherrehut (vihantarehu, kuivarehu tai säilörehu),
 - monivuotiset rehukasvit: pysyvät ja tilapäiset rehukasvit, jotka ovat seurausta taloudellisesta toiminnasta (vihantarehu, kuivarehu tai säilörehu),
 - rehuna käytettävät sivutuotteet (oljet, akanat, lehdet ja latvat ja muut rehuna käytettävät sivutuotteet).

Toimialan tuotokseen sisällytettävän yksikön sisäisen välituotekäytön määritelmä

2.054 Maataloustuotteet, jotka ne tuottanut yksikkö käyttää sisäisenä välituotekäyttönä, sisällytetään toimialan tuotoksen mittaamiseen ainoastaan silloin, kun ne täyttävät tietyt kriteerit. Asettamalla rajoittavia kriteereitä yksikön sisäisen välituotekäytön kirjaamiselle täytetään kaksi vaatimusta: ensinnäkin menetelmällinen vaatimus, koska poikettaessa EKT ☒ 2010:n ☒ säännöksen ”kirjaimesta” on syytä noudattaa sen ”henkeä” (edellyttämällä kahta eri toimintoa), ja toiseksi käytännön vaatimus, koska käyttöön otettavien kriteerien on toimittava täsmällisenä ja vertailukelpoisena kehikkona määriteltäessä, mitä on kirjattava yksikön sisäiseksi välituotekäytöksi, jotta tämä tuotoksen mittaamismenetelmä olisi mahdollista toteuttaa.

2.055 Kriteerit ovat seuraavat:

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä oleva 25 alakohta

1. Kahden harjoitettavan toiminnon on kuuluttava NACE Rev. 2:n kahteen eri nelinumerotasoon (2-numerotaso 01: Kasvinviljely ja kotieläintalous, riistatalous ja niihin liittyvät palvelut). Tätä kriteeriä soveltamalla rajataan pois esimerkiksi kasvinviljelyyn samalla maatilalla (saman tilinpitojakson aikana) tuotettujen ja käytettyjen siementen tuotoksen arvo.

↓ 138/2004

2. Maataloustuotteella on oltava huomattava taloudellinen arvo merkittävälle maanviljelijäjoukolle.

3. Hintoja ja määriä koskevien tietojen on oltava helposti saatavilla. Tätä vaatimusta on vaikea täyttää joidenkin markkinoimattomien tuotteiden osalta.
- 2.056 Tuotoksen mittaamiseen sisällytettävien, yksikön sisäiseen välituotekäyttöön kuuluvien tuotteiden valintakriteerien määritelmän mukaisesti (ks. kohta 2.055) ainoastaan eläinten rehuksi käytetyt (markkinoitavat ja markkinoimattomat) kasvinviljelytuotteet on kirjattava toimialan maataloustuotokseen.
- 2.057 Kun nämä tuotteet kirjataan toimialan tuotokseen, ne on samalla kirjattava välituotekäyttöön, sillä tällöin noudatetaan periaatetta, jonka mukaan huomioon on otettava tuotetut kokonaismäärät, jotka käytetään myöhemmin toiseen tuotantotoimintoon saman viitevuoden aikana (ks. kohta 2.055). Jos muutos tuotoksesta välituotekäyttöön kestää kauemmin kuin kyseinen viitevuosi, tuotoksen määrä on kirjattava viitevuonna kyseistä tuotetta koskevaan kohtaan ”loppuvarasto”.
- 2.058 Kotieläintalouden sivutuotteita ei sisällytetä yksikön sisäiseen välituotekäyttöön, koska niiden määristä ja etenkin niiden hinnoista on käytännössä vaikea saada tietoja.
- g) Maataloustuotteiden jalostus maatilalla
Maataloustuotteiden jalostus maatilalla: (7q)
-

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan k alakohta

- 2.059 Kohtaan ”Maataloustuotteiden jalostus maatilalla” on kirjattava määrät, jotka maataloustuottajat tuottavat harjoittamaansa jalostusta varten (kuten voiksi tai juustoksi jalostettu maito tai omenamehuksi tai siideriksi jalostetut omenat), mutta vain, kun kyseessä ovat maatalouden pääasiallisesta toiminnasta (kirjanpitositteiden perusteella, ks. kohta 1.26) eroteltavissa olevat jalostustoiminnot. Ainoastaan raakatuotteet kirjataan (kuten raakamaito, omenat), ei raakatuotteista saatuja jalosteita (kuten voi, omenamehu ja siideri). Toisin sanoen maataloustuotteiden jalostukseen sisältyvää työtä ei tässä oteta huomioon.
-

↓ 138/2004
→ 212/2008 1 artikla ja liitteessä olevan 26 alakohta

- 2.060 Kun jalostustoiminnot ovat maataloustoiminnasta erottamattomia muita kuin maataloustoimintoja, jalostustoimintojen tuotos kirjataan maataloustoimialan tuotoksen arvoon (ks. kohta 1.25). Näiden jalostustoimintojen välituotteina käytettyjä perusmaataloustuotteita ei kirjata tuotokseen eikä välituotekäyttöön. Tämä sääntö perustuu siihen, että näitä kahta toimintoa (maataloustuotteiden tuotanto ja näiden tuotteiden jalostus) ei voida erotella kirjanpitositteiden perusteella. Vastaavasti näiden kahden toimintotyyppin kustannukset kirjataan yhdessä ja niiden tuotos mitataan jalostettujen tuotteiden tuotoksena.
- h) Oma loppukulutus
Oma loppukulutus: (8q)
- 2.061 Nimike sisältää:
- i) viljelijäkotalouksien itse tuottamat ja kuluttamat tuotteet;

- ii) maatalousyksikön (maatilan) tuottamat tuotteet, jotka käytetään maatilan työntekijöille luontoissuorituksina maksettaviin palkkoihin tai jotka vaihdetaan muihin tavaroihin.

2.062 ➔₁ Maataloustuotteet, jotka maatalousyksikkö on jalostanut maataloustoiminnasta eroteltavissa olevalla tavalla (eli tavalla, joka johtaa muun kuin maatalouden paikallisen TAY:n muodostamiseen) ja jotka viljelijäkotitaloudet kuluttavat, kirjataan ”Teollisuus”-toimialan tuotokseen omana loppukulutuksena (NACE Rev. 2:n pääluokka C). ⬅ Sen sijaan viljelijäkotitalouksien sellaisten jalostustuotteiden kulutus, jotka on jalostettu maatalouden päätoiminnasta erottamattomalla tavalla (eli muuta kuin maataloutta olevien ja siitä erottamattomien jalostustoimintojen tuotos), kirjataan näiden toimintojen omana loppukulutuksena (ks. kohta 2.080) ja sisällytetään maataloustoimialan tuotokseen.

↓ 212/2008 1 artikla ja liitteessä oleva 27 alakohta

2.063 Omistajan asunnon laskennallista vuokra-arvoa ei kirjata tässä, vaan se kirjataan toimialalle ”Omien tai leasing-kiinteistöjen vuokraus ja hallinta” (NACE Rev. 2:n nelinumerotaso 68.20). Asuntojen vuokraus on muuta kuin maataloutta oleva toiminto, jota pidetään aina maataloustoiminnasta erotettavissa olevana toimintona.

↓ 138/2004 (mukautettu)
➔₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan 1 alakohta

i) Myynnit

Myynnit: (9q)

2.064 Nimike kattaa maatalousyksiköiden maataloustuotteiden myynnit muille (maatalouden tai muiden toimialojen) yksiköille, myös myynnit varastointi- ja interventio-organisaatioille lukuun ottamatta kiinteiden varojen myyntejä. Nimike jakautuu kotimaisiin myynteihin toimialan ulkopuolelle ja muille maatalousyksiköille sekä myynteihin ulkomaille.

2.065 Tietyn yksikön myynnit vastaavat siis liikevaihtoa, joka saadaan yksikön tuotoksen myynnistä. ➔₁ On huomattava, että kiinteiksi varoiksi luokiteltujen tuotantoeläimistä poistettujen eläinten myyntiä (teurastukseen tai vientiin) ei kuitenkaan kirjata myyntinä. ⬅ Kiinteisiin varoihin luokitellut, tuotantoeläimistä poistetut eläimet siirretään varastoihin ennen myyntiä, ja näiden eläinten myynti (teurastukseen tai vientiin) kuvataan tileillä varastojen vähenemisenä, joka näkyy ainoastaan pääomatilillä. Vastaava tuotos on jo arvioitu osaksi eläimiin kuuluvia omaan käyttöön tuotettuja kiinteitä pääomatavaroita¹⁴ ja kirjattu sen jälkeen tuotantotilille.

2.066 Varastoina käsiteltävät eläimet: Varastoina käsiteltävien eläinten luovutukset toiselle maatilalle ovat kohdassa 2.064 ☒ säädetyn ☒ määritelmän mukaisesti myyntejä. Myynnin vastaeränä voi olla poistaminen varastosta, jos eläimet on kirjattu varastoon viiteajanjakson alussa (muussa tapauksessa kirjataan vain myynti).

¹⁴ Näiden eläinten tuotos saadaan laskemalla yhteen kiinteiden pääomatavaroiden tuotanto omaan käyttöön (= varojen hankinnat miinus luovutukset) ja myynnit (= luovutukset).

- 2.067 Eläinten hankintoja pidetään varastojen lisäyksenä, mikäli eläimiä ei jälleenmyydä viiteajanjakson aikana. Hankittuja eläimiä ei kuitenkaan voida käsitellä välituotekäyttönä, koska välituotekäyttöön kuuluvien tavaroiden on niiden määritelmän mukaisesti määrä kadota (tai muuttua merkittävästi) tuotantoprosessissa. Kyseisiä eläimiä pidetään keskeneräisinä töinä, koska kotieläintalouden tuotantoprosessi ei ole täysin päättynyt (tuotantoprosessi päättyy teurastukseen). Hankinnat kirjataan siis lisäyksinä keskeneräisten töiden (tuotteiden) varastoihin, eikä niitä näin kirjata välituotekäyttönä vaan ”negatiivisina” myynteinä. Jos kyseessä on kotimaan maatilojen välinen kauppa, myynnit ja näitä vastaavat ostot ovat keskenään tasapainossa (lukuun ottamatta omistusoikeuden siirtokustannuksia)¹⁵. Kun otetaan huomioon maatalousyksiköiden välistä elävien eläinten kauppaa koskeva erityiskäsittely, nimikkeessä ”Eläimet ja eläintuotteet” ei ole välituotekäyttöä¹⁶.
- 2.068 Kiinteiksi varoiksi luokitellut eläimet: Maatalousyksiköiden välistä kiinteisiin varoihin luokiteltujen eläinten kauppaa ei kirjata edellä kuvatun mukaisesti myynteihin vaan varojen kauppaan (joka kirjataan pääomatilille maatalouden kiinteän pääoman bruttomuodostuksena). Jos kyseessä on kotimaisten maatilojen välinen kauppa, myynnit ja niitä vastaavat ostot ovat tasapainossa (lukuun ottamatta omistusoikeuden siirtokustannuksia).
- 2.069 Elävien eläinten (joita ei heti teurasteta) tuonnin kirjaaminen: Samaan tapaan kuin kotimaisten maatilojen välisessä kaupassa maatalousyksiköiden viiteajanjakson aikana tuomat eläimet, jotka käsitellään varastoina (muut kuin heti teurastettavat), kirjataan keskeneräisten tuotteiden varastojen lisäyksinä ja vähennetään näin ollen myynneistä. Sitä vastoin kiinteiksi varoiksi luokiteltuja eläimiä (kuten siitoseläimet), jotka tuodaan sellaisina, ei pitäisi vähentää myynneistä.
- 2.070 Koska käytännössä on kuitenkin usein hankalaa erotella eri eläinluokkia toisistaan (kiinteinä varoina ja varastoina käsiteltävät eläimet) käytettävissä olevien EU:n tietolähteiden perusteella, kaikki tuodut eläimet katsotaan varastoina käsiteltäviksi eläimiksi ja kaikkien tuotujen eläinten arvo (lukuun ottamatta heti teurastettavia eläimiä) vähennetään myynnin arvosta. Tämä kirjausmenettely takaa, että elävien eläinten ulkomaankauppaa käsitellään samaan tapaan kuin laskettaessa alkuperältään kotimaista bruttotuotosta eläintuotantotilastoissa.
- j) Omaan käyttöön tuotetut kiinteät pääomatavarat
Omaan käyttöön tuotetut kiinteät pääomatavarat: (10q)
- 2.071 Tähän nimikkeeseen sisältyvät ainoastaan:
- maatalousyksiköiden tekemä työ (esimerkiksi työvoiman, koneiden ja muiden tuotantovälineiden käyttö, myös istutettavien taimien) istutusten, kuten hedelmä- ja viinitarhojen, marjaviljelmien ja humalatarhojen istuttamiseksi omaan käyttöön. Yleensä omaan käyttöön tehty hedelmä- ja viinitarhojen yms. istutustyö koostuu suuresta määrästä yksittäisiä työvaiheita, joita ei voida lisätä tiettyihin määriin;

¹⁵ Kaupan arvottamisessa omistusoikeuden siirtokustannukset (kaupan ja kuljetuksen lisät) sisällytetään hankintojen arvoon. Kotimaan maatilojen välisessä kaupassa myynnit ja ostot ovat keskenään tasapainossa lukuun ottamatta siirtokustannuksia, jotka käsitellään tuotoksen laskennassa ”negatiivisina myynteinä”.

¹⁶ Vastaava käsittely koskee myös muita maataloustuotteita, joilla on varastotuotteen luonne.

- maatalousyksiköissä tuotetut ja niiden kiinteään pääomaan siirretyt eläimet (ks. kohta 2.161). Kyseessä ovat säännöllistä ja toistuvaa tuotosta varten kasvatetut eläimet (pääasiassa siitoseläimet, lypsykarja, työeläimet, lampaat ja muut villantuotantoa varten kasvatetut eläimet; ks. kohta 2.203).

k) Loppuvarastot

Loppuvarastot: (11q)

2.072 Loppuvarastot ovat toimialan maatilojen (toisin sanoen tuottajien) valmiiden tuotteiden tai keskeneräisten töiden varastot viiteajanjakson lopussa. Markkinointiketjun eri vaiheissa olevia varastoja (erityisesti kaupan ja jalostusyritysten varastot) ja interventiovarastoja ei pidä kirjata tähän.

2.073 Tähän kohtaan on myös kirjattava tuotteet, jotka varastoidaan vain väliaikaisesti ja jotka toimiala kuluttaa myöhemmällä ajanjaksolla (kuten viljakasvit rehuna, siemenet ja taimet), koska niiden lopullista käyttöä ei vielä tiedetä varastoinnin ajankohtana.

l) Kokonaiskäyttö

Kokonaiskäyttö: (12q) (ei sisällä yksikön sisäistä välituotekäyttöä) = (7q) + (8q) + (9q) + (10q) + (11q) = maataloustuotteiden jalostus maatilalla plus oma loppukulutus plus myynnit plus omaan käyttöön tuotetut kiinteät pääomatavarat plus loppuvarastot

2.074 Kokonaiskäyttö saadaan laskemalla yhteen sarakkeet 7q—11q.

m) Varastojen muutos

Varastojen muutos: (12q) = (11q) miinus (4q) = varastojen lisäykset (L) miinus varastojen vähennykset (V)

2.075 Toimialan varastojen muutos (ilman markkinointiketjun eri vaiheissa olevia varastoja) viitevuoden aikana voidaan laskea joko varastojen lisäysten ja vähennysten tai alku- ja loppuvarastojen välisenä erotuksena. Jälkimmäisessä tapauksessa volyymin muut muutokset ja hallussapitovoitot (hallussapitotappiot vähennettynä) on vähennettävä arvojen laskennassa (ks. kohta 2.180 alkaen).

n) Maataloustoimintojen tuotos

Maataloustoimintojen tuotos on: (6q) + (7q) + (8q) + (9q) + (10q) + (12q)

2.076 Käytetyn tuotoksen käsitteen sekä yksikön sisäistä välituotekäyttöä (ks. kohta 2.049 alkaen), maataloustuotteiden jalostusta (ks. kohdat 2.059 ja 2.060) ja omaa loppukulutusta (ks. kohdat 2.061, 2.062 ja 2.063) koskevien kirjaamissääntöjen mukaisesti maataloustoimintojen tuotosta voidaan kuvata seuraavasti:

Resurssit	Käyttö	Maataloustoimialan maataloustuotos
Bruttotuotos	Myynnit (kokonaismyynnit lukuun ottamatta maatilojen välistä eläinten kauppaa)	X
	Varastojen muutokset (tuottajien varastot)	X
– hävikit	Omaan käyttöön tuotetut kiinteät pääomatavarat (toistuvasti tuotteita tuottavat istutukset, tuotantoeläimet)	X

	Oma loppukulutus (maataloustuotteiden)	X
= Käytettävissä oleva tuotos	Maataloustuotteiden jalostus maatilalla (tuottaja, eroteltavissa olevat toiminnot)	X
	Maatilan sisäinen välituotekäyttö: — samaan toimintoon kuuluva: (siemenet, maito eläinten ravinnoksi, rypäleet viinin valmistukseen, oliivit oliiviöljyn valmistukseen, siitosmunat)	—
	— eri toimintoon kuuluva: eläinten rehuna käytettävät viljelyskasvituotteet (viljakasvit, öljykasvien siemenet jne., markkinoitavat ja markkinoimattomat)	X
	viljelyskasvituotannossa käytettävät kotieläintalouden sivutuotteet (liete ja lanta)	

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan m alakohhta

2.077 Maataloustoimintojen tuotosta mittaava ”kokonaistuotoksen” käsite sisältää maatalousyksiköiden välisen maataloustuotteiden ja -palveluiden kaupan sekä eläinten rehu tuotteita (sekä markkinoitavia että markkinoimattomia) koskevan maatilan sisäisen välituotekäytön.

↓ 138/2004

3. *Muuta kuin maataloutta olevien ja siitä erottamattomien sivutoimintojen tuotos*

2.078 Kohdassa ”muuta kuin maataloutta olevat ja siitä erottamattomat sivutoiminnot” erotetaan toisistaan kahdentyyppiset toiminnot (ks. kohta 1.29):

- ”maataloustuotteiden jalostustoiminta”: tämä ryhmä kattaa toiminnot, jotka ovat maataloustoiminnan jatkeita ja joissa käytetään maataloustuotteita. Maataloustuotteiden jalostus on tälle ryhmälle tyypillinen toiminto.
- ”muut muuta kuin maataloutta olevat ja siitä erottamattomat sivutoiminnot”: tämä ryhmä kattaa toiminnot, joissa käytetään maatilaa ja sen maataloustuotantovälineitä. Se on vähemmän yhtenäinen kuin ensimmäinen ryhmä.

2.079 Yleensä näihin toimintoihin sisältyy monia erilaisia tuotteita (tavaroita ja palveluja), joiden määriä ei voida laskea yhteen.

2.080 Näiden toimintojen tuotos on tarkoitettu joko myyntiin, vaihtokauppaan, luontoissuorituksiin, omaan loppukulutukseen (ks. kohta 2.062) tai varastoitavaksi.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan n alakohta

- 2.081 EKT 2010:n kohdan 3.82 mukaan tutkimukseen ja kehittämiseen (T&K) kuuluu tietämyksen lisäämiseksi järjestelmällisesti tehtävä luova työ sekä tällaisen tietämyksen käyttö uusien tuotteiden, olemassa olevien tuotteiden parempien versioiden ja ominaisuuksien tai uusien tai tehokkaampien tuotantoprosessien löytämiseksi tai kehittämiseksi. Pääasialliseen toimintoon verrattuna merkittävän suuruinen T&K-toiminta kirjataan paikallisen TAY:n sivutoiminnoksi. T&K-toimintaa varten erotetaan mahdollisuuksien mukaan erillinen paikallinen TAY, jota ei kohdenneta maataloustoimialaan. Jos kyseessä ovat yksiköt, joilla on myös T&K-toimintaa mutta sitä ei voida kohdentaa erilliseen paikalliseen TAY:öön, ja jos on mahdollista estimoida T&K-menojen osuus maataloustoiminnoista, nämä estimaatit olisi sisällytettävä maatalouden tuotokseen kirjaamalla ne ”muina muuta kuin maataloutta olevina ja siitä erottamattomina sivutoimintoina” (tuotos omaan käyttöön) sekä kiinteän pääoman bruttomuodostuksena.

↓ 138/2004

4. Maataloustoimialan tuotos

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan o alakohta (mukautettu)

- 2.082 Maataloustoimialan tuotoksen määritelmän mukaisesti (ks. kohta 1.16) maataloustoimialan tuotos koostuu maataloustuotteiden tuotoksen (ks. kohdat 2.076 ☒ ja ☒ 2.077) ja muuta kuin maataloutta olevien ja siitä erottamattomien sivutoimintojen tuottamien tavaroiden ja palveluiden tuotoksen (ks. kohdat 2.078–2.081) summasta.

↓ 138/2004

5. Tuotoksen arvottaminen

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan p alakohta

- 2.083 Tuotos on arvotettava perushintaan. Perushinta on hinta, jonka tuottajat saavat ostajalta tuotettua tavara- tai palveluyksikköä kohti ja josta vähennetään kaikki kyseisestä yksiköstä sen tuotannon tai myynnin seurauksena maksettavat verot (eli tuoteverot) ja johon lisätään kaikki kyseisestä yksiköstä sen tuotannon tai myynnin seurauksena saatavat tukipalkkiot (eli tuotetukipalkkiot). Perushinta ei sisällä tuottajan erikseen laskuttamia kuljetuskustannuksia. Siihen ei myöskään lueta rahoitusvarojen ja muiden kuin rahoitusvarojen hallussapitovoittoja ja -tappioita (ks. EKT 2010, kohta 3.44).

- 2.084 Tuotoksen osatekijät, kuten myynnit, luontoissuoritukset, varastojen lisäykset ja maatalan sisäiseen välituotekäyttöön menevät tuotteet, on arvotettava perushintaan. Samoin tuotos omaan loppukäyttöön (toisin sanoen omaan käyttöön tuotetut kiinteät pääomatavarat ja tuotteet omaan loppukulutukseen) on arvotettava markkinoilla myytävien samankaltaisten tuotteiden perushintaan. Keskeneräiset työt ja niiden lisäykset on arvotettava suhteessa valmiin tuotteen käypään perushintaan. Jos jälkimmäinen on arvioitava etukäteen, laskennan on perustuttava todellisiin toteutuneisiin kustannuksiin, joihin lisätään ennakoitu toimintaylijäämää tai sekatuloa vastaava rahasumma.
- 2.085 Kun maatalouden taloustilit laaditaan ”nettoutusta” käyttäen (ks. kohta 3.033 ja kohdat 3.035—3.043), tuottajan laskuttamaa arvonlisäveroa ei sisällytetä perushintaan.
- 2.086 →₁ Tuottajan saama hinta vastaa SNA 2008:n kohdissa 6.51–6.54 määriteltyä tuottajahintaa (ilman laskutettua arvonlisäveroa) (toisin sanoen maataloustuotteiden hintaa maatilalla). ← Perushinta voidaan laskea tuottajahinnasta vähentämällä siitä tuoteverot (muut kuin alv.) ja lisäämällä siihen tuotetukipalkkiot. Jos tuoteveroa tai tuotetukipalkkiota ei kyetä kohdentamaan tietylle tuotteelle ja perushinnan laskeminen muodostuu tämän vuoksi ongelmalliseksi, tuotos voidaan laskea suoraan perushintaan. Tässä tapauksessa perushintainen arvo saadaan suoraan tuottajahintaisesta arvosta (ilman laskutettua arvonlisäveroa) vähentämällä siitä tuoteverojen arvo (muut kuin alv.) ja lisäämällä siihen tuotetukipalkkioiden arvo.
- 2.087 Tuotoksen arvottamiseksi perushintaan tuoteverot (muut kuin alv.) ja tuotetukipalkkiot (ks. kohdat 3.027 ja 3.053) on eroteltava muista tuotantoveroista ja tuotantotukipalkkioista (ks. kohdat 3.044 ja 3.058). Tuoteveroja ja tuotetukipalkkioita ei kirjata toimialan tulonmuodostustilille (tili sisältää ainoastaan muut tuotantoverot ja muut tuotantotukipalkkiot, ks. kohta 3.055).
- 2.088 Tuottajien tietystä tavarasta saama hinta ei ole välttämättä aina sama, vaan se voi vaihdella muun muassa toimituksen tyyppin mukaan. Esimerkiksi tuottajan suoraan viemät tavarat saattavat olla laadulliselta rakenteeltaan erilaiset kuin kotimaan kulutukseen tai muille kotimaisille maatalousyksiköille myytävät tavarat. Näin ollen myös tavaroiden hinta voi vaihdella. On syytä huomata, että kun tuottajayksikkö itse suoraan vie tuottamansa tuotoksen, vientitulot tai viennistä saatavat rahamääräiset korvaukset on otettava huomioon maatalouden taloustileillä.
- 2.089 Näitä arvottamisen yleisperiaatteita sovelletaan erityisehdoin tiettyjen tuotteiden, kuten kausituotteiden ja viinin, arvottamisessa. Kyseiset ehdot selostetaan varastojen muutosten arvottamista käsittelevässä osassa (ks. kohdat 2.186—2.201).

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan r alakohta

(Ks. EKT 2010, kohdat 3.88–3.92)

↓ 138/2004

1. Määritelmä

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan s alakohta

2.090 Välituotekäyttö koostuu kaikkien tuotantoprosessissa panoksina kulutettujen tavaroiden ja palveluiden arvosta, lukuun ottamatta kiinteitä varoja, joiden kulutus kirjataan kiinteän pääoman kulumisena. Kyseiset tavarat ja palvelut voidaan joko muuntaa tai käyttää loppuun tuotantoprosessissa (ks. EKT 2010, kohta 3.88). Välituotekäytön yksityiskohtaisesta luokittelusta käy ilmi panosten aikaansaama riippuvuus maatalouden ja kansantalouden muiden sektorien välillä. Välituotekäyttöä käytetään myös laskettaessa tuotannontekijöiden intensiteettiä (eli kahden tuotannontekijän, kuten välituotekäytön ja työvoimapanoksen, suhdetta).

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan t alakohta

2.091 Välituotekäyttöön eivät kuulu uudet tai olemassa olevat hankitut kiinteät varat, jotka on tuotettu kansantaloudessa tai maahantuotu. Nämä varat kirjataan kiinteän pääoman bruttomuodostukseen (ks. kohta 2.110 c–f). Tämä koskee muita kuin maatalouden tuottamia kiinteitä varoja, kuten rakennuksia ja muita rakennelmia, koneita ja laitteita sekä maatalouden tuottamia kiinteitä varoja, kuten istutuksia ja tuotantoeläimiä. Valmistamattomien varojen, kuten maa-alueiden, hankinta ei myöskään sisälly välituotekäyttöön. Tavallisiin toimintoihin käytetyt halvat työkalut, kuten sahat, vasarat, ruuvimeisselit, ruuviavaimet, jakoavaimet ja muut käsityökalut, sekä pienet kojeet, kuten taskulaskimet, kirjataan välituotekäyttöön.

↓ 138/2004

2.092 Välituotekäyttöön kuuluvat myös tavarat ja palvelut, jotka käytetään aputoiminnoissa (kuten ostojen ja myyntien hoidossa, markkinoinnissa, kirjanpidossa, kuljetuksissa, varastoinnissa, huollossa jne.). Näiden tavaroiden ja palveluiden käyttöä ei eroteta paikallisen TAY:n pääasiallisen toiminnon (tai sivutoiminnon) tavaroiden ja palveluiden käytöstä.

2.093 Välituotekäyttö sisältää myös kaikki sellaiset tavaroihin ja palveluihin liittyvät menot, jotka hyödyttävät työntekijöitä mutta jotka suoritetaan pääasiassa työnantajalle koituvan hyödyn vuoksi¹⁷ (esimerkiksi työtehtävien hoitamisesta

¹⁷ Yleensä kyse on työnantajan menoista, jotka edistävät tuotantoa tai joissain tapauksissa mahdollistavat tuotannon.

aiheutuneet matkustus-, muutto- ja edustuskustannusten korvaukset sekä työpaikan virkistyspalvelujen kustannukset).

- 2.094 Koska lähtökohdaksi on otettu toimialan käsite ja koska maatalouden taloustilien laadinnan perusyksiköksi on valittu paikallinen toimialayksikkö, toimialan välituotekäyttöön sisältyvät paikallisen TAY:n toiselle paikalliselle TAY:lle (tuotantotarkoituksiin) toimittamat tavarat ja palvelut, vaikka nämä yksiköt kuuluisivat samaan institutionaaliseen yksikköön.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan u alakohhta

- 2.095 Maatalousyksiköiden välistä sellaisten eläinten kauppaa ja tuontia, jotka ovat keskeneräisten töiden varastojen kaltaisia (kuten porsaas ja siitosmunat), ei kirjata välituotekäyttöön (kuten ei minkään tyyppiseen tuotokseenkaan) (ks. kohdat 2.066–2.070).

↓ 138/2004 (mukautettu)

- 2.096 Tavarat ja palvelut, jotka tuotetaan ja käytetään samassa maatalousyksikössä (eli jotka on tuotettu ja käytetty maataloustuotantoon saman viiteajanjakson aikana), kirjataan välituotekäyttöön ainoastaan silloin, kun ne sisältyvät myös toimialan tuotokseen (eli eläinten rehuna käytettävät viljelyskasvituotteet ks. kohdat 2.049–2.057 ja kohta 2.060).

2. *Välituotekäytön osatekijät*

a) Siemenet ja taimet

- 2.097 Tämä nimike kattaa sellaisten ostettujen kotimaisten tai maahantuotujen siementen ja taimien kokonaiskäytön, jotka käytetään juoksevaan tuotantoon sekä viini- ja hedelmätarhojen ja joulupuuvielmien taimikantojen ylläpitoon. Se sisältää erityisesti muilta tiloilta suoraan ostetut siemenet ja taimet. Saman yksikön tuottamia ja saman viiteajanjakson aikana käyttämiä siemeniä ei sitä vastoin kirjata tähän kohtaan (ks. kohta 2.052).

- 2.098 On syytä huomata, että peltokasvien ja vihannesten siementen välituotekäyttö vastaa lähinnä i) ensimmäisen sukupolven siemeniä, joita tuottajat ostavat lisäämistä varten, ja ii) maatilojen kasvinviljelyyn ostamia sertifioituja siemeniä.

b) Energia; voiteluaineet

- 2.099 Tämä nimike kattaa sähkön, kaasun sekä kaikki muut kiinteät ja nestemäiset polttoaineet. On syytä huomata, että tässä ilmoitetaan ainoastaan maatalon, ei viljelijäkotitalouden, energiankulutus.

c) Lannoitteet ja maanparannusaineet

- 2.100 Maanparannusaineet käsittävät muiden muassa kalkin, turpeen, saven, hiekan ja synteettiset vaahdot.

d) Kasvinsuojelu- ja torjunta-aineet

- 2.101 Nämä sisältävät rikkakasvien, sienten ja tuhoeläinten torjunta-aineet ja muut vastaavat epäorgaaniset ja orgaaniset aineet (kuten myrkytetyt syötöt).

- e) Eläinlääkintäkustannukset
- 2.102 Tähän kirjataan eläinlääkärin palkkiosta erikseen laskutetut lääkkeet (eläinlääkärin suoraan antamien lääkkeiden kustannukset kirjataan eläinlääkärin palkkion yhteydessä) sekä eläinlääkintäkustannukset.
- f) Eläinten rehut
- 2.103 Tämä nimike kattaa kaikki kotimaisten ja maahantuotujen sekä teollisesti valmistettujen että muiden rehujen ostot, mukaan lukien muilta tiloilta suoraan hankitut rehut. Eläinten rehuna käytetyt viljelyskasvituotteet, jotka on tuotettu ja käytetty saman viitejakson aikana samalla maatilalla, kirjataan myös tähän kohtaan nimikkeeseen ”Rehut” alanimikkeeseen maatalousyksikön sisäisenä välituotekäyttönä (ks. kohta 2.057). Ne kirjataan myös tuotokseen.
- 2.104 Rehunvalmistus- ja säilöntäkustannukset (kuten energiakustannukset ja kemiallisten säilöntäaineiden kustannukset jne.) on jaoteltava kustannustyypeittäin, eikä niitä tule kirjata itse rehujen yhteyteen.
- g) Välineiden huolto
- 2.105 Nimikkeeseen sisältyvät:
- huoltoon (toisin sanoen vioittuneiden tai rikkoutuneiden osien säännölliseen korvaamiseen) ja pääomatarvaroiden moitteettoman käyttökunnan ylläpitämiseksi tehtäviin korjauksiin tarvittavien tavaroiden ja palvelujen ostot (ks. kohdat 2.127 ☒ , 2.128 ja ☒ 2.129),
 - viljelyskasvien suojeluun tarkoitettut välineet (lukuun ottamatta kasvinsuojelu- ja torjunta-aineita, ks. kohta 2.101), kuten raesuojat, hallanestosumut ja hallasuojat jne.
- h) Maatilan rakennusten huolto
- 2.106 Nimike kattaa materiaalien (sementti, tiilet jne.) ostot, työkustannukset tai kokonaiskustannukset, joita viljelijälle aiheutuu maatilan rakennusten ja muiden rakenteiden huollosta (lukuun ottamatta asuinrakennuksia) (ks. kohdat 2.127 ☒ , 2.128 ja ☒ 2.129).
- i) Maatalouspalvelut
- 2.107 Nämä maatalouspalvelut (jotka muodostuvat koneiden ja laitteiden sekä niiden käyttäjien vuokrauksesta) ovat keskeinen osa maataloutta (ks. kohdat 1.79—1.88), ja ne kirjataan sekä välituotekäyttöön että tuotokseen.

↓ 909/2006 1 artikla ja liitteessä I oleva 2 alakohta

- j) Välilliset rahoituspalvelut (FISIM)

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan v alakohta

- 2.108 EKT 2010:n mukaisesti maataloustoimialan käyttämät välilliset rahoituspalvelut olisi kirjattava maataloustoimialan välituotekäyttöön (ks. EKT 2010, luku 14).

↓ 909/2006 1 artikla ja liitteessä I oleva 3 alakohta

k) Muut tavarat ja palvelut

↓ 138/2004

2.109 Muihin tavaroihin ja palveluihin sisältyvät:

- a) Joko suoraan tai osana maanvuokrausta maksetut vuokrat muiden kuin asuinrakennusten käytöstä ja muun käyttöomaisuuden (aineellisen tai aineettoman), kuten koneiden ja laitteiden, vuokrauksesta ilman niiden käyttäjiä (ks. kohta 1.23) tai tietokoneohjelmistojen vuokrauksesta. Jos maatalouden paikallisen TAY:n muiden kuin asuinrakennusten vuokria ei pystytä erottelemaan maanvuokrasta, koko erä kirjataan maanvuokrina yrittäjätulon tilille (ks. kohta 3.082);
 - b) Palkkiot työntekijöiden lääkärintarkastuksista;
 - c) Maatalousneuvojen, maanmittareiden, kirjanpitäjien, veroneuvojen tai lakimiesten jne. palkkiot;
-

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan w alakohta

- d) Markkinatutkimus- ja markkinointipalvelujen ostot, henkilöstökoulutuksen ja muiden vastaavien palvelujen kustannukset;
-

↓ 138/2004

- e) Kuljetuspalvelujen kustannukset: nämä sisältävät palkansaajille maksettavat pääosin työnantajan hyväksi koituvat korvaukset niistä matkustus- ja muuttokustannuksista sekä muualla asumisen kustannuksista, jotka aiheutuvat työtehtävien hoitamisesta, sekä työnantajan työntekijöiden kuljetuksista vastaaville itsenäisille yrityksille maksamat rahasummat (lukuun ottamatta kodin ja työpaikan välisiä matkoja, ks. kohdat 2.093, 2.110 b ja 3.016), sekä kustannukset, jotka aiheutuvat tavaroiden kuljetuksista messuille ja näyttelyihin. Jos kuljetukset hoitaa työnantajan henkilökunta työnantajan omalla kuljetusvälineellä, kulut on kirjattava asianmukaiseen nimikkeeseen.

Koska tavaroiden ostot on arvoitettava ostajan hintaan ja myynnit perushintaan (ks. kohdat 2.111 ja 2.112 sekä 2.083), tavaroiden kuljetuskustannuksia ei normaalisti ilmoiteta erikseen. Myynneihin liittyvät kuljetuskustannukset katsotaan erikseen laskutettaviksi. Jos tuottaja käyttää ulkopuolisia tavaroiden kuljettamiseen ostajalle, kuljetuskustannuksia ei kirjata maatalouden taloustileillä välituotekäyttöön eikä tuotokseen. Jos maanviljelijä kuljettaa tavarat itse, kyseessä on muuta kuin maataloutta oleva sivutoiminto, jonka kustannukset on kirjattava asianmukaisesti, jos toiminto ei ole eroteltavissa maataloudesta. Nimike sisältää lisäksi kulut, jotka aiheutuvat ulkopuolisille muuta kuin maataloutta olevina sivutoimintoina tuotetuista kuljetus-, kauppa- ja varastointipalveluista;

f) Posti- ja tietoliikennekulut;

↓ 2022/590 1 artiklan 4 alakohta
ja liitteessä I oleva 4 alakohta

g) Liiketoiminnan riskit, kuten kotieläinten menetyksen, raekuurojen, hallan, tulipalon ja myrskyjen aiheuttamat vahingot, kattavaan bruttovakuutusmaksuun sisältyvät palvelumaksut. Loppuosa eli vahinkovakuutusmaksut, netto, on maksetun bruttovakuutusmaksun se osuus, joka vakuutusyhtiöllä on käytettävissään vahinkojen korvaamiseen.

Bruttovakuutusmaksujen tarkka jakaminen kahteen osatekijäänsä voidaan tehdä ainoastaan koko kansantalouden tasolla, kuten kansantalouden tilinpidossa. Palvelumaksut jaetaan toimialoittain käyttämällä sopivia jakoperusteita panos-tuotos-tilukoiden laadinnan yhteydessä. Kun kyseistä erää lasketaan maatalouden taloustileille, kirjauksen perustaksi on tämän vuoksi otettava kansantalouden tilinpito (vakuutuspalveluihin liittyvien tukipalkkioiden kirjaaminen, ks. kohta 3.063, alaviite 1);

↓ 138/2004

h) Siitosmaksut;

↓ 909/2006 1 artikla ja liitteessä I
oleva 4 alakohta

i) Laskutetut pankkien palvelumaksut (lukuun ottamatta pankkilainojen korkoja);

↓ 138/2004

- j) Ammatillisten järjestöjen, kuten kauppakamarien tai maatalousalan tuottajajärjestöjen tai ammattiliittojen jäsenmaksut;
- k) Maatalousosuuskuntien jäsenmaksut;
- l) Maidontarkastusmaksut, näyttelymaksut ja kantakarjaan merkitsemismaksut;
- m) Keinosiemennyksestä ja kuohinnasta aiheutuvat kustannukset;
- n) Maksut aineettomien valmistamattomien varojen, kuten patenttien, tavaramerkkien, tekijänoikeuksien, maitokiintiöiden ja muiden tuotanto-oikeuksien, käytöstä. Kyseisten aineettomien valmistamattomien varojen ostot kirjataan sitä vastoin pääomatilille;

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I
olevan 5 alakohdan w alakohta

o) Maksut viranomaisille lisenssien tai lupien saamiseksi kaupallisen toiminnan tai ammatin harjoittamista varten, jos luvan saannin edellytyksenä on sääntelytarkoituksessa tehty perusteellinen tarkastus (elleivät maksut ole suhteettoman suuria kyseisten palvelujen hyötyihin nähden, ks. kohta 3.048 e ja EKT 2010, kohta 4.80 d);

- p) Suhteellisen yksinkertaisten toimintojen suorittamiseen käytettyjen halpojen pientyökalujen, työvaatteiden, varaosien ja kestävien välineiden ostot (EKT 2010, kohta 3.89 f 1, ja SNA 2008, kohta 6.225);
- q) Maksut valmistamattomina varoina kirjatuista lyhytaikaisista sopimuksista, leasingsopimuksista ja lisensseistä; tähän ei kuulu tällaisten valmistamattomien varojen osto;

↓ 138/2004 (mukautettu)
 ➔₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan x alakohta
 ➔₂ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan y alakohta

k) Välituotekäyttöön kuulumattomat erät.

2.110 Välituotekäyttö ei sisällä seuraavia eriä:

- a) Tavarat ja markkinapalvelut, joita tuotantoyksiköt antavat vastikkeetta tai alennettuun hintaan työntekijöilleen, sillä edellytyksellä, että kustannukset maksetaan selkeästi ja pääasiassa palkansaajien edun vuoksi. Kyseisten tavaroiden ja palvelujen arvo muodostaa osan palkansaajakorvauksista (ks. kohta 3.018);
- b) Kuljetusavustukset, jotka työnantaja maksaa palkansaajilleen käteisenä; näitä korvauksia pidetään osana palkansaajakorvauksia (palkansaaja ostaa tämän jälkeen itse kuljetuspalveluja kodin ja työpaikan välisiin kuljetuksiin) (ks. kohta 3.018 c). Samoin työnantajan suoraan kuljetusyritykselle työntekijöiden joukkokuljetuksista (kodin ja työpaikan välillä) suorittamat maksut kuuluvat palkansaajakorvauksiin. Näillä palveluilla, kuten kodin ja työpaikan välisillä kuljetuksilla sekä pysäköintitilojen tarjoamisella, on joitakin välituotekäytölle luonteenomaisia piirteitä. ➔₁ Työnantajien katsotaan kuitenkin tarvitsevan tämän tyyppisiä palveluja työntekijöiden saamiseksi ja palveluksessa pitämiseksi (mistä heidän olisi normaalisti joka tapauksessa maksettava) eikä varsinaisen tuotantoprosessin tarpeiden vuoksi (ks. SNA 2008, kohta 7.51); ⬅
- c) Maatilan rakennusten ja irtaimiston (toisin sanoen pääomatavaroiden, joiden tavanomainen käyttöikä on yli vuosi) ostot: hankintoja pidetään kiinteän pääoman bruttomuodostuksena (ks. kohta 2.162);
- d) Rahoitusleasing-maksut kiinteiden varojen käyttämisestä maataloudessa eivät ole palvelujen ostoja vaan taloustoimia, jotka on kirjattava osaksi korkoina (yrittäjätulon tilille) ja osaksi velkapääoman takaisinmaksuna (rahoitustilille) (ks. kohta 2.123);
- e) Kiinteiden pääomatavaroiden peruskorjauskuluja (kunnossapitoon liittyvät kulut, ks. kohdat 2.105 ja 2.106) (kuten maatalousrakennusten kattojen, räystäskourujen sekä sähkö- ja lämmitysasennusten peruskorjaus) sekä pääomatavaroiden tavanomaisen käyttöiän pidentämiseksi tai niiden tuotantokapasiteetin lisäämiseksi tehdyistä parannuksista ja korjauksista aiheutuvia kuluja pidetään kiinteän pääoman bruttomuodostuksena, koska ne selvästi ylittävät kiinteiden varojen moitteettoman käyttökunnan

ylläpitämiseksi tarvittavat kustannukset (ks. kohdat 2.127 ☒, 2.128 ja ☒ 2.129);

- f) ➔₁ Maan, rakennusten ja muiden olemassa olevien kiinteiden pääomatavaroiden omistusoikeuden hankintaan liittyvistä palveluista suoritettut maksut, kuten kiinteistönvälittäjien, notaarien, maanmittareiden, insinöörien jne. palkkiot, sekä kiinteistörekisteriin merkitsemismaksut (ks. EKT 2010, kohta 3.133) ovat menoeriä; ⬅ joiden katsotaan kuuluvan kiinteän pääoman bruttomuodostukseen (ks. kohdat 2.132 ja 2.133);
- g) Saman yksikön saman viiteajanjakson aikana tuottamat ja kuluttamat tavarat ja palvelut (lukuun ottamatta tiettyjä tuotteita, ks. kohdat 2.056, 2.103 ja 2.107). Näitä ei myöskään kirjata tuotokseen;
- h) Vuokrat maan käytöstä kirjataan kohtaan ”Maanvuokrat” (ks. kohta 3.080);
- i) Asuntojen käyttökulut: kyse on loppukulutuksesta (kotitalouksien tilit), jota ei kuvata maatalouden taloustileillä;
- j) Pääomatavaroiden kuluminen kuuluu kiinteän pääoman kulumiseen (ks. kohta 3.099);
- k) Vahinkovakuutusmaksut, netto (ks. kohta 2.109 g);
- l) Tapaturmavakuutusmaksut sekä sairaus- ja työtapaturmavakuutusjärjestelmiin suoritettut maksut: maksut jaetaan jakotaloustoimiin ja loppukulutukseen (kotitalouksien tilit);
- m) Vesimaksut, jotka maksetaan puhtaasti veroina ja joita ei ole suhteutettu vedenkulutukseen;
- n) Palvelujen ostot julkisyhteisöiltä tietyin edellytyksin (ks. kohta 3.048 e).

3. Välituotekäytön arvottaminen

- 2.111 Välituotekäyttönä kulutetut tuotteet on arvotettava vastaavien tavaroiden ja palvelujen sen ajankohdan ostajan hintaan, jolloin ne liitetään tuotantoprosessiin.
- 2.112 Ostajan hinta on ostajan tosiasiallisesta tuotteesta tuotteen ostohetkellä maksama hinta. Se sisältää tuoteverot (lukuun ottamatta vähennyskelpoisia tuoteveroja, kuten arvonlisäveroa) mutta ei tuotetukipalkkioita. Ostajan hinta sisältää myös mahdolliset kuljetuskustannukset, jotka ostaja maksaa erikseen saadakseen tuotteet haluamaansa paikkaan haluamanaan ajankohtana. ➔₂ Ostajan hinta sisältää myös mahdolliset kuljetuskustannukset, jotka ostaja maksaa erikseen saadakseen tuotteet haluamaansa paikkaan haluamanaan ajankohtana. Ostajan hintaan eivät sisälly suurissa erissä tai sesongin ulkopuolella tehtyjen ostojen yhteydessä normaalihinnasta saadut alennukset, luotonannon korko- tai palvelumaksut eivätkä mahdolliset ylimääräiset maksut, jotka johtuvat siitä, ettei maksua ole pystytty suorittamaan ostohetkellä sovittuun määräaikaan mennessä (EKT 2010, kohta 3.06). ⬅
- 2.113 Toisin kuin muilla kansantalouden toimialoilla välituotekäyttöön liittyvät tukipalkkiot ovat maataloudessa tärkeitä. Niiden tarkoituksena on vähentää välituotekäytön kustannuksia. Kun nämä tukipalkkiot luokitellaan (muiden kuin maataloustuotteiden) tuotetukipalkkioiksi, ne alentavat ostajan hintaan arvotetun välituotekäytön arvoa (siitä riippumatta, maksetaanko ne välituotteiden toimittajille vai maataloustuottajille).

- 2.114 Jos tuotantoyksiköt tuovat suoraan tavaroita tai palveluja, ostajan hintaan on sisällytettävä kaikki tuontitullit, vähennyskelvoton arvonlisävero sekä rahamääräiset korvaukset (saadut tai maksetut).
- 2.115 Välituotekäytön arvottamisessa ei oteta huomioon vähennyskelpoista arvonlisäveroa. Tämä arvonlisävero lasketaan kaikista maatalousyksiköiden tekemistä ostoista siitä riippumatta, kuuluvatko yksiköt tavanomaiseen alv-järjestelmään vai alv:n vakiokantajärjestelmään. Vähennyskelpoisen alv:n, jonka alv:n vakiokantajärjestelmään kuuluvat maatalousyksiköt olisivat voineet tavanomaiseen alv-järjestelmään kuuluvina vähentää, ja näiden yksiköiden vakiokantajärjestelmässä saaman korvauksen välinen ero vastaa alv:n yli- tai alikorvausta. Ylikorvaus kirjataan muihin tuotantotukipalkkioihin ja alikorvaus muihin tuotantoveroihin (ks. kohdat 3.041 ja 3.042).

D PÄÄOMAN BRUTTOMUODOSTUS

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan aa alakohta

(Ks. EKT 2010, kohdat 3.122–3.157)

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan bb alakohta

- 2.116 Pääoman bruttomuodostus käsittää:
- kiinteän pääoman bruttomuodostuksen (P.51 g),
 - varastojen muutokset (P.52),
 - arvoesineiden hankinnat miinus luovutukset (P.53).
-

↓ 138/2004

- 2.117 Koska maatalouden taloustilit laaditaan kuvaamaan yksiköiden tuotantotoiminnan synnyttämiä virtoja, seuraavassa käsitellään ainoastaan kiinteän pääoman bruttomuodostusta ja varastojen muutoksia.
-

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan cc alakohta

- 2.118 Pääoman bruttomuodostus mitataan sisältäen kiinteän pääoman kulumisen (P.51c). Pääoman nettomuodostus (P.51n) saadaan vähentämällä pääoman bruttomuodostuksesta kiinteän pääoman kulumisen, joka ilmaisee kiinteiden pääomatavaroiden arvon alenemisen tuotantoprosessin aikana tavanomaisen kulumisen seurauksena (ks. kohta 3.099).

1. Kiinteän pääoman bruttomuodostus

a) Määritelmä

2.119 Kiinteän pääoman bruttomuodostus koostuu kotimaisten tuottajien kiinteiden varojen hankinnoista luovutuksilla vähennettynä tietyinä ajanjaksona sekä eräistä tuottajien tai institutionaalisten yksiköiden tuotantotoiminnan aiheuttamista lisäyksistä valmistamattomien varojen arvoon (ks. EKT 2010, kohdat 3.125–3.129). Kiinteät varat ovat valmistettuja varoja, joita käytetään tuotannossa yli vuoden ajan (ks. EKT 2010, kohta 3.124 ja liite 7.1).

b) Koko kansantaloutta koskevia huomautuksia

2.120 Koko kansantalouden kiinteän pääoman bruttomuodostuksella tarkoitetaan bruttokansantuotteen sitä osaa, joka on tuotettu viitevuoden aikana ja joka on tarkoitettu käytettäväksi tuotantovälineenä tuotantoprosessissa yli yhden vuoden ajan (erotukseksi yksityisten kotitalouksien tai julkisyhteisöjen loppukulutuksesta, viennistä ja varastojen muutoksista). Näin ollen sellaiset tavarat, jotka on tuotettu joskus aiemmin ja jotka siksi sisältyvät kansantuotteeseen, mutta joiden käyttötarkoitus muuttuu viiteajanjakson aikana, eivät sisälly koko kansantalouden kiinteän pääoman bruttomuodostukseen. Käyttötarkoituksen tai omistusoikeuden vaihdos ei tarkoita sitä, että tavarat tulevat kansantuotteen osaksi toisen kerran, eivätkä vaihdokset muuta millään tavoin koko kansantalouden kiinteän pääoman kokonaisuutta. Tällaisten taloustoimien huomioon ottamisella on kuitenkin merkitystä analysoitaessa homogeenista tuotannonhaaraa, toimialaa tai sektoria.

2.121 Jos tavaroiden käyttötarkoitus muuttuu omistajanvaihdoksen seurauksena (toisin sanoen tavarat eivät enää kuulu pääomavaroihin), kansantalouden pääomavarat vähenevät. Yleisimmät esimerkit tästä ovat kotitalouksien tuotantoyksiköiltä ostamat käytetyt ajoneuvot, ulkomaille jälleenmyydyt käytetyt alukset sekä puretut pääomatavarat, jotka on otettu välituotekäyttöön. Koska uusi käyttö (loppukulutus, vienti tai muu käyttö purkuosista valmistettujen tavaroiden tyypin mukaan) muodostaa osan kansantuotteesta, kiinteän pääoman bruttomuodostukseen on sen seurauksena tehtävä vähennys. Tämän vuoksi →₁ EKT 2010 ←₁:ssä käytetään olemassa olevien valmistettujen tavaroiden nettohankinnan käsitettä kiinteän pääoman bruttomuodostuksen laskennassa: tämä nimike sallii pääoman luovutusten eli kiinteän pääoman vähennysten huomioon ottamisen.

2.122 Olemassa olevien tavaroiden nettohankinnat voivat olla myös positiivisia, jolloin ne toisin sanoen kasvattavat koko kansantalouden pääomavaroja. Esimerkkinä voidaan ottaa kansantuotteen loppukulutukseksi kirjatut käytetyt autot, jotka ostetaan kiinteänä pääomana käytettäväksi. Koska olemassa olevien investointitavaroiden myynti on ostoja suurempi, nettohankinnat ovat koko kansantaloudessa negatiivisia.

Jos kiinteän pääoman bruttomuodostus kuitenkin jaetaan käyttäjätoimialoittain, nettohankinnat voivat joillakin toimialoilla olla positiivisia.

c) Omistusoikeuden siirtymistä koskeva kriteeri

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan ff alakohta (mukautettu)

- 2.123 Kansantalouden sektoreiden tai toimialojen kiinteän pääoman bruttomuodostuksen määrittäminen perustuu omistusoikeutta (hankinta, luovutus), ei tavaroiden käyttöä, koskevaan kriteeriin. On syytä huomata, että rahoitusleasingillä (ei siis vuokraamalla) hankitut kiinteät varat käsitellään vuokralleottajan (jos vuokralleottaja on tuottaja) eikä vuokralleantajan varoina, ja vuokralleantajalla on hallussaan laskennallista luottoa vastaavat rahoitusvarat (ks. kohta 2.110 d ja EKT 2010:n luku 15 kestävien tavaroiden eri vuokrausmuotojen erottelamisesta) ☒¹⁸ ☒.

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan gg alakohta

- 2.124 →₁ Omistusoikeutta koskevan kriteerin soveltaminen riippuu tilastoista, joiden perusteella kiinteän pääoman bruttomuodostus lasketaan. ← Jos tiedot saadaan ostajilta, ongelmia ei yleensä ilmene (joskin kaikkien investoijien kirjaaminen saattaa käytännössä tuottaa vaikeuksia). Usein kuitenkin (varsinkin maataloudessa) laskennan perustana käytetään pääomatavaroiden tuottajien antamia tuotostaan tai myyntejään koskevia tietoja. Sen lisäksi, että toisinaan ei ole selvää, onko tavaraa pidettävä pääomatavarana vai ei, on vaikea määrittellä todellista ostajaa, koska pääomatavaroiden luonne antaa vain viittauksen käyttäjästä. Maataloudessa on toisinaan sanoen se vaara, että myös sellaiset pääomatavarat kirjataan maatalouteen, joita eivät ole hankkineet maatilat vaan kaupalliset yritykset, jotka vuokraavat näitä tavaroita ilman käyttäjää.

d) Hankinnat

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan hh alakohta

- 2.125 Kiinteiden varojen hankinnat sisältävät uudet tai olemassa olevat kiinteät varat, jotka on hankittu (ostettu, hankittu vaihtokaupalla, saatu luontoismuotoisina pääomansiirtoina tai hankittu rahoitusleasingillä), sekä tuottajien omaan käyttöön tuottamat ja pitämät kiinteät varat, kiinteiden varojen ja aineellisten valmistamattomien varojen peruseräparannukset, maatalouden varojen (eläinten ja istutusten) luonnollisen kasvun sekä valmistamattomien varojen omistusoikeuden siirtokustannukset (ks. EKT 2010, kohta 3.125 a).

¹⁸ Rahoitusleasing eroaa tavanomaisesta vuokrauksesta siltä osin, että omistusoikeuteen liittyvät riskit ja edut siirtyvät tosiasiallisesti mutta eivät juridisesti vuokranantajalta vuokraajalle (joka on varojen käyttäjä). EKT ☒ 2010:ssä ☒ otetaan huomioon rahoitusleasingiin liittyvät taloudelliset suhteet siten, että kirjanpidollisesti vuokranantaja myöntää lainan vuokraajalle, joka voi ostaa lainavaroilla kestävästi tavarat ja tulla sen tosiasialliseksi omistajaksi. Rahoitusleasingiä pidetään näin ollen investointirahoituksen erityismuotona.

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä
I olevan 5 alakohdan jj alakohta

- 2.126 →₁ Ensiasennukseen tarvittavien kestävien tavaroiden osto tai niiden tuottaminen omaa käyttöä varten on kiinteän pääoman muodostusta. ← Panimon tai viiniä valmistavan yrityksen pullovarastot (lukuun ottamatta kertakäyttöpulloja) muodostavat varoihin kirjattavan tavaramassan, vaikka yksittäisen pullon arvo olisi merkityksettömän pieni. Tätä käytäntöä noudatetaan myös ravintoloiden tuolien, pöytien ja kattaukseen tarvittavien tavaroiden sekä yrityksen työkalujen kirjaamisessa. Kyseisten tavaroiden ensiasennus on kiinteän pääoman muodostusta. Näissä tapauksissa ei kuitenkaan lasketa kiinteän pääoman kulumista, koska asennusten arvon oletetaan säilyvän ensiasennuksen jälkeen muuttumattomana, kun hävinneiden tai käyttökelvottomiksi muuttuneiden tavaroiden tilalle ostetaan jatkuvasti uusia. Korvaavat ostot kirjataan välituotekäyttöön. Tätä teoriassa selkeältä vaikuttavaa sääntöä on toisinaan vaikea soveltaa käytännössä, koska tuotosta tai myyntiä koskevista tilastotiedoista ei käy selkeästi ilmi, onko tavarat ostettu ensiasennukseen vai korvaamaan olemassa olevia tavaroita.
- 2.127 Olemassa oleviin kiinteisiin pääomatavaroihin yhdistetyt tavarat ja palvelut, joilla on määrä parantaa tai uudistaa niitä, pidentää niiden käyttöikää tai lisätä niiden tuottavuutta, kirjataan niiden pääomatavaroiden yhteydessä, joihin ne on yhdistetty. Edellä mainittujen töiden ajatellaan olevan uusien kiinteiden varojen hankintaa. Periaatteessa kyse on kaikista tavaroista ja palveluista, jotka on liitetty osaksi kiinteitä pääomatavaroita ja jotka ovat tavanomaisiin huolto- ja korjaustöihin verrattuna selvästi laajamittaisempia. Tavanomaisilla huoltotöillä tarkoitetaan toimia, jotka on toteutettava pääomatavaroiden normaaliin käyttöikään verrattuna suhteellisen lyhyin väliajoin, jotta tavarat pysyisivät käyttökunnossa. Tällaisia työsuoritteita ovat esimerkiksi pääomatavaroiden nopeasti kuluvien osien vaihtaminen sekä sisätilojen ja ulkoseinien maalaus.
- 2.128 Huoltotöihin käytettyjen rahasummien suuruus ei ole peruste ratkaistaessa, luoko palvelu varan vai edustaako se tavanomaista huoltotyötä, koska arvoltaan suurten pääomatavaroiden tavanomaisetkin huoltotyöt voivat olla hyvin kalliita (ks. kohta 2.110 e). Olemassa oleviin kiinteisiin pääomatavaroihin liittyvät suoritteet luokitellaan ”tavanomaiseen huoltoon” tai ”kiinteän pääoman bruttomuodostukseen” kuuluviksi sen mukaan, kuinka usein ne on toistettava ☒, ☒ esimerkiksi yleensä vuodessa loppuun kuluvien osien, kuten kuorma-auton renkaiden, vaihtaminen uusiin on tavanomaiseen huoltoon luettava toimi, kun taas moottorin vaihtamista pidetään kiinteän pääoman muodostuksena, ei kuitenkaan siksi, että huoltotyön arvo on suurempi, vaan siksi, ettei moottoria normaalisti tarvitse vaihtaa vuosittain, vaan vaihtoväli on useita vuosia. Kun tällaiset suoritteet kirjataan varoihin (käsitellään toisin sanoen kiinteän pääoman muodostuksena eikä tavanomaisina huoltotöinä), suoritteen arvo voidaan jakaa tasaisesti koko käyttöjaksolle kiinteän pääoman kulumisena.

↓ 2019/280 1 artikla Ja liitteessä I
olevan 5 alakohdan kk alakohta

- 2.129 Kiinteisiin varoihin tehty parannukset on SNA 2008:n mukaan määriteltävä joko kiinteiden varojen ominaispiirteiden muutosten suuruuden perusteella – toisin sanoen

sen perusteella, kuinka merkittäviä niiden koon, muodon, tehokkuuden, kapasiteetin tai odotettavissa olevan käyttöön muutokset ovat – tai sen seikan perusteella, että parannukset eivät ole sen laatuista muutoksia, joita havaitaan säännöllisesti tapahtuvan saman tyyppisille kiinteille varoille osana tavanomaisia huoltotöitä tai korjauksia (ks. SNA 2008, kohdat 10.43 ja 10.46).

↓ 138/2004

e) Luovutukset

↓ 2019/280 1 artikla Ja liitteessä I olevan 5 alakohdan II alakohta

- 2.130 Kiinteiden varojen luovutukset käsittävät kiinteät varat, jotka omistaja on myynyt, purkanut, romuttanut, hävittänyt tai luovuttanut vaihtokaupassa taikka luontoismuotoisina pääomansiirtoina (ks. EKT 2010, kohdat 3.125 b ja 3.126). Luovutuksen seurauksena omistusoikeus yleensä vaihtuu, ja varoilla on suora taloudellinen käyttötarkoitus (siksi ilman taloudellista käyttöä olevat omistajan purkamattomat, romuttamat tai hävittämät kiinteät varat eivät sisälly luovutuksiin) (ks. SNA 2008, kohta 10.38). Tiedetyt luovutukset voivat tapahtua myös saman institutionaalisen yksikön sisällä, kuten maanviljelijän teurastamat eläimet, jotka hänen perheensä kuluttaa.

↓ 138/2004
→ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan III alakohta

f) Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen arvottaminen

- 2.131 Kiinteän pääoman bruttomuodostus arvotetaan ostajan hintaan (johon sisältyvät omistusoikeuden siirtokustannukset, asennuskustannukset ja muut siirtoon liittyvät kulut) tai vastaavien kiinteiden varojen perushintaan, jos bruttomuodostus koskee tuotosta omaan käyttöön (perushinta saadaan aiheutuneiden kustannusten summasta). Luovutukset tulisi kirjata myyntihintaan, jonka pitäisi vastata ostajan hintaa, josta on vähennetty omistusoikeuden siirtokustannukset, asennuskustannukset ja muut siirtoon liittyvät kulut (ks. kohta 2.130).

g) Omistusoikeuden siirtokustannukset

- 2.132 Varojen omistusoikeuden siirtokustannukset ovat ostajan kiinteän pääoman bruttomuodostusta, vaikka osan kustannuksista maksaisi myyjä. Kustannukset käsittävät varojen haltuunottoon liittyvät kustannukset (asennus- ja kuljetuskustannukset jne.), välittäjien (notaarien, asiantuntijoiden jne.), palkkiot ja komissiot sekä varojen omistusoikeuden siirtoon liittyvistä välityspalveluista maksettavat verot.
- 2.133 Ostajan kiinteän pääoman bruttomuodostus käsittää hankittujen tavaroiden arvon (lukuun ottamatta siirtokustannuksia) lisättyinä kaikilla hankintaan liittyvillä siirtokustannuksilla. Käänteisesti myyjän kiinteän pääoman bruttomuodostus sisältää yksinomaan myyjien varojen arvon (ilman siirtokustannuksia)¹⁹. Kiinteän pääoman

¹⁹ Tämän menetelmän suora seuraus on, että yksiköiden väliseen kiinteiksi varoiksi luokiteltujen eläinten kauppaan liittyvät kustannukset tulisi kirjata ostajan kiinteän pääoman bruttomuodostukseen.

bruttomuodostukseen kuulumattomien valmistamattomien varojen tapauksessa (maa tai patentoidut varat, kuten tuotanto-oikeudet) kyseiset kulut on eroteltava varojen hankinnasta tai luovutuksesta ja kirjattava erilliseen kohtaan ostajan kiinteän pääoman bruttomuodostuksena.

h) Kiinteän pääoman bruttomuodostus ja varojen arvon muutos

2.134 Varallisuustase on luettelo tietyllä hetkellä omistuksessa olevista varoista ja veloista, ja se sisältää tietoja varojen arvon muutoksen osatekijöistä. ➔₁ Varojen arvon muutos määritellään (ks. EKT 2010, kohdat 7.12 ja 7.13) tilikauden alun ja lopun varallisuustaseiden väliseksi erotukseksi ja se voidaan kuvata seuraavalla tavalla: ⬅

Varojen arvo tilikauden lopussa	
– Varojen arvo tilinpitojakson alussa =	Kiinteän pääoman bruttomuodostus
	– Kiinteän pääoman kuluminen
	+ Volyymin muut muutokset
	+ Nimelliset hallussapitovoitot (ilman hallussapitotappioita)

2.135 Nimelliset hallussapitovoitot (ilman hallussapitotappioita) vastaavat sellaisten varojen hinnanmuutoksesta tarkasteluajanjaksolla kertyneitä voittoja (joista on vähennetty tappiot), joiden taloudelliset ja fyysiset (määrälliset ja laadulliset) ominaisuudet säilyvät kyseisellä jaksolla muuttumattomina. Muutokset kirjataan uudelleenarvotustilille.

2.136 Varojen volyymin muut muutokset ovat virtoja, joiden avulla voidaan kirjata luonnonvarojen löytyminen, rappeutuminen tai loppuminen sekä sellaisten poikkeuksellisten tapahtumien seuraukset, jotka voivat muuttaa varoista saatavaa hyötyä. Maataloustoimialan varojen volyymin muut muutokset voidaan jakaa kolmeen pääluokkaan:

- poikkeukselliset tai katastrofeista (maanjärjestykset, sodat, kuivuus, epidemiat jne.) johtuvat menetykset,
- varojen ennakoitavissa olevan arvonalennuksen (jota mitataan kiinteän pääoman kulumisena) ja todellisen arvonalennuksen (ennakoitua suuremman arvonalennuksen, joka johtuu ennakoimattomasta vanhenemisesta, vaurioista, rappeutumisesta tai onnettomuuksista) välinen erotus,

↓ 2022/590 1 artiklan 4 alakohta
ja liitteessä I oleva 5 alakohta

- muutokset kiinteiden varojen luokittelussa tai rakenteessa: esimerkiksi muutokset maatalousmaan taloudellisessa käyttötarkoituksessa, lypsykarjan käyttö lihantuotantoon (ks. kohta 2.149, alaviite 1) tai maatalousrakennusten muuttaminen yksityiskäyttöön tai muuhun taloudelliseen käyttöön.

↓ 138/2004 (mukautettu)

2.137 Kiinteän pääoman bruttomuodostus ja kiinteän pääoman kuluminen (☒ ks. kohdat ☒ 3.098—3.106) eivät tämän vuoksi ole ainoat varojen arvon muutosten analyysissä huomioon otettavat osatekijät.

i) Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen osatekijät

↓ 2019/280 1 artikla Ja liitteessä I olevan 5 alakohdan oo alakohta

2.138 EKT 2010 erottaa toisistaan useita osatekijöitä, jotka tulisi kirjata kiinteän pääoman bruttomuodostuksena (ks. EKT 2010, kohta 3.127):

- asunnot,
 - muut rakennukset ja rakennelmat, myös maan perusparannukset,
 - koneet ja laitteet, kuten laivat, autot ja tietokoneet,
 - asejärjestelmät,
 - kasvatettavat biologiset varat, esim. puut ja karja,
 - valmistamattomien varojen, kuten maan, sopimusten, leasingsopimusten ja lisenssien, omistusoikeuden siirtokustannukset,
 - T&K, myös vapaasti saatavilla olevan T&K:n tuotanto,
 - mineraalien etsintä ja arviointi,
 - tietokoneohjelmistot ja tietokannat,
 - viihteen, kirjallisuuden ja taiteen alkuperäisteokset,
 - muut henkisiin omaisuusvaroihin kohdistuvat oikeudet.
-

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan pp alakohta

2.139 Maatalouden taloustileillä erotetaan toisistaan seuraavat kiinteän pääoman bruttomuodostuksen osatekijätyypit:

- istutukset, joista saadaan toistuvasti tuotteita,
- kiinteinä varoina käsiteltävät eläimet,
- muut kuin maatalouden kiinteät varat:
 - koneet ja muut pääomatavarat,
 - kuljetusvälineet,
 - maatalousrakennukset (muut kuin asuinrakennukset),
 - muut rakenteet lukuun ottamatta maanparannusta (muut rakennukset ja rakennelmat jne.),
 - muut (tietokoneohjelmistot jne.),
- maan perusparannukset,

- valmistamattomien varojen, kuten maan ja tuotanto-oikeuksien, omistusoikeuden siirtokustannukset,
- T&K, joka kattaa erikoistuneista yksiköistä tapahtuvan tutkimuksen ja kehittämisen sekä tutkimuksen ja kehittämisen omaa tuotantoa varten.

↓ 138/2004

2.140 Maatalousvarojen kiinteän pääoman bruttomuodostus koskee kahdentyyppisiä varoja (eläimiä ja istutuksia), joita käytetään toistuvasti ja jatkuvasti hedelmien, kumin, maidon yms. tuotteiden tuottamiseen. Tällaisia varoja ovat muiden muassa hedelmäpuut, viiniköynnökset, humalatarhat, marjaviljelmät sekä parsapenkit. Joulupuiden tuotantoon tarkoitettut puut (joista valmis tuote saadaan vain kerran) eivät ole kiinteitä varoja, joihin eivät myöskään kuulu viljakasvit eivätkä vihannekset. Kiinteinä varoina käsiteltäviä eläimiä ovat esimerkiksi siitoseläimet, lypsykarja, villantuotantoa varten kasvatetut lampaat ja työeläimet (teuraseläimet ja siipikarja eivät sen sijaan ole kiinteitä varoja).

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan qq alakohta

j) Istutukset, joista saadaan toistuvasti tuotteita

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan rr alakohta

2.141 EKT 2010:n (kohta 3.125) mukaan istutusten kiinteän pääoman bruttomuodostus vastaa täysin kehittyneiden, toistuvasti tuotteita tuottavien luonnonvarojen (kuten hedelmäpuiden) kyseiselle tilinpitojaksolle ajoittuvia hankintoja, joista on vähennetty luovutukset ja joihin on lisätty näiden luonnonvarojen luonnollinen kasvu siihen asti, kun ne ovat täysin kehittyneitä (toisin sanoen saavat aikaan tuotteita).

↓ 138/2004

2.142 Tämä kiinteän pääoman bruttomuodostuksen määritelmä vastaa:

- uusiin (uusiin tai uudistettuihin) istutuksiin tilikaudella kohdistuneita menoja, joihin sisältyvät myös tilinpitojaksolla aiheutuneet nuorten istutusten ylläpitokustannukset (kolmen ensimmäisen vuoden ajan),
- istutusten luontaista arvonnousua siihen asti, kun ne ovat täysin kehittyneitä,
- maatalousyksiköiden väliseen täysin kehittyneiden istutusten kauppaan liittyviä omistusoikeuden siirtokustannuksia.

2.143 Kaksi ensimmäistä osatekijää käsittävä kiinteän pääoman bruttomuodostus istutuksiin edustaa kiinteän pääoman bruttomuodostukseen kuuluvaa maataloustuotosta omaan käyttöön.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan ss alakohhta

- 2.144 Istutusten luovutukset (jotka kirjataan negatiivisena kiinteän pääoman bruttomuodostuksena) voivat olla kahdentyyppisiä. Ne voivat olla toisille (maatalous)yksiköille myytyjä kasvavia istutuksia. Tällöin maatalouden taloustileille kirjataan ainoastaan omistusoikeuden siirtokustannukset. Istutusten puut on voitu myös kaataa. Istutusten kaadetuilla puilla on tässä tapauksessa oltava luovutuksia koskevan yleismääritelmän mukaisesti suora taloudellinen käyttötarkoitus, toisin sanoen tavaroiden ja palvelujen käytön muodossa oleva vastakirjaus (kuten myynti puun myyntiin erikoistuneelle yritykselle²⁰). Jälkimmäisessä tapauksessa negatiiviseen kiinteän pääoman bruttomuodostukseen kirjattavan istutusten luovutuksia vastaavan summan olisi oltava kohtuullinen.

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan a alakohhta

- 2.145 Raivausten arvoa ei siis yleensä (lukuun ottamatta kohdassa 2.144 selostettua jälkimmäistä tapausta) vähennetä istutuksiin tehtyjen investointien arvosta. Olemassa olevien istutusten uudistamiseen tehtyjä investointeja on pidettävä investointeina eikä tavanomaisina ylläpitokustannuksina.
- 2.146 Istutusten raivauksen käsittelyä on analysoitava suhteessa kiinteän pääoman kulumisen laskentaan. →₁ EKT 2010 ←_n mukaan istutuksiin liittyy kiinteän pääoman kulumista, joka vastaa istutusten arvonalenemista, kun ne ovat tulleet täysin kehittyneiksi. Istutusten raivaukset²¹ on siksi tulkittava seuraavasti:
- raivaukset, jotka tehdään istutusten puiden normaalin kasvuvaiheen päättyessä, vastaavat varoista vähennettyjä istutuksia. Raivaukset otetaan huomioon kiinteän pääoman kulumisena koko niiden tuottavan kauden ajan.
 - ”poikkeukselliset” raivaukset ovat ennen istutettujen puiden normaalin kasvuvaiheen päättymistä tehtäviä raivauksia. Niiden syyt voivat vaihdella (esimerkiksi taloudelliset tai strategiset syyt jne.). Ne on tulkittava todellisen (toteutuneen) arvonalenemisen ja normaalin arvonalenemisen, jota mitataan kiinteän pääoman kulumisena, välisenä erotuksena. Tämä liiallinen arvonaleneminen tulisi kirjata tilille ”Varojen volyymin muut muutokset” (varallisuuden muodostustileille), joka ei sisälly maatalouden taloustileihin.
- 2.147 Tilinpitojaksolla tapahtuvat istutusten arvon muutokset koostuvat siksi seuraavista neljästä osatekijästä (ks. kohta 2.134):
- kiinteän pääoman bruttomuodostus, joka vastaa hankintojen arvon ja luovutusten arvon välistä eroa viiteajanjaksolla, kuten kohdissa 2.141—2.145 on määritelty,
 - kiinteän pääoman kulumisen, joka mittaa istutusten arvonalenemista kohdassa 2.146 määritellyllä tavalla,

²⁰ Tässä tapauksessa istutusten puiden hakkuu- ja myyntitoiminta sisältyvät metsätaloustoimintaan.

²¹ On syytä huomata, että raivauspalvelun kustannukset, jotka raivausyritys mahdollisesti laskuttaa, kuuluvat palvelun välituotekäyttöön.

- volyymin muut muutokset, joissa otetaan huomioon odottamattomien tapahtumien (kuten poikkeuksellisten raivausten) vaikutukset istutuksiin ja jotka kirjataan tilille ”Varojen volyymin muut muutokset” (ks. määritelmä kohdissa 2.136 ja 2.146),
- hallussapitovoitot (hallussapitotappioilla vähennettynä), jotka mittaavat tilinpitojakson aikana tapahtuneista hinnanmuutoksista johtuvia arvon muutoksia ja jotka kirjataan ➔₁ EKT 2010 ➔:n varallisuuden muodostustilien uudelleenarvotustilille (määritelmä kohdassa 2.135).

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan tt alakohhta

2.148 Kasvatettaviin kasvinviljelyvaroihin eli istutuksiin kohdistuva työ kirjataan joko tämäntyyppiseen palkkiota vastaan tehtävään maataloustyöhön (maanmuokkaus, koneiden ja käyttöhenkilöstön, taimien toimittaminen jne.) erikoistuneiden yritysten myynteinä tai kiinteiden pääomatavaroiden tuotoksena omaan käyttöön (ks. kohta 1.73).

↓ 138/2004 (mukautettu)
➔₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan a alakohhta

k) Kiinteinä varoina käsiteltävät eläimet.

2.149 Kiinteän eläinpääoman bruttomuodostus koostuu seuraavista osatekijöistä:

- eläinten vuosikasvu (täysikasvuiseksi asti),
- eläinten hankinnat (tuonti) luovutuksilla vähennettynä (teurastukset ☒²² ☒ ja vienti),
- maatalousyksiköiden väliseen eläinten kauppaan liittyvät omistusoikeuden siirtokustannukset²³.

2.150 ➔₁ EKT 2010 ➔:n mukaan kiinteän eläinpääoman bruttomuodostus on vuotuisten hankintojen (luonnollinen kasvu ja tuonti), joihin sisältyy myös tuotos omaan käyttöön, ja eläinten luovutusten (teurastus²⁴, vienti tai muu loppukäyttö), välinen ero, johon lisätään omistusoikeuden siirtokustannukset²⁵. Kiinteän eläinpääoman bruttomuodostusta tapahtuu eläimen koko eliniän ajan. Ensinnäkin, kiinteän

²² Teurastettaviksi tarkoitettujen eläinten myyntien (☒ toisin sanoen ☒ teurastamoissa tai maatilalla teurastettaviksi tarkoitetut eläimet sekä kaikki myynnit maatalouden ulkopuolisille yksiköille muihin taloudellisiin käyttötarkoituksiin kuin teurastukseen) käsittely kiinteiden varojen luovutuksena on yksinkertaistus kirjanpitoimenettelystä, jota käytetään kirjattaessa kiinteitä varoja, joiden käyttötarkoitus on muuttunut. Kiinteinä varoina käsitellyt eläimet itse asiassa muunnetaan varastoina käsiteltäviksi kirjaamalla virta ”volyymin muiksi muutoksiksi” varojen volyymin muiden muutosten tilille (ks. kohta 2.136). Eläimet myydään varastojen muodossa, jolloin myynti on varaston vähennys eikä varojen luovutus.

²³ Mikäli myynnit ja ostot ajoittuvat samalle tilinpitojaksolle. Jos näin ei ole, luovutus (tilikaudelle, jolloin myynti tapahtui) ja hankinta (tilikaudelle, jolloin osto tapahtui) kirjataan.

²⁴ Mukana myös teurastukset omaan loppukäyttöön tai luontoissuorituksiin.

²⁵ Maatilojen välistä siitoseläinten kauppaa ei kirjata tileille, ei edes välittäjän kautta tapahtuvaa (kun osto ja myynti ajoittuvat samalle tilikaudelle). Sitä vastoin omistusoikeuden siirtokustannukset (välittäjien palvelut, kaupan lisät, kuljetuskustannukset jne.) on sisällytettävä kiinteän eläinpääoman bruttomuodostuksen arvoon.

pääoman bruttomuodostus on pääasiassa eläimen luonnollista kasvua. Kun eläin tulee täysikasvuiseksi, eläinpääoman bruttomuodostusta mitataan enimmäkseen luovutuksin (myynnit teurastukseen tai vienti). Tuonti, vienti ja omistusoikeuden siirtokustannukset ovat kiinteän eläinpääoman bruttomuodostuksen sellaisia osatekijöitä, joita esiintyy eläimen koko käyttöajan ajan. Eläinten luonnollinen kasvu (ei siis kiinteän pääoman bruttomuodostus kokonaisuudessaan) on omaan käyttöön tuotetun kiinteän eläinpääoman maataloustuotantoa.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan uu alakohhta

2.151 Kiinteän eläinpääoman bruttomuodostus on vain yksi varojen arvon muutoksen osatekijöistä. Kiinteän eläinpääoman bruttomuodostusta voidaan siksi yleensä mitata vain tarkastelemalla eläinten määrien muutoksia eläinluokittain kalenterivuoden keskihintaan arvotettuina (kvantitatiivinen menetelmä), jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- nimellisiä hallussapitovoittoja (tai -tappioita) ei esiinny (toisin sanoen hinnan- ja eläinkannan muutosten on oltava tasaisia),
- ”volyymin muita muutoksia” ei esiinny (toisin sanoen ei esiinny esimerkiksi luonnonkatastrofeista johtuvia menetyksiä eikä luokittelumuutoksia).

Toisessa laskentamenetelmässä (suora menetelmä) mitataan kuhunkin eläinluokkaan tehtyjen lisäysten ja poistojen virtoja vastaavin hinnoin. Hankintojen ja luovutusten lisäksi tämän menetelmän on otettava huomioon lisäykset (erityisesti syntymät) ja poistot maatiloilla.

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan vv alakohhta

2.152 Kiinteän eläinpääoman bruttomuodostusta ei siksi pääsääntöisesti voida laskea eläinten arvojen erotuksena tilinpitojakson alun ja lopun välillä. Kiinteän eläinpääoman bruttomuodostuksen laskentamenetelmä on suoraan riippuvainen eläinten arvon muutokseen (muu kuin kiinteän pääoman bruttomuodostus) liittyvien kolmen osatekijän, erityisesti kiinteän pääoman kulumisen, kirjaamis- ja mittaamismenetelmistä. →₁ Tämä on poikkeus EKT 2010:stä. ←

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan ww alakohhta (mukautettu)

2.153 SNA ☒ 2008:n ☒ mukaan eläimiin olisi teoriassa sovellettava kiinteän pääoman kulumista²⁶. Eläimiin liittyvä kiinteän pääoman kulumisen vastaa tuotantoon käytetyn eläimen tuottavuuden ennakoitua alenemista, joka puolestaan vaikuttaa eläimestä myöhemmin saatavan tulon nykyarvoon. Kun kuitenkin otetaan huomioon kiinteän pääoman kulumisen arvottamiseen liittyvät käytännön ongelmat (laskentaparametrien määrittely on erittäin monimutkaista, ks. kohdat 3.105 ja 3.106), tuotantoeläimille ei pidä laskea kiinteän pääoman kulumista.

²⁶ SNA 2008:ssa (kohta 10.94), toisin kuin EKT 2010:ssä (kohta 3.140), eläimille on laskettava kiinteän pääoman kulumisen.

↓ 138/2004 (mukautettu)
 ➔ 2019/280 1 artikla ja liitteessä
 I olevan 1 alakohdan a alakohta

2.154 Kiinteän eläinpääoman bruttomuodostus voidaan laskea eri menetelmin. Investointikertymämenetelmällä voidaan tarkimmin arvottaa kukin kohdassa 2.149 määritelty kiinteän pääoman bruttomuodostuksen osatekijä (toisin sanoen eläinten luonnollinen kasvu, tuonti, myynti teurastettavaksi, vienti ja omistusoikeuden siirtokustannukset). Menetelmää varten tarvitaan kuitenkin useita tietoja (kuten tuotantoeläinten hinnat niiden koko tuotantokauden ajalta). Myös eläinten tuotantokierto on perustuvat menetelmät edellyttävät runsaasti tietoja. Tämän vuoksi on käytettävä yksinkertaisempaa menetelmää, vaikka se ei olisikaan yhtä tarkka.

2.155 Suositeltavassa menetelmässä käytetään epäsuoraa laskentatapaa²⁷, joka perustuu eläinten määrän muutoksen laskentaan ja seuraaviin oletuksiin:

- Eläinten hinnat ovat vakaat ja yleensä ennustettavissa, joten keskimääräistä vuosihintaa voidaan käyttää määrien arvottamiseen samalla, kun rajataan pois hallussapitovoitot/tappiot.
- Poikkeukselliset menetykset voidaan arvioida (määrät ja hinnat).

2.156 Kiinteän pääoman bruttomuodostus saadaan laskemalla yhteen seuraavat osatekijät:

Kiinteän pääoman bruttomuodostus =	Tilinpitojakson alun ja lopun välinen eläinten määrän muutos arvotettuna keskimääräiseen vuosihintaan P
	+ ”Teuraseläinvähennys”
	+ ”Muut tuotantoeläinten hävikit”
	+ Omistusoikeuden siirtokustannukset

2.157 Termi ”teuraseläinvähennys” viittaa tuotantoeläinten arvon (hintaan, jota voidaan kutsua ”pääoman” hinnaksi) ja samojen eläinten teuraseläinarvon (toisin sanoen myyntihinta teurastamolle) väliseen eroon tuotantoeläimistä poistamisen ajankohtana.

2.158 Termiin ”muut tuotantoeläinten hävikit” sisältyvät kahdentyypiset hävikit:

- täysikasvuisten tuotantoeläinten poikkeukselliset menetykset,
- tuotannossa kuolemaan asti (luonnollinen kuolema) pidettyjen eläinten arvo.

2.159 Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen laskennassa kirjattavien hävikkien arvo vastaa jakson alun hintoihin arvotettujen eläinten arvon ja eläinten luovutusarvon välistä erotusta. Luovutukset arvotetaan teuraseläinten osalta myyntihintaan (toisin sanoen myynti tai oma loppukulutus), tai niiden arvo voi olla nolla, jos eläimillä ei ole taloudellista käyttöä (☒ esimerkiksi ☒ hylkytavara ☒ jne. ☒).

2.160 Käsitteet ”muut tuotantoeläinten hävikit” ja ”teuraseläinvähennys” vastaavat virtoja, jotka kirjataan varallisuustaseen ”varojen volyymin muiden muutosten” tilille. Ne tarjoavat yhdyssiteen varojen arvon muutoksen eri osatekijöiden ja kiinteän pääoman

²⁷ Myös muita samaan tulokseen johtavia menetelmiä voidaan käyttää.

bruttomuodostuksen välille ja takaavat yhdenmukaisuuden →₁ EKT 2010 ←:n kanssa. Jos näitä eriä ei oteta huomioon, kiinteän eläinpääoman bruttomuodostus arvioidaan todellista pienemmäksi.

- 2.161 Omaan käyttöön tuotetun kiinteän eläinpääoman muodostus, joka vastaa eläinten luonnollista kasvua, johdetaan kohdassa 2.149 esitetystä kiinteän eläinpääoman bruttomuodostuksen määritelmästä ja sitä sovelletaan keskenkasvuisten eläinten luokkiin:

Tuotos omaan käyttöön = kiinteän pääoman bruttomuodostus + luovutukset (teurastukset ja vienti) – hankinnat (tuonti)²⁸ – (omistusoikeuden siirtokustannukset).

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan xx alakohta

- l) Muut kuin maatalouden kiinteät varat

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan yy alakohta

- 2.162 Muut kuin maatalouden (istutukset ja eläimet) varat koostuvat seuraavista osatekijöistä:

- koneet ja muut tuotantohyödykkeet,
- kuljetusvälineet,
- maatalousrakennukset (muut kuin asuinrakennukset),
- muut (muut rakennukset ja rakennelmat, tietokoneohjelmistot jne.).

↓ 138/2004

- 2.163 Kiinteän pääoman bruttomuodostus vastaa näiden varojen hankintaa (uusia tilinpitojaksolla valmistettuja tai tuotuja varoja tai olemassa olevia varoja) vähennettynä siirroilla muille (maaloustoimialan tai muiden toimialojen) yksiköille. On syytä muistaa, että kahden maatalousyksikön välisen, samalla tilinpitojaksolla toteutuneen luovutustoimen yhteydessä nämä kaksi virtaa kumoavat toisensa, ja ainoastaan omistusoikeuden siirtokustannukset kirjataan asianmukaiseen kiinteiden varojen kohtaan.

- 2.164 Kun on kyse rakennelmista tai (myyntiin tarkoitetuista) pääomatavaroista, joiden tuotanto ulottuu usealle tilinpitojaksolle, tuotantojakson aikaisten töiden arvo on kirjattava tuottajan varaston muutoksiin keskeneräisinä töinä. Nämä (irtaimet tai kiinteät) tavarat kirjataan kiinteän pääoman bruttomuodostukseen vasta omistusoikeuden siirryttyä. Sitä vastoin, jos on kyse näiden tavaroiden tuotannosta omaan käyttöön, työt kirjataan koko tuotantojakson ajalta kiinteän pääoman bruttomuodostukseen (ks. kohta 2.025).

- 2.165 Varoja, joiden taloudellinen käyttötarkoitus muuttuu ilman, että niiden omistusoikeus muuttuu (kun esimerkiksi maatalousrakennusta käytetään muuhun tarkoitukseen kuin

²⁸ Tämä vähennys vastaa teoreettista tilannetta, jossa tuotantoeläinten tuonti kirjataan kiinteän pääoman bruttomuodostuksena. Käytännössä kaikkia maataloustoimialan tuomia eläimiä käsitellään varastojen muutoksina (ks. kohta 2.205).

maataloustuotantoon), ei kirjata varojen luovutuksiin, vaan nämä muutokset kirjataan ”varojen volyymin muiden muutosten” tilille.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan zz alakohta

m) Maan perusparannukset

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan aaa alakohta

- 2.166 Valmistamattomien aineellisten varojen perusparannukset vastaavat etupäässä maanparannuksia (maan laadun parantaminen ja satotason nostaminen kastelun, salaojituksen, tulvasuojelun yms. avulla), ja ne olisi käsiteltävä samaan tapaan kuin muukin kiinteän pääoman bruttomuodostus (EKT 2010, kohta 3.128).

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan bbb alakohta

- 2.167 Nämä investoinnit vastaavat menoja, jotka käytetään maanparannukseen ja maan muokkaamiseen muuta tuotantokäyttöä varten, lukuun ottamatta tavanomaisia ylläpitokustannuksia (ks. kohdat 2.127 ☒ , 2.128 ja ☒ 2.129). Menojen on oltava maanviljelijöiden menoja, tai investoinnin tuloksen on tultava heidän omaisuudekseen. →₁ Kyseessä ovat etenkin infrastruktuuriin liittyvien töiden menot, kuten pellonraivaukseen, maan tasoittamiseen, salaojitukseen, kastelujärjestelmien asentamiseen tai hajanaisten maatilojen yhdistämiseen liittyvät kustannukset (ks. EKT 2010, kohta 3.128, ja SNA 2008, kohdat 10.79–10.81). ←

n) Valmistamattomien varojen omistusoikeuden siirtokustannukset

- 2.168 Valmistamattomien varojen omistusoikeuden siirtokustannukset koskevat maatalousyksiköiden tekemiä maan ja valmistamattomien aineettomien varojen (patentoidut varat, tuotanto-oikeudet jne.) hankintoja. Näitä hankintoja ei kirjata kiinteän pääoman bruttomuodostukseen (vaan toiseen pääomatilin nimikkeeseen, koska kyse on valmistamattomista varoista). Ainoastaan (ostajan, ei myyjän) omistusoikeuden siirtokustannukset kirjataan kiinteän pääoman bruttomuodostukseen.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan ccc alakohta

o) Tutkimus ja kehittäminen

- 2.169 Tutkimukseen ja kehittämiseen luetaan sellaisten menojen arvo, jotka liittyvät systemaattisesti tehtyyn luovaan työhön tietopohjan kasvattamiseksi ja tämän tietopohjan käyttöön uusien sovellusten kehittämistä varten. Jos arvoa ei pystytä asianmukaisesti arvioimaan, se on sovitun käytännön mukaisesti kulujen summa, tuloksia vaille jääneen tutkimuksen ja kehittämisen kulut mukaan lukien (ks. EKT 2010, liite 7.1).

↓ 138/2004

- p) Tavarat ja palvelut, jotka eivät sisälly kiinteän pääoman bruttomuodostukseen
- 2.170 Kiinteän pääoman bruttomuodostukseen eivät sisälly seuraavat tavarat ja palvelut:

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan ddd alakohta

- a) pientyökalut, työvaatteet, varaosat ja laitteet, vaikka näiden tavaroiden tavanomainen käyttöikä olisi vuotta pidempi. Koska nämä tavarat uusitaan säännöllisesti, ne kirjataan liikekirjanpitokäytännön mukaisesti välituotekäyttöön (ks. kohdat 2.105 ja 2.106);

↓ 138/2004 (mukautettu)

- b) tavanomaiset huolto- ja korjaustyöt (ks. kohdat 2.127 ☒ , 2.128 ja ☒ 2.129) luokitellaan välituotekäytöksi;

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan ddd alakohta

- c) markkinatutkimus- ja mainospalvelut jne. Näiden palvelujen ostot sisältyvät välituotekäyttöön (ks. kohta 2.109 d);

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan a alakohta
→₂ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan eee alakohta
→₃ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohdan fff alakohta

- d) kotitalouksien tarpeisiin hankitut kestävät tavarat: koska tavaroita ei käytetä tuotantotarkoituksiin, niitä käsitellään loppukulutuksena;
- e) varastoina käsiteltävät eläimet: teuraseläimet, myös siipikarja;
- f) kiinteiden varojen hallussapitovoitot ja -tappiot (jotka kirjataan uudelleenarvotustilille, ks. kohta 2.135);
- g) katastrofien (kuten karjan kulkutautien) tai luonnonilmiöiden (tulvien, myrskyjen jne.) aiheuttamat kiinteiden varojen menetykset (ks. kohdat 2.045 ja 2.136).
- 2.171 Sellaisten kiinteiden pääomatavaroiden arvo, jotka ovat samanaikaisesti ammatti- ja yksityiskäytössä (kuten autot), kirjataan näiden kahden käyttömahdollisuuden mukaisesti eli osaksi kiinteän pääoman bruttomuodostuksena ja osaksi loppukulutuksena.

2. Varastojen muutos

a) Varastojen ja niiden muutoksen määrittely

2.172 Varastot käsittävät kaikki tavarat, jotka eivät kuulu kiinteään pääomaan ja jotka ovat tiettyinä ajankohtana tuottajayksiköiden hallussa. Varastot voivat olla kahden tyyppisiä: tuotantopanosten ja tuotteiden varastoja.

- Tuotantopanosten varastot koostuvat raaka-aineista ja tarvikkeista, joita käytetään myöhempana ajankohtana tuotantoprosessin välituotteina. Normaalisti kyseisten tuotteiden käyttö lasketaan korvaavista ostoista (tai muista hankinnoista) ja varastojen muutoksesta viiteajanjaksolla (ks. kohta 2.021).
- Tuotteiden varastot ovat tuottajien valmiiden tuotteiden ja keskeneräisten töiden varastoja. Ne otetaan huomioon tuotosta laskettaessa. Tuotteiden varastot käsittävät:
 - toimialan valmiit tuotteet: tavarat, joita tuottaja ei enää aio jalostaa ennen niiden toimittamista muihin taloudellisiin tarkoituksiin. Maataloudessa niihin sisältyvät kasvinviljelytuotteet, oliiviöljy, rypälemehu, eläintuotteet sekä muut kuin maatalouden valmistamat tavarat, jotka ovat tulosta maataloudesta erottamattomista sivutoiminnoista,
 - keskeneräiset työt: tuotanto, jota ei ole vielä saatettu päätökseen. Maatalouden taloustileillä keskeneräiset työt sisältävät viinin, teuraseläimet, broilerit ja muun siipikarjan (myös tuotantoeläiminä käytetyn siipikarjan) ja muut eläimet, lukuun ottamatta kiinteänä pääomana käsiteltäviä eläimiä. On syytä huomata, että kasvamassa olevia viljelykasveja (ks. kohta 2.012) ei pidetä keskeneräisten töiden varastoina vuositilinpidoissa.

2.173 Euroopan maataloudessa on perusteltua jättää kirjaamatta kasvamassa olevat viljelykasvit keskeneräisinä töinä, sillä valtaosalla viljelykasveista tuotantokierto on tilikautta lyhyempi. Lisäksi viljelykasvien kirjaaminen sadonkorjuun ajankohtana sallii riittävän yhdenmukaisuuden tuotantokustannusten kanssa analysoitaessa toiminnasta saatuja tuloja (ks. kohta 2.012). Kun sadonkorjuu-, maanmuokkaus- ja kylvötyöt on tehty eri viiteajanjaksojen aikana, sen jakson tilit, jonka aikana kustannukset ovat syntyneet, näyttävät kirjanpidollista tappiota, ja sadonkorjuuajanjakson tilit puolestaan kirjanpidollista voittoa. Tämä kirjanpitomenetelmä on kuitenkin hyväksyttävissä, sillä jos olosuhteet pysyvät samoina vuodesta toiseen, likimääräinen tasapaino saavutetaan siten, että tietyn kauden menot tasoittuvat edellisestä sadosta saatavilla tuloilla. Vain huomattavien tuotannon muutosten tai erittäin huonon sadon seurauksena tämä menojen tasoittuminen jää toteutumatta. Tällaisissa tilanteissa voidaan ilmoittaa tuotoksen kirjaaminen keskeneräisinä töinä (katso myös kohta 2.013).

2.174 On syytä huomata, että palveluja ei kirjata varastoihin, lukuun ottamatta niitä, jotka sisältyvät varastoitujen tavaroiden ostajan arvoon.

2.175 ➔₁ EKT 2010 ⬅_n mukaan varastojen muutokset mitataan vähentämällä varastoon lisättyjen tavaroiden arvosta varastosta poistettujen tavaroiden arvo sekä varastoitujen tavaroiden kuluvan kauden toistuvat hävikit.

- b) Varastojen muutosten kirjausajankohta ja arvottaminen
- 2.176 Varastoon lisätyt erät on arvotettava lisäämisajankohdan ja varastosta poistetut erät poistamisajankohdan hintoihin. Varastoon lisättyjen ja sieltä poistettujen erien kirjausajankohdan (sekä arvottamisen) on oltava yhdenmukainen muiden tuotetaloustoimien (tuotos ja väliuotekäyttö) kirjausajankohdan (ja arvottamisen) kanssa.
- 2.177 Varastojen muutosten (jotka koostuvat valmiiden tuotteiden tai keskeneräisten töiden lisäyksistä ja poistoista sekä toistuvista hävikeistä) arvottamisessa on käytettävä perushintaa. Varastoitavien keskeneräisten töiden arvottamisessa käytettävä hinta olisi sen sijaan arvioitava soveltamalla jakson loppuun mennessä aiheutuneiden tuotannon kokonaiskustannusten osaa samankaltaisen valmiin tuotteen perushintaan. ➔₂ Keskeneräisinä töinä kirjattavien lisäysten arvo voidaan vaihtoehtoisesti arvioida käyttämällä tuotantokustannusten arvoa, johon lisätään ennakoitua toimintaylijäämää tai (arvioitua) sekatuloa vastaava marginaali (ks. EKT 2010, kohdat 3.47 ja 3.48). ◀
- 2.178 ➔₁ EKT 2010 ◀ suosittelee varastoitavien ja varastosta poistettavien erien kirjaamiseksi investointikertymämenetelmää. Menetelmää ei kuitenkaan aina voida soveltaa, koska varastoitavista ja varastoista poistettavista eristä on vaikea saada tietoja. ➔₁ EKT 2010 ◀:ssä pyritään kuitenkin noudattamaan investointikertymämenetelmää, joten se suosittelee ”kvantitatiivista” menetelmää, jossa varastojen muutokset lasketaan tilinpitojakson alun ja lopun varastomäärien erotuksena. Erotus arvotetaan kyseisen jakson keskihintoihin. Menetelmää voidaan kuitenkin soveltaa vain, jos hinnat pysyvät vakaina tarkasteluajanjaksolla tai jos hinnat ja varastoidut tavaramäärät nousevat ja laskevat tasaisesti tilinpitojakson aikana.
- 2.179 ”Kvantitatiivista menetelmää” ei voida soveltaa kasvinviljelytuotteisiin tuotantoprosessista sekä kysynnän ja tarjonnan rakenteesta johtuvan hintojen ja määrien vaihtelun vuoksi. ➔₃ Tämä maatalouden erityisongelma myönnetään myös EKT 2010:ssä (ks. kohta 3.153 c). ◀
- 2.180 Olisi myös otettava huomioon, että kohdan 2.175 määritelmän mukainen varastojen muutos on vain eräs osatekijä varastojen arvon muutoksessa tilinpitojakson alun ja lopun välillä. Varastoitujen varojen aloitus- ja päätöstaseet nivoutuvat tilinpidossa toisiinsa seuraavasti:

jakson lopun varastojen arvo tilikauden lopussa voimassa oleviin hintoihin	
– jakson alun varastojen arvo tilikauden alussa voimassa oleviin hintoihin =	varastojen muutos (varastoon lisätyt erät - varastosta poistetut erät - toistuvat hävikit)
	+ nimelliset hallussapitovoitot (vähennettynä hallussapitotappioilla)
	+ volyymin muut muutokset

- 2.181 Näitä nimellisiä hallussapitovoittoja ja -tappioita sekä volyymin muita muutoksia²⁹ ei tule sisällyttää tuotoksen mittaamiseen (ts. uudelleenarvotustilille), vaan ne on sisällytettävä varojen muiden muutosten tilille (ts. varojen volyymin muiden muutosten tilille).
- 2.182 Maatalouden taloustileillä varastojen muutoksen arvottaminen on vaikeinta kasvinviljelytuotteiden osalta. Nämä maataloustuotteet ovat itse asiassa kausituotteita, jotka varastoidaan vasta sadonkorjuun jälkeen ja joiden poistaminen varastosta ulottuu usealle sadonkorjuun jälkeiselle kuukaudelle ja jatkuu usein seuraavalle tilinpitovuodelle. Lisäksi näiden tuotteiden hinnat voivat vaihdella huomattavasti eri ajanjaksoina ja jopa samalla ajanjaksolla.
- c) Eläinkannan ja eläintuotteiden varastojen muutos
- 2.183 Eläinkannan muutosten arvottamisessa ei ole kovinkaan tärkeää se, onko eläimet kasvatettu samassa maassa syntymästään alkaen vai onko ne tuotu nuorina ulkomailta kasvatettaviksi ja lihotettaviksi. Silloin kun maatila ottaa haltuunsa tuodut eläimet ja jatkaa niiden kasvattamista kansallisalueella, eläimet ”kansallistetaan” ja sulautetaan näin osaksi kotimaista tuotosta.
- 2.184 Kun eläinkannan muutosta arvioidaan viiteajanjakson lopussa, on tärkeää erottaa varastoina käsiteltävät eläimet kiinteinä varoina käsiteltävistä eläimistä (ks. kohdat 2.140 ja 2.203). Perushintaisena arvona tulisi ensimmäisessä tapauksessa pitää tuotantokustannusten summaa, joka kattaa keskimääräisen eläimen tuotantokustannukset eri eläinluokilla sen elinajalta viitevuoteen asti (viitevuosi mukaan luettuna) ja johon on lisätty arvioitu toimintaylijäämä tai arvioitu sekatulo (ks. kohta 2.177). Jos eläin on alun perin tuotu kansallisalueelle, tuontiajankohdan ostajan hinnan voidaan katsoa edustavan kyseiseen ajankohtaan mennessä kertyneiden tuotantokustannusten summaa.
- 2.185 Koska eläinten hinnat kehittyvät yleensä tasaisesti, eläinten varastojen muutos on mahdollista arvottaa käyttämällä yksinkertaista arviomenetelmää, jossa ei oteta huomioon nimellisiä hallussapitovoittoja (hallussapitotappioilla vähennettynä). Menetelmässä kunkin eläinluokan tilikauden alun ja lopun välinen eläinkannan määrän muutos kerrotaan koko tilikauden kattavalla keskihinnalla.
- d) Kausituotteiden varastojen muutokset
- 2.186 Kausituotteet (ks. kohdat 2.179 ja 2.182) ovat tuotteita, joille kvantitatiivinen menetelmä ei ole hyvä investointikertymämenetelmän likimääräinen vastine, koska kausituotteiden hintojen ja määrien vaihtelu on epäsäännöllistä. Kvantitatiivisen menetelmän soveltaminen saattaisi johtaa siihen, että nimelliset hallussapitovoitot tai -tappiot sisällytetään varastojen muutosten laskentaan. Ratkaisuna voisi olla varastojen muutosten mittaaminen viiteajanjaksoa lyhyemmiltä jaksoilta (esimerkiksi neljännesvuosittain), joiden aikana hintakehitys ja määrien vaihtelut olisivat tasaisempia. Tämän tyyppisen menetelmän soveltaminen on kuitenkin usein hankalaa perustietojen puuttuessa.

²⁹ Volyymin muilla muutoksilla tarkoitetaan yleensä poikkeuksellisten tapahtumien (kuten luonnonkatastrofien) tuhoamia tavaroiden varastoja. Toistuvat hävikit sisältyvät varastosta poistuviin tavaroihin.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I
olevan 5 alakohdan ggg alakohta

2.187 Toinen kausituotteiden varastojen arvottamismenetelmä on tarkastella varastoitujen tavaroiden hintakehitystä. Tavarahan hinta voi muuttua varastoinnin aikana ainakin kolmesta syystä (ks. SNA 2008, kohta 6.143):

- tuotantoprosessi on niin pitkä, että työhön, joka on tehty huomattavasti ennen toimitusta, on sovellettava diskonttaustekijöitä,
- tavarahan fyysiset ominaisuudet voivat parantua tai heikentyä ajan mittaan,
- kausitekijät saattavat vaikuttaa tavarahan tarjontaan tai kysyntään ja aiheuttaa säännönmukaisia ja ennakoitavissa olevia muutoksia hintoihin vuoden mittaan ilman, että tavarahan fyysiset ominaisuudet välttämättä muuttuvat.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I
olevan 5 alakohdan hhh alakohta

2.188 Tuotteiden varastointihinnan ja varastosta poistamisen aikaisen hinnan välisen erotuksen tulisi heijastaa varastoinnin tuottamaa lisää tuotoksen arvoon (ks. SNA 2008, kohta 6.143), koska useita kuukausia sadonkorjuun jälkeen varastosta poistettavat tuotteet eroavat varastoiduista tuotteista taloudelliselta kannalta. Tämän tyyppistä tuotteiden arvonnousua ei tulisi katsoa nimelliseksi hallussapitovoitoksi.

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I
olevan 1 alakohdan a alakohta

2.189 Varastojen arvomuutoksen eri osatekijöiden ja varastoitujen tuotteiden hinnanvaihteluun vaikuttavien eri tekijöiden vuoksi suositellaan kahden menetelmän käyttöä, etenkin koska hallussapitovoittoa ja -tappioita on vaikea rajata pois kausituotoksen arvottamisesta. Menetelmät eroavat toisistaan varastointitoiminnon tulkinnassa sekä siinä, milloin varastoitujen tavaroiden varastoinnista johtuva arvomuutos on kirjattava. Ensimmäinen menetelmä on vertailumenetelmä, jota on syytä soveltaa maatalouden kausituotteiden tuotoksen ja niiden varastomuutosten arvottamisessa. Toista menetelmää voidaan soveltaa erityistapauksissa (pääasiassa sellaisiin tuotteisiin, joiden hintakehitystä on vaikea ennustaa).

2.190 Vertailumenetelmässä varastojen muutos määritellään tietyn vuoden tuotoksen arvon ja saman vuoden myyntien (ja muun käytön) arvon väliseksi erotukseksi³⁰. Menetelmä perustuu oletukseen, jonka mukaan varastot ovat tyhjentyneet markkinointivuoden päättyessä (seuraavan kalenterivuoden ensimmäisen vuosipuoliskon loppuun mennessä). Satona korjattu kokonaistuotos arvotetaan menetelmässä suoraan vuonna t käyttämällä markkinointivuoden (t/t+1) painotettua keskihintaa ja vähentämällä näin arvoitetusta kokonaistuotoksesta sadonkorjuuvuotta

³⁰ Tässä käytetään tuotoksen jakoa myynteihin (ja muuhun käyttöön) sekä varastojen muutoksiin.

vastaavan kalenterivuoden t kokonaismyyntien (ja muun käytön) arvo³¹ hintoihin, jotka ovat käytössä myyntien (tai muun käytön) ajankohtana.

- 2.191 Menetelmässä varastointitoimintoa pidetään siis tavaroiden hintaa varastoinnin aikana nostavana tekijänä, joten varastointitoiminto ja toiminnon vaikutus tuotteiden hintaan erotetaan menetelmässä toisistaan. Varastoinnista johtuva arvonnousu ”käytetään etukäteen”, koska se kohdennetaan vuoden t tuotokseen (toisin sanoen sadonkorjuuvuoden tuotokseen, vaikka myynnit jakautuisivat kahdelle kalenterivuodelle). Hintakehitys voidaan ennakoida melko varmasti, koska se on seurausta melko säännöllisistä ja helposti ennustettavista muutoksista (ks. kohta 2.187).
- 2.192 Vertailumenetelmän soveltamisen ansiosta voidaan minimoida nimellisten hallussapitovoittojen ja -tappioiden sisältyminen tuotoksen mittaukseen. Menetelmän avulla voidaan varmistaa, että tuotoksen arvo ja määrä lasketaan yhdenmukaisella tavalla ja ettei tuotosta tarvitse kirjata keskeneräisten töiden perusteella (jolloin tarvitaan tietoja varastojen määristä ja hinnoista kalenterivuoden alussa ja lopussa). Menetelmä myös helpottaa tilien laatimista kiinteisiin hintoihin.
- 2.193 Toista menetelmää suositellaan käytettäväksi sellaisissa erityistapauksissa, joissa tuotteiden hinnat ovat vaikeasti ennustettavissa (kuten hedelmien, vihannesten, perunoiden ja oliiviöljyn), ja joissa maataloilla varastoidut tuotemäärät ovat taloudellisesti merkittäviä. Nimellisiä hallussapitovoittoja ja -tappioita ei tässä menetelmässä rajata yhtä tiukasti pois tuotosta laskettaessa kuin menetelmäsuosituksessa, ja varastointitoimintoa pidetään siinä tuotantoprosessin ajallisena jatkeena. Varastoitujen tuotteiden hinnannousut otetaan huomioon viiveellä ja kohdennetaan sille vuodelle, jona tuotteet varastoidaan.
- 2.194 Tämän toisen menetelmän mukaan kausituotteiden tuotos saadaan suoraan laskemalla yhteen myynnit, muu käyttö ja varastojen muutokset. Varastojen muutokset arvioidaan arvottamalla tilikauden alun ja lopun varastot niiden käypiin hintoihin.
- 2.195 On syytä huomata, että nämä kaksi menetelmää poikkeavat toisistaan varastojen muutosten mittaamisessa mutta eivät myyntien arvottamisessa (myynnit arvotetaan varastosta poistumisen ajankohdan perushintoihin).
- e) Viinin varastojen muutokset (samalla tilalla tuotetuista rypäleistä valmistettu viini)
- 2.196 Viini on tuote, joka yleensä varastoidaan useiksi vuosiksi kypsyymään. Viinin laatu muuttuu varastoinnin aikana. Viinin varastointia maatilalla voidaan pitää viinin valmistusprosessin jatkeena, sillä varastosta poistuva viini on erilaista kuin varastoitava viini. Varastoitua viiniä on siis syytä pitää keskeneräisenä työnä ja todettua arvonnousua tuotoksen lisäyksenä, jota mitataan ajan myötä jatkuvasti.
- 2.197 Viinin arvon muutos voi johtua kolmesta tekijästä: laadun muutoksesta, tarjonnan ja kysynnän rakenteen muutoksista (toisin sanoen nuorten ja kypsyneiden viinien välisistä suhteellisista hinnoista) ja yleisestä hintojen noususta. Kahdesta ensimmäisestä tekijästä johtuvat viinin arvon muutokset on otettava huomioon tuotoksen laskennassa, kun taas yleisestä viinin hintojen noususta johtuvan viinin hinnannousun ei pitäisi heijastua tuotannon arvoon, vaan sitä olisi käsiteltävä hallussapitovoittona (joka kirjataan uudelleenarvotustilille).

³¹ Vastaava tulos saadaan kirjaamalla myynnit puolivuositain ja laskemalla viitevuoden t tuotos siten, että vuoden t jälkimmäisen vuosipuoliskon myynteihin lisätään vuoden t+1 ensimmäisen vuosipuoliskon myynnit.

- 2.198 Viinin arvon nousu olisi kirjattava tuotoksen arvoon säännöllisesti koko viinin kypsyamisprosessin ajan. Tätä varten vaaditaan kuitenkin paljon viinivarastoja koskevaa rakennetietoa, joka perustuu viinin tuotantovuosiin, laatuun, tuotantoalueeseen ja eri viinien hintakehitykseen. Koska näitä tietoja ei yleensä ole saatavilla jäsenvaltioissa, on kehitetty kaksi käytännön menetelmää, joiden avulla viinin kypsymisen aikaansaama viinin arvonnousu voidaan likimain arvioida maatalouden taloustileillä. Vaikka menetelmät eivät ole käsitteiltään kovin täsmällisiä, niitä voidaan silti nykytilanteessa pitää hyväksyttävänä, kun otetaan huomioon tietojen saatavuus. Kunkin jäsenvaltion valinta on riippuvainen sen viininvalmistusteollisuuden rakenteesta ja tilastojärjestelmästä.
- 2.199 Viinin kypsymisen aikaansaaman arvonnousun huomioon ottaminen ennalta: Ensimmäisessä menetelmässä tuottajan varastoihin kypsymaan tuleva uusi viinierä arvotetaan käyttämällä jälkimmäisellä vuosipuoliskolla todettuja kypsyneiden viinien myyntihintoja. Odotettavissa oleva arvonnousu siis ennakoidaan satovuoden tuotoksessa. Arvonnousu on vain osittaista, koska viinejä ei arvoteta niiden todelliseen myyntihintaan, vaan muiden samantyyppisten mutta kypsyneempien viinien hintaan. Varastoon kypsymaan tulevien viinierien arvottamisessa käytetyn hinnan ja niiden todellisen myyntihinnan erotusta ei kirjata tuotoksen arvoon, koska se tulkitaan hallussapitovoitoksi (☒ on huomattava, että ☒ erotukseen sisältyy inflatiovaikutuksia). Koska menetelmässä ei tehdä eroa varastoitujen tai myytyjen viinien satovuosien välillä, laatuviinimarkkinoiden oletetaan olevan yhtenäiset eriikäisten viinien osalta.
- 2.200 Viinin kypsymisen huomioon ottaminen viipeellä: Toisessa menetelmässä varastoitavat viinierät arvotetaan rypäleiden korjuuajankohtana voimassa olevaan ”kypsyttömiä” viinien hintaan ja lisäys (toisin sanoen kypsymisestä johtuva hinnannousu, johon ei sisälly yleisen hintakehityksen vaikutusta viinin hintaan) kirjataan keskeneräisiin töihin vasta kypsyneen viinin myyntihetkellä. Koska myynnit arvotetaan vuoden keskihintaan, satovuoden ja myyntivuoden välinen arvonnousu kirjataan kokonaisuudessaan myyntivuoden tuotokseen (ei siis useammalle ajanjaksolle jaettuna). Menetelmä edellyttää enemmän tietoja viinivarastojen rakenteesta, koska siinä oletetaan, että varastojen jakauma (ja varastosta poistuvien tuotteiden määrä) tiedetään joka satovuodelta. Menetelmän avulla voidaan kuitenkin saada tarkempi käsitys eri vuosikertojen myynneistä ja varastoista.
- 2.201 Kumpikaan edellä kuvatuista käytännön menetelmistä ei salli viinin kypsymisestä johtuvan arvonnousun jakamista ajan suhteen, sillä toinen niistä kirjaa arvonnousun ennakolta ja toinen viipeellä. Epäkohtaa voidaan kuitenkin pitää melko pienenä molemmissa tapauksissa, jos kypsyneen viinin tuotannossa oletetaan olevan tiettyä ajallista vakautta. Ensimmäinen menetelmä on suositeltavampi silloin, kun viinin keskimääräinen kypsymisajanjakso on lyhyt.
3. ***Eläinten kirjaaminen kiinteän pääoman bruttomuodostukseen tai varastojen muutoksiin***
- 2.202 Kohtien 2.140 ja 2.151 ☒ mukaisesti ☒ eläinmäärien muutokset (maataloustilastollisiin tarkoituksiin) kirjataan eläintyyppin mukaan joko kiinteän pääoman bruttomuodostuksena tai varastojen muutoksena.

- a) Määritelmä
- 2.203 Eläinpääoman bruttomuodostus koskee sellaisia eläimiä, toisin sanoen kiinteitä varoja, joita käytetään toistuvasti ja jatkuvasti tuotantoprosessissa. Eläimet kasvatetaan tuotosta varten, jonka ne antavat säännöllisesti. Näihin eläimiin sisältyvät muun muassa siitoseläimet, lypsykarja, työeläimet, lampaat ja muut villantuotantoa varten kasvatetut eläimet. Varastoina käsiteltävät eläimet sitä vastoin ovat kuluvalle tai edellisellä tilinpitojaksolla tuotettuja eläimiä, joita pidetään myyntiä tai muita myöhempiä tuotantotarkoituksia varten. Ne sisältävät lihan vuoksi kasvatetut eläimet kuten teuraseläimet ja siipikarjan.
- b) Eläinten tuonnin kirjaaminen
1. Kiinteinä varoina käsiteltävät eläimet:
- 2.204 Jos eläimet voidaan tuontihetkellä selkeästi tunnistaa kiinteiksi varoiksi, ne kirjataan vain kiinteän pääoman bruttomuodostukseen hankintoina (ks. kohdat 2.149 ja 2.150). Luonnollisesti vain maataloustoimialan ostamat eläimet kirjataan maatalouden kiinteän pääoman bruttomuodostukseen, johon ei esimerkiksi kirjata yksityiskäyttöön ostettuja ratsuhevosia tai muuhun käyttötarkoitukseen hankittuja eläimiä.
2. Varastoina käsiteltävät eläimet:
- 2.205 Jos eläimet sitä vastoin voidaan tuontihetkellä selkeästi tunnistaa varastoina käsiteltäviksi eläimiksi (esimerkiksi teuraseläimet), niiden tuonti katsotaan lisäyksenä keskeneräisten töiden varastoon, joten se on vähennettävä myynneistä (negatiiviset myynnit) tuotoksen laskennassa (ks. kohta 2.069).
3. Noudatettava käytäntö:
- 2.206 Näitä kahta eläinluokkaa on käytettävissä olevien tietolähteiden perusteella usein vaikea erottaa selkeästi toisistaan. Kaikkien tuotujen eläinten arvo (kiinteiksi varoiksi tai varastoiksi luokitellut eläimet lukuun ottamatta välittömästi teurastettavia eläimiä) on tämän vuoksi vähennettävä myynneistä tuotoksen laskennassa. Jos ne jossakin vaiheessa siirretään tuotantoeläinten joukkoon (eli kiinteisiin varoihin), ne kirjataan omaan käyttöön tuotettuina kiinteinä pääomatavaroina sillä viiteajanjaksolla, jona siirto toteutetaan (samaa tapaa kuin kotimaassa tuotetut ja kasvatetut eläimet, jotka siirretään tuotantoeläinten joukkoon) (ks. kohdat 2.069 ja 2.070).
- 2.207 On syytä huomata, että suoraan teurastettaviksi tuodut eläimet kirjataan kotimaisten teurastamojen tuontina, eikä niitä kirjata maatalouden taloustileille, koska nämä tilit kuvaavat ainoastaan kotimaista maataloustuotosta.
- c) Maatalousyksiköiden välisen eläinten kaupan kirjaaminen
- 2.208 Kiinteiksi varoiksi luokitellut eläimet: Näiden eläinten kauppa kirjataan kiinteän pääoman bruttomuodostukseen kiinteiden varojen hankintoina ja luovutuksina (omistusoikeuden siirtokustannukset kirjataan ostajan hintaan). Jos osto ja myynti ajoittuvat samalle tilikaudelle, virrat kumoavat toisensa, ja kiinteän pääoman bruttomuodostukseen kirjataan ainoastaan omistusoikeuden siirtoon liittyvät palvelut (ks. kohta 2.068).
- 2.209 Varastoina käsiteltävät eläimet: Myynnit ja ostot kirjataan vain silloin, kun ne ajoittuvat kahdelle eri tilikaudelle. Kauppaan liittyvät palvelut, jotka sisältyvät ostajan hintaan, on vähennettävä kokonaistuotoksesta, jos kauppa ajoittuu samalle tilinpitojaksolle (ks. kohta 2.067).

2.210 Koska maatalousyksiköiden väliseen eläinten kauppaan ja eläinten tuontiin sovelletaan erityismenettelyä, nimikkeeseen ”Eläimet ja eläintuotteet” ei sisälly välituotekäyttöä.

d) Muut kuin maatalouseläimet

2.211 Kilpahevosten, ratsuhevosten, koirien, kissojen, häkkilintujen, eläintarhojen ja sirkusten eläinten sekä härkätaisteluissa käytettävien härkien kasvatus sisältyy maataloustoimialan määritteleviin toimintoihin siitä riippumatta, kasvatetaanko eläimiä siitoseläimiksi, lihantuotantoon, vapaa-ajan käyttöön vai urheilutarkoituksiin (ks. kohta 1.75). Näiden eläinten käyttö palvelujen tuottamiseen sisältyy maataloustoimialaan ainoastaan silloin, kun maatalousyksikkö harjoittaa kyseisiä toimintoja erottamattomina sivutoimintoina. Maataloustoimintaa ainoastaan vapaa-ajan toimintana harjoittavien yksiköiden harjoittamaa muiden kuin maatalouseläinten kasvatusta ei pidetä maataloustoimialaan kuuluvana toimintona (ks. kohta 1.24).

2.212 Kyseisiä eläimiä voidaan myydä:

- kotitalouksille, jolloin näihin eläimiin liittyvät myynnin jälkeiset taloustoimet eivät sisälly maatalouden taloustileille,
- muille toimialoille: esimerkiksi vahtikoira, sirkuseläin tai kilpahevonen, jotka tässä tapauksessa kuuluvat ostajatoimialan kiinteän pääoman muodostukseen.

III JAKOTALOUSTOIMET JA MUUT VIRRAT

A MÄÄRITELMÄ

3.001 Jakotaloustoimet ovat taloustoimia, ☒ jotka: ☒

- jakavat tuotantoprosessin synnyttämän arvonlisäyksen työvoiman, pääoman ja julkisyhteisöjen kesken,
- tuloja ja varallisuutta jaetaan uudelleen.

3.002 ➔₁ EKT 2010 ⬅₂:ssä erotetaan toisistaan tulonsiirrot ja pääomansiirrot. Viimeksi mainitut ovat pikemminkin säästöjen tai varallisuuden kuin tulojen uudelleenjakoa.

3.003 Koska maatalouden taloustilit ovat toimialan tilejä, ainoastaan tietyt jakotaloustoimet selostetaan tässä luvussa. Tärkeimmät näistä jakotaloustoimista ovat ne, jotka kirjataan tulojen ensijaon tileille, erityisesti tulonmuodostustilille ja yrittäjätulon tilille (ks. maatalouden taloustilien tilikokonaisuus, kohdat 1.38—1.48). Tulonmuodostustilillä nämä jakotaloustoimet liittyvät muihin tuotantoveroihin, muihin tuotantotukipalkkioihin sekä palkansaajakorvauksiin. Yrittäjätulon tilillä ne vastaavat tiettyjä omaisuustulon tyyppejä (erityisesti maanvuokria, korkoja ja vakuutuksenottajien omaisuustuloa). Tilille kirjataan myös jakotaloustoimet, jotka vastaavat pääomatilin investointiavustuksia ja muita pääomansiirtoja.

3.004 Tileille eivät sisälly tietyt omaisuustuloihin (etupäässä osinkoihin ja muihin yhtiöiden jakamiin tuloihin) eivätkä tulo- ja varallisuusveroihin liittyvät jakotaloustoimet. Kyseisten taloustoimien kirjaaminen on tilastollisesti mahdollista ja järkevää vain, kun tarkastellaan institutionaalisten yksiköiden ryhmiä, ☒ toisin sanoen ☒ sektoreita ja alasektoreita (ks. kohta 1.06).

B YLEISSÄÄNNÖT

1. Viiteajanjakso

3.005 Maatalouden tilinpidon viiteajanjakso on kalenterivuosi.

2. Yksiköt

3.006 Arvot on ilmaistava kansallisena rahayksikkönä miljoonina.

3. Jakotaloustoimien kirjausajankohta

3.007 Kuten kohdassa 2.008 selvitettiin, ➔₁ EKT 2010 ⬅₁:ssä jakotaloustoimet kirjataan suoriteperusteisesti, toisin sanoen kirjausajankohtana käytetään taloudellisen arvon, saamisen tai velan syntymisen, muuntamisen, mitätöimisen tai lakkaamisen ajankohtaa, ei siis maksun todellista suoritusajankohtaa. Tätä kirjausperiaatetta (joka perustuu oikeuksiin ja velvoitteisiin) sovelletaan kaikkiin virtoihin, jotka voivat olla rahamääräisiä tai muita kuin rahamääräisiä virtoja tai yksiköiden välisiä tai niiden sisäisiä virtoja. Tiedetyt poikkeukset voivat kuitenkin käytännön syistä olla perusteltuja.

3.008 Seuraavassa on lueteltu erityyppisten jakotaloustoimien kirjausajankohdat.

a) Palkansaaajakorvaukset

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan a alakohta

3.009 Bruttopalkat ja -palkkiot sekä (työnantajien) todelliset sosiaaliturvamaksut kirjataan sille ajanjaksolle, jona työ on tehty. Lisäpalkkioiden ja muiden poikkeuksellisten maksujen kirjausajankohtana käytetään kuitenkin niiden erääntymisajankohtaa (ks. EKT 2010, kohta 4.12).

↓ 138/2004

b) Tuotantoverot ja tuotantotukipalkkiot

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan b alakohta

3.010 Tuotantoverojen kirjausajankohtana käytetään sellaisten toimintojen, taloustoimien tai muiden tapahtumien ajankohtaa, joista veron maksuvelvoite syntyy (ks. EKT 2010, kohta 4.26). Myös tuotantotukipalkkioiden kirjausajankohtana käytetään tukipalkkion perusteena olevan taloustoimen tai tapahtuman (tuotanto, myynti, tuonti jne.) ajankohtaa (ks. EKT 2010, kohta 4.39).

↓ 138/2004

c) Omaisuustulot

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan c alakohta

3.011 Korko kirjataan sille tilikaudelle, jona se erääntyy maksettavaksi, siitä riippumatta, maksetaanko se tosiasiaa vai ei (ks. EKT 2010, kohta 4.50 alkaen). Se kirjataan ikään kuin sitä kertyisi pääomalle jatkuvasti. Myös maanvuokrat kirjataan ajanjaksolle, jona ne erääntyvät maksettaviksi (ks. EKT 2010, kohta 4.75).

↓ 138/2004

d) Pääomansiirrot

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan d alakohta

- 3.012 Pääomansiirtojen (investointiavustusten ja muiden pääomansiirtojen) kirjausajankohtana käytetään ajankohtaa, jona maksu on suoritettava (tai luontoismuotoisten pääomansiirtojen tapauksessa ajankohtaa, jona varojen omistusoikeus siirtyy tai velkoja mitätöi velan) (ks. EKT 2010, kohdat 4.162 ja 4.163).

↓ 138/2004

4. Arvonlisäystä koskevia yleisiä huomioita

- 3.013 Arvonlisäys on tuotantotilin tasapainoerä. Se on tuotoksen arvon ja välituotekäytön arvon erotus (riippumatta käytetystä tuotoksen käsitteestä, sillä välituotekäyttö muuttuu sen mukaisesti). Se on yksi tärkeimmistä kansantalouden ja sen toimialojen tuottavuuden mittaimista. Se voidaan ilmoittaa bruttona (arvonlisäys, brutto) tai nettona (arvonlisäys, netto), toisin sanoen ennen kiinteän pääoman kulumisen vähentämistä tai sen vähentämisen jälkeen. Nettona ilmoitettu arvonlisäys on tulonmuodostustilin ainoa resurssi. Nettomääräinen arvonlisäys arvotetaan tuotoksen (perushintaan) ja välituotekäytön (ostajan hintaan) arvottamisessa sovellettavan menetelmän mukaisesti perushintaan.
- 3.014 Kun perushintaan arvotetusta arvonlisäyksestä vähennetään muut tuotantoverot ja kun siihen lisätään muut tuotantotukipalkkiot, saadaan arvonlisäys tuotantokustannushintaan. Nettoarvonlisäys tuotantokustannushintaan muodostaa tuotannontekijöiden tulon.

C PALKANSAAJAKORVAUKSET

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan e alakohta

(Ks. EKT 2010, kohdat 4.02–4.13)

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan f alakohta

- 3.015 →₁ Palkansaajakorvaukset määritellään työnantajan työntekijälle maksamiksi rahamääräisiksi tai luontoismuotoisiksi kokonaiskorvauksiksi tilinpitojakson aikana tehdystä työstä (ks. EKT 2010, kohta 4.02). ← Palkansaajakorvauksiin sisältyvät:
- bruttopalkat ja -palkkiot (rahana maksetut ja luontoismuotoiset),
 - työnantajan sosiaaliturvamaksut (todelliset ja laskennalliset).

- 3.016 Rahana maksettuihin bruttopalkkoihin ja -palkkioihin sisältyvät seuraavat osatekijät:
- a) peruspalkat ja -palkkiot (säännöllisin määrääjoin maksettavat);
 - b) yli-, yö- ja viikonlopputyöstä sekä epämukavista työoloista johtuvat korotukset;
 - c) päivärahat (elinkustannus- ja majoituskorvaukset);
 - d) lisäpalkkiot, kuten joulun, uuden vuoden tai juhlapyhien yhteydessä maksettavat tai tuottavuuteen perustuvat lisäpalkkiot sekä pätevyyslisät;
 - e) työmatkakorvaukset³²;
 - f) poissaolopäivien tai vuosilomien palkat;
 - g) provisiot, juomarahat ja palvelupalkkiot;
 - h) tulospalkkiot tai poikkeukselliset maksut, jotka liittyvät yrityksen tulokseen ja ovat osa kannustusjärjestelmää;
 - i) työnantajan maksut, joilla edistetään työntekijöiden varallisuudenmuodostusta;
 - j) yrityksestä lähteville työntekijöille maksettavat kertakorvaukset siltä osin kuin ne eivät ole työehtosopimuksen mukaisia;
 - k) työnantajan työntekijöilleen rahana maksamat asumiskorvaukset.
- 3.017 On syytä korostaa, että kirjattavat tiedot ovat bruttopalkkoja ja -palkkioita, jotka sisältävät palkoista ja palkkioista maksettavat verot ja mahdolliset veronkorotukset sekä palkansaajan maksettaviksi kuuluvat sosiaaliturvamaksut. Silloin kun työnantaja maksaa työntekijöilleen palkat ja palkkiot nettomääräisinä, näiden erien arvo on lisättävä nettopalkkoihin.
- 3.018 Luontoismuotoiset bruttopalkat ja -palkkiot muodostuvat tavaroista ja palveluista, jotka työnantaja tarjoaa työntekijöilleen ilmaiseksi tai alennettuun hintaan ja joita työntekijät ja heidän perheenjäsenensä voivat käyttää haluamallaan tavalla ja haluamanaan ajankohtana tarpeidensa tyydyttämiseen. Nämä tavarat tai palvelut eivät välttämättä esiinny tuotantoprosessissa. Niiden arvo on sen edun arvo, jota ne edustavat: tavaroiden arvo, jos ne on annettu ilmaiseksi, tai tavaroiden arvon ja palkansaajan niistä maksaman rahasumman erotus, jos ne on annettu alennettuun hintaan. Näillä on suuri merkitys maatalouden taloustileillä, ja ne sisältävät seuraavat osatekijät:
- a) maataloustuotteet, jotka annetaan palkkioksi työntekijöille joko maksutta tai alennettuun hintaan³³;
 - b) omaan käyttöön tuotetut majoituspalvelut, jotka tarjotaan palkansaajille joko maksutta tai alennettuun hintaan³⁴;

³² Tämä luokka ei saa sisältää maksuja, joista on etua ensisijaisesti työnantajalle. Kyseiset maksut kuuluvat välituotekäyttöön (ks. kohta 2.109. e).

³³ Palkansaajille tarjotut maataloustuotteet muodostavat osan maataloustoimialan tuotoksesta.

³⁴ Majoituspalveluja käsitellään muuna kuin maataloutta olevana ja siitä erotettavissa olevana toimintona siten, että ne ilmenevät ainoastaan palkansaajakorvauksina ja maataloustoimialan toimintaylijäämän vähennyksenä. Jos ne olisivat muuta kuin maataloutta olevaa ja siitä erottamatonta toimintoa, ne kirjattaisiin tuotoksen osatekijäksi ja palkansaajakorvaukseksi.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan g alakohta

- c) työnantajan ostamat tavarat ja palvelut, kun nämä ostot ovat luontoismuotoisen palkan määritelmän mukaisia (eli ne eivät ole välituotekäyttöä). Erityisesti palkansaajien kuljetukset työpaikan ja kodin välillä ovat luontoismuotoisia palkkoja lukuun ottamatta tilannetta, jossa kuljetukset järjestetään työajalla. Tämä luokka sisältää lisäksi ostetut majoituspalvelut, lasten päivähoidon jne. (ks. EKT 2010, kohta 4.05).
-

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan h alakohta

- 3.019 Luontoismuotoiset palkat ja palkkiot on arvotettava niiden perushintaan tai ostajan hintaan (sen mukaan, ovatko ne yksikön itsensä tuottamia vai ulkopuolelta ostettuja).
- 3.020 Bruttopalkkoihin ja -palkkioihin ei sen sijaan sisälly sellaisia työnantajien kuluja, jotka koituvat työnantajan ja yrityksen hyväksi. Näitä kuluja ovat muun muassa seuraavat: korvaukset palkansaajille työtehtävien hoitamisesta aiheutuneista matka-, muualla asumis- ja muuttokustannuksista, korvaukset yrityksen edustamisesta palkansaajille aiheutuneista kustannuksista sekä työpaikan virkistystoiminnan (kuten liikunta- ja virkistyspalvelujen) kustannukset. Vastaavasti työnantajan palkansaajilleen työvälineiden tai erikoisvaatteiden ostoa varten suorittamat käteismaksut (joihin sisältyvät ne rahasummat, jotka palkansaajien on työsopimuksen mukaisesti käytettävä palkoista tai palkkiosta edellä mainittuihin tarkoituksiin) eivät sisälly tähän nimikkeeseen kirjattaviin bruttopalkkoihin ja -palkkioihin. →₁ Kaikki nämä kustannukset kirjataan työnantajien välituotekäyttöön (ks. EKT 2010, kohta 4.07). ←
- 3.021 Työnantajan sosiaaliturvamaksut sisältävät maksut, jotka työnantaja maksaa taatakseen työntekijöilleen oikeuden sosiaalietuuksiin (lukuun ottamatta työntekijöiden sosiaaliturvamaksuja, jotka pidätetään ennakkona bruttopalkoista ja -palkkioista (ks. kohta 3.017). Maksut voivat olla todellisia tai laskennallisia.
- 3.022 Todelliset sosiaaliturvamaksut ovat työnantajan suorittamia maksuja, joihin kuuluvat riskien ja sosiaalisten vastoinkäymisten varalta suoritettavat lakisääteiset, sopimusperusteiset ja vapaaehtoiset vakuutusmaksut. Nämä sosiaaliturvamaksut maksetaan vakuutuksenantajille (sosiaaliturvahallinnolle tai yksityisille vakuutuslaitoksille). Vaikka ne maksetaan suoraan vakuutuksenantajille, ne käsitellään palkansaajakorvauksina, koska palkansaajien katsotaan saavan sosiaaliturvamaksut ja maksavan ne sen jälkeen vakuutuslaitoksille.
-

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan i alakohta

- 3.023 Työnantajan laskennalliset sosiaaliturvamaksut ovat vastine niille muille sosiaalivakuutusetuksille, jotka työnantajat maksavat nykyisille tai entisille työntekijöilleen ja muille oikeutetuille henkilöille suoraan eivätkä vakuutuslaitosten

tai itsenäisten eläkerahastojen kautta³⁵ (ks. EKT 2010, kohta 4.10). Maksut kirjataan ajanjaksolle, jona työ tehdään (jos ne ovat pakollisten sosiaalietuuksien vastineita) tai jona etu tarjotaan (jos ne ovat vapaaehtoisten sosiaalietuuksien vastineita). Työnantajan laskennalliset sosiaaliturvamaksut jaetaan kahteen ryhmään: a) työnantajan laskennalliset eläkemaksut ja b) työnantajan laskennalliset muut maksut kuin eläkemaksut (EKT 2010, kohdat 4.10 ja 4.97).

↓ 138/2004

- 3.024 On korostettava, että jos tuotantoyksikkö on yksityinen elinkeinonharjoittaja, palkansaajakorvaukset eivät maatalouden taloustileillä sisällä korvausta työstä, jonka viljelijä tai hänen perheenjäsenensä (jotka eivät tee tilalla palkkatyötä) saavat maatilalla tekemästään työstä. Kyseiset korvaukset sisältyvät sekatuloon, joka on yksityisten yritysten tulonmuodostustilin tasapainoerä. Jos tuotantoyksiköt sitä vastoin kuuluvat yhtiömäisiin yrityksiin (ks. kohdat 5.09 ja 5.10), koko palkkio on kirjattava palkansaajakorvauksiin.

D TUOTANNON JA TUONNIN VEROT

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan j alakohta

(Ks. EKT 2010, kohdat 4.14–4.29)

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan k alakohta

- 3.025 Tuotannon ja tuonnin verot ovat pakollisia, vastikkeettomia, joko rahassa tai luontoismuodossa suoritettuja maksuja, joita julkisyhteisöt tai unionin toimielimet kantavat tavaroiden ja palvelujen tuotannosta ja tuonnista, työvoiman käytöstä sekä maan, rakennusten tai muiden tuotannossa käytettyjen varojen omistuksesta tai käytöstä. →₁ Nämä verot on maksettava siitä riippumatta, tuottaako toiminta voittoa (ks. EKT 2010, kohta 4.14). ←

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan l alakohta

- 3.026 Tuotannon ja tuonnin verot jaetaan seuraavasti:

- tuoteverot (D.21):
 - arvonlisäverot (alv) (D.211),
 - tuontiverot ja -tullit, ilman arvonlisäveroa (D.212), ja
 - muut tuoteverot kuin alv ja tuontiverot (D.214),
- muut tuotantoverot (D.29).

³⁵ Ne vastaavat etenkin palkkoja ja palkkioita, joiden maksamista työnantaja tilapäisesti jatkaa työntekijän sairauden, äitiysloman, työtapaturman, työkyvyttömyyden tai irtisanomisen yhteydessä, mikäli kyseiset rahasummat voidaan tunnistaa.

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan m alakohta
→₂ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan n alakohta

1. *Tuoteverot*

- 3.027 Tuoteverot ovat veroja, jotka maksetaan tuotetun tai vaihdetun tavaran tai palvelun yksikköä kohti. →₁ Vero voi olla tavaran tai palvelun yksikköä kohti ennalta määrätty rahasumma, tai se voidaan laskea arvon mukaan kiinteänä prosenttiosuutena tavaroiden tai palveluiden yksikköhinnasta tai arvosta (ks. EKT 2010, kohta 4.16). ←
- 3.028 →₂ Arvonlisäverot ovat tavaroista ja palveluista maksettavia veroja, jotka yritykset keräävät vaiheittain ja jotka lopulta veloitetaan kokonaisuudessaan lopullisilta ostajilta (ks. EKT 2010, kohta 4.17). ← Arvonlisäveroihin kuuluvat alv. (arvonlisävero) sekä muut vähennyskelpoiset verot, joita sovelletaan samankaltaisin säännöin kuin arvonlisäveroa³⁶.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan o alakohta (mukautettu)

- 3.029 Tuontiverot ja -tullit (ilman arvonlisäveroa) koostuvat arvonlisäveroa lukuun ottamatta pakollisista maksuista, jotka julkisyhteisöt tai unionin toimielimet kantavat tuoduista tavaroista niiden laskemiseksi vapaaseen liikkeeseen talousalueella, sekä maksuista, jotka peritään ulkomaisten talousyksiköiden kotimaisille talousyksiköille tuottamista palveluista (ks. EKT 2010, kohta 4.18).

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan p alakohta

- 3.030 →₁ Tuontiverot ja -tullit koostuvat tuontitulleista ja muista veroista, kuten maataloustuotteiden tuontimaksuista, tuonnista perityistä rahamääräisistä korvauksista, valmisteveroista jne. ← Nämä maksut peritään maahantuojilta ja ne yleensä siirretään tuotteet ostavalle viljelijälle, eli ne tulevat osaksi tavaroiden ja palvelujen ostajan hintaa. Kun maatalouden tuottajayksiköt tuovat tuotantovälineitä suoraan, maatalouden taloustileillä käytettyyn ostajan hintaan on sisällytettävä myös tuontimaksut, vähennyskelpoton alv. sekä rahamääräiset korvaukset (tulot tai menot).

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan q alakohta

- 3.031 Tuoteverot, lukuun ottamatta arvonlisäveroa ja tuontiveroja, koostuvat kotimaisten yritysten tuottamien tavaroiden ja palvelujen veroista, jotka on maksettava kyseisten

³⁶ Liikevaihto on tärkein verotettava erä. Kaikki jäsenvaltiot kantavat liikevaihtoveroa arvonlisäveron muodossa. Verokannat vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen ja jopa saman valtion sisällä. Yleensä maataloustuotteiden verokanta on normaalikantaa alhaisempi.

tavaroiden ja palveluiden tuotannosta, viennistä, myynnistä, vaihtamisesta, leasingista, toimituksesta tai niiden käytöstä omaan loppukulutukseen tai oman pääoman muodostukseen (ks. EKT 2010, kohdat 4.19 ja 4.20).

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan r alakohta
→₂ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan s alakohta

3.032 Maataloudessa kyseiset tuoteverot ovat:

- sokerijuurikkaasta kannettavat verot,
- sakot maitokiintiöiden ylittymisestä,
- maitoon ja viljakasveihin aiemmin sovelletut yhteisvastuumaksut.

3.033 Koska tuotos kirjataan perushintaan, tuoteverot kirjataan tuotantotilille (ks. kohdat 2.083—2.087), eivätkä ne näy tulonmuodostustilillä. Niiden kirjausajankohtana on käytettävä sellaisten toimintojen, taloustoimien tai muiden tapahtumien ajankohtaa, joista maksuvelvoite syntyy. Koska nämä erät kirjataan maatalouden taloustileille ilman vähennyskelpoista arvonlisäveroa, ainoa tilinpitoon kirjattava liikevaihtovero on vähennyskelpoton alv. Näille tileille ei siis kirjata arvonlisäveroa paitsi niissä erityistapauksissa, joissa arvonlisäveroa ei korvata kokonaan. Tämä alikorvaus kirjataan muihin tuotantoveroihin (ks. kohta 3.048 g).

3.034 Tuoteverot (muut kuin alv), jotka vaikuttavat tiettyihin maatalouden välituotekäyttöön kuuluviin tuotteisiin, on sisällytettävä ostajan hintaan tuotantotilin välituotekäytössä (ks. kohdat 2.111—2.114). Kyseessä ovat esimerkiksi joissakin jäsenvaltioissa kannettavat viininvalmistuksessa käytettävän sokerin ja alkoholin verot. Nämä maatalous- ja elintarviketeollisuustuotteiden verot on lisättävä maataloustoimialan välituotekäytön arvoon.

2. *Arvonlisäveron (alv.) käsittely*

3.035 →₁ EKT 2010:n kuvaus kohdassa 4.17 koskee tavanomaista alv-järjestelmää, jonka mukaisesti kukin yritys voi vähentää myynnistään perittävästä arvonlisäverosta summan, jonka se on maksanut verona välituotteina käytettyjen panosten tai pääomatavaroiden ostoistaan. ← Tavanomaisen alv-järjestelmän lisäksi on kuitenkin käytössä maataloutta koskevia erityissäännöksiä (alv:n vakiokantajärjestelmät), jotka vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen.

3.036 Jäsenvaltioissa sovelletut vakiokantaan perustuvat verotusjärjestelmät voidaan jakaa kahteen tyyppiin sen mukaan, miten ostoista maksettu alv. korvataan:

- Korvaaminen hintojen kautta. Vakiokantajärjestelmään kuuluvat maanviljelijät myyvät tuotteitaan hintaan, jota on korotettu alv:n vakiokannan verran, mutta eivät suorita kyseistä arvonlisäveroa viranomaisille, sillä viljelijöiden laskuttaman ja itsellään pidättämän alv:n lasketaan korvaavan mahdollisimman tarkkaan alv:n, jonka viljelijät ovat ostoistaan maksaneet.
- Korvaaminen palautuksina. Tähän järjestelmään kuuluvat maanviljelijät myyvät tuotteensa ilman arvonlisäveroa, ja viranomaiset myöntävät viljelijöille

hakemuksesta palautuksen, joka lasketaan kiinteänä prosenttiosuutena myynneistä³⁷ ja jolla korvataan ostoista maksettu alv.

a) Määritelmät

3.037 Seuraavat tavanomaisen alv-järjestelmän käsitteet ovat käytössä myös vakiokantajärjestelmissä:

- a) tuottajan laskuttama alv: alv., joka lasketaan myytyyn tuotteeseen sovellettavan alv-kannan mukaisesti ja joka laskutetaan kaikilta kotimaisilta ostajilta;
- b) tuottajalta välituotekäyttöön ostetuista panoksista laskutettu alv: alv, joka lasketaan ostettuun tuotteeseen sovellettavan alv-kannan mukaisesti ja jonka tuottaja on maksanut välituotekäyttöön sisältyvistä tuotantopanoksista. Tätä arvonlisäveroa kutsutaan myös välituotekäytön vähennyskelpoiseksi alv:ksi³⁸;
- c) tuottajalta kiinteiden pääomatavaroiden ostoista laskutettu alv: tätä arvonlisäveroa kutsutaan pääomatavaroiden ostojen vähennyskelpoiseksi alv:ksi;
- d) tuottajan juoksevista taloustoimista maksama alv: tuottajan laskuttaman alv:n ja välituotekäyttöön ostetuista panoksista tuottajalta laskutetun alv:n erotus (a - b);
- e) tuottajan maksama alv yhteensä: tuottajan laskuttaman alv:n sekä välituotekäyttöön kuuluvien panosten ja pääomatavaroiden ostoista tuottajalta laskutetun alv:n erotus (a - b - c).

3.038 ➔₂ EKT 2010:n kohdan 4.17 säännöksiin sisältyy vain yksi arvonlisäveron kirjausmenetelmä. ⬅ Kyseessä on ”nettoutukseen” perustuva menetelmä, jossa tuotoksen ja panosten hinnat kirjataan ilman vähennyskelpoista arvonlisäveroa.

3.039 Verolainsäädännössä arvonlisäveroa pidetään tuottajien kannalta väliaikaisena eränä, sillä tuottajan omista ostoistaan maksama vähennyskelpoinen alv ei edusta todellista kustannustekijää tuottajan laskelmissa, vaan sitä voidaan pitää sen alv:n ennakkomaksuna, joka tuottajan on laskettava omasta liikevaihdostaan, joten tuottaja maksaa veroviranomaisille vain erotuksen. Koska tuotteesta kannettavan alv:n maksajana on yleensä tuotteen loppukäyttäjä, tuotteen valmistaja (yhdessä tarvittavien välituotteiden tuottajien kanssa) toimii itse asiassa veronkannon asiamiehenä. Päinvastaisessa tapauksessa, jossa tuottajalla ei ole mahdollisuutta vähentää (tai saada takaisin) ostoista maksamiaan veroja (vähennyskelvoton alv.), arvonlisäveroa olisi pidettävä kustannustekijänä.

b) Nettoutusmenetelmä

3.040 Tavanomaiseen alv-järjestelmään kuuluville maanviljelijöille ei aiheudu kirjanpito-ongelmia. Myydyistä tai muulla tavoin luovutetuista tuotteista laskutettua arvonlisäveroa ei oteta huomioon maatalouden taloustileillä eikä sitä sisällytetä lopputuotoksen arvottamisessa käytettyihin hintoihin. Vähennyskelpoista

³⁷ Verokanta voi vaihdella tuotetyypin ja jakelukanavan mukaan.

³⁸ Jäsenvaltioiden alv-järjestelmien erot johtavat toisinaan tilanteisiin, joissa maanviljelijöiden ostoissaan maksamasta arvonlisäverosta ei voi saada korvausta. Näissä tapauksissa alv-suoritukset vastaavat i) vähennyskelvotonta arvonlisäveroa, toisin sanoen maanviljelijöiden ostoissaan maksamaa arvonlisäveroa — riippumatta käytössä olevasta alv-järjestelmästä — jota ei voida vähentää heidän myynneissään laskuttamasta arvonlisäverosta ja josta ei siis voi saada korvausta; ja/tai ii) muuta kuin kohdassa i) tarkoitettua sellaista ostoissa maksettua arvonlisäveroa, josta vakiokantajärjestelmään kuuluvat maanviljelijät eivät saa täysimääräistä korvausta myyntihinnan kautta tai palautuksen muodossa.

arvonlisäveroa, joka maksetaan välituotekäyttöön sisältyvien tuotteiden sekä kiinteiden pääomatavaroiden ostoista, ei myöskään sisällytetä maatalouden taloustileillä menojen laskennassa käytettyihin hintoihin.

- 3.041 Kirjanpito-ongelmia ilmenee sen sijaan vakiokantajärjestelmään kuuluvilla maataloilla (ks. kohta 3.035 ja sitä seuraavat kohdat). Kuten on ilmeistä, eri maataloille myönnetty palautus on vain harvoin täsmälleen saman suuruinen kuin alv., jonka ne ovat maksaneet ostoistaan. Vakiokantajärjestelmissä alv kirjataan samalla tavoin kuin tavanomaisessa järjestelmässä, toisin sanoen lopputuotoksen eri osatekijät kirjataan ilman arvonlisäveroa ja välituotekäytön sekä kiinteän pääoman bruttomuodostuksen osatekijät ilman vähennyskelpoista arvonlisäveroa.

Vakiokantajärjestelmissä maanviljelijöille myönnetyn vakiokantaan perustuvan korvauksen ja sen alv:n, joka olisi voitu vähentää tavanomaisessa alv-järjestelmässä, välinen ero johtaa alv:n yli- tai alikorvaukseen. Kaikki yli- ja alikorvaukset on kirjattava erikseen maatalouden taloustileille.

- 3.042 Alv:n yli- tai alikorvausten kirjaamiskäytäntö on vakiokantajärjestelmissä seuraava:
- ostoista suoritettua alv:n ylikorvaus kirjataan nimikkeeseen ”Muut tuotantotukipalkkiot”;
 - ostoista suoritettua alv:n alikorvaus (alv.) kirjataan nimikkeeseen ”Muut tuotantoverot”.

”Ostoista suoritettua alv:lla” tarkoitetaan alv:a, jonka vakiokantajärjestelmään kuuluvat maanviljelijät olisivat voineet vähentää tavanomaisessa alv-järjestelmässä.

- 3.043 Tämän kirjauskäytännön etuna on se, että se edistää maatalouden tuotoksen, välituotekäytön ja kiinteän pääoman bruttomuodostuksen yhdenmukaista käsittelyä, joka ei ole riippuvainen maanviljelijöihin sovellettavasta alv-järjestelmästä. Lisäksi se edesauttaa alv:n yli- tai alikorvauksen symmetristä käsittelyä suhteessa perushintaiseen bruttoarvonlisäykseen, minkä ansiosta tämä bruttoarvonlisäys voidaan laskea alv-järjestelmästä riippumatta. Tämä puolestaan parantaa jäsenvaltioiden maatalouden taloustilien yhdenmukaisuutta ja vertailukelpoisuutta (ks. kohta 3.033).

3. *Muut tuotantoverot*

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan t alakohta

- 3.044 Muut tuotantoverot koostuvat kaikista veroista, joita yritykset maksavat tuotantotoiminnan harjoittamisesta riippumatta tuotettujen tai myytyjen tavaroiden ja palveluiden määrästä tai arvosta (ks. EKT 2010, kohta 4.22). Veroja voidaan maksaa maasta, kiinteistä varoista tai tuotantoprosessissa käytetystä työvoimasta tai tietyistä toiminnoista tai taloustoimista.
-

↓ 138/2004 (mukautettu)

- 3.045 Muut tuotantoverot ovat ainoita veroja, jotka kirjataan toimialan tulonmuodostustilille. Ne ilmenevät maksavien toimialojen tai sektorien tileillä (maksukriteeri).

- 3.046 Maataloustoimialan tulonmuodostustilille kirjattavien verojen on oltava:

- a) pakollisia;
- b) maataloustoimialan suoraan maksamia;
- c) julkisyhteisöille tai unionin toimielimille maksettuja;
- d) muiden tuotantoverojen määritelmän mukaisia (ks. kohta 3.044).

3.047 Koska julkinen talous on kehittynyt eri jäsenvaltioissa ajan myötä eri tavoin, unionin alueella on käytössä lukuisia erilaisia tuotantoveroja. Maataloudessa on kaksi tärkeää tuotantoverotyyppeä, jotka ovat kiinteistövero ja moottoriajoneuvovero.

3.048 Maatalouden tärkeimmät muut tuotantoverot ovat:

- a) kiinteistöverot ja muut verot maan ja rakennusten käytöstä tuotantotarkoituksiin (sekä maatalousyksiköiden omistamat että niiden vuokraamat kiinteistöt);
- b) verot kiinteiden pääomatavaroiden, kuten moottoriajoneuvojen, koneiden ja muiden laitteiden tuotantokäytöstä (sekä maatalousyksiköiden omistamat että niiden vuokraamat pääomatavarat);
- c) verot työnantajan maksamasta palkkasummasta;
- d) verot tuotantotoiminnan aiheuttamasta saastumisesta;
- e) elinkeinon- tai ammatinharjoittamislupien hankkimisesta maksetut verot, mikäli luvat myönnetään automaattisesti heti kun asiaankuuluvat maksut on suoritettu. Jos maksuihin liittyy valvontatoimintaa (esimerkiksi hakijan pätevyyden tai edellytysten tarkistus), maksuja on käsiteltävä palvelujen ostoina julkisyhteisöiltä ja ne on kirjattava välituotekäyttöön (elleivät maksut ole täysin suhteettomia kyseisten palvelujen tuotantokustannuksiin nähden) (ks. kohta 2.109 o);
- f) kiinteämääräiset vesimaksut, joita ei suhteuteta vedenkulutukseen;
- g) arvonlisäveron vakiokantajärjestelmän soveltamisesta johtuva alv:n alikorvaus (ks. kohdat 3.041 ja 3.042).

3.049 Tuotantoverojen kirjausajankohtana käytetään suoriteperusteen mukaisesti verovelvoitteen syntymisajankohtaa. Arvonlisäveron alikorvauksen kirjausajankohtana käytetään välituotekäyttöön tai veron perusteena olevaan kiinteään pääoman bruttomuodostukseen kuuluvien tavaroiden ja palvelujen ostohetkeä (ei siis korvauksen ajankohtaa).

3.050 Muut tuotantoverot eivät sisällä:

- a) maataloustoimialan suoraan maksamia lakisääteisiä maksuja, joiden saajina eivät ole julkisyhteisöt eivätkä unionin toimielimet. Näitä maksuja pidetään markkinapalvelujen ostoina maksujen saajilta ja ne kirjataan siksi maatalouden välituotekäyttöön;

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan u alakohta

- b) veronkannon tai veron takaisinperinnän yhteydessä määrättyjä viivästyskorkoja, uhkasakkoja tai muita maksuja ei tule kirjata veroihin, jos ne voidaan erottaa itse verosta (ks. EKT 2010, kohta 4.133);

↓ 138/2004

- c) pakollisia veroja, joiden saajina eivät ole julkisyhteisöt eivätkä unionin toimielimet ja jotka maksaa maatalouden asiakastoimiala siitä huolimatta, että ne kannetaan maataloudelta. Nämä maksut on kirjattava käyttäjätoimialan välituotekäyttöön;
- d) veroja, jotka yleensä kannetaan voitosta tai varallisuudesta, kuten tasaus-, tulo-, yhteisö- ja varallisuusverot. Kyseiset verot on sisällytettävä tulojen uudelleenjaon tilille tulo-, varallisuus-, ym. veroina;
- e) perintö- ja lahjaveroja sekä erityisvarallisuusveroja. Kyseiset verot on kirjattava pääomatilille pääomaveroihin;
- f) vesimaksuja, jotka liittyvät suoraan tai välillisesti vedenkulutukseen.

E TUKIPALKKIOT

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan v alakohta

(Ks. EKT 2010, kohdat 4.30–4.40)

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan w alakohta

- 3.051 Tukipalkkiot ovat juoksevia vastikkeettomia maksuja, joita julkisyhteisöt tai unionin toimielimet suorittavat kotimaisille tuottajille tavoitteenaan vaikuttaa niiden tuotannon tasoon, hintoihin tai tuotantotukijäkorkvauksiin. Muut markkinattomat tuottajat voivat saada muita tuotantotukipalkkioita ainoastaan, mikäli nämä maksut ovat riippuvaisia sekä markkinatuottajiin että markkinattomiin tuottajiin sovellettavista yleisistä säännöksistä. →₁ Sovitun käytännön mukaisesti tuotetukipalkkioita ei kirjata markkinattomaan tuotokseen (P.13) (ks. EKT 2010, kohta 4.30). ←
-

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan x alakohta

- 3.052 Tukipalkkiot luokitellaan seuraavasti:
- tuotetukipalkkiot (D.31):
 - tuontitukipalkkiot (D.311),
 - muut tuotetukipalkkiot (D.319) ja
 - muut tuotantotukipalkkiot (D.39).

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan y alakohta
→₂ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan z alakohta

1. *Tuotetukipalkkiot*

- 3.053 Tuotetukipalkkiot ovat tukipalkkioita, jotka maksetaan tuotetun tai tuodun tavaran tai palvelun yksikköä kohti. Tukipalkkio voi olla tavaran tai palvelun yksikköä kohti maksettava tietynsuuruinen rahasumma, tai se voidaan laskea arvon mukaan tiettyinä prosenttiosuutena yksikkö hinnasta. Tukipalkkio voidaan laskea myös tarkoin määrätyn tavoitehinnan ja ostajan todellisuudessa maksaman markkinahinnan välisenä erotuksena. Tuotetukipalkkio maksetaan tavallisesti silloin, kun tuote on tuotettu, myyty tai tuotu. →₁ Sovitun käytännön mukaisesti tuotetukipalkkiot voivat liittyä ainoastaan markkinatuotokseen (P.11) tai omaan loppukäyttöön tarkoitettuun tuotokseen (P.12) (ks. EKT 2010, kohta 4.33). ←
- 3.054 Tuontitukipalkkiot koostuvat tavaroiden ja palvelujen tukipalkkioista, jotka maksetaan, kun tavarat ylittävät rajan tullakseen käytetyiksi talousalueella tai kun palvelut tarjotaan kotimaisille institutionaalisille yksiköille. →₂ Niihin saattaa sisältyä tappioita, jotka aiheutuvat sellaisten julkisten kaupan organisaatioiden tarkoituksellisesta politiikasta, joiden tehtävänä on ostaa tuotteita ulkomaisilta talousyksiköiltä ja sitten myydä niitä alempaan hintaan kotimaisille talousyksiköille (ks. EKT 2010, kohta 4.34). ←
- 3.055 Tuotetukipalkkiot otetaan huomioon perushinnassa (ks. kohdat 2.082—2.086) tuotoksen arvottamisajankohtana, eivätkä ne siis esiinny toimialan tulonmuodostustilillä. Tuotetukipalkkiot, jotka liittyvät välituotekäyttöön kuuluvien tuotteiden tai kiinteiden pääomatarvikkeiden hankintaan (☒ toisin sanoen ☒ esimerkiksi tuontiin) ja jotka alentavat näiden tavaroiden ostajan hintoja, otetaan huomioon arvottamalla välituotekäyttö tai kiinteän pääoman bruttomuodostus ostajan hintaan (ks. kohdat 2.110—2.113), jolloin näiden tuotteiden ja tavaroiden kustannusten väheneminen voidaan ottaa huomioon.

↓ 306/2005 1 artikla ja liitteessä oleva 1 alakohta

- 3.056 Jotta tuotos voitaisiin arvottaa perushintaan, tuotetukipalkkiot ja muut tuotantotukipalkkiot on erotettava selkeästi toisistaan. Maataloustuotteiden tukipalkkioita³⁹ voidaan maksaa joko maataloustuottajille tai muille talouden toimijoille. Ainoastaan maataloustuottajille maksetut tuotetukipalkkiot lisätään tuottajien saamaan markkinahintaan perushinnan määrittämiseksi. Muille talouden toimijoille kuin maataloustuottajille maksettuja maataloustuotteiden tukipalkkioita ei kirjata maatalouden taloustileille.

³⁹ Maataloustuottajille maksettuihin maataloustuotteiden tukipalkkioihin sisältyvät kaikki viljelijöille hinnanerokorvauksina maksetut tukipalkkiot (toisin sanoen tapauksissa, joissa julkisyhteisöt maksavat maataloustuotteiden tuottajille maataloustuotteiden keskimääräisen markkinahinnan ja takuuhinnan välisen erotuksen).

↓ 138/2004

- 3.057 Tuotetukipalkkioiden kirjausajankohtana on käytettävä niiden perusteena olevien taloustoimien tai toimintojen (tuotanto, myynti, tuonti jne.) tapahtumisajankohtaa, jotta yhdenmukaisuus muiden tilien kanssa voitaisiin säilyttää (toisin sanoen tuotos mitataan perushintaan). Näin ollen esimerkiksi peltoalatukien kirjausajankohtana on käytettävä sadonkorjuun ajankohtaa, kun taas lihanautojen erityispalkkiot, emolehmpalkkiot ja uuhipalkkiot kirjataan eläinten pitoajankohtaan ja/tai tukihakemuksen laatimisajankohtaan.

2. *Muut tuotantotukipalkkiot*

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I
olevan 6 alakohdan aa alakohta

- 3.058 Muut tuotantotukipalkkiot ovat muita kuin tuotetukipalkkioita, joita kotimaiset tuotantoyksiköt voivat saada tuotantotoiminnan harjoittamisen johdosta. Muut markkinattomat tuottajat voivat saada muusta markkinattomasta tuotoksestaan muita tuotantotukipalkkiota vain, jos kyseiset julkisyhteisöjen suorittamat maksut riippuvat sekä markkinatuottajiin että markkinattomiin tuottajiin sovellettavista yleisistä säännöistä (ks. EKT 2010, kohta 4.36). EKT 2010 mainitsee neljä muuta tuotantotukipalkkiota (ks. EKT 2010, kohta 4.37): palkkasummaa tai työvoimaa koskevat tukipalkkiot, tukipalkkiot saastumisen vähentämiseksi, korkotuet sekä arvonnalisäveron ylikorvaus. Maksut liittyvät useimmiten tuotantokustannusten kattamiseen tai tuotantomenetelmiin tehtävien muutosten tukemiseen.
-

↓ 138/2004
→ 1 2019/280 1 artikla ja liitteessä
i olevan 1 alakohdan a alakohta

- 3.059 Koska tuotos arvotetaan perushintaan, ainoastaan muut tuotantotukipalkkiot kirjataan tulonmuodostustilille (negatiivisena käyttöä).

a) Tuensaajan tyyppi

- 3.060 Tukipalkkioiden saajien edellytetään yleensä tuottavan markkinoitavia tai omaan loppukäyttöön meneviä tavaroita ja palveluja. Markkinatavaroita ja -palveluja ovat kaikki markkinoille lasketut tai laskettaviksi tarkoitetut tavarat ja palvelut. Ne sisältävät myydyt, vaihdetut, luontoissuorituksina käytetyt tai yhtä tai useampaa edellä mainittua käyttötarkoitusta varten varastoidut tuotteet. Tuotos omaan loppukäyttöön sisältää saman yksikön loppukäyttöä tai kiinteän pääoman bruttomuodostusta varten säilytetyt tuotteet. Markkinattomat tuottajat voivat kuitenkin saada muita tuotantotukipalkkioita, jos niitä maksetaan sekä markkina- että markkinattomiin tuottajiin sovellettavien yleisten säännösten nojalla.

- 3.061 Markkinapalvelujen tuotantoon sisältyvät myös kaupan ja varastoinnin palvelut. Tukipalkkioita voidaan siksi myöntää myös kaupan ja markkinoiden säätelystä vastaaville elimille, joiden tehtävänä on ostaa, varastoida ja jälleenmyydä maataloustuotteita (ks. markkinoiden säätelystä vastaavia elimiä käsittelevät kohdat 3.068 ja 3.069).

b) Muiden tuotantotukipalkkioiden tavoitteet

3.062 Muita tuotantotukipalkkioita voidaan ➔₁ EKT 2010 ⬅_n mukaan myöntää tapauksissa, joissa niillä ei välttämättä ensisijaisesti pyritä vaikuttamaan myyntihintoihin tai tuotannon tekijäkorvausten riittävyyteen. Rahallista tukea voidaan myöntää esimerkiksi maataloustuotantoon, jolla pyritään suojelemaan kulttuuri- ja luonnonperintöä, edistämään tietyn alueen matkailuelinkeinoa, suojelemaan maaperää eroosiolta, säätelemään vesitasapainoa tai vaikuttamaan ilmastoon.

c) Maksukriteeri

3.063 Tukipalkkion erityistyyppinä pidettävää korkotukea lukuun ottamatta muut tuotantotukipalkkiot kirjataan sen toimialan tai sektorin tulonmuodostustilille, jolle tuki on maksettu. Tämän tukipalkkioiden kirjaamisen menetelmän seurauksena maatalouden taloustileiltä eivät käy ilmi kaikki maataloudelle myönnetyt tuet. Paitsi suorasta tuesta maatalouden tuotantoyksiköt hyötyvät myös sellaisista tukipalkkioista (➔₁ EKT 2010 ⬅_n mukaisessa merkityksessä), jotka maksetaan niiden tarvitsemia panoksia tuottaville ja niiden aikaansaamaa tuotosta jalostaville toimialoille, erityisesti markkinoiden säätelystä vastaaville elimille⁴⁰.

↓ 306/2005 1 artikla ja liitteessä
oleva 2 alakohta
➔₁ 2019/280 1 art. ja I liite
6 alakohdan bb alakohta

3.064 Muiden tuotantotukipalkkioiden tärkeimmät tyypit maataloudessa ovat:

- palkkasumman ja työvoiman tukipalkkiot,
- ➔₁ korkotuet (ks. EKT 2010, kohta 4.37 c) kotimaisille tuotantoyksiköille myös silloin, kun tuet on tarkoitettu kannustamaan pääoman muodostusta⁴¹ ⬅. Itse asiassa nämä tukipalkkiot ovat tulonsiirtoja, joilla on tarkoitus pienentää tuottajien toimintakuluja. Niitä käsitellään tileillä niistä hyötyvien tuottajien tukipalkkioina silloinkin, kun julkisyhteisöt käytännössä maksavat korkoeron suoraan lainan myöntävälle luottolaitokselle (maksukriteeristä poiketen),
- vakiokantajärjestelmästä johtuva arvonnisäveron ylikorvaus (ks. kohdat 3.041 ja 3.042),
- sosiaaliturvamaksujen ja kiinteistöverojen vastattavaksi ottaminen,
- muiden kustannusten vastattavaksi ottaminen, kuten tuet viinin ja rypälemehun yksityiselle varastoinnille ja pöytäviinien uudelleenvarastoinnille (mikäli varastot omistaa maatalousyksikkö),

⁴⁰ Tärkeä esimerkki näistä tukipalkkioista ovat vahinkovakuutusyhtiöille maksetut tukipalkkiot, joiden ansiosta nämä yhtiöt voivat veloittaa pienempiä (brutto)vakuutusmaksuja vakuutuksenottajilta (esimerkiksi maatalousyrittäjiltä, jotka ovat ottaneet vakuutuksen kattaakseen raekuurojen, hallan jne. aiheuttamat mahdolliset vahingot). Koska nämä tukipalkkiot ovat tuotetukipalkkioita, joissa tuotteena on vakuutuspalvelu, niitä ei kirjata vakuutuksenottajan tulonmuodostustilille (eikä myöskään edellä olevassa esimerkissä maatalouden taloustileille). Siltä osin kuin nämä tukipalkkiot alentavat vakuutuspalvelujen kustannuksia (vakuutuksenottajalle), niiden vaikutus heijastuu kuitenkin vakuutuksenottajan tuotantotilillä (vakuutuksenottajan välituotekäytön alentuneena arvona, ks. kohta 2.109 g).

⁴¹ Kun avustus palvelee kahta tarkoitusta eli sekä velan kuoletusta että sitä koskevan koron maksuja ja kun ei ole mahdollista erottaa näitä kahta osatekijää toisistaan, koko avustus käsitellään investointiavustuksena.

- muut tuotantotukipalkkiot:
- kesannon tuet (maiden pakollinen viljelykäytöstä poistaminen, joka liittyy hehtaaritukiin, sekä vapaaehtoinen kesannointi),
- rahakorvaus tuoreiden hedelmien ja vihannesten vetämisestä pois markkinoilta. Nämä korvaukset maksetaan usein markkinatuottajien ryhmille ja niitä on käsiteltävä maatalouden tukipalkkioina, koska ne ovat suora korvaus tuotoksen hävikistä,
- nautaeläinpalkkiot kausiporrastuksesta sekä laajaperäistämisestä,
- luonnonhaittakorvaukset epäsuotuisten alueiden ja/tai vuoristoalueiden maataloustuotannolle,
- muut tuet, joiden maksamisella pyritään vaikuttamaan tuotantomenetelmiin (laajaperäistäminen, ympäristöä säästävä teknologia jne.),
- viljelijöille maksetut korvaukset varastoissa olevien tavaroiden kuten keskeneräisiksi töiksi katsottavien kasvinviljely- tai eläintuotteiden sekä kasvuvaiheessa olevien istutusten toistuvista hävikeistä (ks. kohdat 2.040–2.045). Korvaukset tuotannontekijöinä käytettyjen varastossa olevien tavaroiden ja/tai istutusten hävikeistä kirjataan sen sijaan pääomatilille muihin pääomansiirtoihin.

↓ 138/2004 (mukautettu)
 ➔₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan cc alakohta
 ➔₂ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan a alakohta

3.065 Muiden tuotantotukipalkkioiden kirjaaminen suoriteperusteisesti voi osoittautua hankalaksi. Koska yleissääntöä on vaikea laatia, tätä kirjausperiaatetta on sovellettava johdonmukaisesti, joustavasti ja pragmaattisesti. Koska suuri osa maatalouden tukipalkkioista liittyy tuotantoon ja tuotannontekijöihin (pinta-ala, eläimet jne.), tukipalkkioiden kirjausajankohtana olisi yleensä käytettävä tuotantoajankohtaa tai tuotannontekijöiden (etenkin maan ja eläinten) hankinta-ajankohtaa. Kun on kyse tukipalkkioista, jotka eivät suoraan liity tuotantoon tai tuotannontekijöihin, on hankala määritellä niiden perusteena olevan taloustoimen tapahtumahetkeä ja erottaa sitä tukipalkkioiden maksamisajankohdasta. Tässä erityistapauksessa tukipalkkioiden kirjausajankohtana käytetään niiden saantiajankohtaa.

3.066 Seuraavia erityisiä kirjauskäytäntöjä suositellaan sovellettavan:

- kesannon tukien kirjausajankohtana käytetään pinta-alojen ilmoittamisajankohtaa,
- tuotteiden (hedelmien/vihannesten) vetäminen pois markkinoilta: tuki kirjataan kalenterivuoden sijasta sille satovuodelle, jona tuotteet vedetään pois markkinoilta. Näin varmistetaan, että sen tuotoksen estimointi, josta vähennetään markkinoilta satovuoden aikana pois vedetyt tuotteet, ja tukipalkkioiden kirjaaminen (negatiivisena käyttönä) tulonmuodostustilille on yhdenmukaista,

- naudanlihan tuotantopalkkioiden (laajaperäistämislisät jne.) kirjausajankohtana käytetään eläinten hankinta-ajankohtaa ja tukihakemuksen laatimisajankohtaa,
- kustannusten vastattavaksi ottaminen (myös korkotuki): tuen kirjausajankohtana käytetään kustannusten ja korkojen erääntymisajankohtaa,
- tuotokseen vaikuttavien toistuvien hävikkien korvaukset (kasvuvaiheessa olevat viljelykasvit, eläimet ja istutukset, ks. kohta 3.064): tuen kirjausajankohtana käytetään ajankohtaa, jona tuotos kirjataan maatalouden taloustileille (jos tarkka korvaussumma tiedetään varmuudella),
- muut tukipalkkiot, jotka eivät suoraan liity tuotteisiin tai tuotannontekijöihin (esimerkiksi suora tulotuki, luonnonhaittakorvaukset): kirjaamisessa suositellaan edelleen noudatettavan suoritusajankohtaan pohjautuvaa kirjausperustetta, koska korvaushakemuksen jättämisajankohtaa ja korvaussummien tarkkuutta on vaikea määritellä.

3.067 Maatalouden taloustileillä tukipalkkioihin eivät sisälly:

- tulonsiirrot, jotka maatalouden taloustilien mukaan ovat tukipalkkioita mutta joita ei makseta maatalouden tuotantoyksiköille. Useimmat näistä ovat markkinoiden säätelystä vastaaville elimille maksettuja tukipalkkioita. Vaikka maksetut rahasummat voivat vaikuttaa maataloustuotteiden myyntihintoihin ja vaikka ne näin toimivat kannustimena maataloudelle, ne on kirjattava maksuperusteen mukaisesti sille toimialalle, joka saa tulonsiirrot,
- ➔₁ tulonsiirrot, jotka markkinoita säätelevä elin suorittaa maatalouden tuotantoyksiköille. Nämä olisi kirjattava sen tuotteen tuotoksen osatekijänä, jonka suhteen siirto on tehty, jos markkinoita säätelevä elin vain ostaa, myy tai varastoi tavaroita. ⬅ Jos elin sen sijaan vain maksaa tukipalkkioita, tuotantoyksiköille suoritettut tulonsiirrot olisi kirjattava tukipalkkioina (ks. kohdat 3.068 ja 3.069),
- ammatillisten järjestöjen poikkeukselliset tulonsiirrot maatalouden tuotantoyksiköille. Siirtoja ei voida pitää tukipalkkioina, koska ammatilliset järjestöt eivät ole julkisyhteisöjä,
- tulonsiirrot, joita julkisyhteisöt maksavat kuluttajan asemassa oleville kotitalouksille. Niitä käsitellään joko sosiaalietuuksina tai sekalaisina tulonsiirtoina. Ensin mainittuihin sisältyvät tietyt rakennemuutokseen myönnettyt julkiset avustukset, kuten maanviljelijöiden ammatilliseen uudelleenkokoulutukseen myönnetty taloudellinen tuki,
- pääomansiirrot eroavat tulonsiirroista siinä, että niissä vähintään yksi taloustoimen osapuolista luovuttaa tai hankkii varoja. ➔₁ Riippumatta siitä, suoritetaanko pääomansiirrot rahana vai luontoismuotoisina, niiden pitäisi johtaa vastaavaan muutokseen yhden tai molempien taloustoimen osapuolten taseiden rahoitus- tai muissa kuin rahoitusvaroissa (ks. EKT 2010, kohta 4.145). Pääomansiirrot kattavat pääomaverot, investointiavustukset ja muut pääomansiirrot (ks. EKT 2010, kohta 4.147). ⬅ Ne kirjataan sektorin/toimialan pääomatilille velkojen ja nettovarallisuuden muutoksina. Tietyn tyyppiset maataloustuet kuuluvat pääomansiirtoihin. Näistä tärkeimmät ovat:

- hedelmä- ja viinitarhojen muuntamiseen (ilman uudelleenistutusvelvoitetta) myönnetyt avustukset, jotka ovat pääomansiirtoja,
- hedelmä- ja viinitarhojen uudelleenjärjestelyyn (uudelleenistutusvelvoitteella) myönnetyt avustukset, jotka ovat investointiavustuksia,
- maidontuotannon lopettamista tai vähentämistä varten myönnetyt avustukset: nämä kirjataan muihin pääomansiirtoihin siltä osin kuin ne vaikuttavat suoraan tai välillisesti kiintiöiden arvoon,
- julkisyhteisöjen siirrot maatalousyrittäjille ja yritysmäisille maatalousyhteisöille; näiden siirtojen tarkoituksena on kattaa useiden tilikausien kuluessa kertyneet tappiot sekä yrityksen vaikutusmahdollisuuksien ulkopuolella olevista tekijöistä johtuneet poikkeukselliset menetykset, ja ne luokitellaan muihin pääomansiirtoihin,
- korvaukset, jotka julkisyhteisöt tai ulkomaat (☒ toisin sanoen ☒ ulkomaat ja/tai unionin toimielimet) maksavat maataloustuotteiden tuotannossa käytettävien kiinteiden pääomatarvikkeiden omistajille poikkeuksellisten tai katastrofin aiheuttamien menetysten kuten tavaroiden tuhoutumisesta tai vahingoittumisesta sodan, muiden poliittisten tapahtumien tai luonnonkatastrofien johdosta (ks. kohta 2.045). Maksut luokitellaan muihin pääomansiirtoihin (ks. kohta 3.096),
- sellaisten velkojen peruuttaminen, jotka maataloustuotteiden tuottajat ovat ottaneet julkisyhteisöiltä (kohteena voivat olla esimerkiksi julkisyhteisön myöntämät lainat tuottajayritykselle, jolle on kertynyt liiketappioita useammalta tilikaudelta). ➔₂ EKT 2010 ⬅₂:n mukaan kyseiset taloustoimet luokitellaan myös pääomansiirtoihin,
- tuotanto-, tulo- tai varallisuusverojen korotus ja kevennys eivät selkeästi sisälly ➔₂ EKT 2010 ⬅₂:n tilinpitojärjestelmään eivätkä näin ollen myöskään maatalouden taloustileille, koska ainoastaan tosiasiallisesti kannetut verot kirjataan,
- osakkeet ja osuudet, joita julkisyhteisöillä on merkittynä maatalousyrittäjien ja yritysmäisten maatalousyhteisöjen pääomaan. Osuudet ja osakkeet kirjataan kohtaan osakkeet ja muut osuudet.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan dd alakohta

d) Markkinoita säätelevät elimet

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan ee alakohta (mukautettu)

3.068 Markkinoita säätelevät elimet luokitellaan kansantaloudessa seuraavasti:

- a) yksinomaan tavaroiden ostoa, myyntiä tai varastointia harjoittavat elimet:
 - i) toimialan osalta kauppaan; sopimuksen mukaan tämän toiminnan katsotaan olevan muiden markkinapalvelujen kuin rahoituspalvelujen tuotosta;
 - ii) sektorin osalta muita kuin rahoituspalveluja tuottaviin yrityksiin ja yritysmäisiin yhteisöihin, mikäli nämä markkinoita säätelevät elimet ovat EKT 2010:n tarkoittamia institutionaalisia yksiköjä, ja ellei näin ole, ne luokitellaan siihen sektoriin, johon suurempi yksikkö kuuluu;
- b) yksinomaan tukipalkkioita maksavat elimet:
 - i) toimialan osalta julkisyhteisöjen markkinattoman tuotoksen tuotantoon, koska ainoastaan julkisyhteisöt (lukuun ottamatta unionin toimielimiä) voivat EKT 2010:n sääntöjen mukaan maksaa tukipalkkioita;
 - ii) sektorin osalta julkisyhteisöihin (ks. edellinen alakohta);
- c) sekä tavaroiden ostoa, myyntiä ja varastointia harjoittavat että tukipalkkioita maksavat elimet:
 - i) toimialan osalta kauppaan, kun on kyse näiden elinten tuotantoyksiköistä (paikallisen TAY:n tyypisistä), jotka ostavat, myyvät tai varastoivat tavaroita, ja julkisyhteisöjen markkinattoman tuotoksen tuotantoon yhdessä tästä tuotoksesta vastaavien tuotantoyksiköiden kanssa;
 - ii) sektorin osalta julkisyhteisöihin, koska ainoastaan julkisyhteisöt voivat maksaa tukipalkkioita. Luokittelu muuhun sektoriin tarkoittaisi sitä, että markkinoita säätelevän elimen maksamat tukipalkkiot eivät enää olisi EKT 2010:n tarkoittamia tukipalkkioita.

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan a alakohta
→₂ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan ff alakohta

3.069 Maksuperusteen tiukan soveltamisen seurauksena tietyt →₁ EKT 2010 ←₁:n mukaiset tukipalkkiot eivät näy maatalouden taloustileillä, koska ne kirjataan toimialoille ja sektoreille, joille tukipalkkiot on maksettu. →₂ Varsinkin, jos markkinoita säätelevät elimet luokitellaan julkisyhteisöjen sektoriin, näille elimille markkinoiden säätelyyn (osto, varastointi ja jälleenmyynti) maksetut tukipalkkiot

näkyvät julkisyhteisöjen sektoritileillä sekä käyttöinä että resursseina. ➡ Näin ollen julkisyhteisöt voivat maksaa tukipalkkioita (eli muita tuotantotukipalkkioita) toisille julkisyhteisöille.

F OMAISUUSTULOT

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan gg alakohta

(Ks. EKT 2010, kohdat 4.41–4.76)

↓ 138/2004

1. Määritelmä

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan hh alakohta

3.070 Omaisuustulot ovat tuloja, joita rahoitusvarojen tai aineellisten valmistamattomien varojen omistaja saa korvaukseksi sijoittaessaan varoja tai antaessaan aineellisen valmistamattoman varan toisen institutionaalisen yksikön käyttöön (ks. EKT 2010, kohta 4.41).

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan ii alakohta

3.071 Omaisuustulot luokitellaan EKT 2010:ssä seuraavasti:

- korot (D.41),
- yritysten jakamat tulot (osingot ja yrittäjätulon otot yritysmäisistä yhteisöistä) (D.42),
- ulkomaisten suorien sijoitusten uudelleensijoitetut voitot (D.43),
- muut sijoitustulot (D.44): vakuutuksenottajien sijoitustulo (D.441), eläkeoikeuksiin perustuvat sijoitustulot (D.442), osuudenomistajille kuuluva kollektiivisten sijoitusrahastojen sijoitustulo (D.443),
- maanvuokrat (D.45).

↓ 138/2004

3.072 Maatalouden taloustilit käsittelevät ainoastaan yrittäjätulon tilin omaisuustuloja (ks. tilikokonaisuus, kohdat 1.38–1.48). Tilin resursseihin kirjataan tulot, joita yksiköt saavat suorasta osallistumisestaan tuotantoprosessiin (toimintaylijäämä/sekatulo), sekä saadut omaisuustulot. Tilin käyttöihin kirjataan maataloustoimintoihin (ja muuta kuin maataloutta oleviin ja siitä erottamattomiin sivutoimintoihin) liittyvät maksetut omaisuustulot. Yrittäjätulon tili voidaan yleensä laskea vain institutionaalisille sektoreille. Se voidaan kuitenkin laskea myös tietyille toimialalle silloin, kun tietyt omaisuustulojen virrat voidaan kohdistaa paikallisiin TAY:ihin.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan jj alakohta

- 3.073 Ainoastaan kolmentyyppisillä omaisuustuloilla on merkitystä maatalouden taloustileillä: koroilla (D.41), maanvuokrilla (D.45) ja vakuutuksenottajien sijoitustuloilla (D.441).

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan kk alakohta

2. Korot

(EKT 2010, kohdat 4.42–4.52)

↓ 138/2004

- 3.074 Korot ovat velkapääomasta suoritettavia maksuja. Ne sisältävät maksut, jotka on suoritettava etukäteen sovituin määräajoin prosenttiosuutena (kiinteänä tai muulla tavoin määräytyvänä) lainan arvosta. Maatalouden taloustileillä korot ovat maatalon tarpeisiin myönnettyjen lainojen vastinerä (lainat voidaan myöntää esimerkiksi maan, rakennusten, koneiden, ajoneuvojen tai muiden laitteiden hankkimiseksi myös silloin, kun niitä hyödynnetään muuta kuin maataloutta olevien ja niistä erottamattomien sivutoimintojen tarkoituksiin).
- 3.075 Korot sisältävät myös leasing-maksut kiinteiden pääomatavaroiden käyttämisestä maataloudessa (maa mukaan luettuna). Ainoastaan vuokralleottajan maksama vuokra-osuus (joka käsitellään vuokralleantajan vuokralleottajalle myöntämänä laskennallisena lainana) sisältyy korkomaksuihin (pääoma-osuus kirjataan rahoitustilille).
- 3.076 On syytä huomata, että laskennallisia korkoja maataloihin sidotulle omalle kiinteälle pääomalle ei kirjata tähän kohtaan, vaan ne ilmenevät maatalon yrittäjätulon osatekijänä (ks. kohta 5.06). Maksettuihin korkoihin kirjattava summa sisältää myös maataloudelle myönnettyt korkotuet.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan ll alakohta

- 3.077 Lisäksi on syytä kirjata yhtiömuotoisiin maatalousyrityksiin kuuluvien yksiköiden maataloustoimintojen yhteydessä saamat korot. Yksityisten elinkeinonharjoittajien saamat korot eivät sisälly maataloustoimialan yrittäjätulon mittaimen, koska on katsottu, että suurin osa korkoa tuottavista varoista ei liity näiden yksiköiden harjoittamaan maataloustoimintaan ja koska yrittäjäperheen varoja on vaikea erottaa tuotantoon käytetyistä varoista⁴².

↓ 138/2004

- 3.078 Korot kirjataan suoriteperusteisesti, toisin sanoen kertyneinä korkoina (ei maksettuina korkoina).

⁴² Saadut korot vastaavat rahoitustilin eriä ”muut saamiset ja velat” (F.8).

↓ 909/2006 1 artikla ja liitteessä I olevan 5 alakohta (mukautettu)
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan mm alakohta

- 3.079 Koska rahoituksen välittäjien tuottamien palveluiden arvo kohdentuu eri asiakkaille, rahoituksen välittäjien maksamia tai saamia todellisia korkoja on tarpeen oikaista sellaisten korkokateosuuksien poistamiseksi, jotka vastaavat rahoituksen välittäjien laskennallista palvelumaksua. Näiden palvelumaksujen arvioitu arvo on vähennettävä lainanottajien rahoituksen välittäjille maksamista korkomääristä ja lisättävä tallettajien saamaan korkomäärään. →₁ Kustannuksia ei käsitellä koronmaksuina vaan maksuina rahoituksen välittäjien asiakkailleen tuottamista palveluista (ks. ☒ kohdat ☒ 2.108 ja 2.109 i; EKT 2010, kohta 4.51). ←

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan nn alakohta

3. *Maanvuokrat (maan- ja maaperävarojen vuokrat)*

(EKT 2010, kohdat 4.72–4.76)

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan oo alakohta
→₂ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan pp alakohta
→₃ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan a alakohta

- 3.080 →₁ Maanvuokrat ovat valmistamattomien aineellisten varojen (maan ja maaperävarojen) omistajille suoritettuja maksuja, jotka maksetaan vastineeksi näiden varojen asettamisesta toisen yksikön käyttöön. ← Maatalouden taloustileillä tämä vastaa pääasiassa maanviljelijän maanomistajalle maksamia maanvuokria⁴³.
- 3.081 Kun omistaja maksaa tiettyjä maataloustoimintaan suoraan liittyvä kuluja (kiinteistövero, maiden ylläpitokustannukset jne.), kirjattaviin maanvuokriin on tehtävä näitä vastaavat vähennykset. Kulut kirjataan muihin tuotantoveroihin (kiinteistöverot) tai välituotekäyttöön (ylläpitokustannukset).
- 3.082 Maanvuokrat eivät sisällä maalla sijaitsevien rakennusten ja asuntojen vuokria. Niitä pidetään maksuina rakennusten tai asuntojen omistajan vuokralaiselle tuottamista markkinapalveluista ja ne kirjataan palvelujen välituotekäyttöön tai kulutusmenoihin (kotitalouksien tilit) vuokralleottajayksikön tyypin mukaan. Jos kokonaisvuokraa ei voida objektiivisesti jakaa maanvuokraan ja maalla sijaitsevista rakennuksista maksettavaan vuokraan, koko rahasumma kirjataan maanvuokriin. Tämä sääntö on

⁴³ On huomattava, että saaduilla maanvuokrilla ei ole merkitystä maatalouden taloustileillä, koska nämä tilit laaditaan käyttäen toimialan käsitettä (ks. kohta 1.44).

sovellus EKT 1995:n suosituksesta (ks. EKT 1995, kohta 4.73). ➔₂ Tämä sääntö on sovellus EKT 2010:n suosituksesta (ks. EKT 2010, kohta 4.73)⁴⁴ ⬅

3.083 Kaikki maanvuokrat on kirjattava tähän nimikkeeseen riippumatta siitä, onko vuokra-aika alle vai yli vuoden.

3.084 Näin ollen maanvuokriin eivät sisälly:

- rakennusten asuinhuoneiden vuokra-arvo; tämä on korvaus markkinapalvelusta, joka on yksityisen kulutuksen osatekijä (toisin sanoen vuokralainen maksaa vuokran käytettävissä olevasta nettotulostaan),
- muiden kuin asuinrakennusten ammattikäytöstä maksetut vuokrat (ks. kohta 2.109 a),
- rakennuksista tehtävät poistot,
- rakennusten normaalit ylläpitokustannukset (ks. kohta 2.106),
- kiinteistöverot (ks. kohta 3.048 a),
- rakennusten vakuutusmaksut (ks. kohta 2.109 g).

3.085 Omistajan käyttämien maiden ja rakennusten osalta ei ole tarpeen kirjata laskennallisia vuokria. Aineettomien valmistamattomien varojen, kuten patentoitujen varojen ja tuotanto-oikeuksien (maitokiintiöt), vuokrat kirjataan välituotekäyttönä (ks. kohta 2.109 n).

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan qq alakohta

4. *Vakuutuksenottajien sijoitustulo (joka ei sisälly maatalouden taloustileille)*

↓ 138/2004
➔₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan rr alakohta
➔₂ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan a alakohta
➔₃ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan ss alakohta

3.086 ➔₁ Vakuutuksenottajien sijoitustulo vastaa vakuutuslaitosten ja eläkerahastojen vakuutusteknisen vastuuvelan sijoittamisesta saatujen ensitulojen kokonaismäärää (ks. EKT 2010, kohta 4.68). ⬅ Vakuutusteknistä vastuuvelkaa käsitellään vakuutuksenottajille kuuluvina varoina. ➔₂ EKT 2010 ⬅:n mukaan yrittäjätulon laskentaan sisältyvät resursseina vakuutusteknisen vastuuvelan sijoittamisesta saadut tulot. Nämä tulot luetaan vakuutuksenottajalle kuuluvaksi ”vakuutuksenottajan omaisuustuloksi”. Sitä käsitellään vakuutuslaitoksille takaisin maksettuna vakuutusmaksutäydennyksenä, koska vakuutuslaitokset käytännössä pitävät itsellään tämän tulon (ks. ➔₂ EKT 2010 ⬅, kohta 4.69).

3.087 ➔₃ Vakuutuksenottajien sijoitustulo ei sisälly maatalouden taloustileille. ⬅ Maataloudesta saatavan tulon mittari on tarkoituksenmukainen vain:

⁴⁴ ➔₃ EKT 2010 ⬅ ehdottaa koko summan kirjaamista maanvuokrana, jos maan arvon oletetaan olevan rakennuksen arvoa suurempi, ja rakennuksen vuokrana, jos tilanne on päinvastainen.

- jos se sisältää kaikki vahinkovakuutuksiin liittyvät virrat (palvelun arvon, vakuutuksenottajan omaisuustulon, vakuutusmaksut, netto ja korvauskulut). Mitattava tulo saadaan tässä tapauksessa, kun kaikki uudelleenjakoon liittyvät vahinkovakuutuksia koskevat (vakuutuksenottajien ja vakuutuslaitosten väliset sekä eri ajankohtina toteutuneet) taloustoimet on kuvattu, tai
- jos se ottaa huomioon ainoastaan palvelun arvon (joka tosiasiaassa saadaan vakuutuksenantajalta) (ks. kohta 2.109 g). Tällöin mitattava tulo saadaan ennen kaikkien uudelleenjakoon liittyvien taloustoimien kuvausta.

Maatalouden taloustileillä käytetään jälkimmäistä menetelmää.

G PÄÄOMANSIIRROT

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan tt alakohta

(Ks. EKT 2010, kohdat 4.145–4.167)

↓ 138/2004

3.088 Maatalouden taloustilien ainoat huomioon otettavat pääomansiirrot ovat saatuja pääomansiirtoja, toisin sanoen investointiavustuksia ja muita pääomansiirtoja. Nämä jakotaloustoimet kirjataan pääomatilille (ks. kohdat 1.41 ja 1.48).

1. Investointiavustukset

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan uu alakohta (mukautettu)

3.089 Investointiavustukset ovat julkisyhteisöjen tai ulkomaiden muille kotimaisille tai ulkomaisille institutionaalisille yksiköille suorittamia rahamääräisiä tai luontoismuotoisia pääomansiirtoja, joiden tarkoituksena on rahoittaa näiden yksiköiden kiinteiden pääomatavaroiden hankintakustannukset kokonaisuudessaan tai osittain (ks. EKT 2010, kohta 4.152). Ulkomailta tulevat investointiavustukset koostuvat Euroopan unionin toimielinten maatalouden tukirahaston (maataloustukirahaston) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) kautta suoraan maksamista avustuksista.

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan vv alakohta

3.090 Korkotuki ei kuulu investointiavustuksiin (ks. kohta 3.064), vaikka sen tarkoituksena olisikin investointien helpottaminen. On kuitenkin syytä muistaa, että jos investointiavustuksella rahoitetaan sekä velan takaisinmaksua että velkapääomasta perittävien korkojen maksua, ja jos näitä kahta osatekijää ei pystytä erottamaan toisistaan, avustus on kokonaisuudessaan kirjattava investointiavustuksiin.

3.091 →₁ Tärkeimmät muuntyyppiset maataloustukirahaston ja maaseuturahaston avustukset ja investointiavustukset maataloudelle ovat: ←

- avustukset hedelmä- ja viinitarhojen uudelleenjärjestelyyn, jos niihin sovelletaan uudelleenistutusvelvoitetta (ks. kohta 3.067),
- julkisyhteisöjen vastuulleen ottamat takaisinmaksut lainoista, joita tuotantoyksiköt ovat ottaneet investointiensa rahoittamiseksi,
- nuorille viljelijöille varojen hankinnan rahoittamista varten myönnettävät käynnistysavustukset.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan ww alakohta

3.092 Rahamääräiset investointiavustukset kirjataan silloin, kun maksu on suoritettava. Luontoismuotoiset investointiavustukset kirjataan silloin, kun varojen omistus siirtyy (ks. EKT 2010, kohta 4.162).

↓ 138/2004

2. Muut pääomansiirrot

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan xx alakohta

3.093 Muut pääomansiirrot kattavat muut sellaiset pääomansiirrot kuin investointiavustukset ja pääomaverot, jotka eivät sinänsä jaa uudelleen tuloja vaan säästöjä tai varallisuutta talouden eri sektoreiden tai alasektoreiden tai ulkomaiden välillä. Ne voidaan suorittaa rahamääräisinä tai luontoismuotoisina (velan siirtäminen tai peruuttaminen), ja ne vastaavat vapaaehtoisia varallisuuden siirtoja (ks. EKT 2010, kohta 4.164).

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan yy alakohta

3.094 Muut pääomansiirrot eroavat investointiavustuksista kahdessa suhteessa:

- ainoastaan julkisyhteisöt voivat maksaa investointiavustuksia, kun taas kaikki institutionaaliset yksiköt voivat maksaa muita pääomansiirtoja,
- investointiavustukset rajoittuvat ainoastaan kiinteän varan hankintaan, kun taas muut pääomansiirrot voivat liittyä kaikentyypisiin säästön tai varallisuuden siirtoihin yksiköiden välillä.

3.095 Muut pääomansiirrot voivat olla korvauksia, joita julkisyhteisöt tai ulkomaat suorittavat pääomatavaroiden omistajille sodan tai luonnonkatastrofien, kuten tulvien, tuhoamista pääomatavaroista. →₁ Niihin sisältyvät myös julkisyhteisöjen siirrot usean tilikauden aikana kertyneiden tappioiden tai yrityksistä riippumattomien syiden aiheuttamien poikkeuksellisten menetysten kattamiseksi (ks. EKT 2010, kohta 4.165). ←

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan zz alakohta

3.096 Maataloudessa muut pääomansiirrot käsittävät lisäksi:

- avustukset hedelmä- ja viinitarhojen poistamiseksi pysyvästi tuotannosta,
- avustukset maidontuotannon lopettamiseksi tai vähentämiseksi (siltä osin kuin ne vaikuttavat suoraan tai epäsuorasti kiintiöiden arvoon),
- korvaukset maataloustuotteiden tuotannossa käytettävien kiinteiden pääomatavaroiden (kuten eläimet ja laitteet) poikkeuksellisista ja katastrofin aiheuttamista menetyksistä (ks. kohdat 2.045 ja 3.067),
- nuorille viljelijöille maksettavat käynnistysavustukset, joilla ei rahoiteta varojen hankintaa,
- tuet, joilla korvataan varojen arvon alenemista tai lyhennetään velkoja,
- suuret maksut sellaisten vahinkojen tai vaurioiden korvaamiseksi, joita vakuutukset eivät kata (lukuun ottamatta EKT 2010:n kohdan 4.165 alakohdassa a kuvattuja julkisyhteisöjen ja ulkomaiden suorittamia maksuja) ja jotka ovat oikeusistuinten määräämiä tai oikeusistuinten ulkopuolella sovittuja, esimerkiksi suurten räjähdysten, öljyvuotojen jne. aiheuttamien vahinkojen korvaukset (ks. EKT 2010, kohta 4.165 h).

↓ 138/2004

3.097 Muut rahamääräiset pääomansiirrot kirjataan, kun maksu on suoritettava (ja luontoismuotoisten pääomansiirtojen tapauksessa silloin, kun varojen omistusoikeus siirtyy tai velkoja mitätöi velan).

H KIINTEÄN PÄÄOMAN KULUMINEN

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan aaa alakohta

(Ks. EKT 2010, kohdat 3.139–3.145)

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 6 alakohdan bbb alakohta
→₂ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 7 alakohta
→₃ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan a alakohta

3.098 Kiinteiden pääomatavaroiden ennakoitavissa oleva kuluminen ja vanhentuminen tilikaudella on laskennallinen kustannus niin kauan kuin tavaraa ei korvata uudella hankinnalla. Kiinteän pääoman kuluminen mittaa tätä kulumista ja vanhenemista. Sen sisällyttäminen tuotantotilin käyttöihin mahdollistaa kiinteän pääoman muodostukseen liittyvien kustannusten jakamisen pääoman koko käyttöjaksolle.

- 3.099 Jos tuotantovälineiden käyttöikä on yli yksi vuosi, kiinteän pääoman kulumisen vastaa sitä kiinteän pääoman määrää, joka kulutetaan loppuun tuotantoprosessissa tilikaudella tavanomaisen kulumisen tai ennakoitavissa olevan vanhentumisen⁴⁵ seurauksena. Jos käytettyjen tuotantovälineiden käyttöikä sen sijaan on vuotta lyhyempi, kulumisen kirjataan välituotekäyttöön.
- 3.100 Kiinteän pääoman kulumisen koskee kaikkia kiinteitä pääomatavaroita (eli tuotteita) (vaikka erikoistapauksissa tarvitaan hiukan joustavuutta, ks. kohta 3.105). Se koskee aineellisia ja aineettomia kiinteitä varoja, valmistamattomien varojen perusparannuksia sekä omistusoikeuden siirtokustannuksia. Kiinteän pääoman kulumista ei lasketa varastoille, keskeneräisille töille eikä valmistamattomille varoille, kuten maalle, maanalaisille esiintymille ja patentoiduille varoille.
- 3.101 Kiinteän pääoman kulumisen on vain yksi varojen arvonmuutoksen osatekijöistä (yhdessä kiinteän pääoman bruttomuodostuksen, volyymin muiden muutosten ja nimellisten hallussapitovoittojen (joista on vähennetty hallussapitotappiot) kanssa, ks. kohta 2.134). Kiinteän pääoman kulumisen ei sisällä varojen volyymin muita muutoksia (paitsi kiinteän pääoman bruttomuodostuksesta johtuvia), joita ovat:
- katastrofien (maanjärjestykset, sodat, kuivuus, kulkutaudit jne.) aiheuttamat poikkeukselliset menetykset,
 - ennakoimaton vanhentuminen, joka on kiinteän pääoman tavanomaista kulumista vastaavan kirjauksen ja todellisten menetysten välinen erotus tilanteessa, jossa onnettomuudet johtavat kiinteän pääoman ennakoitun kulumisen perusteella tehtyä kirjausta suurempaan arvonalennukseen,
 - muutokset kiinteiden varojen luokittelussa, toisin sanoen niiden taloudellisen käyttötarkoituksen muuttuminen, kuten maatalousmaan tai -rakennusten muuntaminen yksityiskäyttöön tai muuhun taloudelliseen käyttöön.
- 3.102 Kiinteän pääoman kulumisen on erotettava verotuksellisista ja liikekirjanpidon mukaisista poistosta ja se on arvioitava kiinteiden pääomatavaroiden kantojen ja kyseisten tavaroiden eri luokkien todennäköisen (keskimääräisen) taloudellisen käyttöiän perusteella. Jos kiinteiden pääomatavaroiden kantatietoja ei ole saatavissa, suositellaan, että kanta lasketaan käyttämällä investointikertymämenetelmää ja arvotetaan käyttämällä viiteajanjakson hankintahintaa (toisin sanoen käytetään varojen historiallisen arvon sijasta niiden jälleenhankinta-arvoa viitevuonna). Jälleenhankinta-arvo saadaan selville hinnoista, jotka viljelijöiden on tietynä viiteajanjaksona maksettava korvatakseen kiinteän pääomatavaran uudella, korvattua tavaraa mahdollisimman paljon muistuttavalla pääomatavaralla. On välttämätöntä edetä tällä tavoin, jotta nettokansantuote tulisi lasketuksi oikein.
- 3.103 Kiinteän pääoman kulumisen lasketaan tasapoistomenetelmällä eli jakamalla poistettavan kiinteän pääomatavaran arvo tasaisesti tavarantoiminnan käyttöajanjaksolle. Poisto-osuus määritellään kaavalla $100/t$, jossa "t" vastaa tämän tavaraluokan todennäköistä taloudellista käyttöikää vuosina ("t" voi vaihdella maittain ja ajallisesti). Poisto-osuus voi joissain tapauksissa olla geometrinen. Kun otetaan huomioon käypien jälleenhankintahintojen ja kiinteän pääoman kulumista kuvaavan kiinteän poisto-osuuden käyttö, kiinteän pääoman kulumisen vaihtelee vuodesta

⁴⁵ Tähän sisältyvät myös satunnaisten onnettomuuksien aiheuttamat kiinteiden pääomatavaroiden hävikit, joiden varalta voidaan ottaa vakuutus. Kirjattavan korvausvastuun arvo vastaa vakuutetuista kiinteistä varoista suoritettuja nettomaksuja.

toiseen, elleivät hankintahinnat säily muuttumattomina varan koko normaalin taloudellisen käyttöiän ajan.

- 3.104 Aineellisten ja aineettomien valmistettujen varojen omistusoikeuden siirtokustannuksiin liittyvä kiinteän pääoman kulumisen tulisi laskea käyttämällä keskimääräistä käyttöikää, joksi on sovittu yksi vuosi.
- 3.105 Kiinteän eläinpääoman kulumisen vastaa eläinten tuottavuuden odotettavissa olevaa laskua, kun eläimiä käytetään tuotantotarkoituksiin (maidon- tai villantuotanto jne.). Tämä tuottavuuden lasku ilmenee näistä eläimistä tulevaisuudessa saatavien tulojen nykyarvossa. Koska tuotantoeläimistä tulevaisuudessa saatavien tulojen arvo pienenee ajan myötä, eläimiin olisi sovellettava kiinteän pääoman kulumista. Koska kiinteän pääoman kulumisen laskeminen tämällyyppiselle varalle on käytännössä kuitenkin vaikeaa, on katsottu, että tuotantoeläimille ei tulisi laskea kiinteän pääoman kulumista. Tämä päätös perustui seuraaviin seikkoihin:
- tuottavuuden ja taloudellisen arvon laskusta johtuva arvonalennus liittyy ikään mutta ei ole sen välitön, säännöllisesti ja jatkuvasti ilmenevä seuraus, kuten on oletuksena muissa arvonalenemista koskevissa tapauksissa,
 - eläinten poistaminen tuotantoeläinten laumasta voi olla seurausta taloudellisista olosuhteista (teuraseläimistä saatavien hintojen muutoksista ja rehujen hinnoista jne.).
- 3.106 Vaikka edellä mainitut seikat eivät estä laskemasta kiinteän pääoman kulumista eläimille, ne tekevät laskelmista hyvin monimutkaisia, kun otetaan huomioon keskimääräistä elinikää ja kiinteän pääoman kulumisosuuksia koskevien soveltuvien määritelmien tarve. Eläinten ennakoitujen ja toteutuneiden keskimääräisten arvonalennusten välistä yhdenmukaisuutta olisi muutoin vaikea varmistaa. ➔₁ Tämä käsittelytapa myös takaa sen, että maatalouden tilinpito on yhdenmukaista EKT 2010:n (ks. EKT 2010, kohta 3.140) sekä maatalouden kirjanpidon tietoverkoston mikrotalouden tilien kanssa, ja se poistaa tarpeen jakaa eläimet kiinteinä varoina ja varastoina käsiteltäviin eläimiin. ←

IV MAATALOUDEN TYÖPANOS

- 4.01 Maatalouden työllisyys kattaa kaikki henkilöt — sekä palkansaajat että itsenäiset yrittäjät — jotka suorittavat palkallisia ja palkattomia työpanoksia niille kotimaisille yksiköille, jotka harjoittavat maatalouden taloustilien mukaisen maataloustoimialan luonteenomaisia toimintoja (maataloutta olevat ja muuta kuin maataloutta olevat ja siitä erottamattomat sivutoiminnot).

Kaikki eläkeikäiset henkilöt, jotka jatkavat työntekoa tilalla, luetaan maatalouden työllisyyteen kuuluviksi.

Oppivelvollisuusikäisiä henkilöitä ei oteta huomioon.

- 4.02 Palkansaajiksi määritellään kaikki ne henkilöt, jotka ovat työsuhteessa toiseen kotimaiseen institutionaaliseen yksikköön (joka on maatalousyksikkö) ja saavat työstään korvausta (merkitään kohtaan palkansaajakorvaukset, ks. III kappale, C kohta). Palkansaajien työpanosta kutsutaan palkalliseksi työpanokseksi. Sopimuksen mukaan muiden työntekijöiden kuin perheenjäsenten työpanos luokitellaan palkalliseksi työpanokseksi. Siinä tapauksessa, että maatalousyksikkö on järjestäytynyt tavanomaiseksi yhtiöksi (ks. kohta 5.09), sen koko työpanos luokitellaan palkalliseksi työpanokseksi.

- 4.03 Itsenäisiksi yrittäjiksi määritellään henkilöt, jotka joko yksin tai yhdessä muiden kanssa omistavat ne yhtiöimättömät yritykset, jossa he työskentelevät. Itsenäisten yrittäjien työpanosta kutsutaan palkattomaksi työpanokseksi. Tilan haltijan perheenjäsenet, jotka työskentelevät saamatta ennalta määriteltyä ja tehdyn työn perusteella laskettua korvausta, määritellään itsenäisiksi yrittäjiksi.
- 4.04 Yhtiöiden tapauksessa (ks. V kappale, B kohta) työntekijöiden työpanosta käsitellään samalla tavoin kuin yhtiöimättömien yritysten kohdalla (yksityiset elinkeinonharjoittajat). Johtajat/osakkaat saavat osuutensa yksikön sekatulosta (palkaton työpanos), kun taas palkansaaajat saavat työstään korvausta (palkallinen työpanos).
- 4.05 Tehtyjen työtuntien kokonaismäärä on niiden todellisten työtuntien yhteenlaskettu määrä, jotka on tehty laskenta-ajanjakson aikana palkansaaajana tai itsenäisenä yrittäjänä kotimaisissa maatalousyksiköissä.
- 4.06 ➔₂ Tehtyjen työtuntien kokonaismäärään kuuluvia ja siihen kuulumattomia eriä kuvataan EKT 2010:ssä (kohdat 11.27 ja 11.28). ⬅ Tehtyjen työtuntien kokonaismäärä ei kata tilan haltijan tai johtajan kotitaloudessa tehtyä työtä.
- 4.07 Vuosityöyksiköt määritellään kokoaikavastaavaksi työllisyydeksi (joka on yhtä kuin kokoaikaisina työpaikkoina ilmoitettu työpaikkojen lukumäärä) eli tehtyjen työtuntien kokonaismääräksi jaettuna talousalueella sijaitsevilla kokoaikaisissa työpaikoissa tehtyjen työtuntien vuotuisella keskiarvolla.
- 4.08 Yksi henkilö ei voi edustaa useampaa kuin yhtä vuosityöyksikköä. Tämä rajoitus on voimassa, vaikka henkilö työskentelisi maataloustoimialalla kokoaikaisuuden määritelmän mukaista tuntimäärää enemmän.
- 4.09 Maatiloilla kokoaikaisuutta vähemmän työskentelevien henkilöiden maatalouden työpanos lasketaan tehdyn (viikko- tai vuosikohtaisen) työtuntimäärän ja kokoaikaisessa työpaikassa tehdyn (viikko- tai vuosikohtaisen) työtuntimäärän osamääränä.
- 4.10 Kokoaikaisessa työpaikassa tehtyjen työtuntien lukumäärä ei ole välttämättä sama kaikissa työvoimaryhmissä. On mahdollista, että itsenäisten yrittäjien osalta käytetty ”kokoaikaisen työpaikan” tuntimäärä on suurempi kuin palkansaaajien tuntimäärä. Tämä johtuu siitä että palkansaaajien tekemien työtuntien määrä vahvistetaan sopimuksessa.
- 4.11 Henkilön tekemien työtuntien määrää ei mukauteta käyttämällä ikään (☒ eli ☒ alle 16-vuotiaat, yli 65-vuotiaat) tai sukupuoleen perustuvia kertoimia. Käsittelyn on oltava yhtäläistä. ”Kokoaikaisuus” määräytyy tehtyjen työtuntien lukumäärän mukaan eikä tuotetun määrän ja/tai laadun arvioinnin tuloksena.
- 4.12 Jollei vaihtoehtoisten lähteiden käytölle ole erityisiä syitä, maataloudessa koko aikaista työtä vastaavan vuosityöyksikön on perustuttava maatilojen rakennetta koskevien ☒ unionin ☒ tilastotietojen keruussa nykyisin käytettävään määritelmään eli kansallisissa työsopimusehdoissa määrättyyn vähimmäistyöaikaan. Jos työsopimusehdoissa ei määrätä vuosittaisesta työtuntien määrästä, vähimmäistyöaikana pidetään 1 800 tuntia (225 kahdeksan tunnin työpäivää).

V MAATALOUSTULON INDIKAATTORIT

- 5.01 Yksi maatalouden taloustilien laadinnan päätavoitteista on maataloustulon ja sen kehityksen mittaaminen.

A TULON JA TASAPAINOERIEN MÄÄRITTELY

- 5.02 Tulo voidaan määritellä enimmäisrahasummaksi, jonka tulonsaaja voi kuluttaa tietyn ajanjakson aikana vähentämättä omien varojensa määrää. Se voidaan määritellä myös kulutuksen ja hallussa olevien varojen arvonmuutoksen summaksi tietyn ajanjakson aikana, jos muut olosuhteet pysyvät muuttumattomina, koska tulo edustaa sitä, mikä olisi voitu kuluttaa. Koska juoksevat tilit on ➔₃ EKT 2010 ➔_{ssä} erotettu pääomatilistä, mahdollista enimmäiskulutusta voidaan tutkia mittaamalla juoksevien tilien kulutus ja säästöt sekä pääomatilin varojen arvonmuutos.
- 5.03 Maatalouden tilikokonaisuudessa (ks. kohta 1.43) voidaan laskea kolme tasapainoerää, joita voidaan käyttää maataloustoimialan tulon kokonaissuureina: nettoarvonlisäys, nettotoimintaylijäämä (nettosekatulo) ja nettoyrittäjätulo. Tasapainoerät liittyvät toisiinsa seuraavasti:

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 8 alakohdan a alakohta

Tuotantotili			Tulonmuodostustili			Yrittäjätulon tili		
P.1		Tuotos	B.1n		Nettoarvonlisäys	B.2n B.3n		Nettotoimintaylijäämä/nettosekatulo
P.2	–	väliuotekäyttö	D.1	–	palkansaajakorvaukset	D.41	+	saadut korot ⁴⁶
P.51c	–	kiinteän pääoman kulumineen	D.29	–	muut tuotantoverot	D.41	–	maksetut korot
			D.39	+	muut tuotantotukipalkkiot	D.45	–	maksetut maanvuokrat
B.1n	=	Nettoarvonlisäys	B.2n B.3n	=	Nettotoimintaylijäämä/nettosekatulo	B.4n	=	Nettoyrittäjätulo
D.29	–	muut tuotantoverot						
D.39	+	muut tuotantotukipalkkiot						

⁴⁶

Ainoastaan yhtiömuotoisten maatalousyksiköiden saamat korot.

	=	Nettoarvonlisäys tuotantokustannushintaan/tuotantontekijätulo						
--	---	--	--	--	--	--	--	--

↓ 138/2004 (mukautettu)

- 5.04 Toimialan nettoarvonlisäys mittaa kaikkien maatalouden paikallisten TAY:iden aikaansaamaa arvonlisäystä, josta on vähennetty kiinteän pääoman kuluminen. Koska tuotos arvotetaan perushintaan ja välituotekäyttö ostajan hintaan, nettoarvonlisäys sisältää tuotetukipalkkiot, mutta siitä on vähennetty tuoteverot. Nettoarvonlisäys tuotantokustannushintaan (joka määritellään perushintaiseksi nettoarvonlisäykseksi, johon on lisätty muut tuotantotukipalkkiot ja josta on vähennetty muut tuotantoverot) mittaa kaikkien tuotantontekijöiden (maa, pääoma ja työvoima) saamia korvauksia, ja sitä voidaan kutsua ”tuotantontekijätuloksi”, koska se vastaa tuotantotoimintaa harjoittavan yksikön aikaansaamaa kokonaisarvoa.
- 5.05 Nettotoimintaylijäämä mittaa tuottoa maalle, pääomalle ja muulle kuin palkkatyölle. Se on tulonmuodostustilin tasapainoerä, joka ilmaisee tuotantontekijöiden ja julkisyhteisösektorin välisen tulonjaon. Nettoarvonlisäys ja nettotoimintaylijäämä lasketaan toimialoittain.
- 5.06 Nettoyrittäjätulo, joka saadaan lisäämällä nettotoimintaylijäämään yhtiömuotoisten maatalousyksiköiden saamat korot ja vähentämällä siitä maanvuokrat (☒ toisin sanoen ☐ maatilan vuokrat ja maanvuokrat) sekä maksetut korot, mittaa muusta kuin palkkatyöstä saatua korvausta, yksiköille kuuluvasta maasta saatua korvausta sekä pääoman tuottoa. Se muistuttaa liikekirjanpidon mukaista voittoa ennen osingonjakoa ja tuloveroja. Vaikka nettoyrittäjätuloa ei aina lasketa toimialoille, se voidaan yleensä arvioida maataloustoimialalle, koska on mahdollista määrittää yksinomaan maataloustoimintaan (ja muuta kuin maataloutta oleviin sivutoimintoihin) liittyvien korkojen ja maanvuokrien osuudet.
- 5.07 Yksityisten elinkeinonharjoittajien yrittäjätulo on toisaalta maatilan haltijan (ja muuta kuin palkkatyötä tekevien perheenjäsenten) työtuloa ja toisaalta yritykseen jäävää tuloa ilman, että näitä kahta osatekijää pystytään erottamaan toisistaan (”maatilan haltijalla” tarkoitetaan luonnollisesti kaikkia henkilöitä, jotka toimivat maataloustoimialalla yksityisinä elinkeinonharjoittajina). Kyse on siis sekatulosta. Maataloustoimiala koostuu kuitenkin muiden toimialojen tapaan tuotantoyksiköistä, jotka ovat tyypiltään erilaisia institutionaalisia yksiköitä: yhtiömäisiä yrityksiä ja yksityisiä elinkeinonharjoittajia. Yksityisten elinkeinonharjoittajien ja yhtiömäisten yritysten tulot poikkeavat toisistaan. Jälkimmäisessä tapauksessa tulo on ”puhdasta” yrittäjätuloa, sillä siihen ei sisälly työtuloja (työstä maksettavia korvauksia on pidettävä palkatun työvoiman palkansaajakorvauksina, vaikka kyseessä olisivat yhtiön hallintohenkilöt tai osakkeenomistajat).
- 5.08 On syytä pitää mielessä, että tulon kokonaissuureet, jotka saadaan toimialan tilikokonaisuuden tasapainoerinä, eivät ole viljelijäkotalouksien kokonaistulon tai

niiden käytettävissä olevan tulon indikaattoreita, sillä näiden kotitalouksien tulot voivat sisältää yksinomaan maataloudesta saatavien tulojen lisäksi myös muista lähteistä saatuja tuloja (tuloja muusta kuin maataloustoiminnasta, palkkoja, sosiaalietuuksia, omaisuustuloja). Toisin sanoen maataloustulo ei siis ole sama asia kuin viljelijöiden tulo. Sitä paitsi tämä tulomittain viittaa maataloustoiminnoista (ja muuta kuin maataloutta olevista ja siitä erottamattomista sivutoiminnoista) tietyn tilinpitojakson aikana saatuun tuloon, vaikka joissain tapauksissa nämä tulot saadaan vasta myöhemmin. Kyse ei siis ole itse tilinpitojakson aikana tosiasiallisesti saaduista tuloista.

B YHTIÖMUOTOISTEN YKSIKÖIDEN TULON TILINPITOKÄSITTELY

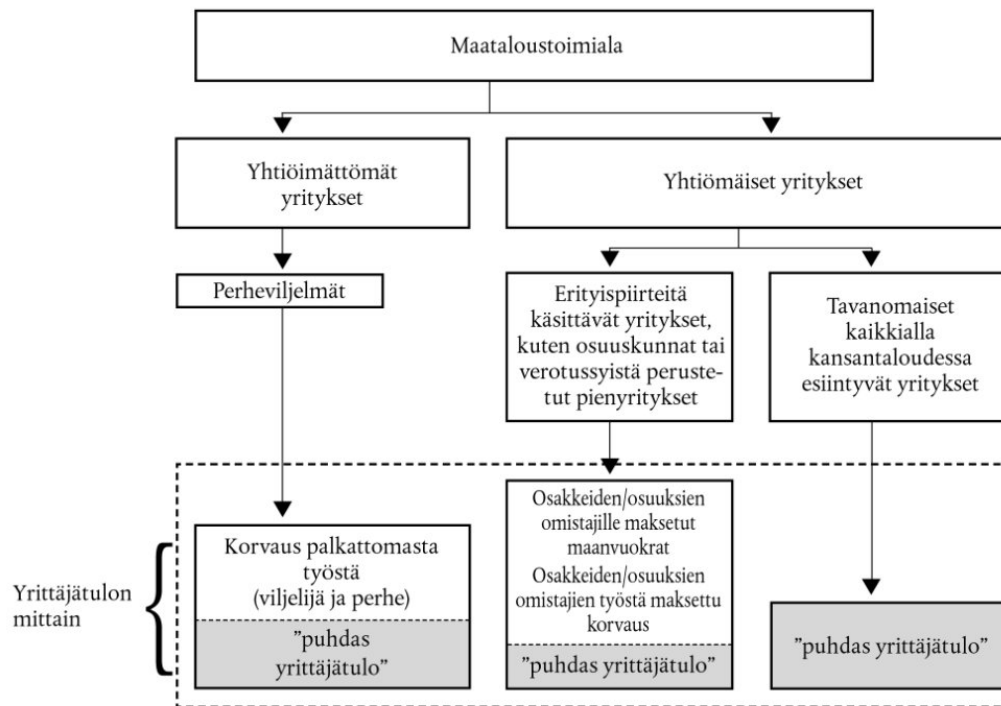
5.09 Suurin osa unionin alueella toimivista maatalousyksiköistä on yksityisiä elinkeinonharjoittajia (tai perheviljelmä). Jotkin maatalouden tuotantoyksiköt ovat kuitenkin voineet järjestäytyä yhtiömuotoisiksi, jolloin ne voivat olla joko tavanomaisia yhtiöitä (☒ eli ☐ joiden organisaatio muistuttaa muilla kansantalouden sektoreilla toimivien yhtiömaisten yritysten organisaatiota) tai yhtiöitä, joilla on tiettyjä erityispiirteitä (kuten esimerkiksi tapauksessa, jossa viljelijä perustaa verotussyistä erillisen yrityksen taloudellisen toimintansa kaupallisia osia varten tai ryhmä viljelijöitä muodostaa yhteenliittymän tarkoituksenaan käyttää yhteistä maata ja työvoimaa tietyn tyyppisen osuuskunnan puitteissa).

5.10 Maataloustoimialan nettoyrittäjätulo koostuu täten kolmesta osatekijästä:

- yksityisten elinkeinonharjoittajien ”sekayrittäjätulosta” (yhtiöimättömät yritykset),
- ”tavanomaisten” yritysten ”puhtaasta” yrittäjätulosta,
- maataloustoimialalle ominaisten yritysten ”sekayrittäjätulosta”.

Nämä kolme osatekijää on esitetty kohdassa 5.11 olevassa kuviossa.

5.11 ”Puhtaaseen” yrittäjätuloon ei saa sisältyä palkansaajakorvauksia eikä ennen voitonjakoa maksettavia maanvuokria. Suurimmassa osassa maataloudelle ominaisia yrityksiä on kuitenkin vaikea erottaa osakkeenomistajille työpanoksesta ja maasta maksettua korvauksia voitonjaosta. Siksi suositellaan, että tämän tyyppisten maatalousyksiköiden osalta maatalouden yrittäjätulon mittain viittaisi ”sekatuloon”, jolloin se sisältäisi osakkeenomistajien tekemästään työstä saamat palkansaajakorvaukset sekä maanvuokrat. Palkansaajakorvauksia ja maanvuokria ei ☒ siten ☐ tulisi vähentää maataloudelle ominaisten yritysten yrittäjätulon laskennassa. Kyseisiä yrityksiä käsitellään yrittäjätulon laskennassa samaan tapaan kuin yksityisten elinkeinonharjoittajien ryhmää. Sitä vastoin tavanomaisissa yrityksissä palkansaajakorvaukset ja voitonjako täytyy erottaa toisistaan selkeästi.

C MAATALOUSTULON INDIKAATTOREIDEN MÄÄRITTELY

5.12 Maataloustulon kolmea indikaattoria voidaan kuvata seuraavasti:

- Indikaattori A: Maatalouden reaalisen tuotannontekijätulon indeksi vuosityöyksikköä kohti

Tämä mittain vastaa maatalouden reaalista nettoarvonlisäystä tuotantokustannushintaan kokonaisvuosityöyksikköä kohti⁴⁷.

- Indikaattori B: Maatalouden reaalisen nettoyrittäjätulon indeksi palkatonta vuosityöyksikköä kohti

Indikaattori kuvaa nettoyrittäjätulon ajallisia muutoksia palkatonta vuosityöyksikköä kohti. Kun se muunnetaan kunkin jäsenvaltion osalta indeksimuotoon, se tarjoaa tietoja pikemminkin tulokehityksestä kuin tulotasosta. Se on hyödyllisin maissa, joissa maatalouden harjoittajat ovat yksityisiä elinkeinonharjoittajia. Toisaalta, kun tarkastellaan tavanomaisia yrityksiä, joissa yrittäjätulo luodaan yksinomaan palkallisella työpanoksella, indikaattori B on yliarvioitu suhteessa yksityistulon käsitteeseen. Tämä haitta saattaa estää jäsenvaltioiden tulotasojen vertailun, jos tavanomaisten yritysten osuudet vaihtelevat huomattavasti.

- Indikaattori C: Maatalouden nettoyrittäjätulo

Tämä tulon kokonaissuure esitetään absoluuttisena arvona⁴⁸ (tai reaali-indeksin muodossa). Sen avulla voidaan verrata eri jäsenvaltioiden maataloustoimialan tuloja eri aikoina.

⁴⁷ Osa-aikatyön ja kausityön huomioon ottamiseksi maatalouden työllisyyttä ja sen vaihteluja mitataan vuosityöyksikköinä (ks. IV kappale). Palkattomat ja palkalliset vuosityöyksiköt erotetaan toisistaan, ja yhdessä niitä kutsutaan kokonaisvuosityöyksiköiksi.

⁴⁸ Tämä tulomittain vastaa aiemmin käytettyä yksityisten elinkeinonharjoittajien perheeseen kuuluvan työvoiman maataloustoiminnasta saaman nettotulon mittainta.

D TULOINDIKAATTOREIDEN KOKOAMINEN UNIONILLE

- 5.13 Koko unionin kattavat indeksit ja muutokset voidaan laskea kansallisten indeksien tai muutoksien painotettuina keskiarvoina tai suoraan Euroopan unionin kokonaissuureista, jotka on saatu muuntamalla kansalliset tiedot euroiksi (tai ostovoimayksiköiksi). Molemmissa tapauksissa on valittava perusvuosi, joka voi olla ☒ unionin ☒ keskiarvon laskennassa käytettyjen ☒ jäsenvaltiokohtaisten ☒ osuuksien määrätymisvuosi tai vuosi, jonka vaihtokursseja käytetään kokonaissuureiden laskennassa.
- 5.14 Hieman erilaisia menetelmiä ja perusvuosia käytetään sen mukaan, analysoidaanko laskelmilla lyhyen (muutos vuodesta "t-1" vuoteen "t") vai pitkän aikavälin (yleensä kehitys vuodesta 1980 vuoteen t) kehitystä.
- 5.15 Lyhyen aikavälin kehityksen analysoinnissa unionin nimellis- tai reaalityuloindikaattorien muutokset vuodesta t-1 vuoteen t lasketaan vastaavien, jäsenvaltioiden arvioimien muutosten painotettuna keskiarvona siten, että painokertoimet lasketaan vuoden t-1 tulon kokonaissuureista, jotka muunnetaan euroiksi vuoden t-1 vaihtokurssiin. Kyseiset kertoimet ovat luonnollisesti kokonaissuurekohtaisia. Tämä vuoteen t-1 perustuva menetelmä näyttää soveltuvan lyhyen aikavälin kehityksen analyysiin parhaiten, ja se on myös yhdenmukaisin jäsenvaltioissa käytössä olevien menetelmien kanssa.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 8 alakohdan b alakohta (mukautettu)

- 5.16 Pitkän aikavälin kehityksen analysoinnissa unionin tuloindikaattorien indeksit ja muutokset lasketaan Euroopan unionin kokonaissuureista, jotka on muunnettu euroiksi käyttämällä kiinteitä vaihtokursseja. Kun on kyse reaaliarvoista (jolloin hintojen keskimääräisen nousun vaikutus on eliminoitu), myös käytettävät deflaattorit perustuvat kiinteään perusvuoteen.

↓ 138/2004 (mukautettu)

E TULOINDIKAATTOREIDEN DEFLATOINTI

- 5.17 Jäsenvaltiokohtaiset tuloindikaattorien reaaliset indeksit ja muutokset saadaan deflatoimalla vastaavat nimellisarvoiset tiedot bruttokansantuotteen implisiittisellä hintaindeksillä.
- 5.18 Tämän deflaattorin käyttöä puoltavat tärkeät tekijät, kuten luotettavuus ja vertailukelpoisuus. Bruttokansantuotteen implisiittinen hintaindeksi on kaikkien kansantaloudessa tuotettujen tavaroiden ja palvelujen yleinen hintaindikaattori. Deflaattorina voitaisiin harkita käytettävän myös kotimaisen loppukäytön hintaindeksiä. Bruttokansantuotteen hintaindeksistä poiketen tämä indeksi ottaa suoraan yhtä lailla huomioon myös ulkomaankaupan vaikutuksen, joten se reagoi nopeammin ja selvemmin tuontihintojen muutoksiin (esimerkiksi energian hinnan muutoksiin). Jotta kuitenkin voitaisiin taata vertailukelpoisuus Euroopan komission muiden tilastojen kanssa, päätettiin, ettei käyttöön oteta uutta deflaattoria.
- 5.19 Koko unionin kattavat reaalityulon kokonaissuureet saadaan deflatoimalla ensin eri jäsenvaltioiden kirjaamat nimellisarvot (käypähintaiset arvot) kyseisen jäsenvaltion bruttokansantuotteen implisiittisellä hintaindeksillä ja muuntamalla ne sen jälkeen

euroiksi (vuoden 1995 vaihtokurssiin pitkän aikavälin ja vuoden t-1 vaihtokurssiin lyhyen aikavälin analyyseissä edellä selostetun mukaisesti). Tulokset lasketaan yhteen, jolloin saadaan reaaliarvot koko unionille. Näistä reaalisista kokonaissuureista lasketaan indeksit ja indeksien muutokset unionille, mikä tarkoittaa käytännössä sitä, että ”unionin deflaattoria” ei koskaan varsinaisesti sovelleta.

VI MAATALOUDEN TALOUSTILIEN ARVOTTAMINEN KIINTEISIIN HINTOIHIN

A HINTA- JA VOLYYMIMITTAIMET

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 9 alakohdan a alakohta

(Ks. EKT 2010, luku 10)

↓ 138/2004
 →₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 9 alakohdan b alakohta
 →₂ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 1 alakohdan a alakohta
 →₃ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 9 alakohdan c alakohta
 →₄ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 9 alakohdan d alakohta

- 6.01 Kun taloudellisessa analyysissä tarkastellaan arvojen muuttumista, on tarpeen erottaa toisistaan volyymin ja hintojen muutosten aiheuttamat muutokset. →₁ EKT 2010:ssä todetaan selkeästi (ks. kohdat 10.13–10.23), että hintakomponentin pitäisi sisältää vain hinnanmuutokset ja että kaikki muut muutokset olisi sisällytettävä volyymikomponenttiin. ← Näin tuotteiden ”laatuero” (kuten erot fyysisissä ominaisuuksissa ja tuotetta myyvien vähittäisliikkeiden tyypeissä) on otettava huomioon volyyminmuutoksina eikä hinnanmuutoksina.
- 6.02 Monista tavaroista ja palveluista on saatavilla laadultaan erilaisia muunnelmia. →₂ EKT 2010 ←:ssä määritellään useita laatueroihin vaikuttavia tekijöitä, joista maatalouden taloustilien kannalta tärkeimmät liittyvät ”fyysisiin ominaispiirteisiin”. Tällä tarkoitetaan, että tietyn tuotteen määritelmän puitteissa voi esiintyä fyysisiä eroja, jotka ovat osoitus siitä, että fyysiset yksiköt (esimerkiksi yksi tonni) eivät ole taloudellisessa merkityksessä täysin identtisiä. Esimerkkinä tästä voidaan ottaa tilanne, jossa kahtena peräkkäisenä vuonna myydään kumpanakin tonni viljaa. Ensimmäisen vuoden erä saattaa olla kokonaan myllytuotteiksi kelpaavaa, kun taas toisen vuoden erästä vain alle puolet saattaa olla hyvälaatuista, ja loppuosa joudutaan myymään rehuksi. Tällöin viljan keskimääräinen laatu on heikentynyt. →₃ Toinen maatalouden taloustilien kannalta tärkeä laatuero on tuotteen myyntien siirtymä eri tavoin hinnoiteltujen markkinoiden välillä, kuten koti- ja ulkomaanmarkkinoiden tai teollisuudelle ja kuluttajille suunnattujen markkinoiden välillä (ks. EKT 2010, kohdat 10.13–10.18). ←
- 6.03 Kiinteähintaisten tietojen laadinnassa käytettävissä volyymi- ja hintaindikaattoreissa on otettava huomioon laadunmuutokset. Tämän vuoksi suositellaan, että työ tehdään

mahdollisimman tarkalla luokitustasolla, jotta voitaisiin varmistaa, että perustuotteet ovat mahdollisimman homogeenisia. Jos perustuotteet ovat täysin homogeenisia, volyymin muutokset voidaan estimoida määrien muutosten perusteella.

- 6.04 Tilastotietoja on kuitenkin usein saatavissa vain ylemmiltä luokitustasoilta, joten ne eivät koske täysin homogeenisia tuotteita. ➔₄ Näissä tilanteissa EKT 2010 suosittaa (ks. kohta 10.32), että kuluva vuoden arvo deflatoidaan soveltuvalla hintaindeksillä volyymin muutosten estimoimiseksi (ks. EKT 2010, kohta 10.01). ⬅
- 6.05 Sitä tarkkuustasoa, jolla indeksin oletetaan olevan perusindeksi (jolloin tarkasteltavana olevaa tuotetta pidetään homogeenisena), kutsutaan perustasoksi. Maatalouden taloustileillä luokituksen perustaso on vähintään se taso, joka on tietojen toimitusta koskevassa taulukossa esitetty tarkin luokitustaso. Tätä tarkempien luokitustasojen käyttö on kuitenkin toivottavaa, kun laaditaan hintaindeksejä.
- 6.06 Kullekin tilikokonaisuuteen sisältyvälle tavaroiden ja palvelujen kokonaissuureelle on laadittava hinta- ja volyymimittaimet seuraavasti:
arvoindeksi = hintaindeksi × volyyymi-indeksi

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 9 alakohdan e alakohta

Näin ollen jokaisen taloustoimivirran arvossa tapahtuvan muutoksen on katsottava johtuvan joko hinnan tai volyymin tai niiden yhdistelmän muutoksesta (ks. EKT 2010, kohta 10.12).

↓ 138/2004

- 6.07 Käypien arvojen muutosten järjestelmällinen jako ”hinnanmuutoksiin” ja ”volyymin muutoksiin” rajoittuu virtoihin, jotka edustavat tavaroiden ja palvelujen taloustoimia ja näiden taloustointen arvottamiseen liittyviä osatekijöitä (tuotos, välituotekäyttö, kiinteän pääoman kuluminen, bruttoarvonlisäys, nettoarvonlisäys, kiinteän pääoman bruttomuodostus, varastojen muutokset, sekä verot ja tuotetukipalkkiot).

B MAATALOUDEN TALOUSTILIEN LAATIMINEN KIINTEISIIN HINTOIHIN: PERIAATTEET JA MENETELMÄT

1. Indeksikaavan valinta

↓ 138/2004
➔₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 9 alakohdan g alakohta

- 6.08 ➔₁ EKT 2010:n (kohta 10.20) mukaisesti maatalouden taloustileillä mitataan volyymin muutoksia käyttämällä Laspeyres'n indeksiä ja hinnanmuutoksia käyttämällä Paaschen indeksiä. ⬅

Laspeyres'n volyyymi-indeksi:

$$L(q) = \frac{\sum p_0 q_n}{\sum p_0 q_0} = \frac{\sum p_0 q_0 \frac{q_n}{q_0}}{\sum p_0 q_0} = \frac{\sum V_0 \frac{q_n}{q_0}}{\sum V_0}$$

Paaschen hintaindeksi:

$$P(p) = \frac{\sum q_n p_n}{\sum q_n p_0} = \frac{\sum p_0 q_n \frac{p_n}{p_0}}{\sum p_0 q_n}$$

Kutakin perusnimiketason tuotetta varten,

—	p_0	:	on perusvuonna 0 kirjattu hinta,
—	p_n	:	on vuonna n kirjattu hinta,
—	q_0	:	on perusvuonna 0 kirjattu määrä,
—	q_n	:	on vuonna n kirjattu määrä,
—	V_0	:	on perusvuonna 0 kirjattu arvo: ($V_0 = p_0 q_0$).

2. Perusvuosi

6.9 Laspeyres'n indeksillä mitataan volyymin muutoksia: perustason sarjojen määrien muutokset painotetaan tämän vuoksi käyttämällä perusvuoden arvoa. Paaschen indeksillä mitataan puolestaan hinnan muutoksia: perustason sarjojen hinnanmuutokset painotetaan tämän vuoksi käyttämällä perusvuoden hintoihin arvotettua kuluvan vuoden arvoa.

6.10 Perusvuosi on vuosi, jonka hintoja käytetään painotusjärjestelmän laatimisessa.

6.11 Tarkimmin volyymin vuosimuutoksia voidaan mitata käyttämällä tuoreinta mahdollista perusvuotta. Näin voidaan varmistaa, että painot ovat ajantasaisia, ja samalla välttää ongelmat, jotka liittyvät painojen määrittämiseen tuotannosta poistetuille tuotteille tai markkinoille tulleille uusille tuotteille. Maatalouden taloustileillä volyymien muutoksia mitataan tämän vuoksi käyttämällä edeltävän vuoden painoja.

3. Sarjojen esittäminen suhteessa tiettyyn viitevuoteen

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 9 alakohdan h alakohta

6.12 Kiinteähintaisten tietojen toimittamis- tai esittämisvuosi voi olla eri kuin niiden perusvuosi, ja sitä kutsutaan viitevuodeksi. Indeksisarjassa viitevuoden indeksin arvo on 100.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 9 alakohdan i alakohta

6.13 Viitevuoden hintoihin lasketut volyyymi-indeksisarjat saadaan ketjuttamalla edellisvuoden hintoihin lasketut indeksit (ks. EKT 2010, kohta 10.20).

↓ 138/2004

6.14 On tärkeää varmistaa, ettei viitevuoden muuttaminen millään tavoin vaikuta edellisestä vuodesta laskettuihin volyymin muutoksiin. Maatalouden taloustileillä tiedot esitetään tämän vuoksi suhteessa kiinteään viitevuoteen ja jokaisen muuttujan

viitevuosi vaihdetaan erikseen siitä riippumatta, onko kyseessä aggregaatti vai perustason indeksi.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 9 alakohdan j alakohta

6.15 Esimerkki:

Tarkastellaan kahta homogeenista perusnimiketason tuotetta A ja B. Seuraavassa esitetty indeksisarja perustuu edeltävän vuoden hintarakenteeseen:

	$n P_n$	$\frac{n - n + 1}{\text{volyyymi indeksi}}$	$\frac{n + 1}{P_n}$	$\frac{n - n + 1}{\text{hinta indeksi}}$	$\frac{n + 1}{P_n + 1}$	$\frac{n + 1 - n + 2}{\text{volyyymi indeksi}}$	$\frac{n + 2}{P_n + 1}$	$\frac{n + 2 - n + 1}{\text{hinta indeksi}}$	$\frac{n + 2}{P_n + 2}$
A	100	105,0	105	110,0	115	102,0	117	108,0	126
B	300	110,0	330	95,0	314	90,0	283	105,0	297
Yht.	400	108,8	435	98,6	429	93,2	400	105,8	423

Tuotteiden muodostaman kokonaisuuden (A + B) volyyymi- ja hinta-indeksit määräytyvät kummallekin tuotteelle annetun painon mukaan.

Jos tämä sarja esitetään suhteessa kiinteään viitevuoteen (esimerkiksi vuoteen n), volyyymi-indeksit $t/t - 1$ voidaan säilyttää ennallaan vain ketjuttamalla indeksit erikseen. Tuloksena saadaan seuraava sarja ($n = 100$):

	n	n + 1	n + 2
A	100	105,0	107,1
B	100	110,0	99,0
Yht.	100	108,8	101,4

$$(101,4 = 108,8 * 93,2/100)$$

Kiinteähintaiset arvot suhteessa viitevuoteen n on esitetty seuraavassa taulukossa:

	n	n + 1	n + 2
A	100	105	107,1
B	300	330	297,0
Yht.	400	435	405,6

$$(405,6 = 400 * 101,4/100)$$

Taulukon luvut eivät enää ole summautuvia. Kun tuotteiden A ja B kiinteähintaiset arvot lasketaan yhteen, saadaan seuraava sarja:

	n	n + 1	n + 2
A + B	400	435	404,1

Uuteen viitevuoteen suhteutettu sarja ei siis ole summautuva muutoin kuin viitevuotta seuraavan vuoden osalta.

↓ 138/2004
→₁ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 9 alakohdan k alakohta

- 6.16 →₁ EKT 2010:n mukaan (ks. kohta 10.23) summautumattomat kiinteähintaiset tiedot julkaistaan korjaamattomina⁴⁹. ← Tämä pätee myös maatalouden taloustileihin. Käyttäjille on kuitenkin selitettävä, etteivät taulukot ole summautuvia.

↓ 2019/280 1 artikla ja liitteessä I olevan 9 alakohdan l alakohta

4. Arvonlisäyksen laskeminen kiinteän perusvuoden hinnoin

↓ 138/2004 (mukautettu)
→₁ 280/2019 1 artikla ja liitteessä I olevan 9 alakohdan m alakohta

- 6.17 Arvonlisäys on tuotantotilin tasapainoerä. Arvonlisäystä ei sellaisenaan voida suoraan jakaa hinta- ja volyymikomponenttiin. →₁ Teoreettisesta näkökulmasta oikea menetelmä kiinteän perusvuoden hintaisen arvonlisäyksen laskemiseksi on ”kaksoisdeflatointi” (ks. EKT 2010, kohdat 10.31 ☒ ja ☒ 10.32). ←
- 6.18 Edellisen vuoden hintoihin laskettu bruttoarvonlisäys määritellään siis edellisen vuoden hintoihin lasketun tuotoksen ja edellisen vuoden hintoihin lasketun välituotekäytön erotukseksi. Edellisen vuoden hintoihin laskettu nettoarvonlisäys määritellään edellisen vuoden hintoihin lasketun bruttoarvonlisäyksen ja edellisen vuoden hintoihin lasketun kiinteän pääoman kulumisen erotukseksi. Kiinteän viitevuoden hintoihin laskettu arvonlisäys saadaan muuttamalla viitevuotta.

⁴⁹ Tämä ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että laatijat saattavat tietyissä tilanteissa pitää suositeltavana näiden erojen poistamista parantaakseen tietojen yleistä yhtenäisyyttä.

6.19 Esimerkki:

Käypiin ja edellisen vuoden hintoihin lasketut tuotoksen ja välituotekäytön arvot (volyyymi):

	$n P n$	$n + 1 P n$	$n + 1 P n + 1$	$n + 2 P n + 1$	$n + 2 P n + 2$
Tuotos	150	160	170	180	200
Välituote-käyttö	40	30	35	40	45

Arvonlisäyksen volyyymi saadaan vähentämällä tuotoksen volyyymista välituotekäytön volyyymi. Tuloksena on seuraava sarja:

	$n P n$	$n + 1 P n$	$n + 1 P n + 1$	$n + 2 P n + 1$	$n + 2 P n + 2$
Bruttoarvonlisäys	110	130	135	140	155

Näin saadaan seuraavat edellisen vuoden hintoihin lasketut volyyymi-indeksit:

	$n + 1$	$n + 2$
Bruttoarvonlisäys	118,2	103,7

$$(118,2 = 130/110 * 100) (103,7 = 140/135 * 100)$$

Tietyn vuoden bruttoarvonlisäys vuoden n hintoihin (kiinteän perusvuoden hinnoin) saadaan kertomalla vuoden n käypä arvo volyyymien ketjutusindeksillä.

$$AL_{n+1} \text{ (vuoden n hintoihin)} = 110 * 1,182 = 130$$

$$AL_{n+2} \text{ (vuoden n hintoihin)} = 110 * 1,182 * 1,037 = 135$$

5. *Tuoteverojen ja tuotetukipalkkioiden jakaminen volyyymi- ja hintakomponentteihin*
- 6.20 Perushintaisten arvojen jakaminen volyyymi- ja hintakomponenttiin edellyttää, että tätä jakoa sovelletaan myös tuoteveroihin ja tuotetukipalkkioihin. Maatalouden taloustileillä on omaksuttu seuraava lähestymistapa:
- 6.21 Tuotetukipalkkion (tai tuoteveron) volyyymi-indeksi on sama kuin tuottajahintaisen tuotoksen volyyymi-indeksi. Tässä tapauksessa tuotoksen volyyymi-indeksi on sama riippumatta siitä, ilmoitetaanko se tuottajahintaan vai perushintaan.
- 6.22 Tällä ratkaisulla on seuraava lisäetu: volyyymi-indeksi ei riipu arvottamismenetelmästä. Perushintoihin laskettujen hinta- ja volyyymi-indeksien tulkinta on tämän vuoksi yksinkertaista: perustason täysin homogeenisen tuotteen volyyymi-indeksi on sama kuin sen määräindeksi, ja hintaindeksi kuvaa muutosta keskimääräisessä perushinnassa.

6.23 Esimerkki:

Tietyn tuotteen tuottajahintaisen tuotoksen arvo vuonna t on 1 000 ja vuonna $t+1$ on 900. Tuotoksen volyyymi-indeksi on tällöin 102.

Tälle tuotteelle maksetaan tukipalkkioita, joiden arvo vuonna t on 100 ja vuonna $t+1$ on 150.

Tukipalkkio jaetaan volyyymi- ja hintakomponenttiin seuraavasti:

	Arvo t	$t+1/t$ volyyymi- indeksi	Volyyymi $t+1$	$t+1/t$ hinta- indeksi	Arvo $t+1$
Tuotos tuottajahintaan	1 000	102,0	1 020	88,2	900
Tuotetukipalkkio	100	102,0	102	147,0	150
Tuotos perushintaan	1 100	102,0	1 122	93,6	1 050

Tukipalkkion volyyymi-indeksi on sama kuin tuottajahintaan lasketun tuotoksen volyyymi-indeksi.

↓ 2022/590 1 artiklan 4 alakohta
ja liitteessä I oleva 6 alakohta
(mukautettu)

VII MAATALOUDEN ALUEELLISET TALOUSTILIT

A. YLEISPERIAATTEET

1. Johdanto

- 7.01 Alue-tilinpidolla on suuri merkitys alueellisen politiikan suunnittelussa, täytäntöönpanossa ja arvioinnissa. Objektiiviset, luotettavat, johdonmukaiset, yhtenäiset, vertailukelpoiset, asiaankuuluvat ja yhdenmukaistetut alueelliset tilastointidikaattorit tarjoavat vakaan perustan politiikalle, jolla pyritään vähentämään unionin alueiden välisiä taloudellisia ja sosiaalisia eroja.
- 7.02 Maatalouden alueelliset taloustilit ovat alueellisesti mukautettuja maatalouden taloustilejä.
- 7.03 Maatalouden alueelliset taloustilit ovat samat kuin maatalouden taloustilit, mutta käsitteellisten ja mittausongelmien vuoksi tuloksena saadut tilit ovat suppeammat ja vähemmän yksityiskohtaiset kuin kansallisen tason maatalouden taloustilit.
- 7.04 Koska maatalouden alueelliset taloustilit koskevat alueita, niiden laadinnassa käytetään suoraan kerättyjä alueellisia tietoja sekä olettamusten perusteella alueellisesti jaoteltuja kansallisia tietoja. Riittävän kattavien, ajantasaisten ja luotettavien alueellisten tietojen puuttuessa alue-tilinpidon laadinnassa on käytettävä olettamuksia. Tästä puolestaan seuraa, että jotkin alueiden väliset erot eivät välttämättä kuvastu alue-tilinpidossa (EKT 2010, kohta 13.08).

2. *Alueellinen talous, maantieteellinen alue*

- 7.05 Aluetilinpitoa laadittaessa alueellinen talous ja maantieteellinen alue on aina määriteltävä tarkasti, koskivatpa tilit toimialoja tai institutionaalisia sektoreita. Teoriassa alueen maataloustoimiala kattaa kyseisen maantieteellisen alueen maataloustoimintoja harjoittavat yksiköt (maatilat) (ks. kohdat 1.60–1.65).
- 7.06 Jonkin maan alueellinen kansantalous on osa kyseisen maan koko kansantaloutta. Koko kansantalous määritellään institutionaalisten yksiköiden ja sektoreiden pohjalta. Se muodostuu kaikista institutionaalisista yksiköistä, joiden taloudellisen mielenkiinnon pääasiallinen keskus sijaitsee maan talousalueella. Talousalue ei ole täysin yhtenevä maantieteellisen alueen kanssa (ks. kohta 7.08). Maan talousalue jaetaan maantieteellisiin alueisiin ja ulkoalueisiin (EKT 2010, kohta 13.09).
- 7.07 Maantieteelliseen alueeseen, sellaisena kuin se määritellään EKT 2010:ssä, luetaan se osa maan talousaluetta, joka kuuluu suoraan alueeseen. Vapaa-alueet, tullivarastot ja tullivalvonnan alaiset tehtaat kuuluvat siihen alueeseen, jolla ne sijaitsevat.
- 7.08 Kyseinen aluejako ei kuitenkaan ole täysin yhdenmukainen kansantalouden tilinpidossa käytetyn kansallisen talousalueen käsitteen kanssa. Ulkoalue muodostuu niistä maan talousalueen osista, joita ei voida liittää suoraan mihinkään yksittäiseen alueeseen ja jotka on jätetty maatalouden alueellisten taloustilien ulkopuolelle, eli seuraavista:
- a) kansallinen ilmatila, aluevedet ja kansainvälisellä vesialueella sijaitseva mannerjalusta, johon maalla on yksinoikeudet;
 - b) enklaavit eli erillisalueet, toisin sanoen ulkomailla sijaitsevat maantieteelliset alueet, joita maan julkishallinnon toimielimet käyttävät kansainvälisten tai valtioiden välisten sopimusten nojalla (suurlähetystöt, konsulaatit, sotilastukikohdat, tieteelliset tutkimusasemat jne.);
 - c) maan mannerjalustan ulkopuolisilla kansainvälisillä vesillä sijaitsevat kotimaisten yksiköiden hyödyntämät öljy-, maakaasu- yms. esiintymät.
- 7.09 Asetuksella (EY) N:o 1059/2003 perustettu tilastollinen alueluokitus (NUTS) on unionin kattava yhtenäinen järjestelmä, jonka mukaan talousalue on luokiteltu alueisiin. Maatalouden alueelliset taloustilit edellyttävät NUTS 2 -tason tilastoja kyseisen asetuksen nojalla yhteisesti vahvistettujen nykyisten järjestelyjen mukaisesti. Kansallisia tarkoituksia varten aluetilinpito voidaan tarvittaessa laatia myös yksityiskohtaisemmalla alueellisella tasolla eli NUTS 3 -tasolla (EKT 2010, kohta 13.12).

3. *Maatalouden alueellisten taloustilien perusyksikkö*

- 7.10 Toimialoittaisessa aluetilinpidossa yksikköinä käytetään paikallisia toimialayksiköitä. Paikallinen toimialayksikkö on havaittavissa oleva tuotantoyksikkö.
- 7.11 Tilastollisessa lähestymistavassa (toimiala) tyydytään havaittavissa olevaan yksikköön, vaikka se tarkoittaisi poikkeamista yksittäisestä toiminnosta. Kuten SNA 2008 -järjestelmässä, myös EKT 2010:ssä suositetaan tilastollista lähestymistapaa ja käytetään paikallista toimialayksikköä kansantalouden tilinpidon laatimiseksi toimialoittain. Siksi niissä määritellään sama yksikkö eri toimialoja varten sekä kansallisella että alueellisella tasolla.

- 7.12 Maatalouden taloustilien mukaisesti myös maatalouden alueellisissa taloustileissä käytetään maatilaa – mukautettuna tiettyjen käytäntöjen mukaisesti vastaamaan kysymysten tavoitetta – maataloustoimialan perusyksikkönä. Valintaan on kaksi keskeistä syytä. Yksikkö ”maatila” on maatalouden paikallinen toimialayksikkö (ks. kohdat 1.09–1.17), joka määritellään siksi toimialayksikön osaksi, joka viittaa paikalliseen tasoon. Paikallinen toimialayksikkö on myös sopivin yksikkö maataloustoimialalle, vaikka siihen sisältyisikin muuta kuin maataloutta olevia sivutoimintoja, joita ei voida esittää erillään maataloustoiminnoista (ks. kohdat 1.15, 1.16 ja 1.25–1.32).
- 7.13 Maatilan käyttäminen perusyksikkönä tarkoittaa kyseisten maatilojen muuta kuin maataloutta olevien sivutoimintojen sisällyttämistä maatalouden aluetilinpitoon (ks. kohta 7.12). Koska maatalouden taloustilien tarkoituksena on mitata, kuvata ja analysoida kaupallisesta maataloustoiminnasta syntyvää tulonmuodostusta, ne eivät sisällä yksiköitä, joille maataloustoiminta on ainoastaan vapaa-ajan toimintaa (esimerkiksi kotipuutarhat ja yksityinen kotieläinkasvatus). Sen sijaan omavaraisviljelyä harjoittavat yksiköt kuuluvat maatalouden taloustilien piiriin (ks. kohta 1.24).
- 7.14 Maatila on maatalouteen liittyvien tilastollisten tutkimusten viiteyksikkö sekä kansallisissa että alueellisissa tutkimuksissa. Näin tuotoksen määrällinen arviointi voi perustua suoraan esimerkiksi pinta-alojen, satomäärien ja karjan koon mittaamiseen liittyviin tilastojärjestelmiin. Maatilan valitseminen yksiköksi myös parantaa tilinpidon johdonmukaisuutta.
4. *Maatalouden alueellisten taloustilien laatimismenetelmät*
- 7.15 EKT 2010:ssä (kohdat 13.24–13.32) ehdotetaan kahta menetelmää, joita sovelletaan joko toimialoihin tai institutionaalsiin sektoreihin, eli osista kokonaisuuteen -menetelmää ja kokonaisuudesta osiin -menetelmää. Osista kokonaisuuteen -menetelmässä tiedot kerätään yksiköiden tasolla (paikalliset toimialayksiköt, institutionaaliset yksiköt) ja lasketaan sitten yhteen, jotta saadaan alueellinen arvo eri aggregaateille. Kokonaisuudesta osiin -menetelmässä alueelliset arvot muodostetaan jaotteleamalla kansallinen luku indikaattorilla, joka kuvastaa mahdollisimman tarkasti kyseisen muuttujan alueellista jakautumista. Kyseistä kahta menetelmää voidaan myös yhdistellä eri tavoin; tällaisia yhdistelmiä kutsutaan EKT:ssä ”osista kokonaisuuteen- ja kokonaisuudesta osiin -menetelmien yhdistelmiksi”. Samojen tietojen keräämistä useampaan kertaan ja siten tietojen raportointiin liittyvän päällekkäisyyden luomista on kuitenkin vältettävä. Silti ensisijaisesti pyritään käyttämään osista kokonaisuuteen -menetelmää, mutta tosiasiallisesti monissa tapauksissa käytetään osista kokonaisuuteen- ja kokonaisuudesta osiin -menetelmien yhdistelmää. Yksityiskohtaiset tiedot kulloinkin käytetyistä menetelmästä ja lähteistä on ilmoitettava täysin avoimesti laaturaporteissa, ja niistä on käytävä ilmi, mitkä alueelliset tiedot on kerätty suoraan ja mitkä tiedot perustuvat olettamusten perusteella alueellisesti jaoteltuihin kansallisiin tietoihin.
5. *Kotipaikan ja alueen käsite*
- 7.16 Sekä yritysten että kotitalouksien taloustoimet voivat ulottua alueellisten rajojen yli. Yritykset voivat myös toimia useammalla kuin yhdellä alueella joko pysyvissä toimipaikoissa tai tilapäisesti; esimerkiksi suuret maatilat voivat toimia eri alueilla. Sen vuoksi tarvitaan selkeä periaate, jonka avulla jäsenvaltiot voivat kohdentaa alueiden välisen toiminnan johdonmukaisesti tietylle alueelle.

- 7.17 Toimialojen aluetilinpito perustuu tuotantoyksikön kotipaikkaan. Kukin toimiala kuuluu aluetasolla niiden saman tai samankaltaisen pääasiallisen taloudellisen toiminnan paikallisten toimialayksiköiden ryhmään, joiden taloudellisen mielenkiinnon keskus sijaitsee kyseisellä maantieteellisellä alueella. Usein mielenkiinnon keskus liittyy tiettyyn pitkän aikavälin sijaintipaikkaan kyseisellä alueella, kuten institutionaalsiin yksiköihin, joihin paikalliset toimialayksiköt kuuluvat.
- 7.18 Aluetilinpidoissa on kuitenkin joitakin erityispiirteitä. Joidenkin toimintojen osalta alueeksi ei ole aina helppoa määritellä tiettyä aluetta. Päätoimipaikan sijainnin ja maatalan fyysisen sijainnin välinen suhde voi aiheuttaa ongelmia, koska maataloustuotantoon vaikuttavia tekijöitä voidaan hallinnoida toisella alueella sijaitsevasta päätoimipaikasta. Nämä kaksi yksikköä on tärkeää erotella maatalouden alueellisissa taloustileissä, minkä vuoksi maatila on kirjattava alueelle, jossa sen tuotantoon vaikuttavat tekijät sijaitsevat, eikä alueelle, jossa sen päätoimipaikka sijaitsee. Yksi päätoimipaikka voi näin ollen käsittää useita maatalouden alueellisissa taloustileissä tarkoitettuja yksiköitä eli yksiköitä on yhtä monta kuin paikallisten toimialayksiköiden kotipaikkoja, jotka sijaitsevat muulla kuin päätoimipaikan alueella.
- 7.19 Vaihtoehtoinen menetelmä olisi puhtaasti alueellinen. Tätä menetelmää ei kuitenkaan yleensä sovelleta kansantalouden tilinpidossa ja aluetilinpidoissa. Tällöin toiminnot kirjattaisiin sille alueelle, jolla ne tosiasiallisesti toteutetaan, riippumatta toimintoihin osallistuvien yksiköiden kotipaikasta.
- 7.20 Vaikka paikallisten yksiköiden taloustoimien alueellisessa kohdentamisessa sovelletaan useimmiten kotipaikan mukaista menetelmää, EKT 2010:ssä annetaan jonkin verran liikkumavaraa alueellisen lähestymistavan soveltamiseksi (EKT 2010, kohta 13.21). Näin on silloin, kun maa-alueita ja rakennuksia varten luodaan nimelliset yksiköt sillä alueella tai siinä maassa, jossa ne sijaitsevat.
- 7.21 Siinä hypoteettisessa tapauksessa, että yksiköt, joiden kotipaikka on tietyllä alueella, toimivat ainoastaan kyseisellä maantieteellisellä alueella, kotipaikan käsite on sama kuin alueen käsite. Tämä koskee myös alueellista kohdentamista sellaisten nimellisten yksiköiden perusteella, jotka on luotu muissa maissa tai muilla alueilla kuin omistajan kotipaikassa sijaitsevia maa-alueita ja rakennuksia sekä yhtiöittämättömiä yrityksiä varten.

6. *Maataloustoimiala ja luonteenomaiset yksiköt*

- 7.22 Toimiala koostuu kaikista paikallisista toimialayksiköistä, jotka harjoittavat samanlaista tai samankaltaista taloudellista toimintaa (ks. kohta 1.59). Maatalouden taloustilien mukainen maataloustoimiala vastaa periaatteessa NACE Rev. 2:n kaksinumerotaso 01. Poikkeukset käyvät ilmi kohdista 1.62–1.65. Maatalouden alueellisten taloustilien soveltamisala määritellään maatalouden taloustilejä varten laaditun luonteenomaisia toimintoja koskevan luettelon perusteella. Maatalouden taloustilien, ja siten myös maatalouden alueellisten taloustilien, mukainen maataloustoimiala eroaa joiltakin osin kansantalouden tilinpidon peruskehystä varten luodusta toimialasta (ks. kohta 1.90).

B. TUOTETALOUSTOIMET

- 7.23 Maatalouden tuotoksen arvottamiseen liittyy monia erityisongelmia. Suurimmat ongelmat liittyvät kausituotteisiin, kotieläintuotantoon ja tileihin kirjaamisen ajankohtaan. Maatalouden taloustilien menetelmissä esitetään tarkat säännöt siitä,

miten kausituotteiden varastoinnin vaikutukset on otettava huomioon, miten kotieläinten tuotosta on mitattava ja miten keskeneräiset tuotteet on kirjattava. Kyseisiä periaatteita on noudatettava laadittaessa maatalouden alueellisia taloustilejä. Se ei kuitenkaan estä tekemästä tiettyjä alueellisia mukautuksia esimerkiksi kotieläintuotannon osalta. On syytä korostaa, että alueellisen kokonaisarvon on oltava sama kuin maatalouden taloustilien arvon.

1. Tuotos

a) Tuotoksen mittaaminen

7.24 Maatalouden alueellisissa taloustileissä alueen tuotos edustaa kaikkia maatalouden taloustilien piiriin kuuluvia tuotteita, jotka maataloustoimialan kaikki yksiköt ovat tuottaneet kyseisellä tilikaudella kyseisellä alueella riippumatta siitä, onko ne tarkoitettu kaupan pidettäväksi toimialan ulkopuolella, myytäväksi muille maataloilta tai tietyissä tapauksissa käytettäväksi asianomaisella maatilalla. Sen vuoksi

- a) kaikki alueella sijaitsevalta maatilalta lähtevät maataloustuotteet on kirjattava osaksi alueen tuotosta riippumatta niiden määräpaikasta tai oston suorittavasta yksiköstä;
- b) tietyt saman maatilalla välituotekäyttönä käyttämät maataloustuotteet on sisällytettävä alueen tuotokseen (ks. Kohta 2.056).

7.25 Kotieläintalouden tuotantoprosessi kestää yleensä useamman vuoden. Kotieläinten arvottamisessa olisi erotettava toisistaan kiinteiksi varoiksi luokitellut eläimet (siitoseläimet ja vetoeläimet, lypsylehmät jne.) ja varastoiksi luokitellut eläimet (ensisijaisesti lihantuotantoon tarkoitetut eläimet). Kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi taloustoimia, joihin liittyy maatilojen välisiä eläinten siirtoja (jotka katsotaan positiiviseksi myynniksi kotieläimet myyvän maatilalla osalta ja negatiiviseksi myynniksi kotieläimet ostavan maatilalla osalta), käsitellään jäljempänä esitetyllä tavalla:

- a) saman alueen maatilojen väliset taloustoimet, joihin liittyy kiinteiksi varoiksi luokiteltuja eläimiä, kumoavat toisensa omistusoikeuden siirtokuluja lukuun ottamatta⁵⁰; niitä ei kirjata maatilojen myyntiin, eivätkä ne sen vuoksi sisälly kyseisen alueen tuotokseen;
- b) varastoksi luokiteltuja eläimiä, joita alueiden välinen taloustoimi koskee, pidetään positiivisena myyntinä (yhdessä viennin kanssa) alkuperäalueen osalta ja muilta alueilta ostettuja eläimiä negatiivisena myyntinä (yhdessä tuonnin kanssa)⁵¹;
- c) omistusoikeuden siirtokulut (kuten kuljetus ja kaupan lisät) vähennetään tuotoksesta, kun ne liittyvät varastoiksi luokiteltujen eläinten kauppaan; tämä tapahtuu automaattisesti muilla alueilla sijaitsevilta maataloilta tehtävien ostojen yhteydessä, koska kustannukset ovat osa negatiivista myyntiä, kun taas saman alueen maatilojen välisen eläinten kaupan, ja siten tuotoksen, osalta on tehtävä oikaisu.

⁵⁰ Mikäli toisiaan vastaavat myynnit ja ostot ajoittuvat samalle tilinpitojaksolle.

⁵¹ Eläimen ostoa ei koskaan kirjata välituotekäyttönä (periaatteessa se on keskeneräisen työn hankinta, ks. kohta 2.067), ja kotieläintalouden tuotos voidaan laskea vain epäsuorasti myynnin, kiinteän pääoman bruttomuodostuksen ja varastojen muutoksen perusteella.

- b) Tuotoksen arvottaminen
- 7.26 Tuotos on arvotettava perushintaan (ks. kohta 2.083) eli hintaan lisätään tuotetukipalkkiot ja siitä vähennetään tuoteverot. Kyseinen laskentamenetelmä tarkoittaa sitä, että tuoteverot ja -tukipalkkiot on jaoteltava alueittain.
- 2. *Välituotekäyttö*
- a) Määritelmä
- 7.27 Välituotekäyttö koostuu muiden tavaroiden tuotantoprosessissa käytetyistä tavaroista (muista kuin kiinteistä varoista) ja markkinapalveluista (ks. kohdat 2.097–2.110).
- 7.28 Maatalouden alueellisissa taloustileissä välituotekäyttö sisältää seuraavat:
 - a) tuotantoprosessissa käytettäväksi tarkoitetut muilta maatiloilta (joko samalta alueelta tai toiselta alueelta) ostetut maataloustuotteet;
 - b) tietyt sisäisenä välituotekäyttönä käytettävät tuotteet, jotka kirjataan tuotoksena (ks. kohdat 2.054–2.058 ja 7.24).
- 7.29 Välillisiä rahoituspalveluja (FISIM) käsitellään aluetilinpidoissa samalla tavalla kuin kansantalouden tilinpidossa. Jos laina- ja talletuskantojen arviot ovat saatavilla alueittain, voidaan käyttää osista kokonaisuuteen -menetelmää. Yleensä kyseisiä arvioita ei kuitenkaan ole saatavilla alueittain. Tällöin välillisten rahoituspalvelujen kohdentaminen käyttäjän toimialojen mukaan tehdään toiseksi parhaalla menetelmällä eli käyttämällä jakamisessa indikaattoreina toimialakohtaista alueellista bruttotuotosta tai bruttoarvonlisäystä (EKT 2010, kohta 13.40).
- b) Välituotekäytön arvottaminen
- 7.30 Kaikki välituotekäyttönä kulutetut tuotteet ja palvelut on arvotettava ostajan hintaan (ilman vähennyskelpoista arvonlisäveroa) (ks. kohdat 2.109–2.115).
- 3. *Pääoman bruttomuodostus*
- 7.31 Maatalouden pääoman bruttomuodostus jaetaan seuraavasti:
 - a) kiinteän pääoman bruttomuodostus;
 - b) varastojen muutokset.
- a) Kiinteän pääoman bruttomuodostus
- 7.32 Maatalouden kiinteän pääoman bruttomuodostus syntyy, kun tilalle hankitaan tai siellä tuotetaan kiinteitä varoja, joita on tarkoitus käyttää tuotantovälineenä maatalouden tuotantoprosessissa yli vuoden ajan. Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen kirjaamisessa käytettävä jakoperuste on käyttäjän toimiala eikä toimiala, johon laillinen omistaja kuuluu.
- 7.33 Monialueisten yksiköiden omistamat kiinteät varat kohdennetaan niihin paikallisiin toimialayksiköihin, joissa niitä käytetään. Käyttöleasingtoiminnalla saadut kiinteät varat kirjataan niiden omistajan alueella ja rahoitusleasingtoiminnalla saadut varat vastaavasti käyttäjän alueella (EKT 2010, kohta 13.33).
- 7.34 Kiinteään pääomaan sisällytettävät uudet varat kirjataan bruttomääräisinä eli niistä ei vähennetä kiinteän pääoman kulumista. Kiinteän pääoman kulumisen lasketaan yleensä kyseisistä varoista. Pääoman nettomuodostus saadaan vähentämällä kiinteiden varojen kulumisen pääoman bruttomuodostuksesta.

- 7.35 Tuotantoyksiköt voivat myydä toisilleen olemassa olevia varoja, kuten käytettyjä koneita ja laitteita. Kun varoja siirretään toimialojen ja alueiden välillä, maksettu kokonaishinta on sisällytettävä kiinteän pääoman bruttomuodostukseen yhdellä toimialalla tai alueella ja saatu hinta on vähennettävä kiinteän pääoman bruttomuodostuksesta toisella toimialalla tai alueella. Varojen omistusoikeuden siirtokulut, kuten maa-alueiden ja olemassa olevien rakennusten myynnistä aiheutuvat oikeudelliset kulut, kirjataan lisänä ostajan kiinteän pääoman bruttomuodostukseen, vaikka myyjä maksaisi osan kustannuksista.
- 7.36 Alueen kiinteän kotieläinpääoman bruttomuodostus on laskettava ESA 2010:n (☒ ks. kohdat ☒ 3.124–3.138) ja tässä liitteessä olevien kohtien 2.149–2.161 mukaisesti. Kiinteän kotieläinpääoman bruttomuodostus vastaa vuotuisten kotieläinten hankintojen (luonnollisen kasvun ja alueen ulkopuolella tehtyjen ostojen, mukaan lukien tuonti), joihin sisältyy myös tuotos omaan käyttöön, ja kotieläinten luovutusten (teurastus, myynti muille alueille, mukaan lukien vienti, tai muu loppukäyttö) välistä eroa. Kun kaikki alueet kootaan yhteen, on tärkeää varmistaa, että alueiden väliset virrat mitätöivät toisensa (omistusoikeuden siirtokuluja lukuun ottamatta), joten alueellisen kiinteän pääoman bruttomuodostuksen kokonaissumma on sama kuin kansallisten maataloustilien kiinteän pääoman bruttomuodostus. Kun käytetään osista kokonaisuuteen -menetelmää, sovelletaan seuraavaa käytäntöä: eläinten myynti muilla alueilla sijaitseville maataloille on negatiivista kiinteän pääoman bruttomuodostusta ja ostot muilta alueilta ovat positiivista kiinteän pääoman bruttomuodostusta. Alueen kiinteän kotieläinpääoman bruttomuodostuksen laskemiseksi voidaan käyttää suositeltavaa epäsuoraa menetelmää (ks. kohta 2.156).
- b) Varastojen muutokset
- 7.37 Varastot käsittävät kaikki varat, jotka eivät kuulu kiinteään pääomaan ja jotka tiettyinä ajankohtana ovat väliaikaisesti tuotantoyksiköiden hallussa. Varastot voivat olla kahden tyyppisiä: tuotantopanosten ja tuotteiden varastoja (ks. kohta 2.172).
- 7.38 Varastoiksi luokiteltavien eläinten kaupan osalta varastojen muutosten laskemisessa on otettava huomioon myynti muille alueille ja ostot muilta alueilta sekä tuonti ja vienti.

C. JAKOTALOUSTOIMET JA MUUT VIRRAT

- 7.39 Koska tietyissä tapauksissa luotettavien alueellisten tietojen saaminen jakotaloustoimista on käytännössä vaikeaa – etenkin kun yksiköt harjoittavat toimintaa useammalla kuin yhdellä alueella tai kun aluetta, jolla tiettyä toimintaa harjoitetaan, ei ole selkeästi määritelty – EKT kattaa maataloustoimialan aluetilinpidoon ainoastaan joidenkin aggregaattien osalta, joita ovat arvonlisäys, tukipalkkiot, verot, palkansaajakorvaukset, maanvuokrat ja muut tulot, korot ja kiinteän pääoman bruttomuodostus.
1. *Yleissäännöt*
- 7.40 Jakotaloustoimet kirjataan suoriteperusteisesti eli kirjausajankohtana käytetään taloudellisen arvon, saamisen tai velan syntymisen, muuntamisen, mitätöimisen tai lakkaamisen ajankohtaa, ei maksun todellista suoritusajankohtaa. Kyseistä kirjausperiaatetta (joka perustuu oikeuksiin ja velvoitteisiin) sovelletaan kaikkiin virtoihin, jotka voivat olla rahamääräisiä tai muita kuin rahamääräisiä virtoja tai yksiköiden välisiä tai niiden sisäisiä virtoja.

- 7.41 Jos saatavan (velan) hankintapäivää ei kuitenkaan voida määritellä tarkasti, voidaan käyttää maksupäivää tai muuta hyväksyttävää arviota suoriteperusteesta (ks. kohta 3.007).
2. *Arvonlisäys*
- a) Yleissäännöt
- 7.42 Arvonlisäys syntyy kansantalouden tai jonkin sen toimialan tuotantotoiminnasta tietyllä ajanjaksolla, ja se on tuotantotilin tasapainoerä. Se on tuotoksen arvon ja välituotekäytön arvon erotus. Se on yksi tärkeimmistä kansantalouden tai sen toimialojen (ks. kohta 3.013) taikka alueen tai sen toimialojen tuottavuuden mittareista.
- b) Arvonlisäyksen arvottaminen
- 7.43 Arvonlisäys voidaan kirjata bruttona (perushintainen bruttoarvonlisäys) tai nettona (perushintainen nettoarvonlisäys) eli ennen kiinteän pääoman kulumisen vähentämistä tai sen jälkeen. Arvonlisäys arvotetaan tuotoksen (perushintaan) ja välituotekäytön (ostajan hintaan) arvottamisessa sovellettavan menetelmän mukaisesti perushintaan (ks. kohta 3.013).
- 7.44 Perushintojen käyttö tarkoittaa, että tuoteverot ja tuotetukipalkkiot on kohdennettava tiettyihin tavaroihin ja palveluihin, jotka on sitten jaettava alueiden kesken.
- 7.45 Kun perushintaan arvotetusta arvonlisäyksestä vähennetään muut tuotantoverot ja kun siihen lisätään muut tuotantotukipalkkiot, saadaan arvonlisäys tuotantokustannushintaan. Nettoarvonlisäys tuotantokustannushintaan muodostaa tuotannontekijöiden tulon (ks. kohta 3.014).
3. *Kiinteän pääoman kuluminen*
- 7.46 Maatalouden alueellisissa taloustileissä maatilan kiinteän pääoman muodostavat tavarat ja palvelut (kuten toistuvasti tuotteita tuottavat istutukset, koneet ja rakennukset, maan perusparannukset, tietokoneohjelmistot ja valmistamattomien varojen omistusoikeuden siirtokulut) kuluvat ja vanhentuvat tuotantoprosessin välineenä. Kiinteän pääoman kuluminen mittaa tätä kulumista ja vanhenemista. Kuten maatalouden taloustileissä, kiinteän pääoman kulumista ei saa laskea tuotantoeläimille.
4. *Tukipalkkiot*
- 7.47 Maatalouden alueellisiin taloustileihin sovelletaan samoja sääntöjä kuin maatalouden taloustileihin: virrat, jotka luokitellaan toimintatuiksi maatalouden taloustileissä, luokitellaan samalla tavalla maatalouden alueellisissa taloustileissä, ja samanlaista kohtelua sovelletaan pääomansiirtojen virtoihin.
5. *Verot*
- 7.48 Maatalouden alueellisiin taloustileihin sovelletaan samoja sääntöjä kuin maatalouden taloustileihin: erityyppiset verot luokitellaan maatalouden alueellisissa taloustileissä samalla tavalla kuin maatalouden taloustileissä.
6. *Palkansaajakorvaukset*
- 7.49 Tuottajien tapauksessa palkansaajakorvaukset kohdennetaan niihin paikallisiin toimialayksiköihin, joissa ihmiset ovat töissä. Jos tarvittavia tietoja ei ole saatavilla, palkansaajakorvaukset kohdennetaan toiseksi parhaalla menetelmällä: tehtyjen työtuntien perusteella. Jos tiedot palkansaajakorvauksista ja tehdyistä työtunneista

puuttuvat, perusteena käytetään paikallisen toimialayksikön palkansaajamäärää (ks. EKT 2010, kohta 13.42).

7. *Nettotoimintaylijäämä*

7.50 Nettotoimintaylijäämä saadaan perushintaisesta nettoarvonlisäyksestä vähentämällä siitä palkansaajakorvaukset ja muut tuotantoverot ja lisäämällä siihen muita tuotantotukipalkkioita.

8. *Korot, maanvuokrat*

7.51 Maatalouden alueellisiin taloustileihin sovelletaan samoja sääntöjä kuin maatalouden taloustileihin: virrat, jotka luokitellaan koroiksi ja maanvuokriksi maatalouden taloustileissä, luokitellaan samalla tavalla maatalouden alueellisissa taloustileissä.

9. *Maatalouden yrittäjätulo: yleiset laskentasäännöt*

7.52 Maataloustoiminnoista ja muuta kuin maataloutta olevista sivutoiminnoista suoraan maksettava omaisuustulo eli näihin toimintoihin liittyvistä lainoista maksettavat korot, mukaan lukien maatalousmaan hankinta, ja maanomistajille maksetut vuokrat, vähennetään toimintaylijäämästä (ks. kohdat 3.070–3.087).

D. LYHYT KATSAUS TÄYTÄNTÖÖNPANOON

1. *Johdanto*

7.53 Tässä osassa tarkastellaan tiettyjä menetelmiin liittyviä näkökohtia, kuten maatalan valintaa ja tuotoksen mittaamista.

7.54 Maatila on maatalouteen liittyvien tilastollisten tutkimusten viiteyksikkö sekä kansallisissa että alueellisissa tutkimuksissa. Tämä on merkittävä etu maatalouden alueellisissa taloustileissä, koska tällöin tuotoksen määrällinen arvottaminen voi perustua suoraan muun muassa maa-alueiden, satojen ja karjan koon mittaamiseen liittyviin tilastojärjestelmiin. Maatalan käyttäminen yksikkönä myös lisää tilinpidon johdonmukaisuutta. Tuotos ja kustannukset viittaavat samanlaisiin yksikköryhmiin, vaikka ekstrapolointimenetelmät vaihtelevat lähteittäin. Lisäksi maatalan sekä luonteenomaisten toimintojen ja yksiköiden käsitteiden valinnalla vältetään mahdolliset kiistanalaiset oikaisut, joita ehkä olisi tehtävä kotipuutarhojen ja yksityisen ei-ammattimaisen kotieläinkasvatuksen osalta. Tämä käytäntö helpottaa maiden välisten vertailujen tekemistä. Yhteys fyysisiä määriä koskeviin tilastotietoihin, jotka ovat maataloudelle ratkaisevan tärkeitä ja takaavat, että kirjausten mittaaminen on johdonmukaista, koska korjauksia tai muita kuin tilastollisia oikaisuja rajoitetaan, yksinkertaistaa luonnollisesti laskelmia ja parantaa niiden laatua. Kyseiset näkökohdat ovat myös johdonmukaisia sen kanssa, että maatalouden alueellisissa taloustileissä pyritään käyttämään ensisijaisesti osista kokonaisuuteen -menetelmää.

2. *Alueellisen maatalouden määrittäminen*

7.55 Kunkin alueen maataloustoimiala muodostuu kaikista maataloista, joiden tuotannontekijät sijaitsevat kyseisellä alueella. Kyseinen periaate, joka on johdonmukainen tuotantoyksiköiden kotipaikan käsitteen kanssa, saattaa aiheuttaa ongelmia: maataloustilastoissa maatilojen sijainti määritellään yleensä niiden päätoimipaikan mukaisesti eikä suoraan tuotannontekijöiden sijainnin mukaisesti. Kyseiset kaksi sijaintipaikkaa eivät aina ole samoja, ja kyseisen tilanteen todennäköisyys kasvaa maatilojen kasvaessa. Maatalouden alueellisissa taloustileissä jotkin maatilat on sen vuoksi luokiteltava uudelleen alueiden kesken ja joissakin

tapauksissa jopa jaettava osiin. Tämä on käytännössä luultavasti vaikeaa, jolloin voi olla suositeltavaa säilyttää maatilojen sijaintipaikka samana kuin tilastotutkimuksissa. Kyseinen ehdotus riippuu kuitenkin kahdesta edellytyksestä: ensinnäkin sijaintipaikan määrittämismenetelmän on oltava sama asianomaisen maan kaikilla alueilla ja toiseksi kaikki kirjaukset on arvotettava lähteistä, joihin sovelletaan samoja maatilojen sijaintipaikan määrittämistä koskevia sääntöjä.

3. *Maatalouden tuotoksen mittaaminen*

7.56 Maatalouden tuotos sisältää tietyt kasvinviljelytuotteet, joita sama maatila käyttää uudelleen välituotekäyttönä; tämä koskee pääasiassa eläinten rehuksi tarkoitettuja tuotteita. Etenkin peltokasvien osalta alueellinen tuotos saatetaan usein määritellä alueella korjattujen määrien perusteella, joille annetaan hinta-arvo. Tällöin koko tuotos arvioidaan riippumatta siitä, onko se tarkoitettu kaupan pitämiseen toimialan ulkopuolella, myyntiin toisille maataloille tai käytettäväksi samalla maatilalla. Alueiden tuotos saadaan siis suoraan maatalouden taloustileissä ja maatalouden alueellisissa taloustileissä sovelletun käsitteen mukaisesti. Hinnat, joilla yksikön sisäisen välituotekäytön muodostava tuotos arvioidaan, voivat perustua myös alueellisiin tietoihin ja vastata hintoja, joilla tuotosta pidetään kaupan. Alueellisten hintatietojen puuttuminen on kuitenkin yleinen ongelma tuotoksen arvottamisessa sekä kaupan pitämiseen tarkoitettujen (alueellisten) tuotoksen että yksikön sisäisen välituotekäytön muodostavan tuotoksen osalta. Näin ollen maatalouden alueellisissa taloustileissä yksikön sisäisen välituotekäytön muodostavien tuotteiden arvottaminen aiheuttaa samoja vaikeuksia kuin kaupan pidettävien tuotteiden arvottaminen. Tilanne on luonnollisesti toinen, kun määriä ei voida arvottaa alueellisella tasolla. Tällöin ainoa mahdollinen toimintatapa on yleensä kansallisen tason arvottamiseen perustuva kokonaisuudesta osiin –menetelmä⁵².

7.57 Eläinten osalta on otettava huomioon seuraavat osatekijät riippumatta siitä, luokitellaanko ne varastoiksi vai kiinteäksi pääomaksi:

- varastojen ja eläimiin liittyvän kiinteän pääoman bruttomuodostuksen muutosten arvottaminen aluetasolla, sillä kyseiset kaksi virtaa ovat tuotoksen epäsuoran laskentamenetelmän osatekijöitä;
- alueiden välisen eläinkaupan arvottaminen, sillä kyseinen kauppa on tuotoksen epäsuoran laskentamenetelmän osatekijä;
- eläinten tuonti- ja vientivirtojen jakautuminen alueittain;
- omistusoikeuden siirtokulujen asianmukainen käsittely;
- menetelmä maatalouden alueellisten taloustilien oikaisemiseksi maatalouden taloustileihin nähden.

7.58 Tietyissä tapauksissa epäsuora menetelmä kotieläintalouden tuotoksen laskemiseksi voi olla liian vaikea alueellisella tasolla. Tällöin on parempi laskea tuotos fyysisiä tietoja käyttävän mallin perusteella ja oikaista arvoja sen jälkeen maatalouden taloustilien arvoihin nähden.

4. *Muuta kuin maataloutta olevat erottamattomat sivutoiminnot*

7.59 Muuta kuin maataloutta olevat erottamattomat sivutoiminnot voidaan sisällyttää maatalouden alueellisiin taloustileihin eri tavoin toiminnon tyyppin mukaisesti. Osa

⁵² Käytetyn menetelmän mukaisesti yksikön sisäinen välituotekäyttö on oikaistava maatalouden taloustilien arvoihin.

sivutoiminnoista, kuten maataloustuotteiden jalostus, on voimakkaasti keskittynyt alueellisesti. Tällöin tuotoksen arvottaminen voi perustua sekä määrien että hintojen osalta paikallisiin tilastotietoihin. Kyseisen tuotoksen arvot maatalouden taloustileillä ovat tosiasiaa samat kuin maatalouden alueellisissa taloustileissä. Jotkin tapaukset voivat kuitenkin olla hankalampia. Joidenkin toimintojen osalta ei ehkä ole alueellista lähdettä, varsinkaan jos toiminnot eivät ole keskittyneet alusta alkaen tietyille alueille. Joidenkin toimintojen osalta alueellisia tietoja saadaan tilastotutkimuksista tai mikrotilinpidon tiedoista (esimerkiksi maatalouden kirjanpidon tietoverkosta (FADN)), mutta niiden alueellisesta edustavuudesta ei ole takeita. Tiedot voivat myös olla vanhoja, eikä luotettavia päivityslähteitä ole käytettävissä. Laatuindikaattoreita ei myöskään joskus ole saatavilla aluetasolla. Kaikissa kyseisissä tapauksissa maatalouden taloustilien arvot ovat maatalouden alueellisten taloustilien lähtökohta ja usein on käytettävä kokonaisuudesta osiin -menetelmää.

5. Välituotekäyttö

- 7.60 Maatalouden alueellisissa taloustileissä välituotekäyttö sisältää maatalojen käyttämät maataloustuotteet riippumatta siitä, käydäänkö niistä kauppaa suoraan tilojen välillä samalla alueella vai alueiden välillä vai välittäjien kautta (joista ei välttämättä tule tavaroiden omistajia ennen niiden jälleenmyyntiä). Lisäksi myös jotkin yksikön sisäisen välituotekäytön maataloustuotteet kirjataan välituotekäyttöön, etenkin tietyt olennaiset eläinten rehuna käytettävät viljakasvit. Eläinten ostoja ei kirjata välituotekäyttöön, ei edes tuonnin yhteydessä.
- 7.61 Ensimmäinen menetelmä maataloustuotteiden välituotekäytön laskemiseksi aluetasolla on laskea tuotekohtaisesti maatalouden alueellisten taloustilien tuotoksen ja sen tuotoksen osan erotus, jonka on tarkoitus lähteä toimialalta⁵³. Tämä ei kuitenkaan anna täysin tarkkaa kuvaa maataloustuotteiden välituotekäytöstä alueella, koska vaikka siihen sisältyvät muilla alueilla sijaitsevien maatalojen välituotekäyttöön tarkoitetut maataloustuotteet, siihen eivät sisälly muilla alueilla sijaitsevilta maatiloilta tulevat maataloustuotteet. Välituotekäyttöä on sen vuoksi oikaistava maatalouden taloustilien arvojen mukaisesti.
- 7.62 Toinen mahdollinen laskentamenetelmä on käyttää tietolähteenä maatalouden kirjanpidon tietoverkkoa (FADN). Se mahdollistaa maataloustuotteiden välituotekäytön arvottamisen riippumatta siitä, tulevatko tuotteet muiden maatalojen myynnistä vai muista lähteistä, kuten tuonnista. Maatalouden kirjanpidon tietoverkko (FADN) ei kuitenkaan kata täsmälleen samalla tavalla tuotteita, joita sama maatila käyttää välituotekäyttönä, joten oikaistus ovat tarpeen. Välituotekäyttöä on sen vuoksi oikaistava maatalouden taloustilien arvojen mukaisesti.

⁵³ Tähän eivät sisälly tuodut maataloustuotteet (paitsi eläimet).

LIITE II

TIETOJEN TOIMITTAMISEN AIKATAULU

Tuotoksen jokaisesta nimikkeestä (nimikkeet 01–18, alanimikkeet mukaan luettuina) on toimitettava perushintainen arvo sekä sen osatekijät (tuottajahintainen arvo, tuotetukipalkkiot ja tuoteverot).

Tuotantotilin tiedot sekä kiinteän pääoman bruttomuodostusta koskevat tiedot on toimitettava sekä käypinä hintoina että edellisen vuoden hintoina.

Arvot on ilmoitettava miljoonina kansallisena rahayksikkönä. Työpanos on ilmoitettava tuhansina vuosityöyksiköinä.

Maatalouden alueellisten taloustilien tiedot on esitettävä NUTS 2 -tasolla ja toimitettava ainoastaan käypinä hintoina.

1. Tuotantotili

Nimike	Muuttujien luettelo	Vertailuvuotta n koskevien tietojen toimitaminen			
		a	b	c	d
		Marraskuu vuosi n (maa- talouden taloustilit – arviot)	Maaliskuu vuosi n + 1 (maa- talouden taloustilit – arviot)	syyskuu vuosi n + 1 (maa- talouden taloustilit – tiedot)	syyskuu vuosi n + 2 (maa-talouden alueelliset taloustilit – tiedot)
01	VILJAKASVIT (ml. siemenet)	X	X	X	X
01.1	Vehnä ja speltti	X	X	X	X
01.1/1	Tavallinen vehnä ja speltti	–	–	X	X
01.1/2	Durumvehnä	–	–	X	X
01.2	Ruis sekä vehnän ja rukiin seosvilja	X	X	X	X
01.3	Ohra	X	X	X	X
01.4	Kaura ja seosviljat	X	X	X	X
01.5	Viljamaissi	X	X	X	X
01.6	Riisi	X	X	X	X

01.7	Muut viljakasvit	X	X	X	X
02	TEOLLISUUSKASVIT	X	X	X	X
02.1	Öljykasvien siemenet ja hedelmät (ml. siemenet)	X	X	X	X
02.1/1	Rapsin- ja rypsin siemenet	–	–	X	X
02.1/2	Auringonkukka	–	–	X	X
02.1/3	Soija	–	–	X	X
02.1/4	Muut öljykasvituotteet	–	–	X	X
02.2	Valkuaiskasvit (ml. siemenet)	X	X	X	X
02.3	Raakatupakka	X	X	X	X
02.4	Sokerijuurikas	X	X	X	X
02.5	Muut teollisuuskasvit	X	X	X	X
02.5/1	Kuitukasvit	–	–	X	–
02.5/2	Humala	–	–	X	–
02.5/3	Muut teollisuuskasvit: muut	–	–	X	–
03	REHUKASVIT	X	X	X	X
03.1	Rehumaissi	–	–	X	X
03.2	Rehijuurikasvit (ml. rehijuurikas)	–	–	X	X
03.3	Muut rehukasvit	–	–	X	X
04	VIHANNEKSET JA PUUTARHATALOUS TUOTTEET	X	X	X	X
04.1	Tuoreet vihannekset	X	X	X	X
04.1/1	Kukkakaali	–	–	X	–
04.1/2	Tomaatit	–	–	X	–

04.1/3	Muut tuoreet vihannekset	–	–	X	–
04.2	Taimet ja kukat	X	X	X	X
04.2/1	Taimet	–	–	X	–
04.2/2	Koristekasvit (ml. joulupuut)	–	–	X	–
04.2/3	Istutukset	–	–	X	–
05	PERUNAT (ml. siemenperunat)	X	X	X	X
06	HEDELMÄT	X	X	X	X
06.1	Tuoreet hedelmät	X	X	X	X
06.1/1	Syötäväksi tarkoitetut omenat	–	–	X	–
06.1/2	Syötäväksi tarkoitetut päärynät	–	–	X	–
06.1/3	Persikat	–	–	X	–
06.1/4	Muut tuoreet hedelmät	–	–	X	–
06.2	Sitrushedelmät	X	X	X	X
06.2/1	Makeat appelsiinit	–	–	X	–
06.2/2	Mandariinit	–	–	X	–
06.2/3	Sitruunat	–	–	X	–
06.2/4	Muut sitrushedelmät	–	–	X	–
06.3	Trooppiset hedelmät	X	X	X	X
06.4	Viinirypäleet	X	X	X	X
06.4/1	Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	–	–	X	–
06.4/2	Muut viinirypäleet	–	–	X	–
06.5	Oliivit	X	X	X	X
06.5/1	Syötäväksi tarkoitetut oliivit	–	–	X	–

06.5/2	Muut oliivit	–	–	X	–
07	VIINIT	X	X	X	X
07.1	Pöytäviini	–	–	X	–
07.2	Laatuviini	–	–	X	–
08	OLIIVIÖLJY	X	X	X	X
09	MUUT KASVINVILJELYTU OTTEET	X	X	X	X
09.1	Pääasiallisesti punontaan tai palmikointiin käytetyt kasviaineet	–	–	X	–
09.2	Siemenet	–	–	X	–
09.3	Muut kasvinviljelytuotteet: muut	–	–	X	–
10	KASVINVILJELYN TUOTOS (01–09)	X	X	X	X
11	ELÄIMET	X	X	X	X
11.1	Nautakarja	X	X	X	X
11.2	Siat	X	X	X	X
11.3	Hevoseläimet	X	X	X	X
11.4	Lampaat ja vuohet	X	X	X	X
11.5	Siipikarja	X	X	X	X
11.6	Muut eläimet	X	X	X	X
12	ELÄINTUOTTEET	X	X	X	X
12.1	Maito	X	X	X	X
12.2	Munat	X	X	X	X
12.3	Muut eläintuotteet	X	X	X	X
12.3/1	Raakavilla	–	–	X	–

12.3/2	Silkkiäistoukkien kotelot	–	–	X	–
12.3/3	Muut eläintuotteet: muut	–	–	X	–
13	KOTIELÄIN-TALOUDEN TUOTOS (11 + 12)	X	X	X	X
14	MAATALOUS-TUOTTEIDEN TUOTOS (10 + 13)	X	X	X	X
15	MAATALOUS-PALVELUJEN TUOTOS	X	X	X	X
15.1	Maatalouspalvelut	–	–	X	–
15.2	Maitokiintiöiden vuokraus	–	–	X	–
16	MAATALOUDEN TUOTOS (14 + 15)	X	X	X	X
17	MUUTA KUIN MAATALOUTTA OLEVAT SIVUTOIMINNOT (MAATALOUDESTA EROTTAMATTOMAT)	X	X	X	X
17.1	Maataloustuotteiden jalostus	X	X	X	X
17.2	Muut erottamattomat sivutoiminnot (tavarat ja palvelut)	X	X	X	X
18	MAATALOUSTOIMI ALAN TUOTOS (16 + 17)	X	X	X	X
19	VÄLITUOTEKÄYTTÖ YHTEENSÄ	X	X	X	X
19.01	Siemenet ja taimet	X	X	X	X
19.02	Energia; voiteluaineet	X	X	X	X

19.02/1	– sähkö	–	–	X	–
19.02/2	– kaasu	–	–	X	–
19.02/3	– muut polttoaineet	–	–	X	–
19.02/4	– muut	–	–	X	–
19.03	Lannoitteet ja maanparannusaineet	X	X	X	X
19.04	Kasvinsuojelu- ja torjunta-aineet	X	X	X	X
19.05	Eläinlääkintäkustannukset	X	X	X	X
19.06	Rehut	X	X	X	X
19.06/1	– muilta maataloilta hankitut rehut	X	X	X	X
19.06/2	– maataloustoimialan ulkopuolelta ostetut rehut	X	X	X	X
19.06/3	– saman maatalon tuottamat ja kuluttamat rehut	X	X	X	X
19.07	Välineiden huolto	X	X	X	X
19.08	Rakennusten huolto	X	X	X	X
19.09	Maatalouspalvelut	X	X	X	X
19.10	Välilliset rahoituspalvelut (FISIM)	X	X	X	X
19.11	Muut tavarat ja palvelut	X	X	X	X
20	PERUSHINTAINEN BRUTTOARVONLISÄYS (18 – 19)	X	X	X	X

21	KIINTEÄN PÄÄOMAN KULUMINEN	X	X	X	X
21.1	Laitteet	–	–	X	–
21.2	Rakennukset	–	–	X	–
21.3	Istutukset	–	–	X	–
21.4	Muut	–	–	X	–
22	PERUSHINTAINEN NETTOARVON- LISÄYS (20 – 21)	X	X	X	X

2. Tulonmuodostustili

		Vertailuvuotta n koskevien tietojen toimittaminen			
Nimike	Muuttujien luettelo	a	b	c	d
		marraskuu vuosi n (maaloude n taloustilit – arviot)	maaliskuu vuosi n + 1 (maaloude n taloustilit – arviot)	syyskuu vuosi n + 1 (maalou den taloustilit – tiedot)	syyskuu vuosi n + 2 (maalouden alueelliset taloustilit – tiedot)
23	PALKANSAAJA- KORVAUKSET	X	X	X	X
24	MUUT TUOTANTOVEROT	X	X	X	X
25	MUUT TUOTANTOTUKI- PALKKIOT	X	X	X	X
26	TUOTANNONTEKIJÄ TULO (22 – 24 + 25)	X	X	X	X
27	TOIMINTAYLI- JÄÄMÄ/SEKATULO (22 – 23 – 24 + 25)	X	X	X	X

3. Yrittäjätulon tili

		Vertailuvuotta n koskevien tietojen toimittaminen			
Nimike	Muuttujien luettelo	a	b	c	d
		marraskuu vuosi n (maatalouden taloustilit – arviot)	maaliskuu vuosi n + 1 (maatalouden taloustilit – arviot)	syyskuu vuosi n + 1 (maatalouden taloustilit – tiedot)	syyskuu vuosi n + 2 (maatalouden alueelliset taloustilit – tiedot)
28	MAANVUOKRAT	X	X	X	X
29	KERTYNYT MAKSAMATTA OLEVA KORKO	X	X	X	X
30	KORKO- SAAMINEN	X	X	X	X
31	YRITTÄJÄTULO (27 – 28 – 29 + 30)	X	X	X	X

4. Pääomatilin osatekijät

		Vertailuvuotta n koskevien tietojen toimittaminen			
Nimike	Muuttujien luettelo	a	b	c	d
		marraskuu vuosi n (maatalouden taloustilit – arviot)	maaliskuu vuosi n + 1 (maatalouden taloustilit – arviot)	syyskuu vuosi n + 1 (maatalouden taloustilit – tiedot)	syyskuu vuosi n + 2 (maatalouden alueelliset taloustilit – tiedot)
32	KIINTEÄN PÄÄOMAN BRUTTO- MUODOSTUS, MAATALOUS- TUOTTEET	–	–	X	X
32.1	Kiinteän pääoman bruttomuodostus, istutukset	–	–	X	–

32.2	Kiinteän pääoman bruttomuodostus, eläimet	–	–	X	–
33	KIINTEÄN PÄÄOMAN BRUTTO-MUODOSTUS, MUUT KUIN MAATALOUS-TUOTTEET	–	–	X	X
33.1	Kiinteän pääoman bruttomuodostus, välineet	–	–	X	–
33.2	Kiinteän pääoman bruttomuodostus, rakennukset	–	–	X	–
33.3	Kiinteän pääoman bruttomuodostus, muut	–	–	X	–
34	KIINTEÄN PÄÄOMAN BRUTTO-MUODOSTUS (EI SISÄLLÄ VÄHENNYS-KELPOISTA ARVONLISÄ-VEROA) (32 + 33)	–	–	X	X
35	KIINTEÄN PÄÄOMAN NETTO-MUODOSTUS (EI SISÄLLÄ VÄHENNYS-KELPOISTA ARVONLISÄ-VEROA) (34 – 21)	–	–	X	X
36	VARASTOJEN MUUTOKSET	–	–	X	X
37	PÄÄOMAN-SIIRROT	–	–	X	X

37.1	Investointi-avustukset	–	–	X	–
37.2	Muut pääomasiirrot	–	–	X	–

5. Maatalouden työpanos

Nimike	Muuttujien luettelo	Vertailuvuotta n koskevien tietojen toimittaminen		
		a	b	c
		marraskuu vuosi n (maa- talouden taloustilit – arviot)	maaliskuu vuosi n + 1 (maa- talouden taloustilit – arviot)	syyskuu vuosi n + 1 (maa-talouden taloustilit – tiedot)
38	MAATALOUDEN KOKONAIS- TYÖPANOS	X	X	X
38.1	Maatalouden palkaton työpanos	X	X	X
38.2	Maatalouden palkallinen työpanos	X	X	X

LIITE III

Kumottu päätös ja luettelo sen muutoksista

Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetus (EU) N:o 138/2004
(EUVL L 33, 5.2.2004, s. 1,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/138/oj>)

Komission asetus (EU) N:o 306/2005
(EUVL L 52, 25.2.2005, s. 9,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2005/306/oj>)

Komission asetus (EU) N:o 909/2006
(EUVL L 168, 21.6.2006, s. 14,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/909/oj>)

Komission asetus (EU) N:o 212/2008
(EUVL L 65, 8.3.2008, s. 5, ELI:
<http://data.europa.eu/eli/reg/2008/212/oj>)

Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetus (EU) N:o 1137/2008
(EUVL L 311, 21.11.2008, s. 1,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1137/oj>)

Ainoastaan liitteessä oleva
5 alakohdan 5 alakohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetus (EU) N:o 1350/2013
(EUVL L 351, 21.12.2013, s. 1,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1350/oj>)

Ainoastaan liitteessä oleva 2 alakohta

Komission delegoitu asetus (EU) 2019/280
(EUVL L 47, 19.2.2019, s. 7,
ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/280/oj)

Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetus (EU) 2022/590
(EUVL L 114, 12.4.2022, s. 1,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/590/oj>)

LIITE IV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EU) N:o 138/2004	Tämä asetus
1, 2 ja 3 artikla	1, 2 ja 3 artikla
3a artikla	4 artikla
3b artikla	5 artikla
4 artikla	6 artikla
4a artikla	7 artikla
4b artikla	8 artikla
5 artikla	9 artikla
Liite I ja II	Liite I ja II
—	Liite III
—	Liite IV